

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

Love
WITHOUT
NUMBERS

THE BOUVIER FAMILY SAGA

1
book

JADE DOLLSTON

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunumuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.

Love
WITHOUT
NUMBERS
THE BOUVIER FAMILY SAGA

Telif Hakkı © 2023 Jade Dollston tarafından

Tüm hakları saklıdır.

Bu kitabın hiçbir bölümü, ABD telif hakkı yasasının izin verdiği durumlar dışında, yayıncının veya yazarın yazılı izni olmadan herhangi bir biçimde çoğaltılamaz. Kitap eleştirileri için kısa alıntılar kabul edilebilir. İzin için iletişime geçin: jdollston@gmail.com

Kapak Tasarımı **K.B. Barrett Designs**

Chrisandra's Corrections tarafından düzenleme ve redaksiyon

Bu bir kurgu eseridir. İsimler, karakterler, işletmeler ve yerler ya yazarın hayal gücünün ürünüdür ya da hayali bir şekilde kullanılmıştır. Yaşayan veya ölmüş gerçek kişilerle olan benzerlikler tamamen tesadüfidir.

UYARI: BU KİTAP CİNSEL İÇERİK VE KÜFÜR İÇERİR. SADECE 18 YAŞINDAN BÜYÜK OKUYUCULAR İÇİNDİR.

İÇİNDEKİLER

[Adanmışlık](#)

[Love Without Numbers Hakkında](#)

[1. Bölüm 1](#)

[2. Bölüm 2](#)

[3. Bölüm 3](#)

[4. Bölüm 4](#)

[5. Bölüm 5](#)

[6. Bölüm 6](#)

[7. Bölüm 7](#)

[8. Bölüm 8](#)

[9. Bölüm 9](#)

[10. Bölüm 10](#)

[11. Bölüm 11](#)

- [12. Bölüm 12](#)
- [13. Bölüm 13](#)
- [14. Bölüm 14](#)
- [15. Bölüm 15](#)
- [16. Bölüm 16](#)
- [17. Bölüm 17](#)
- [18. Bölüm 18](#)
- [19. Bölüm 19](#)
- [20. Bölüm 20](#)
- [21. Bölüm 21](#)
- [22. Bölüm 22](#)
- [23. Bölüm 23](#)
- [24. Bölüm 24](#)
- [25. Bölüm 25](#)
- [26. Bölüm 26](#)
- [27. Bölüm 27](#)
- [28. Bölüm 28](#)
- [29. Bölüm 29](#)
- [30. Bölüm 30](#)
- [31. Bölüm 31](#)
- [32. Bölüm 32](#)

[33. Bölüm 33](#)

[34. Bölüm 34](#)

[35. Bölüm 35](#)

[36. Bölüm 36](#)

[37. Bölüm 37](#)

[38. Bölüm 38](#)

[39. Bölüm 39](#)

[40. Bölüm 40](#)

[41. Bölüm 41](#)

[42. Bölüm 42](#)

[43. Bölüm 43](#)

[44. Bölüm 44](#)

[45. Bölüm 45](#)

[46. Bölüm 46](#)

[Sonsöz](#)

[Ayrıca Jade](#)

[Teşekkür Yazar](#)

[Hakkında](#)

ADANMIŞLIK

BU KİTAP Thorunn ve Lakshmi'ye ithaf edilmiştir. Bu kitap siz ikiniz olmadan mümkün olmazdı. Bu karakterlere aşık olduğunuz ve bunu bir seri haline getirmem için beni cesaretlendirdiğiniz için teşekkür ederim. İkiniz de rozet alacaksınız!

Belgelerdeki sürekli atışmalarınız yatmadan önce "sadece bir bölüm daha" yazmak istememe neden oluyor ve yemin ederim, eğer tartışmayı bırakırsanız, yazmayı bırakacağım. İkinizle tanıştığım için çok mutluyum ve size arkadaşım diyeceğim için heyecanlıyım.

Bu arada, Auburn Baba şu anda burun deliklerini açıyor ve sana iyi kız diyor.

Sevgiler,

"Vampir"

LOVE WITHOUT NUMBERS HAKKINDA

GIANNA

Babamın patronundan nefret ediyorum.

Auburn Bouvier ile hiç tanışmamıştım ama prensip olarak ondan nefret ederdim. Çalışanlarını perişan eden soğuk, talepkâr bir diktatördü.

New York'a taşındığımda, babamı ofisinde ziyaret ederken *Bouvier* moda imparatorluğunun başkanıyla karşılaşmam kaçınılmazdı ve karşılaştığımda adam hiç de beklediğim gibi değildi.

O daha kötüydü.

Yine de bir şekilde kendimi esrarengiz Bay Bouvier ile randevuda buldum. Elbette, simsiyah saçları, mükemmel çene hattı ve şeker ve günahattan eğrilmiş gibi görünen ağzıyla inanılmaz derecede yakışıklıydı, ama aynı zamanda kibirli, zorba ve tam bir pislikti. Benden on beş yaş büyük olduğundan bahsetmiyorum bile.

En kötü randevu.

Auburn

Bir randevuya ihtiyacım vardı. Yakın zamanda uzun zamandır birlikte olduğum kız arkadaşımdan ayrıldım.

-Bu yüzden ciddi bir şey aramıyordum. Sadece bir akşam için kolumda güzel bir bayana ihtiyacım vardı.

Sonra asistanımın kızı Gianna ile tanıştım ve gözlerimi ondan alamadım.

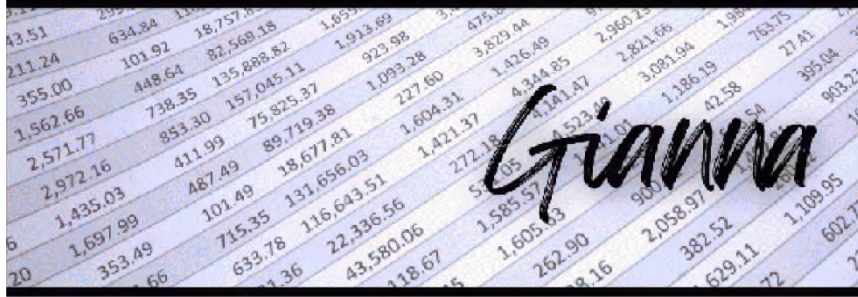
Tam olarak istediğimi elde etmeye alışkın olduğumdan, galada bana eşlik etmesini talep ettim. Kimse bana hayır demeye cesaret edemedi ve işte buradaydık.

Gianna'yla konuştukça aramızdaki yaş farkı ortadan kalkıyor gibiydi. Esprili, zeki ve hayatımda gördüğüm en muhteşem kadındı.

En iyi randevu.

BÖLÜM 1

New York JFK Havaalanı'nda bavullarımın sihirli bir şekilde orada belirmesini umarak ve dua ederek bagaj karuseline baktım.

Yapmadılar.

"Kahretsin," diye mırıldandım, konveyör tamamen durup başka poşet gelmeyeceğini işaret edince. "Yeni hayatıma ne muhteşem bir başlangıç."

Sırt çantamı omzuma atarak döndüm ve gözlerim kayıp bagaj ofisini ararken oradan uzaklaştım. Birbiriyle çelişen iki farklı yönergeyi takip ederek yirmi dakika dolaştıktan sonra nihayet buldum.

Kilometrelerce uzunlukta bir kuyruk vardı çünkü *tabii ki* vardı. Kuyruğun en arkasındaki yerimi alarak kırmızı sırt çantamın yan cebinden taşınabilir pil takımımı çıkardım ve bitmiş cep telefonumu ona taktım. Telefonumda şarj olduğunu gösteren küçük simgenin belirmesini beklerken ekranın siyah kalması beni fena halde hayal kırıklığına uğrattı.

Muhtemelen uzun yolculuk sırasında taşınabilir pilin sekiz saatlik limitini tüketmiştir, diye düşündüm. Kırk dakika sonra nihayet tezgâha ulaştığımda, köhne sarı arı kovanı saç modeline sahip bir hanımefendi gözlerini dikmiş bana bakıyordu.

"Yardım edeyim mi?" diye sordu, saçlarının arasından bir kalem çıkararak. Kafasının üstündeki o sıcak karmaşadan bir zımba ya da lazer yazıcı çıkarsaydı hiç şaşırmazdım.

"Merhaba. Evet, Velma," dedim kibarca, isim etiketini okurken pek de hissetmediğim parlak bir gülümseme takındım. "Çantalarım kayboldu."

Kalemin ucuyla kulağını karıştırdı ve sıkılmış gözlerini bana çevirmeden önce sonuçları inceledi. "Talep bileti?"

Cebimden çıkarıp uzattım. Ucunda turuncumsu bir yapışkan madde olan kalemi bana doğru itti ve başıyla tezgahın üzerindeki bir yığın formu işaret etti. "Bunu doldurun."

Velma'nın nazikçe sunduğu kulak kiri bulaşmış yazı aletini görmezden gelerek, bir kalem bulana kadar çantamı karıştırdım. Üzerinde tam olarak sıfır vücut dışkısı olan bir kalem. Kadın üç inçlik kırmızı boyalı pençeleriyle klavyeye dokunurken ben de adımı, telefon numaramı ve kalacağım adresi yazdım.

O şeylerle kışını nasıl siliyor?

"Çantalar Miami'de," dedi, bana bir bakış bile atmadan. "Birisi onları formdaki adrese teslim edecek." Evraklarımı aldı ve "Sıradaki!" diye bağırdı.

"Bekle! Çantalarım ne zaman gelecek?"

Sıradaki şanssız kişiye dönmeden önce "Bilmiyorum," dedi. "Yardım edeyim mi?"

Buradan bavullarımla ya da onları ne zaman alabileceğime dair herhangi bir fikirle ayrılmayacağım gerçeğini kabullenerek küçük ofisten ayrıldım.

Bir cappuccino ve muffin için yirmi dolar harcadıktan sonra kafede USB şarj girişı olan bir koltuk buldum. Telefonumu şarja takıp ekran aydınlanana kadar kahvemi yudumladım. Tanrı'ya şükür. Telefonum olmadan Uber bile çağıramazdım.

Parmağım bir isme dokundu ve telefonumu kulağıma götürdüm, babamın sesini duyduğumda gülümsedim. "Gianna, tatlım. Uçağın iner inmez beni araman gerekiyordu."

"Selam baba. Kusura bakma. Telefonum bozuldu. Sonra havayolu şirketi bavullarımı kaybetti. Görünüşe göre Miami'de tatildeler."

Derin kıkırdaması yorgunluğuma rağmen beni gülümsetti. "Çantalarınız benden daha iyi bir hayat yaşıyor."

"Bir de bana sor. Tüm bunlar havayolu şirketinin hatası olduğuna göre, en azından beni bagajımla birlikte Miami'ye gönderebilirlerdi."

Cehennemin kızgın çukurlarına maruz kalmanın yirmi üç saat önce başlayan bu yolculuktan daha keyifli olacağından emindim. Dün sabah Dallas havaalanındaki kalkış kapıma vardığımda, uçuşumun iptal edildiğı ve daha sonraki bir uçuşa binmem gerektiğı söylendi. Çok daha geç bir uçuş.

Ve aktarmasız bir uçuş yerine Cleveland'da altı saatlik bir aktarmaya maruz kaldım.

"En azından biraz dinlenebildin mi?"

"Biraz bile değil. Dün gece geç saatlerde Cleveland'a vardım ve kafein aramaya çıktım. Kontrol noktasından geçtikten sonra kapıma gitmek için tekrar güvenlik denetiminden geçmem gerektiğini biliyordum. Bilmediğim şey ise TSA'nın gece boyunca çalışmadığıydı, bu yüzden sabah dörtte tekrar açılana kadar bagaj teslim alanında tünemek zorunda kaldım."

"Oh, kahretsin."

"Aynen öyle düşünüyorum baba. Uçağım Cleveland'dan saat beşte kalktı, bu yüzden güvenlikten geçtikten sonra kapıma zamanında varmak için koşturuyordum. Oraya vardığımda kapılar kapanmak üzereydi. Pisliğin biri çıkış sırasındaki koltuğumu almıştı -bu arada uzun bacaklarımı yerleştirmek için otuz dolar fazladan ödedim- ve huysuz uçuş görevlisi bana kalan tek boş koltuğu almam gerektiğini söyledi."

"Dur tahmin edeyim? Orta koltuk mu?"

"Evet. Salyası akan bir horlayıcı ve mutsuz bir bebeği olan bir anne arasında kaldım, bu yüzden dün sabah beşte kalktığımdan beri uyumadım. Ve aynı kıyafetleri giydiğim için kendimi iğrenç hissediyorum."

"Özür dilerim, tatlım. Ofisime uğra, sana Nana'nın dairesinin anahtarını vereyim. Sonra günün geri kalanında uyuyabilirsin."

"Tamam, bu keki yiyeceğim ve telefonumun biraz şarj olmasına izin vereceğim. Tüm atıştırmalıklarımı verdim, bu yüzden açlıktan ölüyorum."

Babam derin bir iç çekti. "Neden bütün atıştırmalıklarını verdin, Gianna? Kan şekerine dikkat etmen gerektiğini biliyorsun."

"Biliyorum ama Cleveland havaalanının bagaj teslim alanında çok sayıda evsiz insan uyuyor. Bütün gece yanıma gelip yiyecek ya da para istediler. Fazla param yoktu, ben de beni rahat bıraksınlar diye onlara atıştırmalıklarımı verdim."

"Tanrım," diye boğuk bir cevap verdi ve üzüldüğünde her zaman yaptığı gibi parmak uçlarını ağzına götürdüğünü biliyordum. "Teksas'a gitmeli ve seninle birlikte geri dönmeliydim."

"Yirmi üç yaşındayım baba. Eskortta ihtiyacım yok. Ayrıca, BB'nin bunun için sana izin vermeyeceğini biliyorsun. Nana öldüğünde bir gün izin aldın, sonra da mezuniyetim için." BB, Piç Patron anlamına geliyordu.

Babamın kişisel asistanı olarak çalıştığı moda şirketinin CEO'su.

"Pekala, Gia. Kekini ye, sen buraya gelene kadar ofisime bir şeyler getirmiş olurum." Tereddüt etti. "Bilmem... ne tür bir sandviç seversin?"

"Seçici değilim. Hindi sopası da olur."

"Anladım," dedi. "Seni seviyorum tatlım ve burada olduğun için çok mutluyum." "Ben de," diye yalan söyledim.

Annem ve babam ben yedi yaşındayken ayrılmışlardı ve sonra babam hasta babasına bakmak için New York'a geri taşındı. Bu yüzden birbirimizi pek iyi tanıımıyorduk. Annem tek başıma uçmama izin vermezdi, bu yüzden babam genellikle yılda birkaç kez Dallas'a beni ziyarete gelirdi.

Beni yanlış anlamayın. Babamı daha yakından tanıyabileceğim için mutluydum ama New York'a taşınmak beni heyecanlandırmıyordu.

"Kahretsin," diye tısladı telefona. "BB asansörle yukarı geliyor. Birazdan görüşürüz, Gia." Ve sonra aniden telefonu kapattı.

Babam patronundan nefret ederdi. *Nefret ederdi*. Ama maaşı çok iyiydi, o yüzden bu işi bırakmadı ve her fırsatta Auburn Bouvier hakkında söylenip durdu. Arkasından tabii ki.

Auburn Bouvier. Adı bile kulağa gösterişli geliyordu. Kafamda çarpık burunlu, beyaz saçlı, biraz kambur, sivri dişli ve boynuzlu yaşlı bir huysuz hayal ediyordum. Bazen, kendimi gerçekten yaratıcı hissettiğimde, görünümü tamamlamak için ona bir şeytan kuyruğu takardım.

Adamla hiç tanışmamıştım ama babam adına ondan nefret ediyordum. Böyle sadık biriydim.

Bouvier'in babası, babamın önceki patronu, birkaç yıl önce emekli olmuştu ve Auburn onun kişisel asistanını "miras" almıştı.

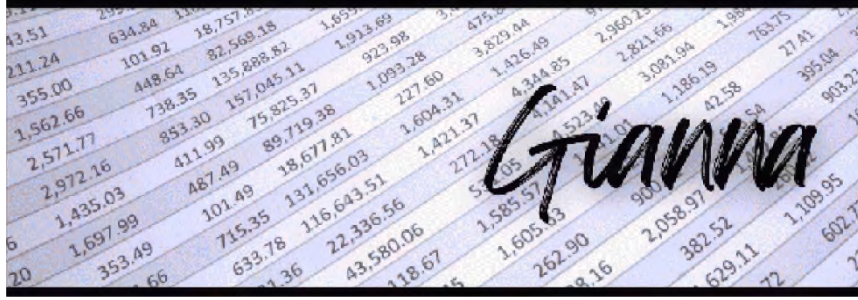
Kekimi bitirirken Uber uygulamamı açtım ve gözlerim bir tür kutudaki jack-in-the-box hareketi yaparak kafamdan fırlamaya çalıştı. *Bu doğru olamazdı.* Manhattan'a gitmek için yüz yirmi dolar mı? Ve almam otuz dakika daha sürmeyecekti.

İçimi çektim ve koltuğumda arkama yaslandım, bir çörek daha almak istedim ama babam oraya gittiğimde benim için sandviç hazırlayacağını söyledi.

Ben de yanımdan geçen herkese gülümseyerek insanları izledim. Kimse gülümsememe karşılık vermedi.

Acaba üzerinde "New York'tan Nefret Ediyorum" yazan tişörtler yapıyorlar mı?

BÖLÜM 2

Uber'den inip sırt çantamı yorgun omuzlarıma sabitlediğimde gözlerim yukarıya dikildi. Ve yukarı. Ve biraz daha yukarı.

Heybetli, siyah taş bina aynı anda hem modern hem de klasik görünmeyi başarıyordu. *BOUVIER* adı koyu renkli cam kapıların üzerinde kan kırmızısı kalın harflerle yazılıydı.

"Ah, affedersiniz," dedim sesime neşe katarak, ben aval aval bakarken biri beni itip kaktı. Cevap vermediler. *Burada herkes pislik mi?*

Kapıları ittim ve anında serin, temiz kokulu bir hava tarafından yutuldum. Sol tenis ayakkabım, birinci katta koşuşturan düzinelerce insana rağmen bir şekilde mükemmel derecede parlak olan siyah mermer zeminde attığım her adımda gıcırıyordu.

Çelik grisi resepsiyon bankosuna yaklaşırken gülümsemeyi tekrar denedim ve şaşırtıcı bir şekilde koyu kırmızı dudakların geri dönüşüyle ödüllendirildim. "Merhaba, size nasıl yardımcı olabilirim?"

Yaka kartında Lehra yazan kadın göz kamaştırıcıydı; sarı saçları, minik buklelerin aşağıya doğru süzülmesine ve mükemmel makyajlı yüzünü çerçevelemesine izin veren hoş bir topuz şeklinde toplanmıştı.

"Merhaba Lehra. Tony Moschella'yı görmeye geldim."

Gözlerinin kenarlarında endişeli bir ifade belirdi. "Randevunuz var mı?"

"Hayır, ama o benim babam."

Çimdiklenme düzeldi ve sırtışı ışıltı ışıltı oldu. "Oh, Tony senin baban mı? Herkes Tony'yi sever!" diye bağırdı. "Sen Gia olmalısın."

Adımı bilmesine şaşırarak başımı salladım. "Suçluyum," dedim ve bir elimi omzuma yaklaştırarak küçük bir el salladım.

Güldü, anında ondan hoşlanmama neden olan yüksek bir çınlama sesi. "Üniversiteden yeni mezun olduğunu duydum. Muhasebe alanında yüksek lisans yapmışsın, değil mi?"

Bu rastgele kadının benim hakkımdaki bilgisi beni yine şaşırtmıştı. "Evet, ben de buraya taşınıyorum. Büyükanнем birkaç ay önce vefat etti ve dairesini bana bıraktı. Cehennemin yedinci çemberinden geçen bir gece uçuşundan sonra geldim. Bu yüzden çantacı bir kadın gibi görünüyorum," dedim ona, buruşuk beyaz gömleğimi, büyük boy kapüşonlumu, siyah taytımı ve Converse spor ayakkabılarımı göstererek.

Beynim anında benim dandik kıyafetlerimi onun dizlerinin hemen üstüne kadar uzanan ve üzerine eldiven gibi oturan şık, siyah elbisesiyle karşılaştırdı. Kırmızı rujuyla uyumlu iri düğmeler, elbisenin üzerinde belli bir açıyla aşağı doğru iniyordu. Birden kendimi tamamen yersiz hissettim ama Lehra elini umursamaz bir şekilde salladı.

"Sen iyisin. Bazı modellerin prova için geldiklerinde nasıl göründüklerini görmelisin. Gerçekten burada olmaları gerektiğinden ve evsiz olmadıklarından emin olmak için kimliklerini kontrol etmek zorundayım.

sokaklarda." Kıkırdadı. "Tabii ki, her şeylerini düzelttikten sonra... yani süper modellere benziyorlar."

"Tabii ki var."

"Gelin, sizi yukarı çıkarayım." Tezgâhın arkasındaki başka bir kadına döndü. "Anita, Bayan Moschella'yı elliye götürüyorum." Anita sıkılmış bir şekilde başını salladı. Gözlerini devirmek ister gibi bir hali vardı ama bu çok fazla çaba gerektirmiyordu.

"Cehennem gibi bir yolculuk mu geçirdin?" Lehra sordu. "Dur tahmin edeyim. D.C.'de mola mı?"

"Cleveland," diye düzelttim. "Kayıp bavulları da ekleyince bu Pazartesi'yle işim resmen bitti."

"Sanki yeterince kötü değillermiş gibi," diye dert yandı asansör bankosuna doğru yürürken.

Onun inanılmaz yüksek topuklu ayakkabılarının yürürken zarif bir *tık-tık* sesi çıkardığını, benim sol ayakkabımın ise boğulmuş bir tavuk gibi ciyakladığını fark ettim. Sağ ayağımın üzerine biraz daha eğilmeye çalıştım ama bu sadece beni pezevenk yürüyüşü yapıyor gibi göstermeyi başardı. Gıcırtilı *ayakkabı*, diye düşündüm, yürüyüşümü normalleştirerek.

Asansörün içindeki okuyucunun önünde bir kart salladı ve bir dakikadan kısa bir süre içinde ellinci kata çıktık. Buranın atmosferi farklıydı, kremsi fildişleri ve sıcacık ahşaplar.

Ve babam.

"Gia!" diye bağırdı, ayağa kalktı ve beni sıcak kucağına almak için devasa meşe masanın etrafından dolandı. O kadar iyi hissettim ki ağlamak istedim.

"Hey, baba."

Omuzlarımdan tutup beni içine alabilmek için biraz geriye itmeden önce uzun bir süre bana sarıldı. Beni alnımdan öperek şöyle dedi,

"Çok güzel görünüyorsun, tatlım."

Rahmetli annemden bana miras kalan bir özellik olan şişe yeşili gözlerimi devirdim. "Bir savaştan çıkmış ve kaybeden taraf olmuşum gibi görünüyorum."

"Bana hâlâ çok güzel görünüyorsun." Masasına geri dönmeden önce dönüp Lehra'yı selamladı. "Sandviçin burada, Gia. Gidip senin için ısıtayım."

Bu ana odanın iki yanında ve babamın masasının hemen arkasında, patronunun ofisi olduğunu tahmin ettiğim üç kapı vardı. Babam sağdaki kapıya yöneldi ve kapı arkasından kapanmadan önce küçük, temiz bir mutfığa göz attım.

"Ben aşağı iniyorum," dedi Lehra. "Hey, şehirde yeni olduğun için numara alışverişi yapmak ister misin? Ben sadece beş yıldır buradayım ama ilk başlarda ne kadar zor olduğunu hatırlıyorum."

Göğsüm kabardı. Kasabaya geleli sadece birkaç saat olmuştu ve şimdiden bir arkadaş edinmiştim. Belki de bu taşınma o kadar da kötü bir fikir değildi. Ona telefon numaramı söyledikten sonra bana bir mesaj gönderdi, heyecanlı bir şekilde omuzlarını salladı.

"Tamam, nasıl olduğunu öğrenmek için sana sonra mesaj atarım." Asansörün düğmesine basan Lehra bana döndü. "Seksi Shrek şu anda binanın dışında olduğu için şanslısın. Yaklaşık otuz dakika önce bir toplantı için çıktı."

Alnım şaşkınlıkla kırıştı. "Seksi Shrek mi?"

"Patron adam. Tam bir dev ama en azından görünüşü güzel." Asansöre binmeden önce kaşlarını salladı. Ben daha soru sormadan kapılar arkasından kapandı ve babam mutfaktan döndü.

"Lehra çok tatlı bir kız," dedi ve sandviçimin bulunduğu kabı fildişi kanepenin önündeki zarif sehpanın üzerine koyup eliyle işaret etti

Oturmam için. Oturdum ve kabı açtım, yemek kokusu burnuma geldiğinde neredeyse kanepenin arkasına çarparak bayılacaktım.

İlk lokmamı aldıktan sonra bir ağız dolusu "Bu çok güzel," dedim. Düşündüğümde daha açtım ve sandviğin yarısını bir dakikadan kısa bir sürede mideye indirdim. Babam poposunu masasına yasladı ve kollarını göğsünün üzerinde kavuşturdu. "Harika görünüyorsun baba."

Kömür yakasını çekiştirdi ve sırttı. "Burada çalışmanın avantajlarından biri. BB isteyken Bouvier tasarımlarını giymemiz konusunda ısrar ediyor."

"Ve onları o mu sağlıyor?" Şüpheyile sordum.

"Evet. Erkekler bir yıllık sözleşme imzaladıklarında iki tam takım elbise alırlar. Ondan sonra her yıl bir takım elbise daha veriliyor. Elbiseler, bluzlar, etekler ve pantolonlar dışında kadınlar için de aynı şey geçerli."

Bir ısırık daha aldım. "Bana Lehra'dan biraz daha bahset."

"Burada çalışan en iyi insanlardan biri. Sanırım senden biraz daha yaşlı," diye düşündü. "Birkaç yıl önce modellik kariyerini sürdürmek için Missouri'den New York'a taşındı. Buraya başvurmuş ama podyum işi için çok kısa olduğu söylenmiş ama o kadar çekici ki ona resepsiyonda bir iş teklif etmişler."

"Sanırım bu çok hoş bir davranıştı."

Masasının üzerindeki telefon çaldı ve cevap vermek için döndü. "Auburn Bouvier'in ofisi... Ne?... Ama... Kahretsin, tamam. Teşekkürler Lehra."

Masasının arkasına geçti ve yüksek arkalıklı deri koltuğa oturdu, kâğıt yığınlarını karıştırıp düzeltirken yüzünde hafif bir panik ifadesi vardı. "Bouvier buraya geliyor ve keyfi yerinde değil," dedi nefes nefese. "Genelde içeri girer, zar zor merhaba der ve sonra kendini ofisine kilitler. Şuraya oturun, muhtemelen sizi fark etmeyecektir bile."

"Burada olduğum için başın belaya girer mi? Tuvalete falan saklanabilirim," dedim ve ayağa fırlayıp başparmağımı arkamda tuvalet işareti olan kapıya doğru salladım.

Babam kıkırdadı. "Hayır, her şey yoluna girecek." Ama tamamen ikna olmuş görünmüyordu.

Ben cevap veremedenden asansörün kapıları açıldı.

Hani insanlar bir odadaki tüm havanın emildiğini söyler ya? Bu tam tersiydi. Auburn Bouvier içeri girdiğinde, odada çok *fazla* hava varmış gibi hissediyordunuz, sanki onun huzurunda çok sert nefes vererseniz, tüm alan kendiliğinden dışarı doğru patlayacaktı.

Adam güç saçıyor, bir metreyi aşan boyuna inat bir zarafetle yürüyordu. Peki ya yüzü? *Tanrım*. Yüzünde elmasları kesebilecek kadar mavi ve keskin gözlerin yanı sıra sert, kare bir çeneyi gölgeleyen tasarımcı tıraşı vardı. Ağzı dolgundu ve sanki boş vakti olmayan bir sanatçı tarafından yontulmuş gibiydi. Sanki o dudakları mükemmelleştirmek için yıllarını harcamıştı.

Açıkça söylemek gerekirse, Auburn Bouvier yıkıcı derecede yakışıklıydı.

Oh, ve onun yaşlı bir huysuz olmadığını söylemiş miydim? Elbette benden çok daha yaşlıydı ama hayal ettiğim gibi biri değildi. Otuzlu yaşlarının ortalarında ya da sonlarında olduğunu söyleyebilirim, şakaklarında sadece koyu renk saçlarını daha çekici kılan birkaç tutam kır vardı.

Babam saygıyla ayağa kalktı. "Bay Bouvier, yeni tekstil üreticisiyle görüşeceğinizi sanıyordum."

En azından Auburn'ün sesinin itici olmamasını umuyordum ama bu dileğim gerçekteşmedi. Sesi tereyağı sürülmüş burbon gibiydi; derin, zengin ve pürüzsüz.

"Piçler beni kandırmaya çalıştılar. Bana en kaliteli kumaşlara sahip olduklarını söylediler. Oraya gittiğimde, birdenbire sevkiyatın geciktiğini gördüm. Ama ellerinde *neredeyse* söz verdikleri kadar iyi olan *başka* kumaşlar da vardı."

"Onları potansiyel satıcılar listesinden sileceğim," dedi babam ve siyah deri bir defter alıp bir şeyler karaladı.

Ofisine dönmeden önce babama başıyla onay verdi ve ben de artık özgür olduğumuzu düşündüm. Babam haklıydı. Adam beni hiç fark etmemişti. Çok şükür, çünkü Tanrı'nın gazabı gibi görünüyordum.

Vücuduma bakarak sessizce iç çektim. Tişörtümün önünde bir mayonez lekesi vardı. Ne zaman yemek yesem, göğüslerime bir şeyler damlatmayı başarıyordum. Ani bir hareket yapmamaya çalışarak sinsice sehpanın üzerindeki peçeteye uzandım ve rahatsız edici çeşniyi silip süpürdüm, geride çizgi şeklinde bir leke bıraktım. *Mükemmel!*

Bouvier eli kapı kolunda durdu ve arkasını döndü. Kanepenin arkasına atlama isteğime karşı koydum ama beni hâlâ fark etmemiş gibiydi. Yorgun gözlerini babamın yüzüne dikmeden önce orta parmağı ve başparmağıyla bir süre şakaklarına masaj yaptı.

"Ayrıca Tony, bu hafta sonu hastanede yapılacak gala için bana bir randevu ayarlayabilir misin?" "Magdalena ile yine mi aranız bozuk?"

Adam başını salladı. "Bu sefer temelli. Annem yıkılmış durumda elbette, bu yüzden peşimi bırakmaması için koluma girecek birine ihtiyacım olacak. Yalnız gidersem bütün gece Mag'i yüzüme vurur. Benimle gelmesi için modellerden birini bul."

Mavi gözleri bana doğru parladı ve doğrudan benimkilerle kilitlendiğinde daha da ürkütücü oldular. Auburn'ün dudakları bakışları düşerken aralandı.

yavaşça, değerlendirerek, vücudumdan aşağıya doğru. Kıyafetlerim lazerle parçalansa ve vücudumdan tamamen düşse hiç şaşmazdım.

Babama dönerek başını bana doğru eğdi. "İş görür." *Vay canına. Tamam.* Aynı anda hem gururlanmış hem de aşağılanmış hissettim. Bir yandan beni bir mankenle karıştırmıştı, ama öte yandan "iş görür" cümlesi ücretsizden daha fazla.

Babamın ağzı açık kaldı ve Piç Patron dönüp ofisine girip kapıyı kapattığında bir cevap vermeye başladı.

Babamın gözleri bana döndü, geniş ve korkuyla doluydu ve eminim benimkiler de aynı duyguları yansıtıyordu. Sözümü kesmek istercesine bir parmağını kaldırdı ama buna gerek yoktu. Şu anda söyleyecek sözüm yoktu.

"İzin ver... bekle," dedi, kapıya döndü ve kapıyı iki kez çalmadan önce derin bir nefes aldı.

"Evet," diye sert bir cevap geldi ve babam kapıyı iterek açtı. Kanepeye uzandım ve açık kapıdan konuşmaları dinledim.

"Bay Bouvier, aklıma harika bir fikir geldi. Bir süredir Carmella ile dışarı çıkmadınız. Neden sizin için onu aramıyorum?"

"Hayır. O çok gürültücü."

"Ah, evet. Peki ya Penny?" "Çok sessiz."

"Annalise?"

"Çok yapışkan."

Babam, Auburn tarafından fazla züppe, soğuk ve iğrenç bulunarak reddedilen birkaç kadının daha ismini verdi.

İç ofisten uzun ve sinirli bir iç çekiş yükseldi. "Tony, beni galaya gitmekten alıkoymaya çalışmanın bir nedeni var mı..." Durakladı, lanet adımı bile bilmiyordu.

"Gianna. O benim kızım." Uzun bir duraklama oldu ve tekrar konuşana kadar Auburn'ün babamın kafasında bir delik açtığını hayal ettim. "Buraya yeni taşındı efendim. Aslında birkaç dakika önce geldi ve havayolu bagajını kaybetti. Gördüğünüz gibi hiçbir eşyası yok."

"Hmmm." Adamın derin mırıltısı vücudumu okşayan ince bir ipek gibiydi. "Şehirde yeni misin? Gala Gianna'nın insanlarla tanışması için harika bir yer olacak. Elbise için onu Devereaux'ya gönder ve bir stilist ayarla." Sonra da, "Hepsi bu kadar," diye kestirip attı.

Babam geri çekildi, kapıyı kapattı ve bir dakika boyunca öylece baktı. Ondan yayılan çaresizliği hissedebiliyordum ve göz kapaklarımı sıkarak kapattım. Kalbim birinin, özellikle de değer verdiğim birinin mücadele ettiğini görmeye dayanamıyordu. Bu benim en büyük zayıflığımdı.

Yapma, Gianna. Yapma. Yapma. Yapma. Yapma.

İçimdeki uyarı sistemine rağmen ağzım açıldı ve ağzımdan aptalca bir şey çıktı. "Sorun değil baba. Ben giderim."

BÖLÜM 3

ON DAKIKA ÖNCE

"Umurumda değil Charles," diye bağırdım telefonuma. Resepsiyonun önünden geçerken başımı Lehra ve Anita'ya doğru salladım. İkisi de biraz daha dik oturdular ve ben gidene kadar en parlak gülümsemelerini takındılar. Buna alışkındım; ben onların yanındayken herkes en iyi davranışlarını sergiliyordu.

"Şimdi, şimdi, Auburn."

"Şimdi sen değil, *şimdi* ben. Bu tam bir zaman kaybıydı. Üreticinin saygın olduğunu söylediğini sanıyordum. Wal-Mart'a sattıkları o saçmalığı tavsiye etmezdim."

Konuşma bittiğinde, Charles özür dilemeye çalışırken telefonu kapattım. Özür dilemek için zamanım yoktu. Açık bir asansöre girerek kartımı tarayıcının önüne yerleştirdim. Bu kartlardan biri olmadan kimse ellinci kata çıkamazdı. Orası *benim* katımdı. Aslında tüm bina benimdi ama en üst kat kişisel ofisimin bulunduğu yerdi. Benim sığınağım.

Asansörden indiğimde beni özel kalem müdürüm Tony karşıladı. Odada başka birinin olduğunu hemen hissettim, bir kadın. *Harika*. Muhtemelen onu fark etmem umuduyla Tony'yle bir meseleyi konuşmak için buraya kadar gelen modellerden biriydi. Bu oldukça sık olurdu. Şu anda düşünmem gereken en son şey bir kadındı.

Onun varlığını görmezden gelerek Tony'ye bugünkü toplantıyı kısaca anlattım. Ofisime girip kendime bir bardak dolusu burbon doldurmaya hazırdım. Ama aklımı kurcalayan bir şey vardı.

Elim yüzüme gitti ve şakaklarıma masaj yaparken bu hafta sonu hastanenin yardım gecesi için bir randevuya ihtiyacım olduğunu hatırladım. Magdalena'nın benim randevum olması gerekiyordu ama Cumartesi günü yine ayrılmıştık. Bu sefer onu geri götürmeyecektim. Çok fazla bakım isteyen biriydi.

Beni yanlış anlamayın. Kız arkadaşımı pahalı hediyelere boğmak benim için sorun değildi, ancak ben ne kadar çok veririm o da o kadar çok istiyordu. Cumartesi günü bana son estetik ameliyatını finanse etmemi istediğini söylediğinde, işim bitmişti. Kadın vücudundaki her şeyi kaldırtmış, sıkıştırmış, geliştirmiş ve gerdirmişti, hepsi de bendeniz tarafından ödenmişti. Cidden, otuz yaşında hangi güzel kadın bu kadar ameliyata ihtiyaç duyar ki?

Bu prosedürlerin hiçbiri benim fikrim değildi; Mag'in beş yıl önce onunla tanıştığımda olduğu gibi çarpıcı olduğunu düşünüyordum. Ama o her zaman bunun kendisini "daha iyi hissettirdiğini" söylerdi.

Ona artık ameliyat bağımlılığını finanse etmeyeceğimi söylediğimde kendini kaybetti. Temelli gitmemin bir başka nedeni. Magdalena, o gece çatı katındaki dairemde yarattığı tahribattan da anlaşılacağı üzere çok sinirliydi.

Arada bir, eğer Magdalena'dan ayrılmışsam ve o sırada başka biriyle çıkmıyorsam, modellerimizden birinden bana bir etkinlikte eşlik etmesini isterdim. Çok güzellerdi ve kıyafetlerime çok yakışıyorlardı. Ayrıca, çalışkan hanımları şehirde bir geceyle ödüllendirmeyi seviyordum. Bu muhtemelen bu hafta sonu için en iyi çözüm olacaktı, bu yüzden Tony'den bunu benim için ayarlamasını istedim.

Kayıtlara geçsin diye söylüyorum, modellerimi ya da benim için çalışan hiç kimseyi asla becermedim. İş ve zevk birbirine karışmazdı. Bunu bazı iş ortaklarımın yükselişini ve hızlı düşüşünü izleyerek çok iyi öğrenmiştim.

Yeni kızlardan birkaçı hâlâ benimle yatmaya çalışıyordu ama çoğunluğu bunu denememesi gerektiğini biliyordu. Tony olaysız bir gece geçirmemi sağlamak için kimi seçeceğini bilirdi. Zeki bir adam ve mükemmel bir çalışandı ve arkadaşlık etmeme kuralımı çok iyi biliyordu. Bir sonraki değerlendirme döneminde ona zam yapmak için aklıma bir not aldım.

Tek ihtiyacım olan Cumartesi gecesı kolumda güzel bir kadındı. On bin dolarlık yemeğinin parasını ödeyecek, biraz kaynaşacak ve sonra onu evine götürecektim. Kesinlikle komik bir iş olmayacaktı ve herkes mutlu olacaktı. Annem hariç. En büyük oğlu için Magdalena'ya gönül vermişti.

Merakımdan, ofisimin ön odasındaki kanepenin yanında duran kadına baktım. Ve donup kaldım. Zihnım ve anatomimin diğer önemli kısımları neden çalışanlarla yatmadığımı anında unuttu.

Biraz dağınık, giysileri lekeli ve kırıışık, yüzü makyajsız görünüyordu ama ben bunların ötesini görmekte ustaydım. Göz kamaştırıcıydı. Uzun, siyah saçları dağınık bir at kuyruğu şeklinde toplanmıştı. Badem şeklinde yeşil gözler. Kusursuz zeytin teni. Uzun, ince bir vücut. Tam bir paket.

Ofisime çekilmeme fırsat kalmadan o aptal ağzımdan "O da olur" sözleri döküldü. Bu iki kelime gerçekten seslendirildiğinde karşımdaki güzellik kadar ben de şaşırdım.

Kahretsin.

Kapımı iterek arkamdan kapattım ve köşedeki bara doğru ilerlemeden önce büyüyen aletimi düzelttim. Ne düşünüyordum ki ben? Bu kadın muhteşemdi ama benim için çok gençti. Sekiz yaş fark benim için biriyle çıkma sınırıydı ve o kesinlikle otuz yaşından küçüktü.

Her şey yoluna girecek, Bouvier. Sadece bir gece ve gerçek bir randevu bile değil. Daha önce de genç modellere eşlik etmiştin. Sadece ona "after party" olmayacağını ve her şeyin yoluna gireceğini söyle. İçkimi alıp bordo deri koltuğuma oturur oturmaz kapım çalındı.

Kasıklarındaki gerginliği hafifletmek için yer değiştirerek Tony'ye içeri gelmesini söyledim. Adam çok gergin görünüyordu. Magdalena ve ben ayrıyken çıktığım diğer kadınların isimlerini saymaya başladığında -ki bu yılda birkaç kez oluyordu- her öneriyi geri çevirdim.

Ve bilinmeyen bir nedenden dolayı sinirlendim. Bunun muhtemelen berbat bir fikir olduğunu bilmeme rağmen, kendime engel olamadım. *Onu* istiyordum. Kolumda büyüleyici görünecek ve varlığı annemin Mag'i her arkamı döndüğümde bana itip kakmasını engelleyecekti. Ne kadar zorba olursa olsun, Chloe Bouvier şık bir davette olay çıkarmaktansa ölmeyi tercih ederdi.

"Tony, beni galaya gitmekten alıkoymaya çalışmanın bir nedeni var mı..."

Kahretsin, kadının adını bile bilmiyordum. Burada yeni olmalı.

"Gianna. O benim kızım."

Ne oluyor lan? Bu güzel bayan benim kişisel asistanımın çocuğu mu?

Onları zihnimde yan yana hayal ettiğimde, bunu görebiliyordum. İkisi de koyu renk saçlı ve zeytin tenliydi ama bunun dışında Tony'ye hiç benzemiyordu. Asistanımın kahverengi gözleri ve daha iri yüz hatları varken, kızının yüzü narindi; ince, düz bir burnu ve dikkat çekici yeşil gözleri vardı.

Zihnim dönüp dururken o kayıp bavullardan ve Gianna'nın şehirde yeni olmasından bahsediyordu.

Giyecek bir şeyi yok mu? Bunu düzeltebilirim; ne de olsa lanet bir moda şirketinin CEO'suyum.

"Hmmm. Şehirde yeni misin? Gala Gianna'nın insanlarla tanışması için harika bir yer olacak. Elbise için onu Devereaux'ya gönder ve ona bir stilist ayarla." Onu kovduğumda Tony'nin yüzünde kederli bir kabullenme ifadesi vardı.

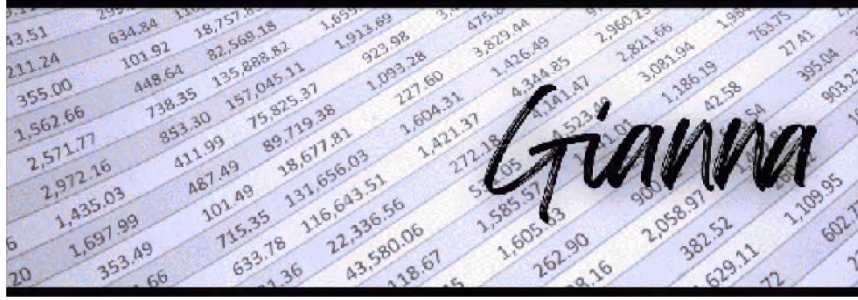
Ne halt ediyorsun, Auburn? Belli ki Gianna'dan etkilenmişsin, o yüzden hemen kapat şunu.

Evet, ama orijinal bir Bouvier içinde harika görünürdü. Ağzımdan çıkmaya devam eden yasak taleplerimin nedeni bu olmalı. Yeni tasarımlarımızdan birini gördüğüm en nefes kesici kadının üzerinde sergilemek istiyordum.

Tek sebep buydu. Tasarım.

Evet. Doğru.

BÖLÜM 4

BABAM yüzünü bana döndü, kafası inkâr edercesine ileri geri sallanıyordu. "Hayır, tatlım. Yapmak zorunda değilsin. Ben... Ben bir şey bulacağım. Biriyle."

"Emin misin?"

Büyük sandalyesine oturdu ve yüzünü ellerine çarptı. "Hayır," diye inledi ellerini yanaklarının üzerinde gezdirirken. "Nedense senin de onunla gitmen konusunda kararlı görünüyor."

Bu beni hem heyecanlandırdı hem de korkuttu ve dudaklarımdan küçük bir *oh sesi* çıktı.

Babam beni temin etmek için acele etti. "Ama o asla... şey, o... Auburn modellerden birine eşlik ederken işleri çok *profesyonel* tutuyor, ne demek istediğimi anlıyorsan." Alaycı bir kaşını kaldırdı.

"Ahh, yani bow-chicka-wow-wow yok mu?"

Babam kıkırdadı ve başını salladı. "Kesinlikle olmaz. Aslında, modellerimizden birini bir hayır etkinliğine götürürse ve herhangi bir şekilde uygunsuz davranırlarsa, potansiyel randevular listesinden kalıcı olarak silinirler."

"Saydığınız tüm kadınlar... Carmella ve hepsi... burada mı çalışıyorlar?"

"Hayır, onlar aslında geçmişte çıktığı kadınlar. Magdalena'dan ayrıldığına göre belki onu onlardan biriyle baştan çıkarabilirim diye düşündüm - yine." Son sözlerine kahverengi gözlerini devirmesi eşlik etti.

"Ondan hoşlanmıyorsun." Bu bir sorudan ziyade bir ifadeydi.

"Kimse onu sevmiyor. Tam bir baş belası. Birkaç ayda bir ayrılırlar ve sonra adam başka biriyle çıkar, ta ki kadın kıskanıp yöntemlerini değiştireceğine söz verene kadar. Adam onu geri alıyor ve birkaç ay sonra her şey yeniden başlıyor. Bu bir kısır döngü ama umarım bu sefer ayrılık kalıcı olur."

Kollarımı belime dolayarak sessizce, "Magdalena ve BB birbirleri için yaratılmış gibi görünüyor. İkisi de pislik."

Babam sırttı ama Auburn Bouvier'nin orada belirmediğinden emin olmak için gözleri arkasındaki kapıya kaydı. "Aslında ondan çok daha kötü, eğer inanabiliyorsan." Kaşları kapüşonlu gözlerinin üzerine indi. "Eğer gitmeye karar verirsen -ki bu tamamen sana kalmış- sana son derece centilmen olacağının sözünü verebilirim. O sadece güzel kadınlar üzerindeki tasarımlarını göstermeyi seviyor. Ve dürüst olalım tatlım, odadaki en muhteşem kadın sen olurdun. Muhtemelen bu yüzden seni almakta ısrar ediyor."

"Bence biraz önyargılısın baba," dedim kesin bir dille.

Yüzü yumuşadı. "Hiç de değil, Gia. Annenin güzel yüz hatlarına sahipsin."

Annemden bahsetmek beni üzdü ama duygularımı mecazi bir halının altına süpürdüm. "Ne yapmam gerekirdi?"

Babam tek parmağıyla çenesine vurdu. "Temel olarak, etrafta durup gülümsemeli ve kaynaşmalısın. Akşam yemeği yiyin. Sanırım genelde dans da oluyor ama bu aktiviteden vazgeçebilirsiniz."

"Tanrıya şükür," dedim kıkırdayarak. Sakarlığımın ün salmışım.

Babam bu fikre ısındıkça nazik zorlamalarını artırarak devam etti. "Ve bu etkinlikteki yemekler her zaman mükemmeldir. Bu yüzden biletler aylar öncesinden tükeniyor. Bu çok özel bir şey."

Kapüşonumun fermuarıyla oynayarak başımı eğdim ve babama dönüp baktım. "Oraya sığabileceğimden emin değilim."

"Tabii ki yaparsın, Gia. Annen seni doğru yetiştirdiği için mükemmel bir görgü kuralların var. İyi olacaksın."

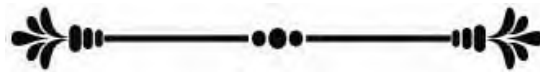
Son zamanlarda eksikliğini hissettiğim güven duygusu içime sızdı ve başımı salladım. O haklıydı. Derin bir nefes aldım ve teslimiyetle iç çektim. "Tamam, gidiyorum."

"Emin misin Gianna?" diye sorarken bile babamın omuzları rahatlamıştı.

Çenemi kaldırdım ve başımı salladım. "Eminim. Patronunun sana kızmasını istemiyorum."

Ayağa kalktı ve odanın karşısına geçerek kollarını bana doladı. "Bunun için endişelenmek bana düşer tatlım, sana değil. O yüzden benim yüzümden gitme. Eğlenebileceğini düşünüyorum ve bazı insanlarla tanışmak için güzel bir yol olur."

Babamın yanağından öperek, "Haklısın. Eğlenceli olacak."

Otuz dakika sonra kararımdan pişmanlık duyuyordum. Tek yapmak istediğim uyumaktı ama şimdi Deveraux adında biriyle buluşmam gerekiyordu.

bir elbise provası için. Babam bana yeni dairemin anahtarını vermişti ve sürükleyecek bavulum olmadığı için birkaç blok öteye yürüyerek gitmiştim.

Daireye adımımı atar atmaz bir nostalji ve hüzün dalgasına kapıldım.

Babamın annesi Nana birkaç ay önce ölmüş ve vasiyetinde dairesini bana bırakmıştı. İlk düşüncem daireyi satıp parasını Teksas'taki yetişkin hayatıma başlamak için kullanmaktı ama sonra başka şeyler oldu.

Ve işte buradayım.

Burası onun gibi gül ve vanilya kokuyordu ve derin bir nefes aldım. Ninemi o kadar çok özlemiştim ki. Yıllarca babam beni görmek için Teksas'a her geldiğinde ona eşlik etmişti ama yaşlandıkça yolculuk ona fazla gelmeye başlamıştı. Ama ona Facetime'ı öğrettim, böylece haftada en az iki kez yüz yüze konuşabiliyorduk.

Öldüğünde New York'a ilk kez gitmiştim ama o yolculuk cenaze işlemleri ve taziyelerini sunmak için babamın dairesine gelen insanları karşılamakla geçti. Bu daireyi ziyaret edecek zamanım bile olmadı.

Güzeldi ama biraz havasızdı, bu yüzden sol duvardaki üç büyük pencereye doğru yürüdüm. İkisi kolayca açıldı ama üçüncüsünü açmak için biraz güç sarf etmem gerekti. Manzara özel bir şey değildi. Caddenin karşısında sadece başka bir apartman. Görünürde ne ağaç ne de çimen vardı.

Ev havalandığında kendime bir tur attım. Küçük bir oturma odası, iki yatak odası, bir banyo, sıkışık bir mutfak ve -aha!- *bir* çamaşır odası... daha çok bir çamaşır dolabı gibi. Sırt çantamı çamaşır makinesinin üzerine koyarak, neyse ki oraya koymayı düşündüğüm kıyafetleri çıkardım. Kırmızı düğmeli bluzumu ve kot pantolonumu kırışıklıkların bir kısmını gidermesi için kurutucuya attıktan sonra banyoya doğru yürüdüm.

Babam büyükannemin kişisel eşyalarının çoğunu temizlemesi için birini ayarlamıştı ama en azından havlu ve sabun kalması için dua ettim. Dolapları karıştırdığımda bunların yanı sıra şampuan, saç kremi ve -hele *şükür*- bir saç kurutma makinesi bulduğumda çok şaşırdım.

Temizlik malzemeleri de vardı, bu yüzden soyunmadan ve sıcak suyu açmadan önce küveti temizledim. Bekledim. Ve bekledim. Ve biraz daha bekledim. *Tanrım, lütfen bu dairede sıcak su olsun.*

Sonunda oda buharla dolmaya başladı ve küvete girip duş perdesini kapattım. Spreyin altında döndüm, annemin her zaman "seyahat tozu" dediği şeyi vücudumdan temizledim. En azından son on saattir kendimi iğrenç hissediyordum ve bir duştan bu kadar keyif aldığımdan emin değildim. Kendimi temizledikten ve saçlarımı yıkadıktan sonra koyu renk saçlarımı saç kremiyle kapladım.

İşte o zaman sıcak su bitti.

"Kahretsin!" Çığlık attım ve sonra bir apartman dairesinde olduğumu ve yakın komşularım olduğunu hatırladığımda küfür patlamamın geri kalanı için sesimi anında susturdum. "Lanet olsun! Bu çok soğuk!" Başımı buz gibi spreyin altına sokup büyük kısmının vücuduma damlamasını engellemeye çalışırken tısladım.

Dışarı çıkıp kurulandığımda tepeden tırnağa titriyordum. Saç kurutma makinesini fişe takarak, cildimde mavi bir renk kalmayana kadar ılık havayı vücudumda gezdirdim. Ardından sırt çantamdan son temiz iç çamaşırımı ve çoraplarımı almadan önce saçlarımı kuruttum. Giysilerimi kurutucudan çıktıktan sonra makul ölçüde kırıksız buldum ve giyindim.

Neyse ki hava serindi ve Bouvier binasına dönerken küçük bir eczane bulmadan önce terlemedim. Deodorant satın aldım,

bir diş fırçası, diş macunu ve yumuşak pembe bir ruj alıp hepsini daracık banyoda kullandı.

Mağazadan çıkarken kasada çalışan beyefendiye "Teşekkür ederim," diye seslendim. Cevap vermedi. "Burada hiç kimse müşteri hizmetleri diye bir şey duymadı mı?" Kendimi toparlayıp elbise provama doğru giderken mırıldandım.

Bouvier binasına yeniden girdiğimde, beni yine gülümseyen bir Lehra karşıladı. Anita hâlâ sıkılmış görünüyordu.

"Hey!" Lehra başını eğdiğinde sarı bukleleri zıplıyordu. "Biraz dinleneceğini sanıyordum."

Gözlerimi devirmekten kendimi alıkoymayı başardım. "Ben de istiyordum ama elbise provası için geri dönmem gerekti."

"Oooh, dur tahmin edeyim. Seksi Shrek uzun bacaklarına ve muhteşem yüzüne bir kez baktı ve seni model olarak işe almaya karar verdi."

Başımı sallarken küçük bir kıkırdama duydum. "Tam olarak değil," dedim sesimi alçaltarak. "Bu hafta sonu bir hastanenin yardım etkinliğine gitmemi istiyor ve bundan başka kıyafetim olmadığı için..." Elimi vücudumda bir aşağı bir yukarı salladım, "Devereaux'nun bana uygun bir şeyler giydirmesi gerekiyordu." *Valizim olsa bile şık bir gala için uygun bir şeyim olacağından değil.*

"Aman Tanrım! Dev baş tasarımcı ve o bir dahi! Onun elbiselerinden birini giymek için ölürüm."

Babamın buradaki herkesin Bouvier giydiğini söylediğini hatırlayarak, "Giydiklerinizi o tasarlamadı mı?" diye sordum.

"Tüm tasarımları onaylıyor, ancak *kişisel* olarak tasarladığı couture ürünler yıllar alır. *Yıllar* gibi."

Biraz afallamıştım. "Eminim beni ortalıkta duran bir şeyin içine koyacaktır. Ben önemli biri değilim ve bu sadece bir kerelik bir şey."

Başını salladı. "Belki, ama Shrek Dev'i şahsen görmeni istediye... bu büyük bir mesele."

"Tamam, şimdi gerginim. Bunun için teşekkürler," dedim elimi karnımın üzerine bastırarak.

Lehra kıkırdadı. "Üzülme. Devereaux çok zeki ve çok nazik biri. Asistanı biraz sinirli ama onu seveceksiniz."

Bana bu dâhiyi bulmam için yol tarif etti, ben de asansöre binerek ikinci kata çıktım ve koridorun sonundaki kapıyı buldum. Doğru kapı olduğunu biliyordum çünkü üzerindeki altın plakada "Devereaux'nun İni" yazıyordu.

Buna güldüm ve kapıyı çaldım. Birkaç saniye sonra kapı bir santim aralandı ve iri kahverengi bir göz bana baktı. "Şifre?"

Gözlerim büyüdü ve başımı salladım. "Bana bir şifre söylemediler." *Kahretsin, Lehra!*

Kapı açılıp otuzlu yaşlarında, inanılmaz derecede zayıf, yüzüne göre fazla büyük çikolata gözleri olan bir adam ortaya çıktığında tiz bir kahkaha kulaklarıma ulaştı. Kusursuz bir lacivert takım elbise, beyaz bir gömlek ve parlak mor bir kravat giymişti.

"Şaka yapıyorum!" diye bağırdı. "Sen Gianna olmalısın."

"Evet," diye rahat bir nefes aldım. "Sen Devereaux musun?"

Eli kalbine gitti ve sahte bir baygınlık geçirdi. "Dudaklarından Tanrı'nın kulaklarına!" Bileğimden tutup beni odanın içine sürükleyerek, "Keşke o adamın yeteneğinin bir serçe parmağı kadarına sahip olabilseydim. Ben Tora, onun düşük seviyeli asistanıyım."

Kahverengi saçlarındaki bol miktardaki aklara bakılırsa muhtemelen ellili yaşlarında olan yaşlı bir adam kendinden emin adımlarla odanın karşısına geçti ve

Tora'nın omzuna. "Dramatik olmayı bırak, Tor. Bir misafirimiz var." Ela gözlerini bana çevirdi. "Hmmm, çok hoş bir misafir."

Gözleri vücudumda bir aşağı bir yukarı geziniyor, kasap vitrinindeki bir biftekmişim gibi beni değerlendiriyordu. Sonra rahatsız edici bir süre yüzüme baktı, tüm sırlarımı öğreniyormuş gibi hissettiren delici bir bakış.

"Sorun nedir?" Sesim gergin bir fısıltıya dönüşmüştü.

O zaman bana sıırttı, dişleri o kadar beyaz ve parlaktı ki, kaplama olmalıydılar. "Kesinlikle hiçbir şey. Size dokunabilir miyim?"

"Ummm." Gözlerim etrafı taradı, hareketlilikle dolup taşan bir odaya baktım. Her katı yüzeyin üzerine çeşitli renklerde kumaşlar serilmişti ve yaklaşık on beş kişi inceleme yapıyor, dikiş dikiyor ve sohbet ediyordu. Arada bir meraklı bakışlar bize doğru kayıyordu. "Tamam mı?"

Dişlek adam narin elleriyle başımın iki yanını kavradı ve her bir yanağımı öptü. "Sevgili Gianna, yeni projem. Ben Devereaux, naçizane hizmetkarınızım."

"Şimdi kim dramatikleşiyor?" Tora şaka yaptı.

Ona bir bakış atan Devereaux elimi tuttu ve beni bir dizi boy aynasının önündeki yükseltilmiş bir platforma sürükledi. Yansımamı kontrol ederken kıyafetlerime ve makyajsız yüzüme bakıp utanmamaya çalıştım. Bu lüks kumaşlarla ve belli ki yetenekli insanlarla dolu bu odaya aitmişim gibi görünmüyordum.

Dev, Tora'ya dönüp ona küçük bir anahtar seti uzatmadan önce arsız bir gülümsemeyle, "Yukarıdaki otoriter adam direktifini gönderdi," dedi. "Onu fildişinde istiyor."

Tora'nın gözleri sevinçle açıldı. "Oooh, evet!" diye haykırdı ve odanın sol tarafındaki kapıya yöneldi. Üç kapının kilidini açmak için anahtarları kullandı.

sürgüler. İçeride her ne varsa belli ki çok önemliydi ve sinirlerim bir kademe daha gerildi.

Yaşlı adam etrafımda dolaştı ve bana dokunma iznini bir üst seviyeye taşıdı. İnce belimi sıktı. Arkamı dürttü. Havadan bir mezura çıkardı ve vücudumun her santimini ölçtü. Ara sıra nefesinin altında tam olarak duyamadığım kelimeler mırıldandı.

Tora, düğün pastasının giysi versiyonunu saygıyla tutarak geri döndü. Kremi kumaş katmanları, aynanın yanındaki ağır, ayaklı askıya asıldığında mükemmel bir şekilde dökülüyordu. Devereaux iç çekti, yarattığına bakarken çıkardığı ses coşkuya benziyordu.

"Evet. Mükemmel," diye mırıldandı bana dönüp kırmızı gömleğimi parmaklamadan önce. "Gerçi kırmızılar içinde çok güzel görünüyor. Ama Auburn Bouvier ne isterse, Auburn Bouvier onu alır."

Bir de bana sor. Bu duruma böyle düştüm.

"Kırmızı benim en sevdiğim renk," diye ağızımdan kaçırdım.

"Öyle mi?" diye sordu, bakışları benimkileri keskinleştirerek. Sonra ellerini çırpı. "Tamam, şimdi soyunabilirsin. Külotuna kadar. Sütyene gerek yok. *Elbisenin* içinde bolca destek var." Son iki kelimeyi söyleme şekli sanki İsa Mesih'in kendisinden bahsediyormuş gibiydi.

"Soyunmak mı?"

"Evet, canım. Elbisenin altına kendi kıyafetlerini giyersen sana uymaz." Yumuşak gülümsemesi anlayışlı ve sabırlıydı. "Güven bana, buradaki herkes daha önce her şeyi gördü."

Tanrım, merhamet et! Bir oda dolusu yabancının önünde kıyafetlerimi çıkarmak üzereydim.

Gözlerimi yerden ayırmadan hızla sade, beyaz iç çamaşırlarıma kadar soyundum. Etrafa bakma riskini aldığımda, kimse bana bakmıyordu bile.

bana bakıyordu. Tora ve Devereaux elbisenin düğmelerini açmakla meşguldüler. Diğer herkes hâlâ çalışıyordu ve ben kendimi biraz daha az garip hissediyordum.

İki adam elbiseyi kayıp Ahit Sandığı gibi bana doğru taşdılar ve içine girmemi işaret ettiler. Elbiseyi yukarı çekip düğmelerini ilikledikten sonra etrafımda döndüler, kumaşı hafifçe çekiştirdiler ve ellerini kalçalarımda ve bacaklarımda aşağı yukarı gezdirdiler.

Bu kesinlikle şimdiye kadar gördüğüm en çarpıcı elbiseydi. Kumaşı en soluk fildişi rengindeydi, parlak değildi ve bedenime oturuşu beni neredeyse göksel hissettiriyordu. Bir melek gibi. Bunu yüksek sesle söylememek için dilimi ısırmak zorunda kaldım çünkü kulağa çok klişe geliyordu.

"Nefes alabilmen için göğsünü biraz açacağız. Göğüslerin her zamanki modellerimizden biraz daha büyük ve üstteki iki düğmeyi yapamadım," diye bilgilendirdi Dev beni. "Ve belinin de içeri alınması gerekecek." Aynada gözlerimle buluşmadan önce parmaklarının arasında yaklaşık yarım inçlik bir kumaşı sıkıştırdı. "Güzel bir vücudunuz var, Bayan Gianna."

"Teşekkür ederim," dedim. "Genelde straplez giymem çünkü bunun görünmesini istemiyorum." İşaret parmağımla kolumun üst kısmındaki küçük beyaz diski gösterdim. "Bu bir sürekli glikoz monitörü."

Tora, "Bir şal giyebilir," diye önerdi ama patronu başını salladı. "Hayır, ama benim başka bir fikrim var." Yüzünde hınzır bir sırıtma belirdi ve Çenesine vurdu, bir tür şaşkınlıktan kurtulmadan önce uzaklara baktı. Belinden öne doğru eğilerek üst bacaklarıma doğru baktı. "Ağda yapıyor musun?"

"Ben mi... yani..." Kasıklarımı gösterdim.

"Brezilyalı gibi, tatlım. Bu elbise her şeyi gösteriyor ve hiçbir küçük kıvrımın görünmesini istemiyoruz."

Daha bir saat önce tanıştığım biriyle kasık kıllarımı tartıştığımı kesinlikle inanamıyordum. Devereaux özür dilemeden bana bakıyordu ve sonra bana bir el salladı.

"Merak etmeyin, stilistle ayarlayacağım. Ve size dikişsiz bir tanga sağlayacağız. Malzeme o kadar ince ki, fark edilmeyecek. Şimdi şu hazineyi üstünden çıkaralım da üzerinde çalışmaya başlayayım."

Bir saat sonra Nana'nın dairesine tekrar girdim, yatağa uzandım ve derin bir uykuya daldım.

BÖLÜM 5

Şoförüm Cruz, limuzininin kapısını açık tutarken, "ÇOK DEBONAİR, EFENDİM," dedi.

Siyah smokinimin ceketinin düğmelerini açtım ve arkaya kaymadan önce ona teşekkür ettim. "Oraya vardığımızda Bayan Moschella'yı alabilirsin," diye onu bilgilendirdim ama o ne yapacağını biliyordu. Randevularımı almak için asla kapıya gitmezdim.

Dev kıyafetlerimle kendini aşmıştı. Elbette pantolon ve ceket üzerime tam oturmuştu ama adam yaka konusunda tam bir ustaydı. Hiçbir şey beni kollarımın en ufak hareketinde boşluk bırakan, tam oturmayan bir yakadan daha fazla rahatsız edemezdi. Muhtemelen Gianna'nın elbisesine uyması için fildişi rengi bir gömlek giymemde ısrar etmişti ama nedense her zamanki beyaz ya da krem rengi yerine koyu kırmızı bir cep mendili de eklemişti.

Gianna. Onun adı bile vücudumda bir tepki uyandırdı. Göğsümde bir sıkışma ve çenemde bir kenetlenme. Bunun iyi bir fikir olduğundan hâlâ emin değildim ama olan olmuştu. Bir akşamı atlatabilirdim ve sonra

Kadını bir daha asla görmek zorunda kalmayacaktım. Bu fikrin beni rahatsız ettiğini fark ettiğimde sıkıntı iliklerime kadar işledi.

Birkaç dakika sonra, savaş öncesi tuğla bir binanın önünde durduk ve Cruz araçtan indi, üç basamağı koşarak çıktı ve ön kapıyı açtı. Güvenlik yok muydu? Bu hiç hoşuma gitmedi.

Bu seni ilgilendirmez, Bouvier.

E-postalarım arasında gezinirken bir hareket gözüme çarptı ve bakışlarımı ön kapıya doğru kaydurdım.

Tanrım. Lanet olsun.

Gianna Moschella merdivenlerden iniyordu, kolu Cruz'un koluna takılmıştı. Kesinlikle muhteşem görünüyordu. Parlak, siyah saçlarının çoğu sırtından aşağıya doğru sarkıyordu ama bir kısmı yüzünü göstermek için başının üstünde zarif bir düğüm halinde toplanmıştı.

O lanet surat.

Narin yüz hatlarını belirginleştirmek yerine daha da güzelleştirmek için tam olarak doğru miktarda makyaj yapmıştı. Abartısız ve seksiydi. Dudakları hariç. Koyu kırmızı renkteydiler ve sikimin pantolonumun içinde seğirmesine neden oldular.

Gözlerim vücudunda aşağılara indikçe seğirmeler yoğunlaştı. Kırmızı cep mendilimin nedeni hemen ortaya çıktı. Dev, zaten mükemmel olduğunu düşündüğüm elbiseye bazı eklemeler yapmıştı. Yanılmışım.

Koyu kırmızı bir kumaş parçası bir omzundan dramatik bir şekilde sarkıyor ve kolunun yarısına kadar iniyordu. Minik, uyumlu rozetler korsajı süslüyordu ve eğer Devereaux'yu tanıyorsam, her biri elle dikilmişti. Silueti trompet tarzındaydı, Gianna'nın mükemmel vücuduna bir eldiven gibi oturuyordu -böyle olacağını biliyordum- ve dizden sonra genişliyordu.

Yoğun incelemem telefonumun çalmasıyla kesildi ve başparmağımı ekranın üzerinde gezdirip ekrana bile bakmadan kulağıma götürdüm. "Bouvier."

"Auburn, ben Finn. Wilhelm arazisi için istediğiniz numaralar bende var."

"Güzel. Bana e-posta ile gönderebilir misin? Şu anda bir galaya gidiyorum." "Çoktan yaptım. Yardımcı olabileceğim başka bir şey var mı?"

Cruz ve Gianna'nın az önce çıktıkları binaya bakarak emlak komisyoncuma adresi söyledim. "Bu konut hakkında bana ne söyleyebilirsiniz?"

Klavyede bir tıkırtı duydum ve sonra, "Buldum. Sekiz katlı, her birinde dört daire var, hepsi iki yatak odalı. Bir asansör."

"Sahibi kim?" Bir kıskançlık dalgası omurgamdan aşağı kayarken sordum. Gianna Cruz'a bakıyordu ve normalde soğukkanlı olan şoförüm onun söylediği bir şeye gülüyordu. O da gülüyordu ve dilimi üzerinde gezdirmek istediğim mükemmel dişlerini gösteriyordu.

Hayır, Auburn. Bu öyle bir şey değil. Bu bir randevu ya da tek gecelik bir sikiş değil. Bu bir... eşlik.

"Marsh Holdings tarafından yönetiliyor. Her dairenin kendine ait bir mülkiyeti var, ancak dış cephenin, lobinin, koridorların ve asansörün bakımı Marsh tarafından yapılıyor. Ayrıca bir ücret karşılığında daire içi bakım da sağlıyorlar."

Gianna arabaya yaklaşırken ona bir saniye daha bakamadım. Tamamen çok güzeldi ve arzularım karnımda fokurduyordu. Bedenimi karşı kapıya doğru çevirdim ve gözlerim protesto çılgınlıkları attı.

"Herhangi bir güvenlik var mı?"

Finn'in cevabı kapı açıldığında kayboldu ve Gianna'nın yüksek, tatlı kıkırdaması aracın içini doldurdu. O yanımdaki koltuğa kayarken sırtımı ona dönerek telefonumdan gelen kelimelere odaklanmaya çalıştım.

"...lobide güvenlik masası var ama görevli yok."

Cruz kapıyı kapattığında, sarhoş edici bir aroma etrafımdaki alanı sardı. Parfümlerimizden biri olduğunu hemen anladım ama hiç bu kadar ilahi kokmamıştı.

"Bouvier? Hâlâ orada mısın?"

Benim neyim var böyle? Hiç kendim gibi davranmıyordum. Her zaman kontrol bendeydi, her hareketin bir amacı vardı. Boşluğa düşmüyordum ya da hiç işime yaramayan apartmanlar hakkında rastgele bilgi almıyordum.

"Evet. Buradayım. Bilgi için teşekkürler, Finn."

"Ne zaman isterseniz. Wilhelm hakkında sorularınız olursa bana haber verin." Aramayı sonlandırmadan önce "Söylerim," dedim.

Cruz sürücü koltuğundaki yerini aldı ve ben de hemen gizlilik panelini devreye sokmak için düğmeye bastım. Gianna ile flört ettiği için ona kızgındım, buna hakkım olmamasına rağmen.

Yanaklarımdaki ısı yükseldi ve neden bu kadar kızgın olduğumu anlayamadım. *Belki de sahip olamayacağın bir şeyi istediğin içindir? Ya da belki bu kadın hiç denemeden kafanı karıştırdığı için.*

Sırtımı misafirime dönmek çok garip görünüyordu, bu yüzden isteksizce doğruldum ve gözlerimi ileriye diktim. Bu da işe yaramadı çünkü renkli bölme camında onun yansımasını görebiliyordum. Gözleri birkaç saniyede bir yüzüme kayıyordu, ben de okumadığım e-postalar arasında gezinen telefonuma baktım.

Gerilim o kadar baskıcı bir hal aldı ki bir şeyler söylemem gerektiğini hissettim. Herhangi bir şey.

"Seni becermeyeceğim, o yüzden sorma bile."

Tamam, o değil, seni aptal herif.

Bu kadının yanındayken neden ağzımdan istemsizce kelimeler döküldüğünden emin değildim. Beni hiç kimsenin yapamadığı kadar silahsızlandırmıştı.

Bir an sessizlik ve durgunluk oldu, sanki dünya dönmeyi bırakmış gibiydi. Sonra eli cama vurmak için ileri uzandı. Temas etmeden önce ince bileğini nazikçe kavradım ve sonunda başımı çevirip ona baktım.

Yakından daha da nefes kesiciydi. "Ne yapıyorsun?" diye sordum.

"Cruz'dan beni eve götürmesini isteyeceğim," diye cevap verdi titrek bir sesle. Badem şeklindeki gözleri nemle dolmuştu ve kendimi dünyanın en büyük sik kafalısı gibi hissettim. "Bu yaptığın en kaba, en küstahça bana söylediği tek şeydi."

Nedenini açıklayamıyordum ama onu eve geri götürmek istemediğimi biliyordum. *Bunu düzelt. Şimdi.*

Ağzımı açtım ve pek sık söylemediğim iki kelimeyi söyledim. "Özür dilerim."

O yeşil gözler öfke ve incinmişlikle kısıldı. "Bana söylediğin ilk sözün 'Seni becermeyeceğim' olduğunun farkında mısın?"

Haklıydı. Bu randevuyu teklif etmek için onunla konuşmamıştım bile. Eşlik. *Her neyse.*

"Haklısın. İnanılmaz derecede kaba davrandım." Dilimin ucuyla kuru dudaklarımı ıslattım. "Sadece... senden çok etkileniyorum ve etkilenmemek için kendimi zor tutuyorum. Bu iyi bir fikir olmazdı ama sen... beni baştan çıkarıyorsun."

Mükemmel kaşlarından biri havaya kalkarken yüzü biraz yumuşadı. "Bunu göstermek için tuhaf bir yöntemin var."

"Biliyorum," diye inledim. "Daha önce hiç bir kadın tarafından atılmamıştım. Ağzımdan sürekli bir şeyler çıkıyor."

Kaşlarının arasında iki küçük kıvrıklık belirdi. "Neden benden çekiniyorsun?"

Cevap vermedim. Onun yerine, ona bir soru sordum. "Tekrar yapabilir miyim? Sıfırdan mı başlayalım?"

Kırmızı dudaklarının bir tarafı yukarı kıvrıldı. "Sanırım en iyisi bu olacak çünkü şimdiye kadar her şeyi berbat ettin."

Acımasız dürüstlüğü karşısında ağzımdan kahkahalar döküldü. Elini dudaklarıma götürerek arkasından öptüm. "Merhaba, Gianna. Bu gece benimle gelmeye karar verdiğin için çok mutluyum. Kesinlikle enfes görünüyorsun."

Çenesini eğdi ve utangaç bir şekilde gülümsedi. "Bu çok daha iyiydi."

Kendimi ondan başka bir yere bakamazken buldum. Onu daha yakından tanımaktan kendimi alamıyordum. Aslında, bu neredeyse yakıcı bir ihtiyaçtı.

"Bana kendinle ilgili ilginç bir şey söyle."

Gianna alt dudağını ısırды ve düşünceli bir şekilde başını eğdi. "Soyadım karasinek anlamına geliyor."

Bu o kadar beklenmedik bir şeydi ki, bir kahkaha daha attım. "Soyadım inek çobanı demek."

Mükemmel şekilde düz olan burnu buruştu. "Bu korkunç bir şey. Sanırım eve gideceğim. Bay Cowherd'la çıkmamın imkanı yok."

"Sanki eleştirecek yeriniz varmış gibi, Bayan Housefly."

Kıkırdaması içimi ısıttı. "Kaç yaşındasın, Cowherd?"

"Otuz sekiz." Yaşıma burun kıvrırmak y e r i n e sadece başını sallayınca rahatlardım.

"Kaç yaşında olduğumu sormayacak mısınız?"

"Hayır. Bir bayana yaşını sormaktan daha iyisini bilirim."

Gözlerini devirdi. "Neden kadınlar yaşlarını söyleme konusunda bu kadar hassaslar da erkekler hiç umursamıyorlar anlamıyorum. Bu çifte standart çok saçma."

"Tamam, ısıtırım. Kaç yaşındasın?"

"Yirmi üç."

Başımı salladım. "Bunu çok övgü dolu bir şekilde söylediğimi belirterek başlayayım, ama öyle görünmüyorsun, Gianna. Bu kadar genç bir kadına göre kendine çok güveniyorsun."

"Teşekkür ederim, Bay Bouvier."

"Lütfen bana Auburn deyin."

Yolculuğun geri kalanında karşılıklı sorular sorduk ve ikimizin de kahvaltıda soğuk pizza sevdiğini keşfettik. Gianna bana büyükannesini, Tony'nin annesini, birkaç ay önce kaybettiğini ve onun dairesinin kendisine miras kaldığını söyledi. Lisans eğitiminin son yılında ölmek üzere olan annesine baktıktan sonra yüksek lisansını yeni bitirdiğini öğrendiğimde dudaklarım çatıldı.

Genç hayatında çok fazla üzüntü var ama yine de yüzünde bir gülümseme var.

"Diplomanı hangi alanda aldın?" Gianna bana sordu.

"İşletme ve Moda Mağazacılığı alanlarında çift lisans derecem var. Daha sonra İşletme Yönetimi alanında yüksek lisans yaptım."

Başını salladı. "Tamamen uygun görünüyor."

"Muhasebe diplomanı ne yapacaksın?"

"Bir hafta sonra Salı günü Deloitte ile bir görüşmem var ama çantalarım gelmezse görüşmeyi ertelemek zorunda kalacağım, ki bunu gerçekten istemiyorum."

yapmak istiyorum. Hâlâ EY ve KPMG'den mülakatlar için haber bekliyorum."

"Ahhh, büyük firmalara gidiyorsun, ha?" Ben sordum, o da başıyla onayladı.

"Evet, başlangıçta deneyim için ama uzun vadede yapmak istediğim şey bu değil. Daha anlamlı bir şey yapmak istiyorum. Sadece henüz ne olduğunu bilmiyorum." Başını yana eğdi ve uzun saçları bronz bir omzunu okşadı. "Rakamlarla, elektronik tablolarla, bu tür şeylerle çalışmayı seviyorum ama aynı zamanda bir amacım olsun istiyorum."

Dudaklarımı yana bükerek kısa bir süre tereddüt ettikten sonra şöyle dedim: "Bouvier'de muhasebe departmanında bir açık pozisyonumuz var. Bize başvurmalısınız. Mükemmel yan haklar sunuyoruz."

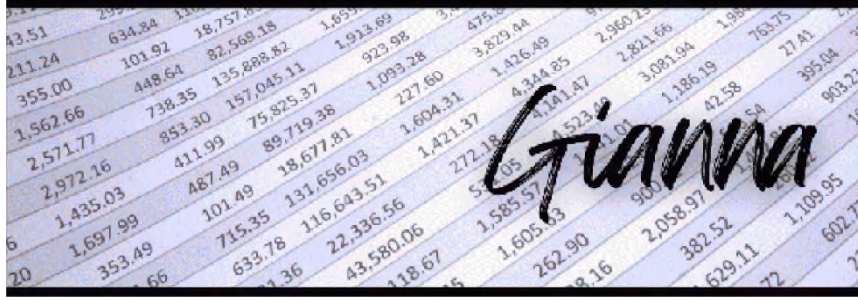
"Gerçekten mi?"

"Elbette," dedim, onun her gün benim binamda olması fikrine ısınarak.

Yine o küçük sevimli başını eğdi. "Tamam, bunu düşüneceğim."

Bu beni hakkım olandan daha fazla mutlu etti.

BÖLÜM 6

Bu gece kesinlikle iyi görünüyordu. Limuzine ilk bindiğimde Auburn beni tamamen görmezden gelmişti ve sonra "lanet" yorumunu yaparak beni çok kızdırmıştı.

Randevuyu hemen bitirmekle tehdit ettiğimde, tamamen farklı bir insana dönüşmeden önce yüzü kederli bir ifadeye bürünmüştü. Aslında hoşlandığım bir insana. Kışındaki sopa kaybolmuş, sıcak ve samimi biri olmuştu. Ve bana enfes göründüğümü söylediğinde - aslında, *kesinlikle enfes* demişti - içimde çok kabarcıklı şeyler yaptı.

Araç kaldırırma yanaştığında "Benim sıram," diye seslendim. "Neden benim için bu elbiseyi seçtin?"

"Fildişinin teninde çok güzel duracağını düşündüm." Parmağı tek çıplak omzumda usulca kaydı ve ben bir ürpertiye bastırdım. "Ve haklıydım."

Bakışlarımı muhteşem elbiseye kaydırarak başımı salladım. "Hiç bu kadar harika bir şey giymemiştim. Ya da pahalı. Bu elbise çok pahalı olmalı."

binlerce."

Auburn usulca kıkırdadı. "Yüz tanesini dene." "Yüz tane ne?"

"Binlerce."

Şaşkınlıktan ağzım açık kaldı. "Yüz bin dolar mı? Bu elbisenin fiyatı bu kadar mı?"

"Evet," dedi kayıtsızca, sanki önemli bir şey değilmiş gibi. Cruz kapıyı açarken Auburn elimi sıktı. "Bir sürü kamera olacak, o yüzden gülümse ve bana yakın dur."

Hâlâ yüz bin dolarlık bir şey giydiğim gerçeğini hazmetmeye çalışıyordum ama birden dışarıdan gelen bağırışlar ve kamera flaşları dikkatimi dağıttı. Sevgilim arabadan indi, ceketinin düğmelerini ilikledi ve bana yardım etmek için arkasına yaslandı. Kırmızı halının sonunda durduğumuzda sesler daha da yükseldi.

Auburn'ün eli belime gitti ve tüm seslerin bize doğru sorular yöneltmesine rağmen hemen rahatladığımı ve biraz daha gevşediğimi hissettim. Bir muhabir dikkatimi çekti.

"Hanımefendi? İsminizi öğrenebilir miyim?"

Kırmızı halı görgü kurallarından emin olmadığım için gözlerimi Auburn'e kaldırdım ve o da bana cesaret verici bir şekilde başını salladı.

"Gianna Moschella."

"Bayan Moschella, üzerinizdeki kim?"

Muhabire kirpiklerimi kırıştırdım. "Bouvier, tabii ki. Neden başka bir şey giyeyim ki?"

Sevgilim kulağıma hırlamak için eğildiğinde tüylerim diken diken oldu. "Mükemmel cevap, tatlım." Nefesi tarçın gibi kokuyordu ve doğrudan kaynağından tatmak için karşı konulmaz bir istek duydum.

Kes şunu, Gia. Böyle bir şey olmayacak.

Ama cidden, beni kim suçlayabilir ki? Adam o smokinin içinde büyük, şişman bir sopanın üzerinde seks gibi görünüyordu. Omuzları yaklaşık bir mil genişliğindeydi ve eşit miktarda güçle harmanlanmış saf bir zarafete sahipti.

Auburn Bouvier kırmızı halıda nasıl çalışılacağını çok iyi biliyordu. Yüzünde ukala bir gülümseme vardı ve sanki kimsenin bilmediği bir sırrı varmış gibi görünüyordu. Kabız gibi görünmeden bunu başaramazdım, bu yüzden tüm gücümle gülümsedim, parmaklarım Dev'in bugün stilist ekibiyle birlikte evimden çıkmadan önce elime sıkıştırdığı kırmızı el çantasını sıkıca tutuyordu.

Dürtüldüm, fırçalandım, nemlendirildim ve evet, hatta ağda bile yapıldı, ki bu hayal ettiğim kadar kötü değildi. Hepsi gittiğinde, Cruz kapımı çalmadan önce yemek yemeye bile vaktim olmamıştı.

Ve şimdi bu gece de yemek yiyemeyecektim. Bu pahalı elbiseyle ve göğüslerime yemek dökme huyumla olmaz.

Auburn beni gazeteci kalabalığının arasından geçirirken elini sıkıca sırtımda tuttu ve birkaç dakika içinde otelin lobisindeydik.

"İyi iş çıkardın, Gianna. Bunu iyi idare ettin," dedi, elini sırtımdan çekip benimkine sararken memnun görünüyordu.

Adımın onun ağzından çıkarken çıkardığı tınıya bayılıyordum. Uzattığı her heceyi neredeyse mırıldanıyordu ve bu bende de mırıldanma isteği uyandırıyordu. O...

Tanrım, Gia. Kes şunu. Bu adamdan nefret ediyorsun.

Evet, öyle. O lanet smokinin içinde nasıl görüldüğünden nefret etmiyordum. Ya da büyük, sıcak elinin küçük elimi yutmasından. Evet, geceye hıyarlık ederek başlamıştı ama ona bunu söylediğimden beri dikkatli ve -ne yalan söyleyeyim- tatlı biri olmuştu.

Kesinlikle hayal ettiğim Piç Patron, Seksi Shrek melezi değil.

Beni tutmayı bırakmadan, boştaki eliyle yanımdan geçen bir garsondan iki kadeh şampanya kaptı ve birini bana uzattı.

Tamam, kızım. Bunu yapabilirsin. Dikkatli iç ve bir damlasını bile dökme. Kısa bir süre pipet istemenin görgüsüzlük olup olmayacağını düşündüm ama hemen vazgeçtim ve belli belirsiz bir yudum aldım. Daha önce de şampanya içmiştim ama vallahi böylesini görmemişim. Cennet gibi küçük baloncuklar dilimi karıncalandırdı ve bir iniltiyi bastırdım.

Ya da belki de düşündüğümünden daha yüksek sesliydi çünkü Auburn eğlenen bir sırıtışla bana baktı. "Beğendin mi?"

Tadını çıkardığım lokmayı yuttum ve bardağı inceledim. "Bu seksten daha iyi."

Başını kulağıma doğru eğdi. "O zaman birlikte olduğun adamlar işlerini yapmıyorlardı."

Vay be! Tanrı merhamet etsin. Biri burada ısıtıcıyı mı açtı?

Geri çekildiğinde göz kapakları kapalıydı ve kendini beğenmiş sırıtışı bir ton BDE ile kaplanmıştı. Adam yatak odası aktiviteleri konusunda bir ustalık dersi verebilecek gibi görünüyordu.

Ben son derece aptalca bir şey söyleyemedim bir çift bize yaklaştı. İkisi de kırklı yaşlarında görünüyordu ve Auburn beyefendiyle tokalaşmak ve kadının yanağını öpmek için elimi bıraktı. Kesinlikle büyüleyici bir çiftti.

Auburn iş konuşurken burada öylece durup gülümseyeceğimi ve başımı sallayacağımı düşünmüştüm ama elini kürek kemiklerimin arasına koydu ve beni tanıştırdı.

"Darian, Jackson, bu güzel bayan Gianna Moschella. Gianna, bunlar Darian ve Jackson Knight."

"İkinizle de tanıştığımıza çok memnun oldum, Bay ve Bayan Knight." Her ikisinin de elini sıktım.

"Oh, Tanrım. Lütfen bize Jackson ve Darian deyin," dedi kadın parlak bir gülümsemeyle.

Auburn'ün eli sırtımın alt kısmına indi ve vücut ısısı tenime sızdığı için bana biraz daha yaklaşmış gibi görünüyordu. "Seni uyarıyorum Gianna, bu iki yaramaz gecenin sonuna kadar uygunsuz bir şeyler yapacaklar." Çifte eğlenen bir kaşını kaldırdı. "Geçen yıl kapıcının dolabını hatırlıyor musun?"

Darian hafifçe kızardı. "O bir galon çamaşır suyunu devirdiğimizde çok pahalı bir çift ayakkabıyı mahvettim, çok teşekkür ederim. Kokudan neredeyse boğulup öleceğimden ve elbisem belimde dolaptan kaçtığımdan bahsetmiyorum bile."

Sevgilim kıkırdadı. "Neyse ki o anda koridorda sadece ben vardım."

Jackson'ın eli karısının poposuna gitti ve gözlerindeki sıcaklıkla ona baktı. "Buna tamamen değdi."

Ona hayranlıkla baktı ve dudaklarını usulca öptü. "Kesinlikle öyleydi. *Dört kez*," dedi belirgin bir şekilde ve ben kendi yüzümün kızardığını hissettim. Onu bir süpürge dolabında dört kez boşalttığını mı söylüyordu? Rahat bir yatakta bir kez orgazm olduğum için şanslıydım.

"Ve sana yeni ayakkabılar aldım." Jackson şimdi Darian'a doğru dönmüştü, elleri Darian'ın vücudunda bir aşağı bir yukarı dolaşırken önleri birbirine yapışmıştı. Sanki odadaki tek insanlar onlarmış gibi birbirlerine bakıyorlardı.

Auburn boğazını temizledi. "Siz ikiniz bunu dolaba saklayın."

Herkesin önünde sergiledikleri sevgiden en ufak bir utanç duymuyor gibi görünerek birbirlerinden ayrıldılar. Jackson onun kulağına bir şeyler fısıldadı ve sonra

o kıkırdarken poposuna vurdu. Karısının poposuna kafayı takmış gibiydi ve ben de onu suçlamıyordum. Harika bir vücudu vardı.

"Bouvier, benimle bara gelmek ister misin? Seninle burada, New York'ta bir yatırım fırsatı hakkında konuşmak istiyorum. Sanırım aynı kişilerle çalışmışsındır."

Auburn'ün kaşları çatıldı ve bana doğru eğildi, mavi gözleri deliciydi. "Seni yalnız bırakmaktan nefret ediyorum."

"Çok düşüncelisin ama ben bakıcıya ihtiyaç duyacak türden bir kız değilim."

Bu cevaptan memnun görünüyordu, uzanıp elimi sıkarken gülümsemesi genişledi. "Uzun sürmez. İçecek başka bir şey ister misin?"

Başım bir o yana bir bu yana sallandı. Belki de Seksi Shrek o kadar da dev değildi; son derece nazik davranıyordu. "Hayır, şampanya ile idare edeceğim, teşekkürler."

"*Seksten daha iyi şampanya mı?*"

"Seks" deyişi karnımda bir şeylerin çırpınmasına neden oldu ve bir yanıt bile oluşturmamıştım. Jackson Knight'la birlikte bara doğru dönmeden önce göz kırptı. Smokinlerinin içinde çok şık görünüyorlardı ve Darian'la ben de arkalarından bakakaldık. Bakmamak neredeyse imkânsızdı.

Kalabalık onları yuttuğunda, diğer kadın kolunu benimkiyle birleştirdi ve beni uzun bar sandalyeleri olan yüksek bir masaya götürdü. "İşte geldik. Sadece bu gece odadaki en ateşli erkeklerle birlikte olan biz kızlar."

Kıkırdadım. "Yalan söylemiyorsun." Sandalyeye tünediğimde, giydiğim elbisenin ne kadar rahat olduğuna şaşırdım. Kumaş benimle birlikte ikinci bir deri gibi hareket ediyor, sıkıyor ve topaklanmıyordu.

Darian'ın gözleri önce aşağıya sonra tekrar vücuduma kayd. "Bu elbise kesinlikle inanılmaz. Bouvier'den sanırım?" Başımı salladığımda, "Bu couture, değil mi?" diye sordu. Daha önce hiç böylesini görmemiştim."

Şampanyamdan dikkatli bir yudum aldım. "Öyle ve bunu giymekten ölesiye korkuyorum. Bu şey ne kadar biliyor musun?"

Güldü. "Sadece hayal edebiliyorum." Mükemmel şekilde alınmış kaşlarından biri kalktı. "Auburn'ün eski sevgilisi Magdalena'yı Bouvier'in orijinal tasarımlarından birinin içinde hiç görmedim. Her zaman onların hazır giyim elbiselerinden birini giyerdi. Siz özel olmalısınız."

Neredeyse içeceğimi yudumlarken gözlerim yemek tabağına döndü. "Oh, hayır. Ben özel biri değilim. Sadece birkaç gün önce tanıştık ve bu partiye onunla gidecek birine ihtiyacı vardı, ben de uygun bir seçim oldum. Bu elbiseyi seçti çünkü üzerimde güzel duracağını düşündü."

Açılan gözleri benimkilerle eşleşt. "Elbiseni kendisi mi seçti? Tatlım, bu... vay canına."

"Sana söz verebilirim, önemli bir şey değil." Konuyu değiştirme ihtiyacı duyarak, "Jackson'la ne zamandır evlisiniz?" diye sordum.

Sadece üç yıldır evli olduklarını söylediğinde beni şaşırtmıştı. Sanki sonsuza dek birliktelermiş gibi görünüyorlardı. Bana kırklı yaşlarda değil de ellili yaşların başında olduklarını söylediğinde daha da şaşırdım. İkisi de çok... ateşliydi.

Bir kadeh daha şampanya içerken ona cehennem yolculuğumu anlattım, o da bana kızlarından ve en iyi arkadaşı Cassandra'nın maskaralıklarından bahsetti. Çocuklar döndüğünde, kontrolsüzce gülüyor ve kokteyl peçeteleriyle gözlerimizi siliyorduk.

Omzumda bir el hissedince başımı kaldırdım ve bulutlu bir gecede ay ışığı renginde gözlerle karşılaştım. "Görünüşe göre siz hanımlar iyi anlaşıyorsunuz.

"dedi Auburn bana doğru yumuşak bir gülümsemeye. Onun böyle gülümsemesinden hoşlanıyordum. Hem de çok.

Jackson ve Darian'a veda ettikten sonra kalabalığın arasına karıştık. Auburn hiçbir zaman ilgisini eksik etmedi ve beni konuştuğu herkesle tanıştırdı. En az otuz farklı kişiyle tanıştım ve bir kadeh şampanya daha içtim.

"Uh-oh," dedi, kalabalığın arasından bize doğru ilerleyen bir kadına doğru başını sallayarak. "Bu benim annem." Bir kolunu belime sıkıca doladı ve endişeyle bana baktı. "Acaba... biz onunla konuşurken bana aşıkmiş gibi davranabilir misin?"

Birkaç saat önce olsa cevabım şöyle olurdu: "Kesinlikle hayır. Meryl Streep bile o kadar iyi bir oyuncu değil." Ama şimdi? Auburn Bouvier beni etkilemeye başlamıştı ve belki de birazcık aşık *olmuştum*.

"Elbette," dedim ve o da belimi sıktı.

"Anne," dedi, öne doğru eğilip yanağını öperken bile bana tutunmaya devam etti. "Çok güzel görünüyorsun."

Elini adamın yakasında gezdirdi. "Oğlum bu gece nasıl?" Kadının siyah saçları vardı ve yüzü... daha iyi bir terim bulamadığım için iyi korunmuştu. "Magdalena burada," diye mırıldandı.

"Aferin ona," dedi soğukkanlılıkla. "Sizi görüştüğüm biriyle tanıştırmak istiyorum. Bu Gianna Moschella. Gianna, bu Chloe Bouvier, benim annem."

"Sizinle tanıştığıma çok memnun oldum Bayan Bouvier," dedim ve kolumu Auburn'ün sırtına dolamadan önce kısaca elini sıktım. Ona hayranlıkla baktım ve o da bu bakışıma dudaklarını eğerek karşılık verdi. "Demek bu inanılmaz yakışıklı adamdan sorumlu kadın sizsiniz?" Bakışlarıma karşılık verdi

burun deliklerinin kızgınlıkla alevlendiğini fark ettim. "Sanırım sana teşekkür etmeliyim."

"Şey..." dedi yapmacık bir gülümsemeyle, sonra gözlerini elbiseme dikip beni yavaşça inceledi. Çenesinde küçük bir kas kıpırdadı. "Belki de yarın akşam yemeği için Gina'yı eve getirmelisin. Eğer ciddiye." Son cümleyi hafif bir alaycılıkla söyledi.

"Adı Gianna," dedi dişlerini sıkarak. "Ve göreceğiz. Kasabaya yeni geldi, o yüzden çok meşgulüz."

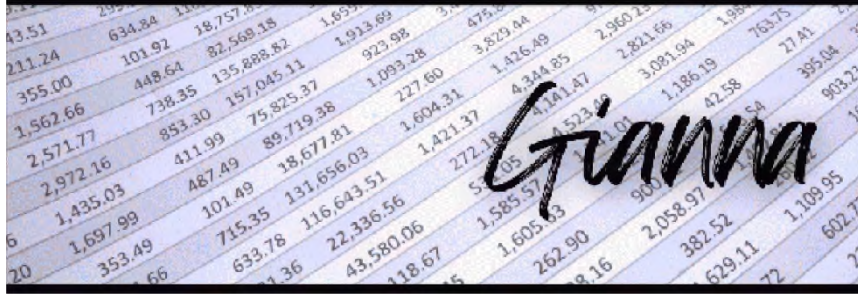
"Ne güzel," dedi Chloe, hiç de güzel olduğunu düşünmediğini belli eden sinsi bir tavırla. "Hayatının aşkından çok çabuk uzaklaştığından endişeleniyorum, oğlum." Hayatımda gördüğüm en sahte gülümsemeyi takındı. "Ama senin adına mutluyum. Oh, bakın! İşte belediye başkanı. Umarım yakında seni tekrar görürüm, Gina." Çenesini kibirli bir şekilde kaldırarak uzaklaşmadan önce dişlerini buruşturarak gülümsedi.

"Tanrım," diye mırıldandı. "Üzgünüm, Gianna. O sadece..." Pazartesi günü ofisinde gördüğüm gibi başparmağı ve orta parmağıyla şakaklarına masaj yaptı.

"Sorun değil," dedim, "ama sana bir soru sorabilir miyim?" Çenesi hafifçe gevşedi. "Elbette."

"Annenin evine gittiğimizde kek götüreyim mi, yoksa o turta mı tercih eder?"

BÖLÜM 7

AUBURN'UN kaşları birkaç saniye çatıldı, sonra şaka yaptığımı anlayınca dudakları kenarlarından yukarı kıvrıldı. "Tanrım, çok canlandırıcısın," dedi kıkırdayarak ve parmak ucuyla yanağımdan çeneme doğru bir ok attı. "Ve biraz da ukalasın."

Yumuşak, samimi dokunuş karşısında bayılmamaya çalışarak, "Suçluyum," diye kabul ettim. Bunun yerine, yanımdan geçen garsondan bir bardak daha aldım ve bir yudum içtim.

Auburn beni akşam yemeği için masamıza götürdüğünde kendimi biraz sersemlemiş hissediyordum. *Tamam, kızım. Artık sana şampanya yok. Su içmeye devam et.*

Ben oturduktan sonra yanımdaki sandalyeye oturdu ve kolunu benimkinin arkasına doladı. Chloe masanın karşısında oturuyordu ama onun dikkatli gözlerini görmezden gelmek için elimden geleni yaptım.

"Peki, baban bu gece burada mı?" Babam Paul Bouvier'i hep sevmişti ve onunla tanışmayı merak ediyordum.

"Hayır, Maryland'de kız kardeşini ziyaret ediyor."

Auburn bana doğru eğilmişti, bu yüzden platin sarısı bir kadının onun diğer tarafına oturduğunu görmedi. Yaşını belirlemek zordu çünkü yüzüne çok fazla işlem yapılmıştı. Burnu neredeyse hiç kalmamıştı ve derisi o kadar gerilmişti ki neredeyse acı verici görünüyordu. Bana attığı bakış o kadar keskindi ki, kadının şiddetli bir iğnesi olduğundan hiç şüphem yoktu. Mecazi anlamda.

"Merhaba, Auburn." Sesi gırtlaktan ve seksiydi ama Auburn etkilenmiş görünmüyordu. Aslında, dönerken dişleri neredeyse duyulacak şekilde birbirine çarptı.

"Merhaba, Magdalena."

Oh. Bu onun eski sevgilisi. Son eski sevgilisi.

Yoğun yüz bakımına rağmen çekiciydi. Saçları mükemmel bir şekilde toplanmıştı ve iri göğüsleri neredeyse çenesine kadar kalkmıştı.

Gözleri elbiseme kaydı ve alnını oynatabilseydi sanırım kaşlarını çatardı. "Peki bu kim?"

"Bu benim flörtüm, Gianna." Başını bana doğru çevirdi, bana nazik bir gülümseme verdi ve eski kız arkadaşını etkili bir şekilde tersledi. Gözlerim onunkilerde kaldı ama çevresel görüşümden kadının mutlu olmadığını anlayabiliyordum.

Yemek servis edilirken Auburn benimle konuşmaya çalıştı ama Magdalena birkaç saniyede bir anlamsız bir soru ya da yorumla araya girdi. Gözlerim tabağıma kaydı. Koyu kırmızı soslu, lezzetli görünümlü bir biftek yemeğin yıldızıydı.

Hayır. Yüz bin dolarlık bir elbise giyerken kesinlikle hiçbir sos kullanmadım. Tek sorun tabaktaki her şeyin dağınık olmasıydı. Patatesler tereyağına bulanmış ve kuşkonmazın üzerine hollandaise sosu gezdirilmişti. Rulo nispeten güvenli görünüyordu, bu yüzden bir ısırık kopardım ve

Dilimdeki sıcak yumuşaklık karşısında iç geçirdim. Gerçekten acıkmıştım.

Yemeğin sonunda, Auburn ve ben birbirimizle neredeyse iki kelime bile konuşmamıştık çünkü Magdalena onu çok etkili bir şekilde tekeline almıştı. Ve ona dokunmaya devam etti, bu da beni çok kızdırdı. Onun bana ait olmadığını biliyordum ve bu gerçek bir randevu bile değildi, ama yine de. İşin iyi tarafı, dikkati çoğu zaman başka yöne kaydığı için, garson tabağımı alıp götürürken tabağımın hâlâ dolu olduğunu fark etmedi bile.

Başını bana doğru çevirip "*Yardım edin*" diye bağırdığında ona merhamet etmeye karar verdim. Mavi gözleri çok çaresiz görünüyordu.

"Auburn," diyordu cadı, kolunu çekiştirerek, "yarın birlikte olalım."

İçimdeki sahiplenici sürtük devreye girdi ve elini tutarak parmaklarımızı birbirine bağladım. "Ah şekerim, yarın yapamazsın. Chloe'nin bizi davet ettiğini hatırlıyor musun?" Bakışlarımı Magdalena'ya doğru kaydırdım ve tatlı tatlı gülümsedim. "Turta getiriyorum."

Auburn yüz hatlarını daha nötr bir hale getirmeden önce bir homurtuyu zorlukla bastırdı ve benden memnun olduğunu söyleyebilirdim. Diğer kadın sinirlenmiş görünüyordu, masanın öbür ucundan Auburn'ün annesine ihanet dolu bir bakış fırlattı.

Magdalena koltuğunda doğruldu ve huysuz bir çocuk gibi kollarını kavuşturduğunda, Auburn birleşen ellerimizi dudaklarına götürdü ve parmak eklemlerimi öptü. "Sen tam bir vahşisin, tatlım," diye fısıldadı, sadece benim duyabileceğim şekilde.

Bütün gece orada oturup, el ele tutuşup, beni öptüğü yerdeki karıncalanmanın tadını çıkarmaktan mutlu olabilirdim ama doğa beni çağırıyordu. Yüksek sesle.

"Burnumu pudralamam gerekiyor," dedim sessizce.

Kumral hemen ayağa kalktı ve sandalyemi çekerek bir eliyle kolumu okşadı. "Seninle yürümemi ister misin?"

Ayağa kalkar kalkmaz bir baş dönmesi dalgası beni vurdu ve üst dudağımda boncuk boncuk ter oluşmaya başladı. Bir an önce oradan uzaklaşmak isteyerek başımı salladım. "Hayır, nerede olduğunu hatırlıyorum." Akşamın erken saatlerinde birbirimize karışırken tesisleri kullanmıştım.

Sendelemeden olabildiğince hızlı bir şekilde uzaklaşarak odanın arka tarafındaki tuvaletlere doğru ilerledim. Geniş koridorun birkaç adım ilerisinde tabelayı gördüğümde rahat bir nefes aldım. Kapı kolunu çevirdiğimde kilitli olduğunu görünce neredeyse ağlayacaktım. Gözlerim erkekler tuvaletine takıldı ama tam o sırada iki beyefendi içeri girdi.

Kahretsin! Birkaç dakika oturmam lazım. Boynumu serin bir bezle kurulamalıyım. Glikozumu alayım.

Daha önce buraya geldiğimde birden kapı kolunun gevşek olduğunu hatırladım çünkü şakayla karışık, *keşke bu narin küçük çantada İsviçre çakım olsaydı diye düşünmüştüm. O vidaları hemen sıkardım.*

Çaresizlik beni ele geçirdi ve kalan tüm gücümü kapıyı itmek için harcadım, açıldığında minnettar oldum. İçeri girdim ve salondaki süslü, ipek kaplı kanepeye çökmeden önce kapıyı iterek kapattım.

Kabinlerden birinden gelen sesleri duyduğumda kapının neden kilitli olduğunu hemen anladım.

Alçak homurtular kulaklarımı doldurdu ve ardından "Tanrım, beni daha sert sik, Jackson." Zayıflamış halimle bile Darian'ın sesini tanıdığımda gülümsedim.

"Bebeğim, eğer biraz daha zorlarsam, seni bu duvarın içinden sikeceğim." "Evet! Lanet duvarı delip geçeceğim," diye inledi.

Telefonumu ve glikozumu almak için çantamı açmaya çalışırken parmaklarım titriyordu. Beceriksiz ellerim çantamı düşürdü ve sessizce küfrettim. Onu almak için eğildiğimde baş dönmem şiddetlendi ve yüzüstü yere düştüm.

Dünya kararmadan hemen önce, "Geliyorum, Jackson." diye duydum. Son düşüncem, "Yürü be *Darian!*" oldu.

BÖLÜM 8

GIANNA masadan kalkar kalkmaz Magdalena yeniden başladı. Tüm masanın önünde hıyarlık yapmamak için kendimi zor tutuyordum ama *Tanrı aşkına*. Kadın hiç ipucu almadı.

"Affedersiniz. Bir içkiye ihtiyacım var," dedim, her ne halattan bahsediyorsa kestirip atarak. Peçetemi sandalyeme fırlatıp masanın geri kalanına kibarca başımı salladıktan sonra en yakın bara gidip bir burbon sipariş ettim.

Duygularımı çözmek için bir anlık huzur ve sessizliğe ihtiyacım vardı. Ve duygularım vardı. Gianna için. Beni fırtınaya sürüklemişti, tamamen beklenmedik bir temiz hava soluğu.

Zekâsı ve esprileri inkâr edilemezdi, ama aynı zamanda inanılmaz derecede tatlı ve zekiydi. İnsanların isimlerini hatırlar ve sohbet ederken bu isimleri kullanırdı. Bu küçük bir şey gibi görünebilir ama çok önemli bir şeydi. Bu gece onu bir sürü insanla tanıştırdım -bazıları yüksek profilli kişilerdi- ve o gözünü bile kırpmadı. Kendine has rahat üslubuyla sohbet etti ve herkes ondan son derece etkilendi.

Ben de dahil. Onun yanında kendimi çok... rahat hissediyordum ve aramızdaki büyük yaş farkı her geçen dakika azalıyor gibiydi.

Tam bir afet olduğundan bahsetmiyorum bile.

Kadehi dudaklarıma götürerek burbonun boğazımdan aşağı süzülmesine izin verdim. *Belki aramızda bir şeyler olabilirdi.* Bir süre bunun üzerine düşündüm ve bu fikri gerçekten sevdiğimi fark ettim. Hem de çok.

Gözlerim odada onu aradı; bu gece bunu oldukça sık yapıyor gibiydiler. Başka biriyle konuşurken bile onu arıyordum. İyi olduğundan emin olmak için basit bir bakış. Daha önce hiçbir kadınla böyle olmamıştım, Magdalena'yla bile. Muhtemelen Mag sürekli kolumda bir sülük gibi asılı durduğu için onu aramak zorunda kalmıyordum.

Ama Gianna öyle değildi. O bir sosyal kelebeği.

Neden bu kadar uzun sürdü? Gözlerim randevumu aramak için odanın arka tarafına kaydı. *Gerçek randevumu.* Bana kalırsa, bu işin dönüştüğü şey buydu. Artık bir "eşlikçi" değildi.

Gianna'yı görmedim ama Jackson Knight'ın tuvaletlerin olduğu yöne doğru koştuğunu fark ettim. Neden bu kadar acelesi vardı? *Muhtemelen Darian'ın yanına dönmek için acele ediyordu.* Bardağıma kıkırdarak bir içki daha aldım. Hiç bu kadar aşık bir çift görmemiştim; birbirlerine takıntılıydılar.

Ama Knight masasına gitmedi. Bir şey arıyor gibiydi, gözleri biraz telaşlıydı ve benimkini bulduklarında hızla bana doğru koşmaya başladı.

"Knight, neden bu kadar sinirli görünüyorsun? Bu yıl bütün dolapları kilitlediler mi?" Yaklaşırken sordum.

Başını salladı ve alçak sesle konuştu. "Auburn, Darian ve ben bayanlar tuvaletindeydik..."

Bir kahkaha patlattım. "Tanrım, dostum. Onun yanındayken fermuarını bir saatten fazla yukarıda tutamıyor musun?"

Adam sıırtmadı bile. Aslında yüzü daha önce hiç görmediğim kadar ciddi idi. "Ben Gianna."

Midemde uğursuz bir çukur oluştu ve solunum yolum çalışmayı durdurur gibi oldu. "Ne?" Mırıldandım.

"Bilmiyorum. Darian ve ben işimiz... bittiğinde kabinden çıktık ve o yerde yatıyordu. Bilinci yerinde değildi."

İçkimi barın üzerine fırlattım, her yere dökülmesini umursamadım ve Jackson peşimdeyken hızla uzaklaştım. "Ambulans çağırdın mı?"

"Hayır, biz... Bu kızı ne kadar iyi tanıyorsun, Auburn?"

Ona dönüp bakabilmek için hafifçe yavaşladım. "Bu yeni. Neden?"

"Uyuşturucu mu kullanıyor?" diye tısladı ve koridorun girişinde durduğumda neredeyse özel yapım ayakkabılarıma takılıp düşüyordum.

Zihnim yarışyordu. *Hayır, kesinlikle olmaz. O güzel, canlı kadın değil.* "Bunu yapacağını hayal bile edemiyorum. Dr. Betty Bourne'u tanıyor musunuz?" Başını salladı ve ben de "Onu bulun. Lütfen."

Betty bir arkadaştı. Çok fazla arkadaşım yoktu ama onu birkaç arkadaşım arasında sayardım. Aynı zamanda çok zeki bir dahiliyeciydi ve ne yapacağını bilirdi. Gizlice. Knight'la ayrıldık ve kadınlar tuvaletine doğru kayarak ilerlediğimde Gianna'yı bir kanepenin önünde yerde yatarken buldum, Darian da yanında diz çökmüştü. Yüzüne hafifçe vuruyor ve onunla yumuşak bir şekilde konuşuyordu.

Ben kapıdan içeri daldığımda Darian başını kaldırdı, yüzünde endişeli bir ifade vardı. "Hâlâ bilinci yerinde değil ama biraz mırıldanmaya başladı," diye rapor verdi ve Gianna'nın elini tutup bana yer açmak için eğildi.

Yanında dizlerimin üzerine çöktüm ve narin yanağını avuçladım. "Gianna, tatlım. Beni duyabiliyor musun? Bir şey mi aldın?"

Buğulu gözleri hafifçe aralandı ve sonra dudakları ayrılırken tekrar kapandı. Ağzında gevelediği kelimeleri duymak için yaklaştım. "Bub slutter."

Darian ve ben şaşkın bir bakış paylaştık. "Bub slutter?" Ben sordum. Omuz silktilti.

Gianna'nın yüzünde bir kaş çatılması oldu ve tekrar denedi. "Bum. Kepenk." Kelimeleri çıkarmak için çok uğraşıyor gibiydi ama ne anlama geldiklerini bilmiyordum. Yüzünden bir damla gözyaşı süzüldüğünde kalbim parçalandı. Başparmağımla uzaklaştırdım.

"Sorun yok tatlım, daha fazla konuşmaya çalışma. Doktor yolda geliyor. Sana yardım edecek, tamam mı?"

"Obbun?" diye nefes aldı, sesi cılızdı.

Bunu anladım. Boynundaki nemli bir tutam saçını fırçalayarak cevap verdim. "Evet, tatlım. Auburn."

Nefes alış verişini yavaşladı ve bunun iyi bir şey olup olmadığını bilmiyordum. *Betty hangi cehennemde?*

Sanki bir işaretmiş gibi ortaya çıktı ve beni iterek Gianna'nın yanındaki yerimi aldı. "Ne biliyoruz?" diye sordu kalın parmaklarıyla hastasının bileğindeki nabzı ölçerken.

Başının üstünde diz çöktüm ve elimdeki az miktardaki bilgiyi sıraladım. "Adı Gianna Moschella ve yirmi üç yaşında. Şövalyeler onu yerde bulmuşlar..." Jackson'a baktım ve o da cevap verdi.

"Altı dakika önce."

Darian, "Mırıldanıyor ama ne dediğini anlayamıyoruz," diye ekledi.

Doktor telefonunu çıkardı, el fenerini açtı ve Gianna'nın gözlerine tuttu. Hasta bunu onaylamayan bir ses çıkardı ve ben de usulca saçlarını okşadım.

"Önemli bir tıbbi geçmişiniz ya da uyuşturucu veya alkol bağımlılığı geçmişiniz var mı?"

Tanrım, kendimi hiç bu kadar çaresiz hissetmemiştim. "Bilmiyorum, Betty. Bu bizim ilk randevumuz. Uyuşturucu kullanacak birine benzemiyor ve birkaç saat boyunca üç kadeh şampanya içti. Ama sadece yudumladı." Sesim kendi kulaklarıma bile savunmacı geliyordu.

"Hemen heyecanlanma Bouvier. Ben sadece cevaplamam gereken soruları soruyorum." Ellerini Gianna'nın kollarında aşağı yukarı gezdirmeye ve dirseklerinin kıvrımlarını incelemeye başladı. Muhtemelen iz arıyordu. *Lütfen bir şey bulmasına izin verme-*

"Aha," dedi arkadaşım ve ben donakaldım. Bir şey bulmuştu. *Lanet olsun!* Örtülü kırmızı kolunu kaldırarak Gianna'nın üst kolundaki küçük, beyaz bir disk işaret etti. "Sürekli glikoz monitörü," diye açıkladı. "Çantası nerede?"

Televizyonda bu monitörlerin reklamlarını görmüştüm ve şimdi her şey anlam kazanmaya başlamıştı. Gianna "kan şekeri" demeye çalışıyordu.

Darian yerde duran kırmızı çantayı uzattı ve Betty cep telefonunu çıkarıp ekranda bir şeyler tuşladıktan sonra diskin üzerine tuttu. "Kahretsin," diye mırıldandı. "Elli iki."

"Bu kötü mü?"

"Bu hiç iyi değil," diye karşılık verdi Jackson'a dönüp emirlerini sıralamadan önce. "Mutfağa git ve bana büyük bir bardak portakal suyu getir. Ayrıca, pastaların üzerine yazı yazmak için kullandıkları küçük krema tüplerinden var mı bir bak. Ve kışını kaldır lütfen."

Jackson ben farkına varmadan gitmişti.

"Buzlanma mı?" Gözlerim arkadaşşıma doğru kayarken sordum.

Başını salladı. "Çoğunun ana maddesi glikoz, şu anda en çok ihtiyacı olan şey de bu."

Betty çantayı biraz daha karıştırdı ve üzerinde kırmızı yazılar olan küçük beyaz bir tüp çıkardığında, "Aferin kızıma," diye mırıldandı. Kapağını çıkarırken sordu: "Darian, Jackson'ı yakalayıp krema almakla vakit kaybetmemesini söyler misin? Sadece meyve suyu yeterli."

"Elbette," dedi ve ayağa kalkıp kapıya doğru yöneldi.

Betty, "Onu benim için oturt," diye emretti ve Gianna'yı kollarımın arasına aldım ve bir kolumu beline dolayarak sırtını göğsüme yasladım.

Dudaklarım kendiliğinden kıpırdadı, nemli yanağına usulca bastırarak fısıldadım: "İyi olacaksın bebeğim." *İyi olmak zorundasın.*

Betty hastasının ağzını açıp tüpün içindekilerden bir kısmını yanağının iç kısmına fişkırtmadan önce bana kaşlarını kaldırarak baktı.

"Bu da ne?" Ben sordum.

"Buna Glutose 15 deniyor. Bir glikoz jeli. Yanında taşınması çok akıllıca. Sanırım biraz almak için tuvalete geldi ama o sırada muhtemelen çok zayıf düşmüştü."

Pişmanlık göğsümü doldurdu. "Onunla birlikte yürümeliydim. Bilmiyordum." "Tabii ki bilmiyordun. Muhtemelen sana söylemeye utanmıştır çünkü

Bu senin ilk randevun." Gianna ağzını oynatmaya başladı ve yutkunduğunu gördüm. Betty ağzına biraz daha jel madde ekledi. "Ondan hoşlanıyorsun."

Kollarımdaki kadına bakarak başımı salladım. "Onu yerde yatarken görene kadar ne kadar olduğunu bilmiyordum. Daha önce hiç hissetmediğim bir panik hissettim." Gözlerim Betty'ninkilerle buluştu ve bir sonraki sözlerimde orada bir yargı aradı. "O benden çok daha genç."

Arkadaşım gözlerini devirdi. Kendi kocası ondan yirmi yaş küçük olduğu için ondan herhangi bir eleştiri almayacağımı bilmeliydim. "Kulağa klişe gelebilir ama yaş gerçekten de sadece bir sayı Auburn. İki insanın daha derin bir seviyede nasıl bağ kuracağını belirlemez. Bana ve Ferdinand'a bak."

"O nasıl bu arada?" Ben sordum.

"O iyi. Jackson bana tıbbi bir acil durum olduğunu söylediğinde onu koridorda nöbetçi olarak görevlendirdim. İnsanları ön taraftaki tuvaletlere yönlendiriyor. Kimsenin bakmasını istemedim."

Dudaklarım minnettar bir gülümsemeye kıvrıldı. "Bunu takdir ediyorum. Boğa Ferdinand'ın etrafından kimse dolaşamaz," dedim, dev gibi kocasını kastederek.

Gianna küçük bir inilti çıkardı ve gözleri fal taşı gibi açılırken kolum beline dolandı.

"Günaydın, günışığım," dedi Betty nazikçe. "Bize katılman ne güzel. Jölenizin kalanını şimdi alabilir misiniz?"

Gözleri sanki yüz kilo ağırlığındaymış gibi tekrar kapandı ama başını salladı. Glikozun geri kalanını yuttuktan birkaç dakika sonra, yavaşça kırıştırtırken gözleri tamamen açıldı.

"Ben Dr. Bourne. Bana şeker hastası olup olmadığını söyleyebilir misin, Gianna?"

Başını hafifçe sallayarak, "Hayır. Hipo-" dedi. Kelimeyi unutmuş gibi görünürken alnı konsantrasyonla kırıştı.

Betty onun elini okşayarak "Hipoglisemik," diye e k l e d i . "Kendine geliyorsun ama bu birkaç dakika sürecek."

"Bir yerin acıyor mu?" diye sordum ve bana bakmak için başını geriye doğru eğdi, beni tanıdığı anda gözleri büyüdü.

Kırpik çizgisinde gözyaşları oluştu. "Auburn, çok üzgünüm."

"Şşşt, üzülmeni gerektirecek bir şey yok," dedim ve yumuşak yanağından süzülen bir damla gözyaşını silip süpürdüm. "İyi olmana çok sevindim."

"Yeterince yemedim."

"Evet, akşam yemeğinden pek bir şey yemediğini fark ettim. Belki beğenmemişsindir ya da vejetaryen falan olmuşsundur diye düşündüm." Dudaklarımı büzdüm. "Teksas'ta vejetaryenler var mı?"

Bu onun yüzüne gerçek bir gülümseme getirdi. "Evet, vejetaryenlerimiz var. Hatta... *veganlarımız* bile var." Son kelimeyi skandalmış gibi fısıldadı ve ben de tüm bunlar başladığından beri ilk kez sııttım. Ukala kızım geri dönmüştü.

"Sana sevdiğin bir şey getirmelerini söylemeliydim. Özür dilerim, Gianna. Bir dahaki sefere daha özenli olacağım."

"Bilgin olsun, biftek severim. Sadece elbiseme bir şey damlatırım diye korktum."

Şok içinde ağzım açık kaldı ama ben onu azarlayamadan Jackson ve Darian geri döndü. "Bu kadar uzun sürdüğü için üzgünüm," dedi Jackson sıkıntıyla. "Şeflerden ikisi OJ'yi posalı mı posasız mı gönderelim diye tartışmaya başladı. Sonunda bir karton aldım ve onlar birbirlerine bağırırken kendim doldurdum." Küçük partimizin yanında diz çöktü ve bardağı Betty'ye uzattı. "Hey, Gianna. Dönmüşsün."

"Bu kadar sorun çıkardığım için özür dilerim."

"Lütfen özür dilemeyi keser misin?" Rica ettim ama cevap vermedi çünkü Betty bardağı dudaklarına götürüyordu. Birkaç yudum aldıktan sonra Betty, Gianna'nın telefonundaki bir uygulama olduğunu tahmin ettiğim bir şeyle kan şekerini tekrar kontrol etti.

"Altmış altı," diye rapor verdi. "Çok daha iyi. Glikoz yardımcı oluyor." "Daha önce kaçtı?"

"Elli iki."

"Kahretsin," diye mırıldandı Gianna.

"Gerçekten de öyle," diye onayladı Betty. "Auburn, seninle biraz salonda konuşabilir miyiz?"

Kahretsin, hayır, sert bakışım ona söyledi. Gianna'yı terk etmeyeceğim.

Darian omzuma vurdu, belli ki yaydığım titreşimleri okumuştı. "Sen git. Ben onunla kalacağım."

"Kısa keseceğim," diye söz verdi Betty ve ben de isteksizce ayağa kalkarak Gianna'yı kollarımın arasına aldım ve yavaşça kanepeye yatırdım.

"Hemen döneceğim," dedim sertçe, elinin arkasına bir öpücük kondurarak ve başını salladı, daha önce solgun olan yanaklarına pembemsi bir renk gelmişti.

"Şimdi ne yapmalıyız? Hastaneye gitmesi gerekiyor mu?" Dışarı çıktığımızda hemen talep ettim.

"Kalan suyu içirelim, şekeri yetmiş beşin üzerindeyse buna gerek kalacağını sanmıyorum. Yine de bu gece yalnız kalmasını gerçekten istemiyorum. Her beş saatte bir okumasının kontrol edilmesi gerekiyor."

"Yalnız olmayacak."

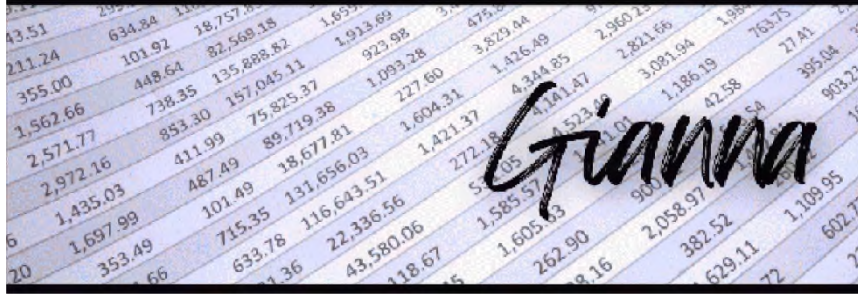
"Hava yetmişin altına düşerse beni arayacak mısın?"

"Yapacağım." Eski dostuma sarıldım ve ona teşekkür ettim.

"Hey, ellerini karımdan çek," diyen derin bir ses duydum ve arkamı döndüğümde Ferdinand'ın tüylü yüzünde bir sırıtışla bize doğru yürüdüğünü gördüm. Betty'nin sırtını kocaman göğsüne yasladı ve boynuna gürültülü bir öpücük kondurdu. "Benim," diye homurdandı.

Sevgiyle ona baktı ve yanağını okşadı. "O beni istemiyor, seni koca mağara adamı." Gözleri bana döndü ve dudaklarında bilmiş bir gülümseme belirdi. "Sanırım Auburn'ün zaten kendine ait bir hanımı var."

BÖLÜM 9

İSTEMEYEREK UYANDIM, AMA gözlerim açılmayı reddetti çünkü çok memnundum. Vücudum çok sıcak ve son derece rahattı ve kesinlikle yatağımda olmadığımı fark ettim. Bu bir çeşit bulut yatağıydı. Ölmüş ve cennete mi gitmişim?

Ve bu yastık... Aman Tanrım, şekerlemelerden ve bebek tavşan kürkünden mi yapılmıştı? Burnumu içine soktum ve donakaldım. Yastık *onun* gibi kokuyordu.

Lanet olsun.

Gözlerimi açtığımda uzun, kemerli pencereleri olan yumuşak gri bir duvarla karşılaştım ve zaten bildiğim şeyi doğrulamak için yavaşça arkamı döndüm.

Auburn Bouvier oldu destekli yukarı üzerinde bir Dirsek, bakıyor gibi Bana bakarken günahın kişileşmiş haliydi.

"Nasıl hissediyorsun?" Sesi derin ve gürültülüydü ve dün gece olanlardan *neredeyse* pişmanlık duymamamı sağlayacak kadar sertti.

Boğazımı temizledikten ve kuruyan dudaklarımı yaladıktan sonra, "Görünüşe göre çok az tanıdığım bir adamla yatmışım, yani o kadar da iyi durumda değilim.

hemen şimdi."

Güldü ve ben onun üzerine yuvarlanıp güzel dudaklarını ısırarak için çılgınca bir istek duydum. Belki de bunu zaten yapmıştım. *Keşke hatırlayabilseydim.*

"Sadece uyuduk, tatlım. Söz veriyorum. Hastayken senden faydalanmayacağım." Eli saçlarımı yüzümden uzaklaştırdı ve dün geceye dair görüntüler kötü bir film gibi aklımdan geçmeye başladı.

"Kahretsin. Dibe vurdum, değil mi? Saat kaç oldu? Kan şekeri kontrol etmem gerek." Kalbim çılgınca atıyordu ve doğrulmaya çalıştım ama Kumral beni nazikçe geri itti.

"Sorun değil. Beş dakika önce kontrol ettim ve seksen yedideydin." "Oh. Bu iyi." Anılar yavaşça süzülüyordu, sadece parçalar ve parçalar. "Bekle. Bunu nasıl yapacağını nereden biliyorsun?"

"Dün geceki arkadaşım Betty'yi hatırlıyor musun? Bunu bana o öğretmişti. Her beş saatte bir kontrol etmemi söyledi ama ben güvende olmak için iki saatte bir yapıyorum."

"Betty. O doktor, değil mi?" Başını salladı. "Bana portakal suyu verdi."

"Ve glikozunu. Cruz'a eczaneye gidip sana biraz daha Dün gece bizi bıraktıktan sonra. Üzüm aroması kalmamış, o yüzden limonlu almış. Umarım sorun olmaz."

Açılması gereken çok şey vardı, o yüzden en kolayından başladım. "Sorun değil. Tadı gerçekten umurumda değil." Zihnim önceki ifadesini gözden geçirdi. "Neden Cruz'a gecenin bir yarısı glikoz aldırıyorsun?"

"İhtiyacınız olursa diye çantanızdakinin yerine yenisini aldığınızdan emin olmak istedim. Acil durumlar için burada tutmak üzere fazladan da aldı. Çekmecenin içindeler," dedi ve başıyla koyu renkli ahşap komodini işaret etti.

Burada tutmak için mi? Neden glikozu burada tutması gerektiğini düşündü ki?

Gözlerim odanın içinde gezindi. "Burası neresi?"

Nazikçe gülümsedi. "Benim dairem."

Bu çok fazlaydı. "Neden senin dairendeyim?"

"Betty bu gece yalnız kalmaman gerektiğini söyledi, ben de seni buraya getirdim. Seni otelin arka kapısından çıkardım ve galada kimse görmedi, bu konuda endişelenme."

"Beni sen mi taşıdın?" İnledim ve utancım karnımın derinliklerinde kaynadı. "Eğer bir masöre gitmen gerekirse, faturayı bana göndermen yeterli."

Güldü ve burnumun ucuna dokundu. "Sanırım bununla başa çıkabilirim."

İşte o zaman gömlek giymediğini fark ettim ve *lanet olsun!* O süslü takımların altında sakladığı şey bu muydu? İyi kesilmiş kollar, yontulmuş bir göğüs ve küçük bir Chevy'yi taşıyabilecekmiş gibi görünen omuzlar? Takım elbiseleri ne kadar güzel olursa olsun, adamın her zaman çıplak dolaşmaması utanç vericiydi.

Bacaklarımın arasında nem birikmişti ve tehlikeli bir bölgeye girdiğimi biliyordum. Mümkün olduğunca çabuk buradan çıkmam gerekiyordu. *Ama bir dakika.* Eğer o üstsüzse, ben ne giyiyordum?

Gözbebeklerim ağır çekimde hareket ediyormuş gibi hissederek aşağı doğru indiklerinde üzerimde kesinlikle bana ait olmayan açık mavi bir tişört olduğunu gördüler.

"Bu kimin gömleği?" Göz teması kurmaktan korkarak fısıldadım. Ve cevaptan.

"O benim."

Ohfuckohfuckohfuck!

Birden kumla dolmuş gibi görünen boğazımı temizledim. "Peki gömleğin vücuduma nasıl girdi?"

Bir parmağını çenemin altına koyarak, göz göze gelene kadar yüzümü kaldırdı. Gözlerimin kapalı olması dışında. "Bana bak, Gianna." Sesi nazik ama bir o kadar da emrediciydi, göz kapaklarımı hemen kaldırdım ve kendimi muhteşem mavi havuzlara bakarken buldum. "Arabada uyuyakalmışsın. Seni uyandırmaya çalıştım ama tekrar uykuya dalmaya devam ettin. Buraya döndüğümüzde sana gömleğimi giydirdim. Ama öyle değildi, tamam mı? Sadece seninle ilgileniyordum. Senden asla faydalanmayacağıma söz veriyorum."

Kendimi geri çektim ve yüzüstü yuvarlandım, sesim var olan en kabarık yastık tarafından boğuldu. "Beni çıplak gördün! Lütfen beni şimdi öldür ve bunu çabuk yap ki acı çekmeyeyim."

Eli sırtımı yatıştırıcı bir şekilde aşağı yukarı okşadı. "Kesinlikle utanacak hiçbir şeyin yok, Gianna."

Başımı hafifçe çevirerek tek gözümle ona baktım. "Öyle olmadığını söylediğini sanıyordum."

Eli, o lezzetli sürtünmeye devam etmeden önce durdu. "Seni gözetliyor falan değildim. Hasta ve savunmasızdın, bu yüzden seni mümkün olduğunca çabuk rahatlatmak istedim. Ama fark etmeden edemediğim bazı görseller vardı."

"Görseller..."

Sırtımı sıvazladı ve doğrulup oturdu. "Bunu tuhaflaştırma, Gianna. Sen güzel bir kadınsın ve ben de sağlıklı, kırmızı kanlı bir erkeğim. Fark etmesem doğal olmazdı." Ayağa kalktı ve ben de onun ne kadar "sağlıklı" olduğunu gördüm. Yan döndüm ve başarısız bir şekilde bakmamaya çalıştım.

Peynir ve kraker! Aval aval bakmayı kes, Gia!

Auburn, giydiği yumuşak pijama pantolonunun altında *çok "sağlıklıydı"*. şahsen gördüğüm en "sağlıklı" adamdı.

"Ben kahvaltıya başlayacağım. şifonyerin üstünde senin için kıyafetler var. Duşumu ya da banyoda ihtiyacın olan her şeyi kullanabilirsin." Bana doğru eğilirken iki yumruğu ve bir diziyle yatağa vuruyordu, yüzü sertti. "Başın dönerse ya da kendini kötü hissedersen beni çağır. Anladın mı?" Otoriter ses tonu tartışmaya yer bırakmıyordu.

"Anlıyorum," dedim, sesim soluğum kesildiği için kendimden nefret ederek.

"Aferin kızıma," dedi, parmaklarını yanağımda gezdirerek ve amımdan fişkıran ıslaklık için kendimden daha da nefret ettim. Bana iyi kız denmesi hoşuma gidiyordu. Eski erkek arkadaşım bunu anlamamış ve beni "baba sorunları" yaşamakla suçlamıştı. *Göt herif.*

Auburn Bouvier'in yatak odasında yalnız kaldığımda sırt üstü uzandım ve inledim. Bu da neydi ve neden bana bu kadar iyi davranıyordu?

Evinden defolup gitmeniz ve sizi bir daha görmek zorunda kalmaması için kibarlık yapıyor. Hiç şaşırmadım. Beni şık bir davete *götürmüştü* ve ben her şeyi o kadar berbat etmiştim ki arka kapıdan çıkarılmak zorunda kalmıştım.

Yatağın kenarına kayarak doğrudum ve gerçekten benim için fazladan Glutose 15 tüpü alıp almadığını görmek için çekmeceyi açtım. Onları da gördüm... *Yüce Tanrım!* İçeriden benimle alay eden Magnum kutusunun görüntüsünü engellemek için çekmeceyi hızla kapattım. Daha önce hiç ekstra büyük prezervatif gerektirecek kadar "sağlıklı" bir erkekle birlikte olmamıştım.

Gerçekten de gitme vakti gelmişti ama Magdalena'nın ya da başka bir kadının kıyafetlerini giyeceğimi düşündüyse, başka bir lanet şeyi hak ediyordu. Gerçi eve cırılçıplak dönme düşüncesi kulağa hiç de çekici gelmiyordu.

Sonunda kendimi toparlayıp şifonyerin üzerindeki kıyafetlere baktım ve hepsinin üzerinde etiket olduğunu görünce şaşırdım.

Her bir parçayı elime aldım. Muhteşem, transparan, fildişi bir köylü gömleği ve altına uygun bir atlet. Tasarımcı kotu. Çıplak külot ve sütyen. Şirin fiyonklu bir çift altın rengi Kate Spade sandalet. Hepsi benim bedenimde.

Ne oluyor lan? Evinde her boydan kadın kıyafeti mi vardı? Ve bu onun hakkında ne söylüyordu?

Her neyse. Eve gitmem gerekiyordu. Bu adamın önünde kendimi on ömür boyu yetecek kadar küçük düşürmüştüm.

Giyileri kollarıma alıp banyoya yöneldim, bu alanın lüksü karşısında ağzım açık kaldı. Kıyafetleri siyah mermer makyaj masasının üzerine koyduktan sonra aynada kendime baktım. Lekeli ruj ve rakun gözleri görmeyi bekliyordum ama yüzümde dün gece yaptığım makyajdan eser yoktu. *Bu da neydi böyle? Benim makyajımı da mı silmişti?*

Lavabolardan birinin yanında hâlâ ambalajında duran pembe bir diş fırçası vardı, benim için olduğunu düşünerek onu kullandım. Sonra saçlarımı başımın üstünde düğümledim.

Hızla soyundum ve geniş fayansların üzerinden okul otobüsü büyüklüğündeki duşa doğru yürüdüm, tüm düğmeleri ve düğmeleri anlamak için bir dakikamı ayırdım. Sonunda arka duvarı kaplayan yan fıskiyeleleri açacak düğmeyi buldum, içeri girdim ve dönerken sıcak suyun vücudumun üzerinden akmasına izin verdim. Yeni dairemde hızlı duş alma konusunda ustalaşmıştım, bu yüzden acele etmemek çok güzeldi.

İşim bitince giyindim ve yatak odasının kapısını açtım. Müzik sesini duyunca o tarafa yöneldim. Bulduğum şey ağzımı açık bıraktı.

Auburn Bouvier, her zaman mükemmel bir şekilde bir araya getirilmiş Piç Patron, ocağının önünde durmuş, "U Can't Touch This" için kışını sallıyordu. Pastırmayı çatalla çevirirken omuz kasları geriliyor, sonra spatulayı eline alıp hayali seyircilere doğrultarak şarkı sözlerini onlara söylüyordu.

"Yemin ederim, daktilo hareketi yaparsan ben de katılırım," dedim yüksek sesle.

Döndü, spatulayı salladı, sonra ustalıkla yakaladı ve yüzünde pişman bir gülümseme belirdi. "Kahretsin, beni korkuttun," dedi müziği kapatarak. "Sinsi kadın."

Bana doğru yürüdü. Gömleksiz Auburn Bouvier yürümüyordu; sinsicce yaklaşıyordu. Gömleğimin kolunu parmaklayarak, "Bu sana çok yakışmış." dedi.

Kaşlarım çatıldı. "Auburn, bu kıyafetler nereden geldi?"

Yemek yapmaya geri döndü ve yumurtaları çevirdi. "Bu sabah Cruz'a onları senin için aldırđım."

Kafam çok karışmıştı. "Pazar sabahı saat sekizden önce hangi mağaza açıktı? Bunlar belli ki Target'tan gelmemiş."

Auburn bana baktı ve başını salladı. "Hayır. Bouvier kıyafetleri satan bir butikten aldım. Sahibi Athena mağazanın üst katında oturuyor, ben de bu sabah onu aradım ve şoförümün alması için bir şeyler hazırlamasını istedim."

"Bu... çok düşünceliydi. Benim için ona teşekkür edin, ama beden ölçülerimi nereden biliyordu?"

Ocağı kapatıp yumurta ve pastırmayı tabağı koyarken omuz silkti. "Bu konuda iyidir. Tek ihtiyacı olan bir resim ve bedenlerinizi oldukça doğru bir şekilde belirleyebiliyor." Bana doğru döndü, gözleri bedenimde bir aşağı bir yukarı gezindi. "Her şey tam oldu mu?"

"Mükemmel. Her şeyi yıkayıp size geri göndereceğim."

Tabakları ortadaki adada bulunan iki rahat taburenin önüne koydu ve benim için bir koltuk çekti. "Otur. Ve kıyafetleri geri göndermiyorsun. Onları senin için aldım." Sabırsızca tabureyi işaret etti ama ben kararlı durdum.

"Auburn, onları tutmayı doğru bulmuyorum."

"İnat etmeyi bırak, Gianna. Onlarla ne yapacağım? Kendim mi giyeceğim?" Bunun ne kadar aptalca bir fikir olduğunu göstermek istercesine iki elini birden açtı.

Aklıma gelen resim karşısında kıkırdamama engel olamadım. "Bu kot senin için güzel bir kapri pantolon olur."

Viking buzdolabından taze meyvelerle dolu bir tabak almadan önce iyi huylu bir şekilde gözlerini devirdi. Bir dizi gümüş maşayla her tabağa ananas dilimleri ve tombul mor üzümler yerleştirdi.

"Lütfen oturup bir şeyler yer misin? Betty bu sabah seni biraz protein ve yüksek şekerli meyvelerle beslememi söyledi ve eğer buna uymazsam bana yapacaklarından biraz korkuyorum."

Tabureye tırmanmadan önce sadece bir saniye tereddüt ettim. Yemek yemem gerekiyordu ve her şey harika görünüyor ve kokuyordu. Auburn yanıma oturup yemeğini yedi ve benim aç iştahımdan memnun görünüyordu.

Aklıma bir şey geldi. "Athena benim resmimi nerede gördü?"

Bir gazeteyi çevirip bana doğru uzatırken dudaklarının bir tarafı yukarı kıvrıldı. "New York'taki herkes artık neye benzediğini biliyor."

Gazete sosyete sayfasına katlanmıştı ve gözlerim dün gece kırmızı halıda Auburn'le çektiğimiz fotoğrafa takılınca neredeyse yuvalarından fırlayacaktı. Yan yanaydık ve ben onun söylediği bir şeye gülerken o da bana gülümsüyordu. Gerçek bir çift gibi görünüyorduk. Mutlu bir çift.

Başlıkta şöyle yazıyordu:

NYC'NİN AUBURN BOUVIER'İ - SEÇİLMİŞ BEKAR A R T I K YOK MU?

New York'un moda devlerinden Auburn Bouvier dün gece kolunda yeni bir kadınla görüntülendi. Güzel ve çekici Gianna Moschella, Bay Bouvier'e özel NYH Galası'nda eşlik etti ve ikisi oldukça samimi görünüyordu, bu da şehirdeki her bekar ve bazı bekar olmayan kadınların Bouvier'in "uygun" statüsünün potansiyel kaybının yasını tutmasına yol açtı. Bayan Moschella'nın kim olduğunu bilmiyoruz ama gözümüz üzerinde olacak, millet.

Gözlerimi kapatarak, iştahım yok olurken kâğıdı ters çevirdim. "Üzgünüm, Auburn."

Omzumu kavradı ve yazıyı tekrar ters çevirmeden önce sıktı. "Neden özür diliyorsun? Bu harika bir resim." Gözlerim açıldı ve onunkilere kaydı. "İkimizin de," diye ekledi ukala bir sırıtışla.

Tanrım, neden bu kadar yakışıklı olmak zorunda ki? Ve hoş. Neden sadece Seksi Shrek olamıyor? Ya da Çirkin Shrek?

"Gidip saçlarından kurtulacağım." *Senin seksi, koyu, mükemmel karışmış saçlarından.*

Gülümsemesi soldu ve elini bileğime götürerek uzun parmaklarını bileğime doladı. "Bir süre daha kalmak istemiyor musun?"

"Hiç sanmıyorum. Sizi rahatsız etmek için yeterince şey yaptım."

"Neden böyle şeyler söyleyip duruyorsun, Gianna? Sen bir rahatsızlık değilsin."

Gözlerimi ona diktim. "Ciddi misin? Öncelikle, lüks bir otelin banyosunda bayıldım, bu yüzden sen ve arkadaşların benimle ilgilenmek zorunda kaldınız. Beni dairene getirdin, bana glikoz ve kıyafet aldın ve her iki saatte bir kan şekeri kontrol ettiğin için uyku bölündü. Sonra da bana kahvaltı hazırladın." Ellerimi kaldırdım ve

düşmek. "Beni çocukmuşum gibi soyup yatağa yatırmak zorunda kalmandan bahsetmiyorum bile."

"Açıkçası son kısmı hiç umursamadım." Sırıttışı saf bir küstahlıktı. "Kes şunu," dedim kahkahamı tutamayarak. "Ben sadece bir
"Beni aldığından beri kışında bir ağrı var."

Yüzü ciddileşti. "Bu arada, tamamen ağrısız olan kığım için endişelenmeme izin verdin." Bana öyle bir bakıyordu ki...

"Bir taksi çağıracağım."

"Hayır, Gianna.

Çağırmayacaksın."

Ellerimi kalçalarıma koyarak gözlerimi ona diktim. "Affedersiniz? Beni burada tutmak için dairene bağlamayı falan mı planlıyorsun?"

"Sakın beni kışkırtma," dedi, sesi alçaktı ve çakıl taşlarıyla doluydu.

Oh, lanet olsun. Şimdi yepyeni külotum doymuş.

BÖLÜM 10

GIANNA MOSCHELLA gezegendeki en inatçı kadın olmalıydı. Ne yazık ki onun için şu anda "Gezegendeki En İnatçı İnsan" unvanına sahibim, bu yüzden şikayetlerine rağmen onu eve ben götürüyordum.

Siyah Jaguar F-Type'ımla caddenin ortasında durmuş bir taksinin etrafında manevra yaparken gözlerimi yoldan ayırmamaya çalıştım ama ellerinin kucağında kıpırdandığını da fark etmeden edemedim.

"Bir sorun mu var, Gianna?"

Derin bir nefes aldı ve sonra gözlerinin yüzümün yan tarafına kaydığını hissedebiliyordum. "Dün gece yaşadığım olayı babama anlatmamanın bir yolu var mı?"

"Elbette," diye cevap verdim kolayca. "Sen yetişkin bir kadınsın ve işin sana ait."

Onun rahatladığını hissettiğimde ben de rahatladım. Birbirimizi çok az tanımamıza rağmen ruh halimin onunkiyle paralel olması garipti.

"Peki, soğuk pizza dışında ne yemekten hoşlanırsın?" Gianna'yla ilgili her şey hakkında bilgi toplamak için sordum.

"Sıcak pizza," diye cevap verdi, dudakları kenarlarından kıvrılmıştı.

Güldüm ve başımı salladım. "Ben de öyle. Daha önce hiç New York pizzası yedin mi?" "Hayır, ama harika olduğunu duymuştum."

"Bu en iyisi. Pek bir şeye benzemeyen küçük bir yer biliyorum ama benim favorimdir. İstersen seni sonra götürebilirim. İkimiz de ikişer dilim alırsız, böylece kahvaltıda biraz soğuk yiyebiliriz."

"Bunun iyi bir fikir olduğundan emin değilim." "Tamam o zaman. Sadece birer dilim."

"Demek istediğimin bu olmadığını biliyorsun, Auburn," dedi sertçe. "Bu sadece bir kerelik bir şeydi."

Dişlerim yanağımın içine gömüldü. "Ya olmasını istemiyorsam?"

"Bak, bana karşı bu kadar nazik olduğun ve yaptığın her şey için gerçekten minnettarım. Dün gecenin senin için biraz rahatsız edici olduğunu biliyorum. Ama şimdi iyiyim ve sen de tüm sorumluluktan muafsın, tamam mı? Yani numara yapmayı bırakabilirsin."

Yumruğumu direksiyona vurup küfretmek istedim ama bunun yerine ellerimi direksiyonun etrafında sıktım. "Numara yapmıyorum, Gianna. Dün gece seninle gerçekten iyi vakit geçirdim. Sen hastalanana kadar. Bu beni çok korkuttu."

Başı öne eğildi. "Özür dilerim."

"Lütfen özür dilemeyi keser misin?" Dişlerimi sıkarak söyledim. "Anlatmaya çalıştığım şey senden hoşlandığım ve seni tekrar görmek istediğim." *Tanrım, çoğu erkek bir kıza çıkma teklif ettiğinde böyle mi hissediyor? Korkunç bir şey.*

Yüzüne baktığımda şaşkınlık içinde olduğunu gördüm. "Neden? Bütün geceni mahvettim."

Bu saçmalıklarla beni gerçekten kızdırmaya başlamıştı. "Bütün gecemi mahvetmedin ve bir daha böyle bir şey söylersen seni dizimin üstüne yatırırım."

Minik nefesi, oturduğu yerde hafifçe kaymasıyla birleşince sikim anında sertleşti ve ben de biraz yer değiştirdim. Bunu ağzımdan kaçırmak istememiştim ama istemsiz kelime kusmalarımın bu muhteşem kadının yanında sıkça rastlanan bir durum olacağını öğreniyordum.

"Daha önce hiç şaplak yedin mi?"

Nefesi kesildi ve sonra alt dudağını ısırıldı. Dün gece makyajını nazikçe silmiştim, böylece tek bir parçasına bile ihtiyacı olmadığını anlamıştım ve çıplak dudaklarının rengi beni büyülemişti. Koyu pembe bir renkteydiler, kahramanca gereğinden uzun süre bakmadığım meme uçlarıyla aynı renkteydiler.

"Çocukken elektrik prizine tornavida sokmaya çalıştığım için annem beni dövdüğünden beri."

Kıkırdamam alçak ve derindi. "Güven bana. Bu öyle bir şey olmayacak." Arabayı kırmızı ışıkta durdurup ona baktım. "Bundan çok daha fazla keyif alacaksın."

Göz bebekleri ilgiyle büyürken güzel dudakları içe doğru kıvrıldı. "Peki ya bana şaplak attıktan sonra?"

Dudaklarım kıkırdadı. "O zaman seni adımı haykırmaktan gırtlığın çatlayana kadar becerirdim."

"Oh." Sesli bir şekilde yutkundu ve ben de sikimi boğazının dar kanalına doğru itme dürtüsüne kapıldım. "Yani, sen... ne istiyorsun? Benimle cinsel bir ilişki yaşamak mı, yoksa tek seferlik bir şey mi? Bir kerelik bir durum gibi."

Tanrım, beni gülümsetti. Kıpırdayan ellerinden birini kucağından kurtararak parmaklarımızı birleştirdim ve parmak eklemlerini öptüm. "Seninle cinsel bir ilişki yaşamayı çok isterim, Gianna. Ve..." Arkamdan gelen bir korna sesi dikkatimi tekrar yola vermemi sağladı, elinin tersini dudaklarıma bastırırken ayağım gaza basıyordu.

Benim vücut yıkayıcımı kullanmıştı ve tenindeki *benim* kokum zonklayan sikime hiç yardımcı olmuyordu. Her tarafımı koklamak istiyordum. Dümdüz karnına otuz bir çekmek ve teni beni emene kadar döllerimi ona sürmek istiyordum, böylece burnumu üzerinde gezdirip onu işaretlediğim yeri koklayabilecektim.

İsa.

"Ve?" diye sordu ve ne söylediğimi hatırlamak için düşüncelerimi toplamak zorunda kaldım.

"Ve... Bilmiyorum, Gianna. Kendime kadın seçme konusunda pek şanslı olduğum söylenemez." Burada tamamen dürüst olmaya çalışıyordum ve bunun beni kıcımdan ısırmasını umuyordum.

Kıç ısırmaktan bahsetmişken, sikim bağırdı, Gianna'nın kıcı senin dış izlerinle çok güzel görünecekti. Uzanıp onu boğarak susturma isteğime direndim.

"Yani muhtemelen başka bir kötü seçim olarak mı kalacağım? Çok gürültücü, züppe ya da iğrenç biri mi?" diye sordu, ofisime döndüğüm o ilk günkü bahanelerimden bazılarını sıralayarak.

Dairesinin yanındaki otoparka girdim, bir yer buldum ve yüzümü ona dönmeden önce arabayı park ettim. "Hayır, sen bunların hiçbirisi değilsin. Sen... mükemmelsin."

Yeşil gözlerindeki öfke yumuşadı ve dudakları alaycı bir sırıtışa dönüştü. "Süslü etkinliklerde yere yığıldığım kısım hariç."

Göğsümün derinliklerinde bir yerden bir ses yükseldi ve burun deliklerim rahatsızlıkla alevlendi. "Şansını zorluyorsun, Gianna."

Yüzü endişeyle buruştu. "Hiç şaplak yemedim ama fikri..." Sözünü kesti ve ne söyleyeceğini merak ettim. "Bunu kadınlara yapmaktan hoşlanıyor musun?"

Çenesini şefkatle avucumun içine aldım ve başparmağımın çenesinin pürüzsüz derisini sıyrmasına izin verdim. "Tatlım, sana asla kötü niyetli bir şekilde vurmam. Seks sırasında biraz sert oynamaktan hoşlanırım, hepsi bu. Ve zevk vermeden asla acı vermem. Muazzam bir zevk."

Yeşil gözlerinde altın rengi benekler canlandı. "Bunu düşünebilir miyim?"

Sabırlı bir adam olarak bilinmezdim ama Gianna Moschella'nın beklemeye degeceğine dair bir his vardı içimde. "Tabii ki. Şimdi gel, seni içeri götürüyüm."

"Gerçekten yapmak zorunda değilsin-"

Bu ifadeyi bir bakışla susturdum ve o da bana lanet gözlerini devirdi. Elim kaşındı.

Kapalı otoparktan çıkıp binanın ön kapısına girdik ve güvenlik eksikliği beni bir kez daha şaşırttı. Dış kapıda kilit bile yoktu.

"Asansör bu hafta çalışmıyordu," dedi ve merdiven boşluğunun kapısını iterek açtı. Loş ve dardı, dişlerimi sıktım, onu üçüncü kata kadar takip ederken tek tesellim dar kot pantolonunun içindeki kıcına bakmaktı.

Kapısının yanında iki bavul vardı ve onları gördüğümde güldüm. "Görünüşe göre bavulların gelmiş."

Gianna ellerini kalçalarına koydu ve ayağını yere vurdu. *Tanrım, çok sevimli.*

"Bunlar," diye mırıldandı, parlak renkli Star Wars resimleriyle kaplı gülünç valizlere elini sallayarak, "benim çantalarım değil."

"Emin misin?" Son kelimeyi uzatarak alay ettim.

"Lanet havayolu! Hiçbir şeyi doğru yapamıyorlar. Tek takım elbisem bavullarımdan birinde ve şimdi gelecek haftaki mülakata yetişmeyeceğinden endişeleniyorum. Çok saçma."

Dürüst olacağım. Onu öfkeli görmek ereksiyonuma hiç yardımcı olmuyordu. Aslında, hiç olmadığım kadar tahrik olmuşum.

"Bir giyim şirketim olduğunu unutuyor musun?"

Bana doğru döndü, gözleri yeşil ateş gibi bakıyordu ve saçlarının birkaç tutamı tepesindeki düğümünden kaymıştı. Evet, bir noktada onu kesinlikle kızginken sikmem gerekiyordu.

"Henüz bir işim olmadığını unutuyor musun?"

Elimi onun elinin etrafına koyup sıktım ve içindeki ateşin bir kısmı söndü. "İçeri gir ve onları ara. Havaalanına gitmek istersen seni götürebilirim," dedim yatıştırıcı bir şekilde.

"Bunu yapmak zorunda değilsin, Auburn. Bu onların hatası. Gelip kendileri alabilirler."

"Tamam, ama fikrini değiştirirsen bana haber ver. Çantaları gözden geçirip ilginç bir şey var mı diye bakalım mı?"

Gözleri büyüdü ve ağzında minik bir gülümseme belirdi. "Ben biraz korkuyorum."

"Evet, ben de." Elini kullanarak, bedenlerimiz birbirinden bir santim uzaklaşana kadar onu kendime çektim. "Konuştuklarımızı düşünecek misin?"

"Yapacağım."

"Sana veda öpücüğü verebilir miyim?"

Gözlerini dudaklarıma dikti ve "Evet" diye fısıldadı.

Ona doğru adım attım, elimi kolundan yukarı kaydırarak boynunun arkasını kavradım. Başını eğip ağzımı onunkine bastırmadan önce burnum bir saniyeliğine onunkine sürtündü. Yumuşak tuttum... pürüzsüz... geri çekilip gözlerinin içine bakmadan önce sıcak dudakların nazik bir fırçası. Arzu orada alevlendiğinde, ensesindeki saçları avuçladım ve onu daha yakına çektim, ağzımı onunkinin üzerine kapattım ve o tatlı dudaklarını emdim.

Ereksiyonum karnına yaslandı ve dudakları ayrılıp ağzıma en güzel küçük inilti kaçarken ona doğru eğildi. Dilim onunkini aradı, buldu ve kendimi geri çekilmeye zorlamadan önce cesurca bir girdap yaptı.

Göz kapakları açıldı, ama ben çoktan bir adım uzaklaşmıştım. Aksi takdirde onu duvara yapıştıracaktım. Çünkü müptelası olmuştum. Kısa bir tat ve Gianna Moschella beni büyüğü altına aldı.

Cüzdanımdan bir kart çıkarıp eline tutuşturdum. "Daha fazlasını istersen beni ara. Cep numaram orada yazıyor." Sonra döndüm ve merdiven boşluğuna doğru yürüdüm.

"Annem bana hep iyi kızların erkekleri aramayacağını söylerdi."

Donakaldım, durakladım ve sonra arkamı dönüp bana sırttan büyüğüye doğru yürüdüm. "Peki annen sana kötü çocuklar hakkında ne söyledi?"

"Sadece ne pahasına olursa olsun onlardan uzak durmam gerektiğini söyledim."

Eğilerek dudaklarımı kulağının kabuğuna dayadım ve sıcak nefesim onu biraz ürperttiğinde memnun oldum. "Senin yerinde olsaydım, bu tavsiyeyi reddederdim. Kötü çocuklar çok daha eğlencelidir."

Dilimle kulağının memesini okşayarak bir kez daha geri çekildim ve arkamdan "Vay anasını" diye nefes aldığını duyduğumda kendi kendime sııttım.

Arabaya döndüğümde telefonumu çıkardım ve bir numaraya bastım.
"Albert Finneous'un ofisi," dedi telefonu açan ses.

"Finn, ben Auburn. Dün gece sorduğum apartmanı biliyor musun?"

"Evet. Ne olmuş

ona?" "Onu

istiyorum."

Güldüğünü duydum ve bu beni çok kızdırdı. "Burası satılık değil Bouvier. Yanındaki bina satılık. Biraz daha yeni ve mükemmel bir yatırım olabilir."

"Hayır," diye tersledim. "Bu olmalı. Benim için getir."

"Tamam, ne yapabileceğime bakarım. Bütçemiz var mı?"

"Bütçe yok," diye homurdandım.

"Bu kesinlikle tekerlekleri yağlamaya yardımcı olacaktır."

"Bittiğinde bana haber ver," dedim ve telefonu kapatıp başka bir numarayı tuşladım.

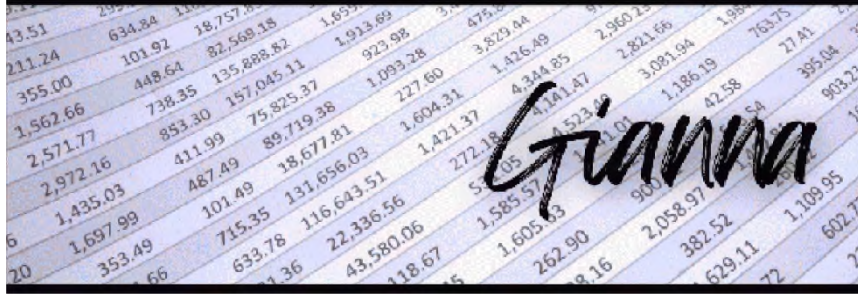
"Merhaba bayım," diye şımarık bir mırıltı geldi.

Başımı sallarken dudaklarım yukarı kıvrıldı. "Tora, izin gününde seni rahatsız etmekten nefret ediyorum ama bir konuda yardıma ihtiyacım var."

"Dev'in bir köle sürücüsü olduğunu biliyorsunuz Bay Bouvier. Şu anda inimde en yeni örnekler üzerinde çalışıyorum."

"Yola çıkıyorum."

BÖLÜM 11

"BAKIN, BIKTIM BU İŞTEN. Çantalarım ihtiyacım var," dedim telefondaki kadına. Pazar günü çantaları kapımın önünde bulduğumda havayolu şirketini aramıştım ve Pazartesi sabahı onları alması için birini göndermişlerdi ama karşılığında çantalarımı getirmemişlerdi. Bugün Cuma'ydı ve o günden bu yana müşteri hizmetleriyle altı kez konuşmuştum.

"Bavullarınız DFW'de," dedi gezegendeki en yardımsever olmayan kişi, genizden gelen sesiyle.

"New York'ta olduğum için bu bana hiç yardımcı olmuyor Jenna," dedim dişlerimi sıkarak.

"Miami'de bavullarınızı almadığınızda geri gönderildiler."

Parmaklarımla alnıma masaj yaparak ellinci kez açıkladım. "Miami'ye hiç gitmedim."

"Uçağınızı mı kaçırdınız? Çünkü bu havayolu şirketinin hatası değil."

İsa, Meryem ve Yusuf.

"Ben. Yaptım. Yapmadım. Özlemedim. Kaçırmadım. Uçuşumu. Miami'ye gitmem planlanmamıştı. New York'a gitmem planlanmıştı ama havayolu şirketiniz

bagajımı Miami'ye gönderdi."

"Hmmm," dedi hizmetçi kız, "o halde size yardım etmek için yapabileceğim hiçbir şey yok."

"Çantalarımı New York'a göndererek bana yardım edebilirsin. Hatta havaalanına gider ve onları alırım."

"Çanta sahibi bir yolcu olmadığı sürece uçağa çanta koymamıza izin verilmiyor."

"Şunu doğru anlamama izin verin. Havayolu şirketinizin kaybettiği çantalarımı almak için New York'tan Dallas'a uçmam gerektiğini söylüyorsunuz.

-JFK'ye geri dön."

"Ya da LaGuardia," diye ekledi.

"Bunun çok yardımı oldu Jenna. Teşekkür ederim."

"Rica ederim," dedi, alaycılığını fark etmemiştir. "Uçuş rezervasyonu yapabilmeniz için sizi transfer etmemi ister misiniz?"

"Parasını ödeyecek misin?"

"Ne yazık ki bunu yapmaya izniniz yok." Dudaklarımı birbirine kenetledim ve sessiz bir çığlık attım. "Eğer yardımı olacaksa, bu öğleden sonra Miami'den kalkan bir uçağımız var."

Kapımın çalınması Jenna'yı telefonda boğulmaktan kurtardı ve son yorumuna bir yanıt vermeye tenezzül etmeden telefonu kapattım.

Kapıdaki gözetleme deliğinden baktığımda Tora'nın orada durduğunu görünce şaşırdım. Kapıyı açtım ve iri kollar tarafından sarıldım.

"Ah, tatlım! Gazetede resmini gördüm. Göz kamaştırıcıydın, bebeğim. Tek kelimeyle *muhteşem*. O elbise..." Narin bir eliyle kendini yelpazeledi.

Güldüm, bu tatlı ve komik adamla keyfim bir anda yerine geldi. "Teşekkür ederim Tora, ama burada ne arıyorsun? Ve tüm bu şeyler de ne?" diye sordum,

dört iri yarı adamın kollarında yığılı duran düzinelerce kutuyu işaret etti.

"Otoriter Adam'dan," diye cıvıldadı diğer çocuklara dönüp alkışlamadan önce. "Hadi gidelim." Ben orada şaşkın şaşkın dururken hepsi benim daireme doluştu.

Auburn'den mi? Bu hafta onu aramadım, o da beni aramadı, bu yüzden biraz çıkmazdaydık. Ve şimdi bu? "Bu" her neyse.

Tora komik bir uzaylı sesiyle, "Beni dolabına götür," deyince yaşadığım şokla birlikte kıkırdadım.

"Burada neler olduğu hakkında hiçbir fikrim yok."

"Bay Bouvier çantalarınızın kaybolduğunu söyledi, biz de onlar gelene kadar sizi idare edecek birkaç şey seçtik."

"Birkaç şey mi?"

"Hı-hı," dedi, kuru ses tonumdan etkilenmemişti. "Burası senin odan mı?" Koridordan yatak odama doğru kasıla kasıla yürüdü, ben ve kas ekibi de peşindeydik ve dolabın kapısını açtı. "Şey. Bu berbat bir şey," dedi, bu hafta indirim mağazasından aldığım birkaç kot pantolon ve gömleğe bakarak.

"Kayıp çantalar, hatırladın mı?"

Tora yanağımı okşadı. "Çok şımarıksın, değil mi?" Parmaklarını şıklatarak dağınık yatağımı işaret etti ve adamlar kutuları şiltenin üzerine yığınlar halinde dizdiler. Bakışlarım komodinin üzerinde duran mor vibratörüne takıldı ve hızla çekmeceye tıkıştırıp kimsenin görmemesi için dua ederek kapattım.

Oyuncağımı genellikle çekmecedeki saklardım, ancak bu hafta *birkaç* kez kullandığım için sonunda "acil durumlar" için kolumun erişebileceği bir yerde tutmaya karar verdim. Ben de

Auburn'ün Pazar günü beni o yavaş, boğucu dudaklarıyla öpmesinden beri özellikle muhtaçtım ve onun iğrenç sözlerini her düşündüğümde kendimi mor arkadaşşıma uzanırken buluyordum.

Yatağın üzerindeki yığınları inceleyen Tora bir kalçasını eğdi ve dudaklarını büzdü. "Tamam, tatlım. Gömlekler ve bluzlar kırmızı kurdeleli kutularda, pantolonlar ve etekler mavi, elbiseler pembe ve muhtelif şeyler mor. Nereden başlamak istersin?"

"Aslında, bana bir dakika verebilir misiniz? Bir telefon görüşmesi yapmam gerekiyor."

Odadaki diğer adamlara dönmeden önce "Elbette," dedi. "Çocuklar, ayakkabı kutularını yukarı getirin ve sonra gidebilirsiniz. Ben bir süre burada olacağım."

Ayakkabı kutuları mı?

Odadan çıkıp cep telefonumu ve Auburn'ün bana verdiği kartı aldım ve kendimi çamaşır odasına kapattım. Derin bir nefes aldım ve aradım.

"Ah, görüyorum ki yaramaz kız yolunu seçmişsin," diye mırıldandı derin bir ses cevap verdiğimde, keşke vibratörümü de yanımda getirseydim diye düşündüm. Auburn Bouvier'in baştan çıkarıcı sesi kulağımdayken birkaç saniye içinde bir tanesini kolayca ovabilirdim.

Hayır, Gia. Kızgın olman gerekiyordu.

"Auburn, neler oluyor?"

"Tora'nın geldiğini varsayıyorum?" Cevap vermeme beklemeden devam etti. "Giysiye ihtiyacın vardı, ben de sana birkaç şey gönderdim."

"Birkaç tane mi? Tüm bu eşyalarla kendi butiğimi açabilirim." "Seçeneklerin olması her zaman iyidir."

Belimden eğilerek alnımı çamaşır makinesinin serin kapağına dayadım. "Bunu kabul edemeyeceğimi biliyorsun, Auburn."

Sesi sert ama sessizdi. "Ben öyle bir şey bilmiyorum, Gianna. Sadece ne gönderdiğime bir bak. Sadece hoşuna gideceğini düşündüğüm şeyleri seçtim."

Ayağa kalktım ve boştaki kolumu belime doladım. "O kutulardaki her şeyi sen mi seçtin?"

"Her bir parça, tatlım."

Bunun neden bir fark yarattığından emin değildim ama yarattı ve duruşum ve tavrım yumuşadı.

"Teşekkür ederim."

"Sadece bir kez çıktığımız için kulağa çılgınca geldiğini biliyorum ama seni aklımdan çıkaramıyorum, Gianna Moschella."

"Çünkü benimle yatmak istiyorsun," dedim.

"Biliyorum," diye cevap verdi özür dilemeden ve sonra sesi derin bir gümbürtüye dönüştü. "Beni vücudunun içinde düşündün mü hiç? Sana tam olarak ihtiyacın olanı verdiğimi? Kendine dokundun mu ve vücudunda benim ellerimin ve ağzımın olmasını diledin mi?" Nefesim boğazımda düğümlendi ama cevap vermedim. "Hayır diye bir şey duymadım, Gianna. Cevap ver bana."

Bu son iki kelimedeki ham baskınlık, ihtiyacım olan sürtünmenin bir ipucunu elde etmek için uyluklarımı sıkmamı sağladı. "Evet," diye fısıldadım ve telefonda alçak bir gümbürtü duyuldu.

"Güzel. Aynı şey benim için de geçerli."

Yüce Tanrım! Beni düşünürken kendine bunu yaptığı düşüncesi? Kutsal seksi pantolon!

"Bütün bu kıyafetleri ve eşyaları bu yüzden mi gönderdin? Seninle yatayım diye mi?" Uzun bir sessizlik oldu ve telefonun kesildiğini sandım.

"Auburn?"

Sesindeki gergin öfke omurgamın sertleşmesine neden oldu. "Eğer düşündüğün buysa, konuşacak bir şeyimiz kalmadı. Kıyafetler sende

kalabilir ama

benimle tekrar
iletişime geçin."
Ve telefonu
kapattı.

Kahretsin.

Hemen geri aradım ama telesekretere düştü. Sonraki iki seferde de aynı şey oldu. Cep telefonumu çamaşır makinesinin üzerine atarak küçük alanda volta attım. *Kahretsin, Gia. Ona hakaret ettin.*

Odayı on ya da on beş kez geçtikten sonra duraksadım ve telefonu açmadan önce ona baktım. Cevap vermesi için umutsuzca Facetime düğmesine bastım.

Bir yüzük.

İki yüzük.

"Hadi. Telefonu aç," diye mırıldandım, yüzü ekranımda belirmeden bir saniye önce. Çok öfkeli yüzü. Eğer Auburn Bouvier'in daha önce ateşli olduğunu düşünmüşsem, öfkeli Auburn'ün içime neler yapabileceğini hafife almışım demektir. Kaşlarını indirdi, çenesini sıktı, burun deliklerini açtı.

Cinayet işleyecekmiş gibi görünse de, cevap verdiği için içimi bir rahatlama duygusu kapladı. "Auburn, özür dilerim. Bu tamamen yersizdi ve özür dilerim." Kare şeklindeki çenesinde bir kas titredi ama yorum yapmadı. İki parmağımla kaşıma masaj yaparak açıklamaya çalıştım. "Tüm bunlara alışık değilim. Hediyeler, limuzinler ve süslü galalar. Lütfen beni affedin." Başka ne söyleyebileceğimden emin değildim.

Dudakları aralanırken yakışıklı yüzündeki gerginlik hafifçe gevşedi. "Daha önce kimse seni şımartmadı mı?"

Başımı salladım ve sesim zar zor duyuluyordu. "Hayır."

O çatık kaşlar hafifçe kalktı. "Bu çok yazık çünkü şımartılmayı hak ediyorsun Gianna. Sen gerçekten de dünyanın en güzel ve

tanıdığım en samimi insansın. Beni gülümsetiyorsun. Beni güldürüyorsun. Günlerimin her boş anını seninle geçirmek istememi sağlıyorsun. *Bu* yüzden senin için güzel şeyler yapmak istiyorum, külotuna girmek istediğim için değil."

Aklım onun sözleri karşısında şoka girdi.

"Gianna, bakalım bunu sana açıklayabilecek miyim? Seni cinsel olarak istediğimi inkar etmeyeceğim. Seni başka bir kadını istediğimden çok daha fazla istiyorum. Ama sana olan cinsel arzum, senin mücadele ettiğini görmeme arzumdan tamamen ayrı. İşler paylaştığımız öpücüğün ötesine geçmese bile, yine de sana yardım etmek için elimden gelen her şeyi yapmak isterim. Kendi başının çaresine bakabilecek kadar yetenekli bir kadın olduğunu biliyorum ama kayıp valiz çıkmazında sana yardım edebilecek imkânlara sahibim. Yapmaya çalıştığım tek şey buydu."

İçgüdüsel samimiyeti karşısında dudaklarımda bir gülümseme belirdi. "Teşekkür ederim, Auburn. Yine de biraz aşırıya kaçmış olabileceğini düşünüyorum."

"Her zaman 'Ya büyük oyna ya da evine dön' derim." Ağzının bir tarafı yukarı kalktı. "Kendimi biraz fazla kaptırmış olabilirim ama senin için güzel şeyler seçerken eğleniyordum. İnanılmaz gözlerine yakışacağını ya da seni mutlu edeceğini düşündüğüm şeyler."

Tamam, tam açıklama: Ufacık bir baygınlık geçiriyor olabilirim.

"Auburn?" Cevap olarak tek kaşını kaldırdı. "Beni bir fahişeye dönüştürmeye çalıştığını ima ettiğim için özür dilerim."

Bir kahkaha patlattı, kemiklerimde yankılanan derin bir ses. "Tanrım, hayatımda ihtiyacım olduğunu bile bilmediğim temiz bir nefes gibisin."

Tekrar konuşmadan önce tereddüt ettim. "Seni bu gece görebilir miyim?"

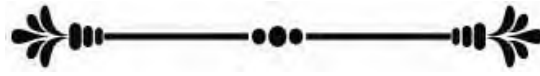
Parlak mavi gözleri parladı. "Evet, tabii ki." Sonra kaşları kırıştı ve tereddüt edip etmediğini merak ettim.

"Eğer planlarınız varsa, sorun değil..."

"Hayır, hayır. Bazı işleri hallediyorum ama birkaç saat içinde gelip seni alabilirim."

"Tamam, seni görmek için sabırsızlanıyorum." "Ben de. Güle güle, Gianna."

"Güle güle."

Tora ve ben sonraki iki saatimizi kutular dolusu giysiyi inceleyerek geçirdik ve biraz şaşkınlık içindeydim. *Her şeye* bayıldım. En basit tişörtlerden en güzel elbiselere kadar her kıyafet kendim için seçeceğim bir şeydi... eğer tonla param olsaydı.

Yeni arkadaşım, "Ve şimdi de en önemli şey," dedi ve daha önce bir kenara koyduğu ve açmama izin vermediği bir kutuyu bana uzattı. Kurdeleyi çıkarıp kapağı kaldırmadan önce ona yan gözle baktım.

"Ah," diye nefes aldım kâğıt mendili sıyırıp çam yeşili takım elbise ceketini ve eteğini çıkarırken.

"Beğendin mi?" Tora endişeyle sordu. "Patron Adam yakında bir görüşmen olduğunu ve bir takım elbiseye ihtiyacın olduğunu söyledi."

"Bu... inanılmaz." Parmaklarım mat yeşil düğmelerin üzerinde gezindi, her birinde güzel bir yazıyla ince, kabarık bir *B harfi vardı*.

"Bunlar kadın takım elbiselerimiz için Bouvier'in imza düğmeleri. Çok ayırt edicidirler ve dünyaya 'Ben bir Bouvier kadınıyım' derler." Çenesini kibirli bir şekilde kaldırdı ve ben de onun maskaralıklarına kıkırdadım.

"Kesinlikle bayıldım."

Tora bana göz kırparken inanılmaz derecede memnun görünüyordu. "Gözlerine uyması için yeşilin bu özel tonunda ısrar etti. Stoklarımızda tam olarak bu renkte bir şey yoktu, bu yüzden Devereaux'ya özellikle senin için yaptırdı."

Şaşkına döndüğümü söylemek hafif kalır.

"Pekala, tatlım. Ben kaçıyorum. Dolabımı stil ve renklerine göre düzenledim, böylece ihtiyacın olan her şeyi orada bulabilirsin."

"Peki ya bunlar?" Şifonyerin üzerindeki siyah kurdeleli iki kutuyu göstererek sordum.

"Oh, tatlım. Bay Bouvier bunları kendisi paketlemek için ısrar etti. İçlerine bakmamam söylendi." Mükemmel kemerli kaşlarını bana doğru salladı. "İçinde ne olduğunu tahmin edebiliyorum ama bunu öğrenmeyi sana bırakıyorum."

BÖLÜM 12

Finn, az önce imzaladığım bir yığın evrakı toplarken, "BUNUN OLDUĞUNU DÜŞÜNÜYORUM, Auburn," dedi. "Artık West Town Apartmanı'nın gururlu sahibisin." Kaşlarımı çattığımda kendini düzeltti. "Affedersiniz. G West Apartmanları. Yeni tabela pazartesiye kadar asılmış olur."

Elini sıkarak ona teşekkür ettim. "George'a e-posta gönderdim ve istediğim değişiklikleri hemen uygulamaya koyacaklarını söyledi." Oturduğum apartmanın sahibiydim ve apartmanı yöneten şirketle Gianna'nın binasının sorumluluğunu da üstlenmesi için sözleşme yapmıştım.

"Hızlı çalışıyorsun, Bouvier."

"Evet, biliyorum," dedim ona kapıyı gösterirken.

O gittikten sonra saate baktım ve Gianna'ya bir mesaj göndererek birazdan orada olacağımı ve geceyi geçirmek istiyorsa çantasını hazırlayabileceğini söyledim. Hazır olacağını söyledi ama kalıp kalmayacağından bahsetmedi.

Otuz dakika sonra duş almış, haki pantolon, mokasen ayakkabı ve üç düğmeli mavi bir henley giymiştim. Cruz arabayı

Gianna'nın evi, onu almaya gitmek için dışarı çıkmaya başladı, ama onu durdurdum.

"Sorun yok, Cruz. Ben hallederim."

Yavaşça döndü ve sanki fazladan bir başım çıkmış gibi bana baktı, sonra tekrar döndü. Ama bastırmaya çalıştığı sırtışını yakalamadan önce değil. "Çok iyi, efendim."

Merdivenlerden üçüncü kata çıktım ve 3B'nin kapısını çaldım. Nefesimi tuttuğumu fark ederek dudaklarımı büzdüm ve içeriden gelen ayak seslerini duyduğumda nefesimi yavaşça dışarı üfledim.

Kapı açıldığında ciğerlerim nasıl çalıştığını tamamen unuttu. Gianna ona gönderdiğim elbiselerden birini giymişti; kolsuz, rahat bir elbise, cilveli bir etek boyu ve yumuşak pembe çiçek desenleri vardı. Bebek pembesi dolgu topuklu sandaletleri bronzlaşmış bacaklarını bir mil uzunluğunda gösteriyordu.

Gözlerim yavaşça vücudunda geziniyor, yüzüne inmeden önce her mükemmel santimi yiyordu. "Kahretsin, iyi bir zevkim var."

Ukalılığıma güldü ve ellerini kalçalarının kıvrımlarını örten kumaşın üzerinde gezdirdi. "Teşekkür ederim. Bunu gerçekten beğendim."

Daireye adım attığımda kapıyı arkamdan tekmeleyerek kapattım ve onu kollarımla sardım. "Elbiseden bahsetmiyordum, tatlım."

Gülümsemesi tüm yüzünü aydınlattı ve kalbim göğsümde güçlü bir şekilde çarptı. Yanaklarımı iki elinin arasına alıp pembe, yastık gibi dudaklarını dudaklarıma bastırmak için uzandığında hızım daha da arttı. Kollarımı sıkarak, dudaklarımız aynı anda ayrılırken boy farkımızı eşitlemek için onu yerden kaldırdım.

Dillerimiz de işin içine girince öpüşme daha da yoğunlaştı. Doğama aykırı olmasına rağmen, Gianna'nın hızı ayarlamasına izin verdim ve lanet olsun, benim

Aklıma. Tatlı dili benimkinin etrafında baştan çıkarıcı bir şekilde dolanıyordu ve bir elimi sırtından yukarı kaydırarak yüksek, şık at kuyruğunu avuçladım.

Tadı nane ve şeker gibiydi ve öpücüğün duygusallığı fermuarımın arkasında sertleşmeme neden oldu. Göğsünden küçük bir inilti koptu ve birbirimizi yemeye devam ederken sesi yuttum.

Sonunda öpüşmeyi bitirip alnımı onunkine yasladığımda ikimiz de biraz nefessiz kalmıştık. "Bir bayanı nasıl selamlayacağını çok iyi biliyorsun," diye mırıldandı ve ben de gülümseyerek dudaklarını bir kez daha gagaladım.

"Gitmeye hazır mısın?" Onu tekrar ayağa kaldırırken sordum ve o da başını salladı.

"Çantamı alayım," dedi ve kalbim göğsümde takla attı.

Benimle kalmak istiyor.

"Ben hallederim," dedim, o çantasını omzuna asarken ben de kırmızı sırt çantasını aldım.

Arabaya biner binmez Cruz dikiz aynasından gülümsedi. "İyi akşamlar, Bayan Moschella," dedi, sesi dostçaydı ama yine de beni rahatsız etti.

"Merhaba Cruz," diye seslendi ben aralarındaki bölmeyi kaldırırken.

Parmaklarımızı birbirine bağlayarak, birleşen ellerimizi kalçama yasladım. Kalabalık caddelerde ilerlerken yüz ifadesi düşünceli bir hal aldı, bakışları yanından geçtiğimiz insanlara ve binalara takıldı. Başparmağım bileğindeki nabızı aradı ve ince derinin altında titreyen nabızı buldu.

"Konuşmak istediğin bir şey var mı, Gianna?" Gözleri benimkilerle buluştu ve başını salladı.

"Birkaç şey." Ama o sessiz kaldı, etli alt dudağını kemirdi.

Onu kucağıma çekerek bir kolumla kendime yaklaştırdım ve diğer elimi dizlerinin arasına koydum. "Bana her şeyi sorabilirsin. Endişelerin neler?"

Dudağını dişlerinin arasından kurtardı ve ben de dilimle şişmiş bölgeyi yatıştırma isteğıme direndim. "Öncelikle," diye başladı, "gece kalıp kalmayacağımdan emin değilim. Her ihtimale karşı kıyafet getirdim."

Bundan hoşlanmamıştım ama bana karşı açık ve dürüst davranıyordu, ben de başımı salladım. "Tamam, nasıl istersen tatlım. Seni istediğın zaman eve götürebilirim."

Devam ederken biraz rahatlamış görünüyordu. "Eğer fark etmediysen, aramızda biraz yaş farkı var."

Dudaklarımda kendini beğenmiş bir sırıtış belirdi. "Sanırım ayak uydurabilirim."

Elini göğsümden omzuma doğru kaydırıp pazumu sıkarken gülümsememe kendi sinsi gülümsemesiyle karşılık verdi. "Eminim yapabilirsin."

Hay sikeyim. "Yaş farkımız seni rahatsız ediyor mu?"

Başını sallarken dudaklarını birbirine bastırdı. "Hayır. Benim yaşımdaki erkekler çok... olgunlaşmamış oluyor. Bu seni rahatsız ediyor mu?"

"İlk başta endişeliydim," dedim ona içtenlikle, "ama seninle vakit geçirdikten sonra artık fark etmiyorum bile." Bu onu rahatlatmış görünüyordu. "Başka ne var?"

Yeşil gözleri benimkileri delip geçti. "Babam bunu bilmemeli."

Etrafta gizlice dolaşma fikri hoşuma gitmese de buna karşı çıkamazdım. "Anlaştık." Sonra ekledim, "Şimdilik." Eğer işler ilerler ve ciddileşirse, bunu bir sır olarak saklamamın imkânı yoktu. Bunu çatılardan haykıracaktım.

İşlerin nasıl gideceğinden emin olamıyordum. Bazı nedenlerden dolayı, tek kadınlı bir erkek olabilecek gibi görünmüyordum. Magdalena ve ben beş yıldır birlikteydik ve yaklaşık yarısı boyunca ara ara ayrılmıştık.

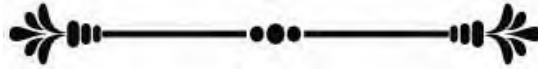
O zaman. Birlikteyken tamamen sadık olmama rağmen, ayrıldığımızda istediğim kişiyle yattım. Gelişigüzel. Hiç kimse birkaç haftadan fazla ilgimi çekmemişti.

Ama Gianna'nın farklı olduğunu hissediyordum -hayır, biliyordum-. Daha önce bir kadınla çıkma ihtimali beni hiç bu kadar heyecanlandırmamıştı.

"Sanırım hepsi bu kadar. Sadece içimi dökmeye ihtiyacım vardı."

Çenesini kaldırarak dudaklarımı şefkatle çenesinin üzerinde gezdirdim.

"Ne zaman istersen, tatlım. Bana her şeyi sorabilir ya da anlatabilirsin."

Onu oturma odama götürdüğümde, Gianna sanki her şeyi yeniden görüyormuş gibi etrafına bakındı. Sanırım öyleydi de çünkü buraya ilk geldiğinde bilinci yerinde değildi ve sonra aceleyle gitti.

"Akşam yemeğini yedin mi?" Başını salladığında hayal kırıklığımı belli etmemeye çalıştım. "Hadi ama. Dün akşam makarna salatası yaptım ve ikinci gün her zaman daha güzel oluyor," dedim ve onu mutfak adasına oturtup buzdolabından yiyecekleri çıkardım. Kristal salata kâselerine ikimiz için de cömertçe kaşıkladım ve dün taze olarak yaptığım ezilmiş krutonları ekledim.

Birlikte oturup yemek yerken, bu kadınla konuşmanın ne kadar kolay olduğuna bir kez daha hayran kaldım. *Yaş farkıymış, hadi oradan.* İşimiz bittiğinde bulaşıkları yıkadı, ben de bulaşık makinesine yerleştirdim.

"Daireyi gezmek ister misiniz?"

"Elbette. Buraya son gelişimden pek bir şey hatırlamıyorum."

Ona evimin spor salonu, ofisim ve boş yatak odaları da dahil olmak üzere sağ tarafını gezdirdikten sonra diğer koridora yöneldik

ana süite.

"Üç misafir odanız olduğuna inanamıyorum. Sık sık misafiriniz gelir mi?"

"Hmm, pek sayılmaz. Kuzenim Blaire ve kocası Axel beş çocuklarıyla birlikte geçen yıl beni ziyarete geldiler. Onlar da Teksaslı."

Gianna odama varmadan durdu, gözleri fal taşı gibi açılmıştı. "Axel Broxton'dan bahsetmiyorsun, değil mi?"

"Evet, Fort Worth Wranglers'ın futbolcusu."

"Onunla akraba olduğuna inanamıyorum!" diye haykırdı. "O bir efsane."

Onun coşkusu karşısında dudaklarım kıvrıldı. "Wranglers taraftarı değilim ama Ax için tezahürat yapıyorum çünkü o artık aileden biri."

"Onlar hakkında bir makale okudum. Blaire çok zeki. Ortopedi cerrahı, değil mi?" Kuzenim hakkında övgüler yağdırmaya devam ederken başımı salladım. "Ve harika görünüyor, özellikle de üçü üçüz olmak üzere beş çocuk sahibi olduktan sonra."

"Zekâ ve yakışıklılık bizim ailede var," dedim göz kırparak. "Ve bu üçüzler çok yaramaz. Çok sevimliler ama çok enerjik oluyorlar."

Başını salladı, hayretle bakıyordu. "Onları tanıdığına inanamıyorum."

"Blaire'in ağabeyi Beau ve karısı Dallas'tan ziyarete geliyorlar.

Birkaç hafta içinde beni ziyarete gelecekler ve oğullarını da getirecekler. Bunun bir futbol tanrısıyla tanışmak kadar heyecan verici olmadığını biliyorum," diye takıldım, "ama seni onlarla tanıştırmayı çok isterim."

Tatlı gülümsemesi kalbimi eritti. "Gerçekten onlarla tanışmamı istiyor musun?"

"Evet, sanırım bu hoşuma giderdi," dedim ona dürüstçe. Kuzenim Charli adında sevimli bir dadıyla tanışana kadar tam bir playboydu ve onun Gianna'ya bakış açısını öğrenmeyi çok isterdim. O ve Charli arasında biraz yaş farkı da vardı.

-bizimki kadar büyük değil- ama onun bakış açısını almak güzel olurdu.

Yatak odama girdiğimizde aklından geçenleri duyabiliyordum ve yüzümü ona döndüm. "O güzel kafanın içinde neler oluyor?"

Nefes nefese kaldı. "Bugün havayolu şirketiyle tekrar görüştüm ve çantalarımı istiyorsam Dallas'a uçup almam gerektiğini, çünkü çantaların yolcu olmadan uçamayacağını söylediler. Kuzenimize bagaj ücreti için biraz para göndersem... Çok şey istediğimi biliyorum-"

Kaşlarımı çattım ve yanağımı okşadım. "Neden bana söylemedin, Gianna? Çantalarını alması için uçağımı gönderebilirdim."

Ağzı bir karış açık kaldı. "Uçağınız mı var?"

"Evet, Beau, Charli ve küçük L.J.'yi almaları için gönderiyorum. Bebeğin ilk uçuşu olduğu için ticari uçuş yapmalarını istemedim. Bavullarınızı jetime yükleteceğim. Tabii bu hafta sonu göndermemi istemiyorsanız."

Şaşırmış görünüyordu. "Hayır, sorun değil çünkü artık kıyafet konusunda hazırım." Başını eğdi ve koyu renk atkuyruğunun çıplak omuzlarından birine değmesine izin verdi. "Teşekkür ederim, Auburn."

Parmak eklemlerimi yanağından aşağı sürükleyerek dudaklarını dudaklarımla sıyırdım. "Neye ihtiyacın olursa, tek yapman gereken sormak."

Bu kadınla ilgili ne olduğundan emin değildim ama her kelimesinde ciddiymdim ve bu benim tarzım değildi, özellikle de konu jetim olduğunda. Ona karşı biraz sahipleniciydim çünkü o lanet olası bir uçaktı. Magdalena geçenlerde Fiji'ye bir kız gezisi için onu ödünç almak istemişti ve ben de bu isteğini hiç düşünmeden geri çevirmiştim.

Ama Gianna için? Hevesle Dallas'a uçar ve valizini kendim alırdım.

Ayakkabılarımı çıkarıp duvara dayadıktan sonra ona da aynısını yapmasını işaret ettim. "Rahatına bak. Ben sadece

tuvalete gitmeliyim."

İşimi yaptım ve yatak odamın kapısını açtığımda, onu görünce bacaklarımın altımda bükülmesini önlemek için iki elimle kapı çerçevesine tutunmak zorunda kaldım.

Onun adını söylerken her hece dilimden bal gibi damlıyordu.

"Gianna..."

BÖLÜM 13

Gianna'ya gönderdiğim SİYAH KEMERLİ KUTULARDA, çoğu Fox and Rose markasından olmak üzere, çeşitli sütyen ve külotlar vardı. Bir kadının zıt ama aynı derecede ilgi çekici yanlarını sergilemek için iki farklı koleksiyona sahip olağanüstü bir şirketti; güzel ve sofistike Rose ve daha baştan çıkarıcı Fox.

Aramızdaki mesafeyi kapatabilmek için dizlerimin dayanması için yalvarıyordum. -sadece birkaç metre, ama bir mil gibi geldi- sıkkan parmaklarımı kapı çerçevesinden ayırdım. Bacaklarım da en az geri kalan her şeyim kadar istekli görünüyordu çünkü gözlerim onun mükemmel formunu bir aşağı bir yukarı tararken beni yavaşça ona doğru taşımayı başardılar.

Gianna elbisesini çıkarmıştı ve sadece siyah dantel bir sütyen ve şimdiye kadar gördüğüm en küçük eşleşen külotla önümde duruyordu. En çok arzuladığım şeyi zar zor örtüyorlardı.

Boğazımı tıkıyor gibi görünen arzuyu yutarak, şaşırtıcı bir şekilde kelimeleri oluşturabildim. "Görüyorum ki Fox koleksiyonunu seçmişsin."

diye mırıldandı, tek parmağıyla bronzlaşmış omzunun üzerindeki zarif askıyı okşayarak.

"Seni memnun edeceğini düşündüm," dedi ve bu sözler üzerine kanımın her zerresinin nasıl hızla sikime aktığını tarif bile edemem. Sonra ondan beklemediğim bir cesaretle çenesini kaldırdı. "Geçenlerde biri bana 'ya büyük oyna ya da evine git' dedi."

"Bu adam tam bir dahi gibi görünüyor," dedim gözlerinin içine bakarak. "Öyle düşünmeyi seviyor," diye hafifçe karşılık verdi. Bir gülümsemeyle savaştım. *Bu kadın...*

"Kayıtlara geçsin diye söylüyorum, yakın zamanda *eve dönmeyeceksin.*"

"Yani hoşlandın mı?" Dişleri alt dudağının köşesine gömüldü ve biraz güvensiz görünmesine neden oldu. *Ne kadar çarpıcı olduğunu nasıl bilmez?* Belki de birinin bunu açıkça söylemesine ihtiyacı vardı.

Şu anda kendi kişisel güneş sistemimin merkezi olan kadının etrafında yarım tur attıktan sonra arkasında durdum ve taş gibi sertleşmiş sikimi kurnazca düzelttim.

"Eğer mükemmel bir kadın hayal edebilseydim, Gianna," diye fısıldadım dudaklarım kulağına hafifçe dokunurken, "tıpkı sana benzerdi."

Titremesinden zevk aldım, hatta parmak uçlarımı yavaşça omuzlarında ve kollarında gezdirirken tüylerim diken diken olduğunda daha da zevk aldım. Dudaklarımı ince boynunun kenarına bıraktığımda, bana daha iyi erişim sağlamak için başını eğdiğinde küçük bir inilti çıkardım.

Ellerim belindeydi ve boynundan aşağıya ve omzuna doğru yavaş, şefkatli öpücüklerle noktalanın tatlı sözler yağdırdım. "Çok çekicisin, bebeğim." *Öptüm.* "Olağanüstü güzelsin." *Öpücük.* "Nefesimi kesiyorsun." *Öpücük.*

Gianna'nın yanakları kızarıırken ve gözleri kapanırken onu profilden izledim. Onu yarım adım geriye çekerek vücutlarımızı birbirine yapıştırdım ve sertliğimi kıkında hissetmesine izin verdim. Kollarımı etrafına dolayarak dantelle kaplı göğüslerini avuçladım ve ağırlığını avuçlarımda ölçtüm.

Tırnaklarımı meme uçlarına geçirip onları iç çamaşırının altında sert haplara dönüştürdüğümde, ayrık dudaklarından muhtaç bir inilti kaçtı. "Auburn. Lütfen."

Bir elimle sert tepesine doğru bakmaya devam ederken, diğer elimi narin boynuna dolamak için yukarı kaydırđım ve vücudunu kendiminkine sıkıca tuttum.

Hafifçe mırıldanırken ses telleri avucumda titreşti ve gülümsedim. *Sanırım kızım bir el kolyesine sahip olmayı seviyor.*

"Bu tatlı vücudunu keşfetmeyi bitirene kadar, sana bir soru sormadığım sürece konuşmanı istemiyorum," diye kulağına homurdandım. "Ya da herhangi bir noktada durmamı istersen. Anladın mı?"

"Evet, Auburn."

Lanet olsun. Sessiz kabullenışı sikimin pantolonumun içinde acıyla zonklamasına neden oldu ve parmaklarımı boğazının kenarlarında sıktım.

"Mmmm, ne kadar iyi bir kız." Bu sözler tüm vücudunu sarsan bir titreme yarattı ve doğrudan benim vücuduma girdi. "Sen benim iyi kızım mısın, Gianna?" Ağzımı omzunun kıvrımına kapatıp emerek sordum.

"Olmak istiyorum ama yaramaz kız yolunu seçtiğimi söylediğini sanıyordum."

Dudaklarım omzuna karşı bir gülümsemeye dönüştü. "İyi ve yaramaz aynı madalyonun iki yüzüdür, benim tatlı evcil hayvanım. İyi ve yaramaz arasında çok ince bir çizgi vardır.

Halkın içinde düzgün bir hanımefendi, kapalı kapılar ardında amını  i  olana kadar sikti imde ise pis bir sürtük oluyorsun."

Gianna kısa bir ciyaklama sesi çıkardı ve bacaklarını birbirine kenetledi, henüz ona hazır olmadığım sürtünmeyi arıyordu. Her iki elimi de onun düzgün kalçalarının dış taraflarına doğru yavaşça kaydırarak sıktım ve sonra kavrayı ımı onun i  uyluk kaslarına kaydırarak bacaklarını benim için ayırdım.

Bir elimle sıcak amını sahiplenerek avu larken, diğer elimle vücudunda geziniyor, dokunuyor, ke fediyor,   reniyordum. Karnı düz ve pürüzsüzdü, karın kasları parmaklarımin altında sıkıla ıyordu. Bacaklarının arasındaki bölge ıslak sıcaklığıyla parmaklarımı kavuruyordu. O k    k külot sırlıklamdı ve buna karşılık olarak sikimin damladı ını hissedebiliyordum.

Bo taki elim vücudundan yukarıya, o mükemmel yüze doğru kayıyor, uzun at kuyruğuna uzanmadan önce parmak uçlarımla her santimini ezberliyordu.

"Saçlarını açabilir miyim, tatlım?" "Evet," diye nefes nefese kaldı.

" ok yakında, yumru umu atkuyru una dolayaca ım ve seni arkadan alacağım," diye bilgilendirdim onu sa ındaki bandı çıkarırken, ipeksi tellerinin omzuma ve koluma dökülmesine izin verdim. "Ama bu gece için, seni doldururken yastı ımın üzerinde özgürce görmek istiyorum."

Elime karşı sürtünmeye çalıştı, ama parmaklarımı kabaca seksine doğru sıktım. "Kıpırdama, Gianna," diye emrettim ve dondu kaldı, ama iniltili bir protesto olmadan değil. "Ben geri alabilece ine karar verene kadar bu am bana ait. Anladın mı?"

"Evet, Auburn." Adımı s yleyi ine bayılıyordum, küçük seksi ses tonu sesli harfleri uzatıyordu.

Orta parmağımı klitorisine doğru sürükleyerek onu ödüllendirdiğimde bacakları gevşedi ve tüm ağırlığını üzerime aldım. Yüzü bana dönük olana kadar onu kollarımda döndürdüm, uzun bacaklarını belime dolayabilmesi için onu kaldırdım. Onu dört direkli devasa yatağıma doğru taşıırken, muhteşem memeleriyle göz göze geldim. "Bu siyah, dantelli sutyen çok seksi ama yerde daha da güzel duracak," dedim ve etrafından dolanıp sutyeni çekiştirmeden önce tek elimle çözdüm. Onu görünce ağzım sulandı ve onu tutarken dilimi çakıllı bir meme ucunun etrafında gezdirdim. iki eliyle kalçalarını çalkalıyor.

Gianna'nın küçük elleri saçlarıma dolanıyor, göğsü ağzımı doldurana kadar emdiğimde bükülüyordu. Uyarılmışlığının kokusu ve pantolonumu ıslatan ıslak amının hissi beni çıldırtıyordu. Diğer göğsüne de aynı ilgiyi gösterdikten sonra yumuşak bir patlamayla bıraktım ve sonra arkama uzanıp gömleğimi yırttım, göğsünü benimkine bastırırken bir kenara fırlattım. "Au-" diye başladı, sonra itaatkâr bir küçük kız gibi dudaklarını kapadı.

O bir oyuncak bebekti.

Elimi sırtından aşağı sarkan saçlarında gezdirerek ona, "Sorun yok, tatlı hayvan. Artık konuşabilirsin. Her şeyi duymak istiyorum."

"Beni öpmeni istiyorum," diye rica etti ve ben de isteyerek bunu yerine getirdim, dillerimin ve dudaklarımın dağınık, tutkulu bir karışımıyla ağzımı onununkine yapıştırdım.

Yanağına yumuşak öpücükler kondururken fısıldadım, "Sana şaplak atmak istiyorum, tatlım. İzin verir misin?"

Başını kaldırıp bana baktı, gözleri endişeyle doluydu ama başını salladı. "Evet."

"Güven bana, Gianna," diye yalvardım ona. "Hoşuna gidecek ve eğer hoşuna gitmezse, sadece söyle, ben de durayım."

"Sana güveniyorum, Auburn."

Bu dört küçük kelime sikimin acıyla ağrmasına neden oldu, bu yüzden onu yatağımın ucuna elleri ve dizleri üzerinde yerleştirdikten sonra, ereksiyonuma marjinal bir rahatlama sağlayarak hızlıca haki pantolonumu çıkardım.

"Daha önce hiç bu kadar güzel bir şey görmemiştim," dedim ellerimi poposunun yuvarlak hatlarına sürterek. Sağ poposunun yanağına yumuşak bir şaplak atmadan önce sol elimle kalçasını kavradım. Önce sarsıldı, sonra avucumla o bölgeyi yatıştırırken omurgası yumuşadı.

"Zevk olmadan acı olmaz," diye hatırlattım ona, başımı eğip dilimi kasıklarının örten yumuşak, dokulu kumaşın üzerinde gezdirerek.

"Tanrım. Evet," diye nefes nefese kaldı ben ayağa kalkarken.

Sol yanağına indirdiğim bir sonraki tokat biraz daha sertti, ama o bunu hiç irkilmeden karşıladı. Kırmızı el izim teninde güzelce çiçek açtığı anda sikim bir musluk gibi sızdı. Bu sefer külotunu yana çektim ve klitorisinden daracık göt deliğine kadar uzun bir yalamayla onu ödüllendirdim. Dilimdeki tatlı, baştan çıkarıcı tadı neredeyse boxer külotumun içine üfleme neden oluyordu.

"İyi misin, bebeğim?" Doğrulurken ona sordum.

Başını sallayışını ve parmaklarının teker teker gri çarşafımın içine girmesini hayranlıkla izledim. Sonra o kadar itaatkâr bir hareketle göğsünü yatağa indirdi ki, sikimi o kadar içine gömmek için tüm gücümü harcadım ki, ikimiz de kendi isimlerimizi unuttuk.

Ona dört kez daha şaplak attım, her darbenin ardından ağızla amını daha uzun süre yalayıp yuttum. Gianna ihtiyaçtan kıvranıyordu ve sonunda onu ters çevirdim, kalçasındaki küçük ipi yumrukladım ve yeni külotunu yırtıp attım. Sonra dilimi tatlılığının içine gömdüğümde inledim ve kalçaları yataktan kalkarak yüzüme süttü.

Bir parmağımı içine kaydırarak, dilimin hızlı ve sert yalamalarla şişmiş klitorisini çalıştırmasına izin verdim. "Siktir, çok sıkıydın," diye mırıldandım nemli etine karşı, amcığı parmağımın etrafında kenetlenip serbest kalırken. Bir tane daha ekledim ve G noktasını okşamak için onları öne doğru kıvırdığımda çılgına döndü.

"Auburn, geliyorum," diye bağırdı, onu parmaklarken ve küçük incisini sertçe emerken sesi ihtiyaçtan hışırtilıydı.

Gianna'nın sırtı yataktan keskin bir şekilde kalktı ve tatlı dölllerinden oluşan bir akıntı parmaklarıma doldu ve yüzümün alt yarısını kapladı. Bacaklarımın arasına uzanarak, yaklaşan boşalmamı engellemek için elimi sikimin başına kenetledim.

Sabırlı olmak için elimden geleni yaparak, başımı kaldırıp darmadağınık görüntüsünü incelemeden önce yavaşça aşağı inmesine izin verdim. Göğsü ve yüzü terden ıslanmıştı ve saç tutamları tenine yapışmıştı.

Elimin tersiyle ağzımı silerken, gözlerimi ondan bir saniye bile ayıramadım.

Muhteşem bir kadın, diye düşündüm, güzel başı yastığıma yaslanana kadar onu kaldırıp yatakta yukarı doğru ittim. Vücudunda sürünerek, ellerim belden yukarısının her santimini dolaşırken kalçalarının üzerine çıktım.

Gianna'nın göz kapakları titreyerek açıldı ve gözlerinin her zamanki parlak yeşili memnuniyetin pusuyla silikleşti. Elleri kalçalarımı düzeltirken, dudaklarında kendini beğenmiş bir sırıtma belirdi ve iç çamaşırımın içinden sikimi kavradı.

"Auburn?" diye sordu, beni neredeyse avucuna boşalmama neden olacak şekilde sıktı. "Bu neden şu anda içimde değil?"

Hay sikeyim. Bu kadın...

"Bu çok iyi bir soru, **t a t l ı m**," dedim ona ve başucundaki çekmeceye uzanıp açtım. Bakışlarım yatağın yanındaki glikoz tüplerine takıldı.

Prezervatifler ve kutudan bir prezervatif çıkarıp yatağımdaki güzelliğe dönmeden önce donakaldım. "Şekerini kontrol etmemiz gerekiyor mu bebeğim?"

Yüzü çok tatlı bir şekilde buruştu. "Bana farklı davranmanı istemiyorum çünkü benim... bir durumum var."

Eğildim ve onu şefkatle öptüm. "Yapmaya çalıştığım şey bu değildi, Gianna. Sadece başlamadan önce iyi olduğundan emin olmak istiyorum." Onu tekrar öptüm, bu sefer daha derinden. "Çünkü gecenin geri kalanında gücünün her zerresine ihtiyacın olacak."

Dişleri baştan çıkarıcı bir şekilde dolgun alt dudağına gömüldü ve ağzı kenarlardan kıvrıldı. "Hadi bakalım, Bouvier."

İç çamaşırımı çıkarıp gerilen sikimi serbest bırakırken kıkırdayarak, "Getirdiğimi düşün bebeğim," dedim. Derin bir rahatlama iniltisi çıkardım ve lastiğin üzerinde yuvarlanmadan önce kendime sıkı bir vuruş yaptım.

Gianna'nın gözleri lazer gibi kalın boyuma odaklanınca gözleri büyüdü ve yataktan kalkmaya çalışarak yuvarlandı. "Hayır. Böyle bir şey olmayacak. O şey sığmayacak."

Güldüm ve ayak bileğinden tutarak onu kendime çektim. "Buraya gel kadın. Bunu uygun hale getireceğiz."

"Bunu söylemek senin için kolay. Parçalanmış vajinaya sahip olan sen olmayacaksın," diye karşılık verdi.

Dizlerimin üzerine çökerek onu kucakladım ve saçlarını nazikçe okşarken dizlerini kalçalarımdayayarak vücuduma doğru çektim. Dudaklarım onunkilere yumuşak, ikna edici öpücükler kondurdu. "Benim uslu kızım olacağını sanıyordum, Gianna."

Sözlerim karşısında eridi, kaygan seksini benimkinin üzerinde salladı. "Olmak istiyorum." "Mmm, iyi kızlar küçük, daracık amcıklarına koca yaraklar aldıklarında onlara söylenir."

Gianna küçük bir inilti çıkardı ve sonra kalkarak amının girişini endişeli aletimin ucuna doğru çentikledi. Kalçaları dönüp durdu, kalın suları şaftımdan aşağı süzülürken tepemi doyurdu. İnanılmaz bir şeydi.

"Bunu hissediyor musun, tatlı kız? Benim için ne kadar ıslak olduğunu hissediyor musun? Senin için ne kadar sert olduğumu?"

Amcığı birkaç santimimi yuttu ve başını geriye atıp iç çekerek kuğu gibi boğazına erişmeme izin verdi. Dilimi çukurda döndürerek ipeksi tenine karşı mırıldandım. Tatlı şeyler. Kirli şeyler. Aletimi daha fazla içine almasını sağlayacak her şeyi.

O da yaptı. Yavaştı, ama bedenlerimiz birbirine alıştıkça bu sadece daha sıcak hale getirdi. Koyu pembe meme uçlarından birini dişlerimin arasına alarak ısırdım ve Gianna beni son iki santim aşağıya inerek ödüllendirdi. Dilimle meme ucunu yatıştırırken, şişmiş memesinin etrafında inledim.

Ağzım boynuna doğru ilerledi, kulağına kadar ıslak bir şerit yaladı. "Beni çok güzel alıyorsun, evcil hayvanım."

Bir elimi göğüslerinin arasına koyup onu nazikçe birkaç santim geriye itene kadar kollarını boynuma dolayarak bana sarıldı. "Aşağı bak, Gianna. Sikimin etrafında gerilmiş pembe amına bak."

Gözleri aşağıya kaydı ve birleştiğimiz yeri görünce dudakları aralandı. "Bu çok ateşli." Sonra gözlerini benimkilere dikti ve nazlı nazlı gülümsedi. "Peki, ben senin iyi kızın mıyım?"

Aletim içinde seğirdi ve kalçalarını döndürerek dar duvarlarını sikime doğru sürüklerken kara bir kaşını kaldırdı. Küçük cadaloz beni baştan çıkarıyordu.

Yanağını avuçlayarak başparmağımla alt dudağını okşadım. "Sen benim iyi kıızımsın, Gianna. Her şeyimi aldığın için benim mükemmel kıızımsın."

Yanakları zevkten kızardı ve arkasına yaslanıp ellerini arkasındaki yatağa bastırdı. Sonra beni becermeye başladı. Yavaş ve şehvetliydi, gözleri kapalıydı ve uzun saçları şaftımda aşağı yukarı kayarken çarşafı sürüklüyordu, beklenmedik küçük kıvrımlar ve öğütmeler ekleyerek daha fazlası için nefes nefese kalmamı sağladı.

"Lanet olsun. Böyle sevişmeyi nereden öğrendin, Gianna?" Cevabı bilmek isteyip istemediğimden emin olmadan homurdandım. Çünkü içimde ona dokunan herkesi bulup o orospu çocuklarını ateşe verme isteği vardı.

"Sadece iyi hissettiren şeyi yapıyorum." O kadar derin ve boğucu bir inilti çıkardı ki, neredeyse tutunduğum ince kontrol ipini koparıyordu. "Ve içimde kendini çok iyi hissediyorsun, Auburn." Başparmağım hala alt dudağındaydı ve seksi sürüşüne devam ederken parmağımı sıcak ağzına emdiğinde sikim inanılmaz derecede kalınlaştı.

Gianna yanaklarını çukurlaştırdı, kadifemsi dilini başparmağımın pedine sürttü, ta ki ben daha fazla dayanamayana kadar. Ağzından çekerek elimi indirdim ve klitorisini kendi tükürüğüyle kapladım, etrafımda sertçe kenetlenene kadar düğmenin etrafında daireler çizdim.

"Auburn... aman Tanrım!" diye bağırdı boşalırken tavana doğru. Kalçaları çalkalanıyor, adımı tekrar tekrar söylerken ereksiyonuma sürtünüyordu. Bakışlarım onun erotik yüz buruşturması ile sikimde aşağı yukarı kayan amcığı arasında gidip geliyordu. İkisi de aynı derecede güzeldi.

Kolları coşkusunun ağırlığı altında çöktüğünde, onu yatağa kadar takip ettim ve bacaklarımı düzelterek onun üzerine uzandım.

"Dayan, bebeğim. İşler sertleşmek üzere." Kalçalarımı geri çekerek ona çarptım ve onayımı kükredim. "Siktir. Evet."

Orgazm sonrası sisi içinde bile Gianna karşılık verdi, kalçalarını benim için ardına kadar açtı. "Aminı sikeyim Auburn," diye inledi, gözleri üzerinde gezinen benimkileri buldu.

Kollarımı düzleştirdim, ona istediğini verdim, dizlerimi genişlettim ve onu bir matkap gibi becerdim. İçeri ve dışarı. Tekrar ve tekrar. Kalçalarını kaldırarak beni karşıladı, sert itişlerimin her birini aldı - her biri boğazımın arkasından hayvani bir homurtuyla noktalandı.

Gianna arkasındaki ahşap yatak başlığını tuttu, gözlerini kapadı ve ben hızlandıkça ağlamaya başladı. Onun zevkine kendi zevkimden daha çok ihtiyacım vardı. Bedenimi bir aciliyet duygusu ele geçirdi ve onu tekrar boşaltmam için ısrar etti. Kalçalarım eğildi, içindeki o noktayı buldu ve her hareketimde aletimin tepesiyle onu dürttü.

Onu başka erkekler için mahvetmek istiyordum çünkü o beni başka kadınlar için mahvediyordu.

Daha önce de iyi seks yapmıştım. Hatta harika seks yapmıştım. Ama hiç mükemmel seks yapmamıştım. Yine de bu kadın... yatakta kıvranışını görmek, ona verdiğim darbeden benim kadar zevk almak... tam anlamıyla mükemmellik.

Kendimi ön kollarıma doğru alçaltarak, terimiz karışıp vücutlarımızın kayganlaşmasını sağlarken ağırlığımın bir kısmını ona verdim. "Benim için gözlerini aç, tatlım." Açtı ve ben yeşil derinliklerde kayboldum. "Bana bir tane daha ver. Birlikte gelmemizi istiyorum," dedim dişlerimi sıkarak.

Garip görünebilir ama daha önce bir kadınla hiç aynı anda boşalmamıştım. Her zaman onu boşaltır ve bir iki dakika sonra kendi doruk noktamı bulurdum. Ama içimde, kendimi onun içine bırakırken Gianna'nın boşalmasını izlemek, onun boşalmasını *hissetmek* gibi yakıcı bir ihtiyaç vardı. O anı onunla paylaşmak için.

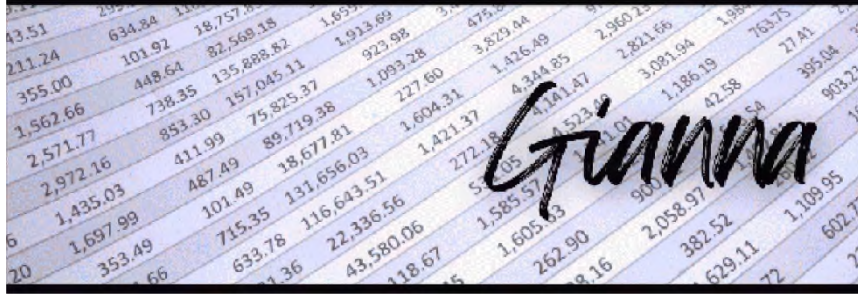
Orgazmım bir saniye daha kendimi tutamayacağım noktaya geldiğinde, dudaklarım onunkilerin üzerinde gezindi ve sesimi alçalttım. "Şimdi, Gianna."

Yumuşak komutum ikimizi de stratosfere fırlattı, gözlerimiz kilitlenirken yüzlerimiz sadece birkaç santim ayrıydı. Ve o anda, bir şeyler değişti. İnşa edildi. Büyüdü.

Ve biliyordum.

Bundan sonra asla eskisi gibi olamayacağım.

BÖLÜM 14

BİR HAFTA İÇİNDE İKİNCİ KEZ, kendimi bir bulutun üzerinde yüzüyormuş gibi hissettim. Ama bu sefer bunun bilinen evrendeki en yumuşak yatakla hiçbir ilgisi yoktu.

Bu sefer, saf bir coşku bulutunun üzerinde yüzüyordum.

Auburn Bouvier üstümdeydi, son derece büyük aleti orgazmımın devam etmesini sağlarken dudakları dudaklarıma zar zor dokunuyordu. Boşaldıktan tam otuz saniye sonra hâlâ kollarında titriyordum.

Heykel gibi dudakları dudaklarımı kapladı, ben ona açılana kadar dili nazikçe alay etti. Sonra öpüşmeye başladık ve bu *her şeydi*. Yumuşak, talepkâr ve derin. Ellerimi yatak başlığından ayırdım ve yavaşça içime girip çıkmaya devam ederken yanaklarını okşadım.

Bana ne kadar sert davransa da, bu özel hissettirdi.

Tanrım, yavaşla, Gianna. Sen onun için sadece ateşli, genç bir sikişsin. O sadece "cinsel ilişki" istiyor, unuttun mu?

Ellerimi aşağıya, geniş omuzlarının üzerinden sırtına doğru gezdirdim. O devam ederken parmaklarımin altındaki kaslar kasıldı.

tembelce içime girdi. Öpücükten çekildiğinde, yüzünü boynuma yaslamadan önce dudakları tatlı bir gülümsemeye dönüştü.

"Hoşuna gitti mi, Gianna?"

Ciddi misin? "Odayı oku, Bouvier. Vücudumun tepkisinden anlayamasanız bile, çılgınlıklarım bunu ele vermeliydi."

Vücudu kahkahalarla sarsıldı ve her iki kolunu da altımdan geçirerek bedenlerimizi birbirine daha da yakınlaştırdı ve o muhteşem aleti içime sokup orada tuttu. Boğazımda bir titreşim yayıldı ve omzuna doğru bir inilti bıraktım.

"Kahretsin, küstahlaştığında beni tahrik ediyorsun. Sanırım şu anda tekrar yapabilirim," dedi kulağıma.

Gulp

"Prezervatifi değiştirmen gerekmiyor mu?" Kekeledim. Daha önce hiçbir erkekle bir gecede bir kereden fazla birlikte olmamıştım ama sağlık dersinden asla yeniden kullanmaman gerektiğini hatırlıyordum.

"Evet," dedi, kollarını açıp benden uzaklaşırken sesi isteksiz çıkıyordu. "Muhtemelen ikimiz de bundan sonra bir mola verebiliriz."

Yok artık. Hiç Auburn Bouvier gibi bana sahip olan bir adam olmamıştı. Adam bana dokunduğunda zihnimi ve bedenimi tamamen ele geçiriyordu ve tüm bunları sindirmek için birkaç dakikaya ihtiyacım vardı.

Kalçalarımıdan birini kavrayarak bir iniltiyle içimden çıktı ve ayağa kalktığında hâlâ yarı sert olduğunu fark ettim. "Hemen döneceğim," dedi, saçımın bir tutamını kulağımın arkasına sıkıştırarak.

Banyoya doğru yürürken hiç utanmadan baktım, Auburn Bouvier'in devasa formuna hayranlıkla bakıyordum. Adamın olgun bir elma gibi bir götü vardı ve sırt kasları, amımın onun bıraktığı boşluğun etrafında kenetlenmesine neden oluyordu.

çekip gitmişti. Güçlü bir sırtı olan bir adamla ilgili bir şey vardı.

Birkaç dakika sonra geri döndüğünde, önü de arkası kadar çekiciydi, karın kasları gösterinin yıldızıydı. Düzeltiyorum: Ne kadar güzel olsalar da, bacaklarının arasında asılı olanın yanında ikinci planda kalıyorlardı. *Aman Tanrım!* Tüm bunları içime aldığımı ve bunu anlatacak kadar yaşadığımı hâlâ inanamıyordum.

Beni bakarken yakalayınca sırtıttı, ukala piç. Yatağa sürünerek yanımda diz çöktüğünde bana yakından ve kişisel bir görüntü verdi. "Benim için bacaklarını aç, tatlım."

Affedersiniz. Ne? "Ara verdiğimizi sanıyordum."

Elindeki bezi havaya kaldırıp alaycı bir kaşını saç çizgisine doğru kaldırdığında kıkırdadım. "Seni temizleyeceğim."

"Oh, yapabilirim," dedim, beze uzanırken yüzüm utançtan kızarıyordu. Avucumu nazik bir öpücük için dudaklarına götürmeden önce bileğime doladığı eliyle beni durdurdu.

"İstiyorum," dedi basitçe ve dizlerim kendiliğinden açıldı.

Lanet olsun. Üzerimde nasıl bir etkisi var?

Kendini bacaklarımın arasına yerleştirerek, onun gibi bir adamdan beklemediğim bir şefkatle beni temizledi. Otoriter, otoriter bir adam. Karnıma son bir öpücük kondurduktan sonra bacaklarımı kapattı ve beni ters çevirdi.

İlk başta ne hissettiğimi bilmiyordum ama sonra bunun onun dudakları olduğunu fark ettim, şaplaklanmış popomda tüy gibi hafıftı. "Benim iyi kızım," diye fısıldadı ve yüzümü yastığa gömdüm. *Bu neden bu kadar hoşuma gidiyordu?* İri elleri kığımın sıcak etine serin bir şey sürdüğünde yumuşak bir inilti kaçtı içimden.

"Bu da ne?"

"Sadece seni rahatlatacak bir losyon, tatlım. İçinde arnika ve aloe var."

Yanağımı yatağa yaslamak için başımı çevirdiğimde tatlı bir şeyin kokusunu aldım. "Güzel kokuyor."

"Şeftali kokulu," diye bilgilendirdi beni.

"Oh, güzel. Her zaman kıcımlın şeftali gibi kokmasını istemişimdir."

Auburn kıkırdadı ve yatağın kenarına oturarak beni kucağına kaydırды. Alnımdan öptü ve sonra yüzümü boynuna yasladı. Sarhoş edici kokusunu, tuzlu terini, bir miktar kolonyayı ve saf erkekliğini içime çektim.

"Konuşmak istediğin bir şey var mı tatlım?" Cevap vermeyince beni çıplak göğsüne daha da yaklaştırdı. "Az önce yaptığımız şey hakkında mı? Şaplağı sorun etmedin mi?"

"Evet, benim için sorun değildi." "Sadece iyi mi?"

"Hoşuma gitti," diye itiraf ettim kısık bir sesle.

Fark etti. Çünkü *elbette fark etmişti*. "Bunda utanılacak bir şey yok, Gianna. Pek çok insan oyun sırasında şaplak yemekten hoşlanır. Ne istersen sadece seninle benim aramda."

Bedenim gevşedi, taşıdığımın farkında olmadığım gerginlikten kurtuldum. "Teşekkür ederim," dedim göğsünü öperek. "*Gerçekten* hoşuma gitti." Bu kez sesim daha güçlü çıkmıştı.

"Aferin kızıma," diye mırıldandı, saçlarımı öperken.

"Bana 'iyi kız' demen hoşuma gidiyor," dedim, şimdi daha cesur hissederek, "ama nedenini anlamıyorum. Önceki bir partnerim bu konuda kendimi tuhaf hissetmeme neden olmuştu."

"Bana adını söyle, ben de ona dersini vereyim," diye homurdandı ve çenemi kaldırarak göz göze gelmemizi sağladı. "Övülmeyi seviyorsun ve bunda da yanlış bir şey yok."

Çenemi indirmeye çalışırken burnum kırıştı ama bana izin vermedi. "Bu beni bir narsist gibi gösteriyor."

"Hiç de değil, Gianna. Yaptığın şeyin beni memnun ettiğine dair güvence istiyorsun. Aslında bu çok özverili."

Böyle söyleyince.

Auburn'ün eli başımın arkasına dolandı ve beni öpmek için kendine çekti. Başımı tekrar boynuna bastırmadan önce bir süre öpüştük, dili benimkine karşı tatlı ve yatıştırıcıydı. Hiç konuşmadı. Sadece bana sarıldı, elleri saçlarımı okşadı ve ben çok rahatlayana kadar neredeyse uyuyakalacaktım.

Ayağa kalktı ve beni yatağına yatırdı, çıplak bedenimi çarşafla örttü. El bezini banyoya attıktan sonra bir çift siyah ekose pijama pantolon giydi.

Ne yapacağımı bilemeyerek, "Giyineyim mi?" diye sordum, o muhteşem dairesinin geri kalanına açılan kapıya dönerken.

Arkasına dönüp baktığında, gözleri sanki X-ray görüşüne sahipmiş ve çarşafın içini görebiliyormuş gibi örtülü bedenimi bir aşağı bir yukarı taradı. Dudaklarını yaladı ve "Yapmamamı tercih ederim" dedi.

Tamam. Pekala. Çıplak zaman sanırım.

O yokken, etrafıma bakmak için zaman ayırdım. Auburn'ün yatak odası zevkli bir şekilde dekore edilmişti. Kesinlikle erkeksi bir havası vardı ama aynı zamanda soluk gri duvarlardan ağartılmış döşeme tahtalarına kadar sıcak ve davetkârdı. Her bir direğinde karmaşık oymalar bulunan devasa yatak da dahil olmak üzere mobilyalar koyu bir kontrast oluşturuyordu.

Zihnim az önce bu yatakta yaptığımız her şeye ve işimiz bittiğinde gösterdiği ilgiye geri döndü ve Auburn Bouvier'in sikişinin birinci sınıf olduğuna karar verdim, sadece özenli bakımıyla rekabet ediyordu.

Tekrar içeri girdiğinde, pantolonunu çıkarmadan önce komodinin üzerine koyduğu küçük ahşap bir tepsi taşıyordu. Çıplak Auburn'ü görünce aklım başımdan gitti.

Kendini yatak başlığına yaslayarak, açılmış bacaklarının arasına oturmamı işaret etti. Sırtımı göğsüne yaslayarak yana kaydım ve tepsideki uzun bardağa uzanmadan önce çarşafı kucaklarımızın üzerine çekti. Pipeti dudaklarıma götürdü ve ben de buz gibi suyu yudumladım.

İçkisini aldıktan sonra, "Hey! Belki de pipetimi tükürmeni istemedim." diye takıldım.

Bir kolunu göğüslerimin altından geçirdi ve burnuyla kulağımı okşadı. "Tatlım, gecenin sonunda tükürüğümün mükemmel vücudunun her santimine değmiş olacağı gerçeğine alış."

Oh. Aman Tanrım. Lanet olsun.

Suyu bitirdik ve Auburn onu bir kenara bırakıp sulu üzümlerle dolu mavi kristal kaseye uzandı. Bir tanesini seçti ve çenemi kaldırıp diliyle dudaklarımin arasına bastırmadan önce ağzına attı. Ben çiğnerken sırtışı muzip ve şakacıydı. Bu kadar baskın bir hareketin aynı zamanda nasıl bu kadar tatlı olabileceğinden emin değildim.

Auburn kalan üzümleri bana yedirdi ama sonuncusunu aldığında çarşafın altına kaydırđı, aynı anda ayak bileklerini benimkilere doladı ve bacaklarıminı açtı. Soğuk meyveyi amıma daldırdı ve sonra dudaklarına götürdü, gözleri benimkine yapışmış haldeyken cesurca yaladı.

"Bu tamamen benim için," dedi, ağzına götürüp yuvarlayarak. "Mmmm, bu üzüm yemenin yeni favori yolu, evcil hayvanım."

Vay be! Burası ısınıyor mu?

Yuvarlandım, ellerimi göğsüne koydum ve çenemi oraya dayadım. "Yani ben senin evcil hayvanım."

"Öylesin." Saçlarımı omzumun arkasına atarken dudakları bir tarafa doğru kıvrıldı. "Sana tatlı evcil hayvanım demem seni rahatsız ediyor mu?"

"Hayır."

"Olmamalı. Bu sadece..." derin bir nefes aldı, yüzümü iki büyük elinin arasına alırken yüzü pembeleşti. "Bu sana değer verdiğim anlamına geliyor, Gianna." Mavi gözleri kırılganlaştı ve Auburn Bouvier'nin kızarmasını hayretle izledim.

Sadece... vay canına!

Uzandım ve onu öptüm, bunu sadece bir öpücük olarak düşünmüştüm ama kısa sürede daha fazlasına dönüştü. Bizi ters çevirdi, dili ağzımın derinliklerine dalarken sert vücudu benimkini yatağa bastırdı.

Yine sertleşmişti, çelik çubuğunu bacaklarımın arasına kaydırdı ve birleşik uyarılmamızla kayganlaştırdı. Ağzını boynuma daldırarak kulağımın hemen altındaki hassas noktayı emdi ve sırtımın şilteden tamamen kalkmasına neden oldu.

"Auburn," diye nefes aldım, "hani daha genç bir kadına ayak uydurabileceğini söylemiştin ya?"

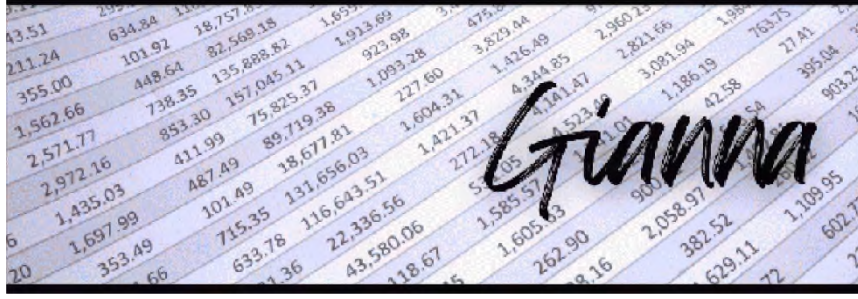
"Mmhmm," diye homurdandı, emmekten boynumun hassas etini ısırma doğru ilerledi.

"Kanıtla," diye meydan okudum bacaklarımı onun etrafına sarıp amımı ereksiyonuna karşı öğütürken.

Başını kaldırdı ve bana hınzırca bir sırıtış fırlattı. Başka bir prezervatife uzanırken, "Hünerlerime hayran kalmaya hazır olun," diye söz verdi.

Spoiler uyarısı: Tamamen şaşırmıştım. *Bütün gece boyunca.*

BÖLÜM 15

"Şunu keser misin, Gianna? Beni işe geç bırakacaksın." Auburn Pazartesi sabahı masanın üzerinden bana kaşlarını çatarak baktı.

Ona masumca göz kırptım. "Sadece kahvaltımı yapıyorum."

Çenesi sıkıştı ve gözleri ince yarıklar halinde daraldı. "O muzı en büyük fantezinmiş gibi yiyorsun."

"Belki de öyledir," diye karşılık verdim, bir ısırık daha aldım ve inlerken dudaklarımı fallik meyvenin yüzeyi boyunca sürüklediğimden emin oldum.

Gözlerini kapadı ve ona kadar sayıyor gibi göründü, elleri boş tabağının yanında sıkı yumaklar halindeydi. Göz kapakları açılana kadar bekledim ve sonra muzun son on santimini ağzıma attım, bakışlarım onunkilere kilitlendi.

Auburn gözleri arzuyla parlarken dilini üst dişlerinin üzerinde gezdirdi. Sandalyesinden yavaşça kalkarak devasa masanın etrafında sinsice dolaştı, gözlerini bir saniye bile benden ayırmadı. Üç parçalı siyah bir takım elbise giymişti ve bebek mavisi kravatı gözbebekleriyle mükemmel bir uyum içindeydi, bu da onu her zamankinden daha baskın gösteriyordu.

Gürültülü bir ılık atarak sandalyemi ona bakacak şekilde çevirdi. Ağızımda kalan yemeği yuttum ve gülümsememek için elimden geleni yaparak ona baktım. Ellerini sandalyenin kollarına dayadı ve yüzü bana bir santim yaklaşıana kadar eğildi.

"Yeni kural. Kahvaltıda muz yok."

"Siz nasıl isterseniz *efendim*," diye mırıldandım.

Birkaç kez nefes alıp verirken nefesleri sertleşmişti. Sonunda ayağa kalktı ve kemerine uzandı. "Lanet olsun, Gianna. Dizlerinin üzerine çök ve ağzını aç."

Bu kez muzaffer gülümsememe engel olamadım ve pozisyonu alırken omuzlarımı heyecanla salladım. Tüm hafta sonu boyunca adama sakso çekmeye çalışmışım ama her denememde beni en yakın düz yüzeye fırlatıyor ve onun yerine bana oral seks yapıyordu.

Şikayet ettiğimden değil. Adam o lanet ağızıyla bir harikaydı.

Kontrolünü biraz olsun kazanmış gibi görünerek çenemi kavradı, eğildi ve beni dudaklarımdan sıkıca öptü. "Bunu yapmak zorunda olmadığını biliyorsun, değil mi?"

Dudaklarımı büzdüm. "Sana daha önce hiç oral seks yapmadığımı söylememeliydim. Bu işte berbat olacağımı düşünüyorsun." Karşılık olarak sırtması saf bir yaramazlıktı ve ne söylediğimi fark ettim. "Ne demek istediğimi biliyorsun."

"Bence sikimi emme konusunda kesinlikle harika olacaksın, Gianna. Güzel dudakların hayalleri süslüyor." Kaşları yine çatılmıştı. "Sadece senin yanında kendimi kontrol edemediğim için ilk deneyiminin mahvolmasını istemiyorum."

"Yani önce başka bir yerde deneyim kazanmamı mı tercih edersin?" Gözlerimi kırıştıtararak sordum ve yüzünün öfkeye dönüşmesini izledim.

"Yapma. Hatta. Bunu söyleme," diye homurdandı pantolonunu çözerken.

Evet, Auburn Bouvier biraz sahiplenici.

Fermuarının aşağı doğru her inişinde ağzım daha da sulanıyordu. Pantolonunu indirdi ve sonra elimi tutup parmak uçlarımı öptü. "Eğer herhangi bir zamanda durmamı istersen bacağıma dokun," dedi ve elimi güçlü kalçasının üzerine koydu. "Anlaşıldı mı?"

"Evet, Auburn." İçinden bir ürperti geçti ve o koca yumruğunu ereksiyonunun etrafına sarıp ağzıma doğrulttu.

"Dilini göreyim, tatlım." Dilimi uzattım ve o da inleyerek sikinin başını dilime sürttü. Onun ilk tadına baktığım andan itibaren bağımlısı olmuştum. Hareket etmeye başladığında kalın prekumu dilime damladı ve sadece başını ağzımın oyuğunun içine bastırdı. "Siktir, Gianna. Benim için daha geniş aç, bebeğim."

Yaptım ve kalınlığının daha fazlasını içeri kaydırdı. İçgüdüsel olarak etrafına kapandım, gözleri kafasının içinde geri dönene kadar dudaklarımı sıktım. "Evet. Bu iyi, evcil hayvanım. Çok iyi."

Dilimi tepesinin etrafında döndürerek, onun tadının ve kokusunun tadını çıkardım. Mantar başının pürüzsüzlüğünün ve şaftının şişmiş damarlarının. Bu benim ilk seferim olabilirdi ama fellatio sanatıyla ilgili makaleler şeklinde kapsamlı bir araştırma yapmıştım ve dil çevirme olayı dünya çapındaki profesyonel penis emicilerin başvurduğu bir hareket gibi görünüyordu.

"Gi-an-na." Tabanı yumruğumla kavradığımda ve bir santim daha yemek için başımı eğdiğimde adım sert heceler halinde ondan kaçtı. Gözlerimi yukarı dikerek ondan en yoğun tepkileri alan şeyleri öğrendim ve bu hareketleri defalarca tekrarladım.

Girdaba bayıldı -çok teşekkürler *Vogue*- ve elimi sertliğinin etrafında döndürdüğümde hırladı. Ağzımdan çıkmasına izin vererek dilimi yarığına soktum ve ona gülümsedim.

"Tadına bayılıyorum, Auburn."

"Ve ağzın sikimle doluyken nasıl görüldüğüne bayılıyorum."

Övgüsü karşısında mutlu bir şekilde mırıldandım ve taşaklarına doğru geniş bir iz bırakarak yaladım, birini ağzıma çekmeden önce dilimi her birine bir fiske attım. Elim bu hafta sonu aktivitelerinden tam olarak ne kadar baskıdan hoşlandığını ezberlemişti ve ereksiyonunu okşadım, dilimi ağzımdaki ağır kürenin etrafında ve çevresinde çalıştırırken kayganlaştırmak için tükürüğümü kullandım.

Diğerine geçtiğimde, başparmağımın her yukarı vuruşta kaygan ucunu sıyırmasına izin verdim ve Auburn'ün alçak iniltisi odayı doldurdu. "Sen çok iyi bir kızsın, evcil hayvan. İnanılmazsın."

Parmakları kalçalarını o kadar sıkı kavırıyordu ki, derisini kırmadığına şaşırdım ve kontrol için savaştığını biliyordum. Ama kontrollü olması istediğim şeyin tam tersiydi.

Onu ağzımdan bırakarak ellerinden birini tuttum ve başımın arkasına koydum.

"Saçımı çek ve ağzımı sık baba." İkimiz de donup kaldık.

Pekala. Kahretsin. Bu da nereden çıktı şimdi?

Söyleyecek bir şey bulmaya çalışıyordum... *bunu düzeltecek herhangi bir şey...* sert bir ürperti vücudunu sarstı ve kızgın bir ayı gibi hırladı. İki elini saçlarıma daldırdı, bükte ve çekti, vahşi mavi gözleri gök gürültüsüyle dolarken boynumu geriye doğru eğdi.

Nazik olmak için verdiği m¼cadelenin t¼m izleri bir duman bulutu i¼inde kaybolup gitmişti. Eğilip alt dudağımı ısırđıđında gergin sesini zar zor tanıyabildim. "Babanın sikini o daracık boğazından i¼eri alacaksın, değil mi bebeğim?"

Amım anında su topladı ve dilimi ısırığın ¼zerinde kaydıldım, ses tellerim g¼r¼n¼ře g¼re ama¼lanan işlevlerini unuttuğu i¼in geniş g¼zlerle başımı salladım. Ama bu muhtemelen iyi bir şeydi ¼¼nk¼ ağzımdan ka¼ırmıřtım... *bunu.*

Dudaklarım tam tepesinin ¼zerine gelene kadar başımı ¼ekiřtirdi, parmakları kafa derime masaj yaptı ve d¼nyayı sarsan bir k¼kremeyle ağzımın i¼ine derinlemesine sokmadan bir saniye ¼nce. ¼đ¼rd¼đ¼mde, ucuna kadar ¼ekti ve burnumdan nefes almam i¼in bir hatırlatma yaptı.

Sonra tekrar i¼eri girdi, boğazımın arkasına ¼arptı ve bu sefer onu aldım, kabaca i¼eri ve dışarı itmeye başladığında g¼zlerim sulanıyordu.

"Tanrım, bebeğim. Hi¼... sikimi... b¼yle emdirmemiştim." Beni kendi zevki i¼in kullanırken s¼zleri d¼zensiz ve ¼iđdi. "Kahretsin, ben-" Ağzımdan ¼ekilirken Auburn'¼n y¼z¼ acı verici bir şekilde buruştu, v¼cudu kasırgadaki bir yaprak gibi titriyordu. Makyajım akmış ve ¼enemden t¼k¼r¼k damlarken ¼n¼nde diz ¼¼kt¼đ¼mde, kendimi hi¼ bu kadar daha g¼¼l¼.

"Bana... bir dakika ver," diye nefes nefese kaldı. G¼zlerini kapatırken g¼zlerinin kenarlarında kırışıklıklar oluşmuştu ve ¼enesindeki bir tendonun kopmak ¼zere olmasından ger¼ekten korkuyordum. Sonunda biraz kontrol kazanmayı başardı, belinden eğildi ve ağrıyan, ıslak dudaklarımı ¼pt¼.

"Gianna, tatlım, hayatımın en b¼y¼k y¼k¼n¼ boşaltmak ¼zereyim. Eğer ağzına boşalmamı istemiyorsan, g¼mleđinin d¼đmelerini a¼abilirsin, ben de g¼đ¼slerine boşalırım." Beni tekrar ¼pt¼, bu seferki daha şefkatliydi. "Her iki durumda da, sen hala benim m¼kemmek, iyi kıızımsın, tamam mı?"

Güven vericiliğini seviyordum ama ne istediğimi de çok iyi biliyordum.
"Ağzıma, lütfen."

Ses kutusundan bir onay hırıltısı yükseldi ve ayağa kalkarak kızgın görünen sikini tekrar dudaklarımın arasına yerleştirdi. Başımı kavrayarak, insanoğlunun bildiği tüm pis küfürleri söylerken ağzımın içinde sertçe sallandı. İlk fışkırma dilimin ön tarafına çarptı ve sonra onu derinlemesine emdim, geri kalanını boğazımdan aşağı atmasına izin verdim.

Sesin çokluğundan neredeyse boğuluyordum ama sonunda çekildi ve bir sandalyeye çökerek her damlasını yutmama izin verdi.

"Vay anasını. Bu inanılmazdı," diye nefes aldı, tüm vücudu gevşemiş ve rahatlamıştı. Gözlerini açarak uykulu ve memnun bir şekilde gülümsedi ve kalkmama yardım etmek için elini uzattı. Peçetesini aldı ve beni kucağına çekmeden önce üstünkörü bir temizlik yaptı. Sonra masanın öbür ucuna uzanıp beyaz keten peçetemi aldı ve yüzümdeki tükürük ve gözyaşlarını nazikçe temizledi.

Yüzüm boynunun kıvrımına sokuldu ve şakağımı öptü. "İyi misin, tatlım? Seni incittim mi?"

"Hayır, seni incittim mi?" Alaycı bir şekilde sordum, o da güldü.

"Bu muhteşemdi, Gianna. Gizliden gizliye bir porno yıldızı olmadığına emin misin?"

"Bildiğim kadarıyla hayır, ama artık ne yaptığımı bildiğime göre bunu araştırabilirim."

Başını neşeyle salladı ve sessizlik bizi ele geçirirken sırtımı ovdu, ikimiz de muhtemelen odadaki *baba* fili düşünüyorduk.

Sonunda cesaretimi toplayarak başımı kaldırdım, şişmiş dudaklarımda bir özür vardı. "Auburn..."

"Auburn?" diye bir yankı geldi, bu seferki daha derindi ve bir an için kafam karıştı.

"Siktir. Bu Cruz," dedi Auburn, beni kucağından kaldırdı ve kıyafetlerini düzeltmeye çalışmadan önce aletini bir kenara bıraktı. "Yemek odasıdayım," diye seslendi. "Ben-"

Cruz kapıyı iterek açtığında cümlesi yarıda kesildi. "Endişelenmeye başlamıştım patron. İşe hiç geç kalmazsın." O anda beni fark etti ve sırtıttı. "Oh, selam, Gia."

"Dışarı!" Auburn bağırdı ve zavallı Cruz ırkıldı, yüzü kıpkırmızı kesildi.

"Kahretsin!" dedi, topuğunun üzerinde döndü ve kapıdan geri koşarak "Özür dilerim çocuklar!" diye seslendi.

Auburn öfkeliydi. "İşte bu kadar. Onu kovuyorum."

Ellerimi belime sıkıştırarak öfkeyle bir kalçamı kaldırdım. "Ne var? Hayır, değilsin!"

Giyinmeye ara verdiğinde gözlerini bana dikti. "Affedersiniz?" "Cruz'u kovmuyorsun. Bunu neden söyledin ki?"

"Bizden hemen sonra buraya geldi... neredeyse..." "İçeri zorla mı girdi, yoksa ona anahtar mı verdin?" Ben talep ettim.

Auburn pantolonunun fermuarını çekerken, "Anahtarı var," diye mırıldandı. "Her sabah gelip kahvemi kurcalıyor."

"Peki, neyi yanlış yaptı?"

Vücutlarımız neredeyse birbirine değene kadar bana doğru adım attı. "Seninle flört etti."

"Aman Tanrım, Bouvier. Merhaba dedi."

Birbirimize bakarken kızgın boğa nefesleri alnıma çarpıyordu. "Her zaman saçmalıklarımı yüzüme vuracak mısın?"

"Evet."

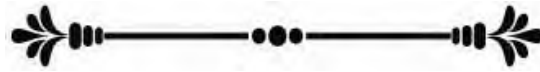
Çenesini ileri geri oynattı. "Ve her zaman zorba bir ahmak gibi davrandığımda bana işaret edecek misin?"

"Ayrıca evet."

Gözleri benimkilerde oyalandı, dudakları kıpırdarken ateşini biraz kaybetti. "Tamam," diye iç geçirdi, eğildi ve burnumun ucunu öptü. "Şimdi, hadi ama. Zaten kötü yöntemlerinle beni işe geç bıraktın."

Elimi tutup beni odadan çıkarırken, "Birkaç dakika önce şikâyet ettiğini duymadım," diye belirttim.

"Velet," diye mırıldandı nefesinin altında.

Bentley'sinin arkasında otururken Auburn alışılmadık bir sessizlikle pencereden dışarı bakıyordu. Bana dokunmuyordu bile, bu onun yapacağı bir şey değildi ve sinirlerim midemde fokurduyordu. Elim kalçasına koymak için uzandım ve bana mesafeli bir gülümseme verdi, dikkatini tekrar dış dünyaya çevirmeden önce elimi kendi eliyle kapattı.

Bir sorun var.

"Auburn," dedim sesimi sabit tutmaya çalışıp başaramayarak, "söylediklerim için özür dilerim."

Başını bana doğru çevirdiğinde kaşlarının arasında iki çizgi belirdi. "Ne dedin sen?"

"Biliyorsun... D-kelimesini?"

Bir an sonra yüzünde anlayış belirdi ve düşünceli bir şekilde dudaklarını büzdü. "Bana baba demenden hoşlanmadığım izlenimine mi kapıldın?"

Yüzümün domates rengine döndüğünden oldukça emindim, omuz silktim. "Birden ağzımdan çıktı. Bunu daha önce hiç kimseye söylemedim; aklımdan bile geçirmedi. Şimdi de tuhaf biri olduğum için bana kızgınsın," diye geveledim.

Yüz ifadesi sertleşti ve ona bir saniye daha bakamadım. Utanç gözyaşlarımı engellemeye çalışırken bakışlarım kenetlenmiş ellerimize kaydı.

"Sana ne söyledim, Gianna?"

"Pek çok şey," diye mırıldandım.

Auburn beni kolayca kucağına aldı ve ben ona bakmak zorunda kalana kadar başını eğdi. "Sana sapkınlıklar hakkında ne söylemiştim?"

"Sevdiğim şeylerden utanmamak."

"Ne olursa olsun," diye tekrarladı. "Eğer dikkat etmediysen, ben sapık bir sikiciyim, Gianna. Hiçbir şey sınırların dışında değildir. Eğer seni tahrik ediyorsa, büyük ihtimalle beni de tahrik edecektir."

Gerginlik bedenimi terk ederken dudaklarımda bir gülümseme belirdi. "Ya bir Little Bo Peep fantezim varsa?"

"O zaman bana bir çoban değneği ve bir başlık ver de şu lanet şeyi yapalım, küçük kuzu."

Dudaklarımdan bir kıkırdama döküldü. "Bo Peep olmaktan *bahsediyordum*." "Daha da iyi," dedi şakağımı öperek. "Ve kayıtlara geçsin diye söylüyorum, ben hiç Daha önce 'baba oyununa' girmiştim ama sen bunu söylediğinde... kahretsin! Hayatımda hiç bu kadar tahrik olmamıştım." Kulağıma doğru sokuldu. "Bütün gün bunu düşüneceğim."

Kıçımın altında kalınlaşan ereksiyona karşı kıpırdandım. "Ya toplantıdaysan?"

"Seni düşünüyor

olacağım." "Telefonda
mı?"

"Seni düşünüyorum."

"Peki ya banyoda?"

"Muhtemelen mastürbasyon yaparken seni düşünüyorumdur."

Güldüm ve pürüzsüz yanağını öptüm. "Birkaç dakika önce neden bu kadar... düşünceliydin?"

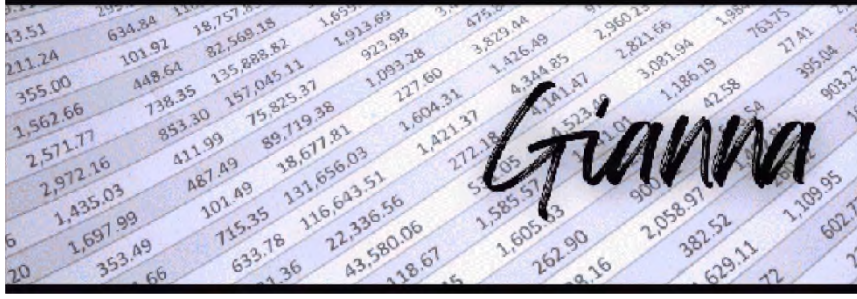
Auburn parmaklarını yüksek at kuyruğumun arasından geçirdi. "Birlikte geçirdiğimiz hafta sonundan gerçekten keyif aldım, Gianna." *İşte geliyor. Eski fırça.* "Sadece düşüncelerimi sıralıyordum. Bunun ne olduğunu anlamaya çalışıyordum." Bedenlerimiz arasında bir parmak salladı.

"Bunun sadece cinsel bir ilişki olduğunu söylediğini sanıyordum."

Araba ofis binasının önündeki kaldırıma yanaştığında bakışlarını bir kez daha kaçırdı ve hâlâ kucağında oturuyor olmama rağmen aramızdaki mesafenin büyüdüğünü hissettim.

"Haklısın. Öyle demiştim."

BÖLÜM 16

Auburn'ün garip davranışları hakkındaki düşüncelerimde o kadar kaybolmuştum ki, apartmanımın yepyeni bir tabelaya sahip olduğu gerçeğini neredeyse kaçıırıyordum.

G West Apartmanı mı? Bu garipti. Cuma günü ayrıldığımda adı kesinlikle West Town'dı.

Cruz'un gözleri dikiz aynasında benimkilerle buluştu. Arabayı park ederken, "Seninle içeri kadar yürümem gerekiyor," dedi.

"Patronunun flört ettiğini düşünmeyeceğinden emin misin?" Hafif, alaycı bir sesle söyledim.

Kaşları şaşkınlıkla çatıldı. "Ne haltlar döndüğünü bilmiyorum. Beni daha önce hiç kadınlarından biriyle flört etmekle suçlamamıştı ama daha önce benden özür dilemişti."

Onun kadınlarından biri. Sen busun, Gia.

Cruz indi ve kapımı açıp arabadan inmeme yardım etmek için yanıma geldi. İşte o zaman binaya yeni bir ekleme daha yapıldığını fark ettim; kapıyı örten ve sokağa kadar uzanan siyah bir tente.

Cruz merdivenleri ondan önce çıkmama izin verdiğinde, "Bu çok hoş," diye yorum yaptım.

Kusursuz siyah takım elbiseli, uzun boylu, soğukkanlı bir adam kapının önünde duruyordu. "Merhaba. Sakin misiniz, yoksa bir sakini mi ziyaret ediyorsunuz?"

Ona bunun kendisini ilgilendirmediyi söylemek üzereydim ki Cruz konuştu. "Bayan Moschella burada yaşıyor."

Takım elbiseli adam geri çekilip bize kapıyı açarken yüzünde dostça bir gülümseme belirdi. "Mükemmel. Evinize hoş geldiniz, Bayan Moschella."

"Oh, um, teşekkür ederim..." "Anderson, hanımefendi." "Teşekkür ederim, Anderson."

"Elbette. Hanson'la birlikte güvenlik masasında check-in yaptırmanız yeterli." *Güvenlik masası mı?*

Lobiye adım attığımda durakladım, belli ki zihnim bana oyun oynuyordu. Yıpranmış yer döşemelerinin yerini tertemiz siyah-beyaz dama tahtası karolar almış, duvarlar ise kremsi beyaz boyayla yeni bir kat boyanmıştı. Daha önce insansız olan güvenlik masasının yerine siyah mermerden bir banko konmuş, arkasında da bir adam -sanırım Hanson- duruyordu.

"Yanlış binada mıyım?" Cruz'a mırıldandım ve o da güldü.

"Hiç sanmıyorum. Sen git ve giriş yap. Yapmam gereken bazı işler var."

O gidince masaya yaklaştım. "Merhaba. Burayı kontrol etmem söylendi?" İfadeden çok bir soru gibi geldi.

Hanson gülümsedi. "Kimliğinizi görebilir miyim lütfen?" Çantamı karıştırdım ve çıkarıp uzattım.

"Ah, Bayan Moschella. Evinize hoş geldiniz," dedi ve kimliğimi inceledikten sonra geri verdi. "3B'desiniz, değil mi?"

Aptalca başımı sallayarak cüzdanımı çantama geri koydum. "Biraz kafam karıştı," diye itiraf ettim. "Birkaç gündür yoktum ve..." Elimi odanın içinde salladım.

"Evet, hanımefendi. Yeni sahibi hafta sonu bazı iyileştirmeler yaptı." *Söyleyeceğim.* Bir kutuyu karıştırdı ve bana üzerinde adımın ve daire numaramın yazılı olduğu büyük bir zarf uzattı. "İşte evrakların. Okuyun ve sorunuz olursa bana bildirin."

"Teşekkür ederim, Hanson," dedim ve merdivenlere açılan kapıya doğru döndüm. "Bayan Moschella, üzgünüm ama şu anda merdivenleri kullanamazsınız.

Işıklandırmayı yeniliyorlar."

Başımı salladım. "Evime nasıl gideceğim?"

"Asansör," dedi bir eliyle işaret ederek. "Bu hafta sonu tamir edildi. Tesisat ve sıcak su ısıtıcıları da bir ila üçüncü katlarda yenilendi, yani şanslı olanlardan birisiniz. Diğerlerinin gelecek hafta yapılması planlanıyor."

Heyecandan çılgık atmak istedim. *Kendi dairemde uzun, sıcak duşlar mı? Evet, lütfen!*

Ona teşekkür ettikten sonra asansörü kendi katıma çıkardım ve daireme girdim. Zarfı sehpanın üzerine attım ve kanepeye çöktüm, aklım hemen Auburn'e ve son birkaç gündür birlikte geçirdiğimiz zamana gitti.

Hayatımın en güzel hafta sonuydu, kahkahalar, harika yemekler ve seksle doluydu. Bolca seks. Auburn Bouvier bir aygır gibi sevişebilirdi ama işimiz bittiğinde sarıldığımız zamanlar benim favorilerimdi. Öfkeli bir canavardan sevgi dolu bir sevgiliye dönüştü, beni yakınımda tuttu ve usulca öptü. Saçımı okşuyordu. İyi olduğumdan emin oluyordu.

Bunu düşünmenin bile delilik olduğunu bilsem de, yardım edemiyordum ama sanki... daha fazlasıymış gibi geliyordu. Sadece ateşli, kirli seksten daha fazlası - hayatımda eksik olan türden. Ama bu düşünceleri aklımdan çıkarmam ve sürdüğü sürece yolculuğun tadını çıkarmam gerekiyordu.

Tek sorun neydi? Auburn'e aşık olduğumdan oldukça emindim. İki hafta önce bu adamdan gördüğüm anda nefret ettiğime inanamıyordum. Ya şimdi? Şimdi etmiyorum.

Onun tarafından büyülenmemeyi kesinlikle zorlaştırıyordu. Cumartesi sabahı yüzü bacaklarımın arasındayken uyandığımda, ıslak dudaklarının o hınzır gülümsemesini bulmak için yorganı geriye attım. Zaten boşalmanın eşiğindeydim, ama bana güzel ve sulu bir amcığın güne başlamanın en iyi yolu olduğunu söylediğinde, uçurumun kenarına gelmem için dilinin iki fiske daha yetti.

Sonra beni duşta bir hayvan gibi becerdi, ardından tatlı bir şekilde saçlarımı yıkadı ve kremledi, sihirli parmakları kafa derime masaj yaparken öpücükleri yavaş ve şefkatliydi.

Daha önce arabadaki sessiz, mesafeli Auburn, son birkaç günü birlikte geçirdiğim hoşgörülü, özenli adama hiç benzemiyordu. Beni Magnolia Bakery'ye götüren ve orada dünyaca ünlü muzlu pudinglerini paylaştığımız adam. Şehri birlikte keşfederken elimi tutan adam. Pazar öğleden sonra birlikte yağmuru izleyebilmemiz için beni balkonuna götüren ve kucağına çeken aynı adam.

Tüm hafta sonu boyunca, gitme zamanımın geldiğini söylemesini bekledim ama hiç söylemedi.

Ve şimdi, Pazartesi sabahı vajinam ağrıyordu ve cevaplardan çok sorularım vardı. Beni başından savmak için güzel bir yol bulmaya mı çalışıyordu? *"Seks için teşekkürler, tatlım. Beni arama, ben seni ararım."*

Bunu düşünmek içimi sızlattı, bu yüzden dikkatimi dağıtmak için zarfı elime aldım. İçinde hızla taradığım bir tomar kâğıt buldum.

İyileştirmeler. Kapıcı. Güvenlik masası.

Son sayfada, her daireye bir hafta içinde güvenlik sistemleri ve acil tıbbi uyarı sistemi kurulacağı bilgisi yer alıyordu. *Vay be. Bu yeni sahipler hızlı hareket ediyor.*

Gözlerim sayfanın aşağısında gezinerek yeni sistemle ilgili bilgileri aldı.

Alarmı yanlışlıkla çalıştırırsanız, güvenlik şirketi sizi aradığında şifrenizi vermeniz gerekecektir.

Sayfanın altındaki son satırı okuduğumda ağzım açık kaldı.

Benzersiz parolanız housefly'dir.

Bir dakika bekle. Soyadımın anlamını bilen tek kişi Auburn'dü ve şimdi bu anlam benim kişisel şifrem mi oldu? Bu bir tesadüf olamaz. Bu binayı o mu satın aldı?

Hayır. Kesinlikle değil. Ama yine de Auburn Bouvier'den bahsediyoruz. Denize düşmenin kralı.

Bunu öğrenmenin tek bir yolu vardı, o yüzden telefonumu elime aldım ve adını tuşladım. Tanıdık bir ses cevap verdiğinde hatamı anladım. Cep telefonu yerine ofis telefonunu aramıştım.

"Auburn Bouvier'in ofisi," dedi babam profesyonel ses tonuyla.

Hay sikeyim! Sesimi lisede tiyatro sanatları dersinde öğrendiğim İngiliz aksanıyla değiştirerek, "Merhaba canım. Bay Bouvier ile konuşmak istiyorum."

"Adınızı ve konunun ne olduğunu sorabilir miyim?" Rastgele arayan birinin doğrudan büyük patrona bağlanmayacağını bilmeliydim.

"Um, evet. Lütfen ona bunun..." Duraksadım, zihnimde bir isim bulmaya çalıştım... "Bayan Fly."

"Bayan Fly?" Babam kuşkuyla sordu.

"Evet. Eminim beni hatırlayacaktır. Ona muz ve yaş üzüm seven arkadaşı olduğunu söyleyin."

Elimi ağzıma kapattım. Bunu gerçekten söylemiş miydim? *Babama mı?*

Bana beklememi söylerken babamın sesindeki eğlenceyi duyabiliyordum. On saniye sonra, başka bir ses -bu daha derindi- kulağıma mırıldandı: "Merhaba Bayan Fly. Beni şimdiden özlediniz mi?"

Başımı sallayarak, onun sesinden duyduğum tahriki bastırmaya çalıştım.

"Auburn, sana bir soru sorsam bana dürüst bir cevap verir misin?"

"Her zaman."

"Apartmanımı satın aldınız mı?" "Evet."

Bu kadar mıydı? Sadece *evet* mi? Öfke içimde alevlendi ve yüzümü ısıttı. "Bunu neden yaptın ki?"

"Bina kötü yönetiliyordu."

"Yani burayı satın almaya kendiniz mi karar verdiniz?"

"Doğru bir emlak kararıydı."

"Kahretsin, Auburn. Bu çılgınlık."

Tekrar konuştuğunda sesi yumuşaktı. "Kızgınsın." "Evet, evet, öyleyim. Ve kafam çok karışık."

"Hemen geliyorum."

"Ne? Hayır, sen-"

Ama bağlantıyı kesmiş ve beni şaşkınlık içinde telefonuma bakarken bırakmıştı.

BÖLÜM 17

"GÜNAYDIN, ANDERSON," dedim, tentenin altındaki basamakları çıkarken.

"Bay Bouvier. Sizi gördüğüme çok sevindim efendim," diye cevap verdi ve kapıyı açarken neredeyse beline kadar eğildi.

İçerideki nöbetçi masasında oturan Hanson'dan da aynı şekilde saygılı bir yanıt aldım, sadece duruşu düzeldi ve bana saygılı bir baş selamı verdi.

"Bay Bouvier, sizi gördüğüme çok sevindim efendim."

"Hanson. Güvenlik sistemlerinin kurulumu için her şey yolunda mı?"

"Evet, efendim. Bu hafta tamamlanması gerekiyor."

"Mükemmel. Herhangi bir sorun olursa lütfen beni bilgilendirin."

"Elbette efendim. Bugün size yardımcı olabileceğim başka bir konu var mı?" "Bayan Moschella'yı ziyarete geldim."

Hanson'ın dudakları yukarı kalktı. "Elbette. Merdiven boşluklarına ışıklandırma yerleştiriliyor ama yeni asansör çalışır durumda."

Düğmeye basıp parlak kapıdan içeri adımımı atarken, "Teşekkür ederim," dedim kısık bir sesle.

3B numaralı dairenin önünde durdum, derin bir nefes aldım ve kendimi kapının diğer tarafındaki öfkeli küçük vahşi kediye hazırladım. Kapıyı çalar çalmaz kapı açıldı ve işte oradaydı, gözleri kısılmış ve dolgun dudakları büzülmüştü. *Muhteşemdi.*

"Ne. Sen. Sen. Ne yapıyorsun? Burada?" diye ısırdı.

Kapıdan içeri girerken sakince, "Bana kızgınsın," diye cevap verdim.

"Çok haklısın, öyleyim," dedi ve kapıyı arkamdan çarptı. Karşı karşıya geldik, yanakları ve göğsü öfkeyle pembeleşmişti. Kesinlikle büyüleyici bir kadındı. "Seni bu binayı satın almaya ve tüm bu şeyleri yapmaya iten şey ne olabilir?"

"Bazı iyileştirmelerden memnun değil misiniz? Beğenmediğiniz her şeyi değiştirebilirim. Belki eski boktan sıcak su ısıtıcılarını geri takarım?"

"Hayır, bu aslında..." Kaşlarını birbirine bastırdı. "Mesele bu değil, Auburn. Burada çizgiyi çok aştın."

"O zaman sırayı değiştirelim," diye önerdim ve hayal kırıklığıyla ayağını yere vururken yüzü pembeden kırmızıya döndü. *Ah, evet, benim küçük evcil hayvanım. Bana o ateşi göster.*

"Tanrım, çileden çıkarıyorsun." O sevimli ayak vuruşlarından bir tane daha yaptı ve benim için hepsi bu kadardı.

Kol düğmelerimi çıkardım ve ahşap sehpanın üzerine bıraktım. "Kıyafetlerini çıkar," diye emrettim ceketimi omuzlarımdan omuzlarıma ve kollarımdan aşağı silerken.

Gözleri genişledi ve sonra sadece yarıklara düştü. "Şimdi bunun zamanı değil Bouvier."

Kravatım yere düştü ve gömleğimin düğmelerini yavaşça açmaya başladım. "Oh, şimdi tam zamanı, tatlım."

Bana doğru yürüdü ve ellerime etkisiz bir şekilde vurdu, ancak çıplak gövdeyi ortaya çıkardığımda gözlerinde çiçek açan arzuyu görebiliyordum. Yeleğimi ve gömleğimi çıkardıktan sonra boynunun arkasından kavradım ve onu kendime doğru çektim.

"Sevişeceğiz ve bu çok ateşli ve pis olacak, tatlım. Ve bu seni daha iyi hissettirecek."

"Daha iyi hissetmek istemiyorum. Kızgın olmak istiyorum," diye karşılık verdi.

"Ben de seni tam olarak böyle istiyorum." Elim başının arkasına kaydırdım, ağzım onunkine çarparken onu hareketsiz tuttum, dilim o tatlı mağaraya girmeye çalışırken dudakları sertleşti. "Bırak gireyim, Gianna," diye mırıldandım dudaklarına karşı. Birkaç saniye daha inat ettikten sonra izin verdi ve bu muhteşemdi, omuzlarımı kavrarken dillerimiz sert ve hızlı bir şekilde savaşıyordu. Diğer elim yuvarlak kıkırını kavradı ve onu bana doğru çekti, böylece ne kadar tahrik olduğumu tam olarak hissedebiliyordu.

Kızarmış yanaklarında öpücükler bırakarak boynuna doğru ilerledim ve dişlerimi yumuşak bir şekilde boynuyla omzunun birleştiği yere batırdım.

"O yeşil gözlerinde öfkenin parladığını ilk gördüğüm andan beri, seni kızgınken becermem gerektiğini biliyordum." Başımı kaldırarak dudaklarımı sertçe onunkilere bastırdım. "Ve seni çok sık kızdırmayı planlamadığım için, bu fırsatı fantezimi gerçekleştirmek için kullanmam gerektiğini hissediyorum."

"Fantezini sikeyim."

"Seni şu kanepenin arkasına yatırmayı tercih ederim. Birkaç orgazm gerginliğini büyük ölçüde azaltacaktır."

"Gergin değilim; kızgınım," dedi ama gözlerindeki öfkenin yerini arzusunun **a l d ı ğ ı n ı** fark ettim.

"Güzel. Şimdi kıyafetlerini çıkar." Onu serbest bıraktım ve kemerimin tokasına uzandım, hareket etmediğinde meydan okuyan bir kaşımı kaldırdım. "İnkâr etme."

Bana, Gianna. İçindeki şımarıklığın birazını söküp atmama izin ver, sonra konuşuruz."

Bana ters ters baktı ve sonra -tabii ki *evet*- elbisesini başının üzerinden çıkarıp yere attı. "A oyununu getirsen iyi olur Bouvier, çünkü şu anda çok küstahım."

Dudaklarım ölçülü bir gülümsemeyle seğirdi. Buna bayılıyordum. "Başka bir çifti daha yok etmemi istemiyorsan o külotu da çıkarsan iyi olur."

Dişlerini gıcırdattı ama uzanıp onları çıkardı ve göğsüme doğru fırlattı. Onları yakaladım ve burnuma götürdüm, derin bir nefes aldım ve kısık bir inilti çıkardım. Sateni parmaklarımın arasına alıp dilimi kasıklarında gezdirdim ve gözlerimle onu büyülerken özünü tattım. "Çok lezzetli," dedim ona, külotunu bir kez daha yalayarak.

Daha sonra tadını çıkarabilmek için onları cebime soktum ve pantolonumu ve iç çamaşırımı çıkardıktan sonra cüzdanımdan bir prezervatif çıkardım. Kolum beline dolandı, onu kendime çektim ve ereksiyonumu karnına doğru pompaladım. "Bana ne yaptığını hissediyor musun, tatlım?"

Öne doğru eğildi ve öpücüğü için kendimi hazırladım ama alt dudağımı dişlerinin arasına aldı ve beni ısırdı. Onun vahşiliği beni hem eğlendirdi hem de tahrik etti.

"Çok alıngansın, değil mi?" Dilimi ısırığın üzerinde gezdirip kanın metalik tadını tadarak sordum.

"Hiçbir fikrin yok," diye karşılık verdi.

"Bunu öğrenmek üzere olduğuma dair bir his var içimde," dedim ve onu döndürüp göğsünü kanepenin arkasına yasladım. Ön kolumla onu sırtından tutarak, parmaklarımı bir uyluğunun iç kısmına doğru kaydırdım ve damlayan uyarılmasından zevk aldım. "Vay, vay, Bayan Moschella. Burayı epey karıştırmışa benziyorsunuz."

"Siktir git," diye tersledi.

"Fırsatını bulacaksın, benim sabırsız tatlı evcil hayvanım."

"Ben-" Söyleyeceği her neyse, iki parmağımı amına sokup hemen içindeki o hassas noktayı bulmamla vazgeçti. Onu parmaklarken gözlerimi kapattım, tatlı inlemelerine ve arzusunun kokusuna odaklandım. Onun arzusunun sadece bana ait olduğu bilgisiyle sikim daha da sertleşti.

Gianna elimi geri itmeye başladı, parmaklarıma biniyor ve etraflarındaki o sıkı duvarları sıkıştırıyordu. "Tanrım, bu neden bu kadar iyi hissettiriyor?"

"Çünkü sen ateşsin, Gianna. İhtiyacın olan tek şey alevleri

k ö r ü k l e y e c e k biri ve sen sıcaklığınla dünyayı yakabilirsin."

Başparmağımı klitorisine götürerek, tam da onun sevdiğini bildiğim şekilde masaj yaptım -küçük titreşimler ve ardından sert, dairesel baskı- parmak uçlarım

G noktasını.

Haykırırken sertçe kasıldı, amcığı parmaklarımı sular altında bıraktı. Kendine gelirken elimi sırtında aşağı yukarı gezdirdim. "İşte böyle, evcil hayvanım. Şimdi daha iyi hissediyor musun?"

"Hayır," diye homurdandı inatla.

"Tamam," diye kabul ettim, "daha fazla orgazm o zaman." Arkasına geçip prezervatifi taktım ve kalçalarını kavrayıp tacımı ortasına sürtmekten önce bacaklarını iki yana açtım. "Benim için yanmaya hazır mısın, Gianna?"

Cevap olarak kıcını oynattı ve ben de gülümsememi tutamadım.

Ereksiyonumu onun girişiyle hizalayarak köküne kadar içeri ittim. "Siktir!"

diye bağırdı. "Sikim bu kadar çok içine girdiği için ağrıyor mu? hafta sonu?"

"Evet, seni kendini beğenmiş piç."

Onu germek için kalçalarımı döndürürken kıkırdadım. "Bunu düzeltmenin tek bir yolu var. Güzel bir sikiş."

"Sevişme şeklinin hiç hoş bir yanı yok, Bouvier."

Yanılmamıştı. Neredeyse sonuna kadar çekerek, sikimi içine sokmadan önce kışını tokatladım. Sertçe. Uzun, muhtaç iniltisi istediğim her şeydi. Bir elimle kalçasını, diğer elimle de at kuyruğunu kavrayarak en temel arzularıma teslim oldum. Onu becerdim. *Gerçekten* becerdim. Uzun, cezalandırıcı vuruşlar, kalçaları benimkine karşı bir ritimle hareket ederken her tarafına damlamasını sağladı.

"Tanrım, Gianna," diye inledim. "Bana karşılık vermene bayılıyorum. Çok vahşi ve güzelsin." Islaklığının ve tenlerimizin birbirine çarpma sesleri odayı doldurdu ve etrafımda dönüp adımları haykırırken ona daha sert ve daha hızlı girdim. "İşte bu, tatlım. Ver şu dölünü bana."

Elimi boğazına doladım, dik durana kadar çekiştirdim ve sikimi kabaca içine sokmaya devam ettim. "Daha iyi hissediyor musun?" diye sordum.

Gianna'nın ellerinden biri yukarı ve arkamıza uzandı, parmaklarını saçlarıma gömdü ve şiddetle büktü. "Hâlâ. Kızgıyım," diye nefes aldı ve ben de diğer elimi amına götürüp iki parmağımla klitorisini ovuşturdum.

"O zaman sanırım seni tekrar boşaltmam gerekiyor."

Başını omzuma yasladı ve "Auburn, yapamam" diye inledi.

"Evet tatlım, yapabilirsin. Seninle konuşacağım. Sadece bana bir tane daha ver." Hızımı yavaşlatarak kulağına ne kadar güzel olduğunu, ne kadar seksi ve çekici olduğunu fısıldadım, sonunda etrafımda titreştiğini hissedene kadar. "Aferin kızıma, Gianna. Benimle gel."

Orgazmlarımızı birbirimizle paylaştık, her titreme geçene kadar kalçalarımız sallandı ve gıcırdadı. Sonra çekildim, onu çevirdim ve banyoya götürmeden önce uzun süre derinden öptüm. İkimizi de temizledikten sonra yüz yüze yatağına yerleştik.

"Şimdi. Benimle tartışmak mı istiyorsun?" diye sordum ve vahşi kadını bana sırtıttı.

"Bu binayı neden satın aldınız?"

Bir parmağımla pembeleşmiş yanağını okşadım. "Ben oturup bir şeylerin olmasını bekleyen bir adam değilim, Gianna. Ben bir şeylerin olmasını *sağlayan adamım.*"

Uzun bir süre sessiz kaldı, bakışları düştükten sonra tekrar benimkine döndü. "Seviştiğin tüm kadınlarla bu tür şeyler yapıyor musun?" diye sordu sessizce.

Onun sözleri karşısında içimde bir öfke kabardı. "Böyle söyleme, Gianna Moschella. Sen becerdiğim bir kadından çok daha fazlasısın. Ama hayır, ben hiçbir zaman bir binayı orada yaşayan bir kadın için satın almadım." Sırt üstü döndüm ve söylemek istediğim kelimeleri bulmakta zorlanarak ön kolumla gözlerimi kapattım. "Sanırım sana biraz takıntılıyım."

Yanıma sokuldu, başını göğsüme yaslariken kolunu etrafımda dolaştırdı. "Sorun değil. Sanırım ben de sana biraz takıntılıyım."

Bir saat sonra ofisimdeki asansöre bindim ve Tora peşimden koşarak içeri girdi. "Günaydın Bay Bouvier. Sizinle gelebilir miyim? Tony ile bir konudaki sevkیات gecikmesi hakkında konuşmam gerekiyor."

"Elbette," dedim kısa bir baş sallamasıyla, aklım hâlâ Gianna'daydı. Biraz daha konuşmuştuk ve ben ayrıldığımda çok daha sakindi. Tora'nın gözlerini üzerimde hissederek, "Neden bana bakıyorsun?" diye sordum.

"Sadece saçını bozacak ne yaptığını merak ediyorum," diye cevap verdi sinsi bir sırıtışla.

Asansörün aynalı duvarındaki yansımama baktım ve Gianna'nın saçının arkasına verdiği zararı gördüm. "Kahretsin. Teşekkürler," diye mırıldandım ve elimle düzleştirdim. Asansör açıldığında, önce Tora'nın çıkmasını işaret ettim ve onu takip ettim. Geçerken Tony'nin masasına vurarak, "Çiçek sipariş etmem gerekiyor," dedim. Gianna'nın mülakatı yarındı ve ona iyi şans getirmesi için bir şeyler göndermek istiyordum.

Tony, "Magdalena?" diye sorarken iç geçirmesini engelleyemedi. "Hayır, çünkü..." Dilimin ucunda kızının adı varken sözümü kestim. Kahretsin!

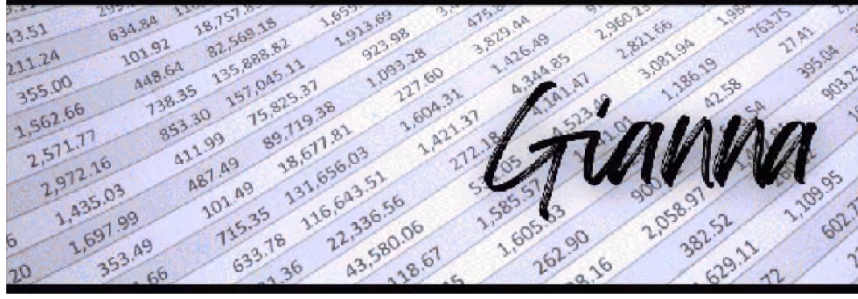
"Aslında, sanırım onları kendim sipariş etmek istiyorum. Sadece bana numara. Teşekkürler, Tony."

Oturup bilgisayarımı açtığımda çiçekçinin web sitesi ekranımdaydı. Bir kez daha düşündüm de, belki de her zamanki yerimden çiçek göndermek o kadar da iyi bir fikir değildi. Ya faturaya alıcının adını ya da adresini yazarlarsa ve Tony bunu görürse? Başka bir yerden sipariş vermem ve faturanın daireme gönderilmesini sağlamam gerekecekti.

Sonraki yirmi dakikayı yerel çiçekçilerin web sitelerini araştırarak geçirdim ve çiçekleri çeşitli gurme tatlılarla birlikte teslim eden bir tane bulduğumda aptal gibi sırttım. Gianna'nın bu hafta sonu konuşmalarımız sırasında en sevdiği tatlı olduğunu itiraf ettiği tatlı da buna dahildi.

Telefonu elime alıp numarayı çevirdim. "Alo, ben Auburn Bouvier, çok özel bir sipariş vermek istiyorum."

BÖLÜM 18

Bouvier'deki lobiye girdiğimde babam tezgâha yaslanmış Lehra ile sohbet ediyordu. Arkasından gizlice yaklaşıp ellerimle gözlerini kapattım.

"Bil bakalım kim?" Şarkı söyledim.

"Tüm dünyadaki en sevdiğim kız. Taylor Swift."

Ellerimi gözlerinden çekip belime koydum ve bir kalça çıkardım. "Bu çok kabaydı."

Babam arkasını döndüğünde sırtıyordu. "Şaka yapıyorum. Sevgili kızım her zaman benim favorim olacak."

Dudaklarımı büzdüm. "Daha iyi."

"Görüşmen nasıldı, tatlım?"

"Sinirlerim tamamen bozuldu," dedim ona, bir elimle kendimi yelpazeleyerek.

Bana sarıldı, kucaklaması sıcacıktı ve o anda hissetmek istediğim her şeyi hissettiriyordu. "Eminim onları öldürmüştündür, Gia." Geri çekilirken yüzünde öyle bir gurur ifadesi vardı ki göğsümde bir ağrı hissetmeme neden oldu. Sadece kısa bir süre sonra

İki hafta içinde babam ve ben çok daha yakınlaştık. Her hafta birkaç akşam yemeğini ve birkaç öğle yemeğini birlikte yiyorduk ve her gün telefonda konuşuyorduk.

Lehra tezgâhın üzerinden uzanıp ellerimden birini tutarak, "Onları kesinlikle şaşkına çevirdin," dedi. "Çok profesyonel görünüyorsun. Bu akşam yemek yiyip bana her şeyi anlatmak ister misin?"

"Kulağa hoş geliyor. Ara beni," dedim ve babam beni asansörün yanına götürürken ona el salladım.

Ellinci kata çıktığımızda, "Bugün gerçekten harika görünüyorsun," dedi. Elimi tutup koyu yeşil ceketimin kolundaki düğmelere bakarak, "Bu bir Bouvier mi?" diye sordu.

Kahretsin, bunu fark edeceğini bilmeliydim.

Asansörün kapıları açılınca cevap vermekten kurtuldum ve hemen konuyu değiştirdim. "Bugün çok fazla insanla mülakat yapıldı baba. Bence iyi geçti ama oldukça sıkı bir rekabet vardı."

"Eminim çok iyi yapmışsındır, tatlım. Şimdi otur ve bana her şeyi anlat."

Birkaç dakika sohbet ettik ve sonra odanın daha fazla hava alamayacak kadar dolu olduğunu hissettim. Başımı kaldırdığımda, ofisinden çıkan Auburn Bouvier'in buz mavisi gözleriyle karşılaştım. Siyah bir takım elbise, fildişi gömlek ve desenli bordo kravat takmıştı ve her yönüyle güçlü bir adam gibi görünüyordu.

Yalnız olmadığımızı hatırlamadan önce gözlerimiz sonsuzluk gibi görünen bir süre boyunca birbirini tuttu. Sehpanın üzerinden atlama isteğimi bastırarak sakince ayağa kalktım ve alıştırılmış bir gülümseme takındım. Aynı anda karşılıklı transımızdan çıktı ve bana saygılı bir şekilde başını salladı.

"Gianna. Seni tekrar görmek çok güzel," dedi.

"Siz de, Bay Bouvier." Elimi uzattım ve yontulmuş dudaklarında şaşkın bir gülümsemeyle elimi sıktı, orta parmağı beni bırakırken avucuma alaycı bir şekilde sürtündü.

"Takım elbise sana çok yakışmış."

Aman Tanrım! Kapa çenenin, Auburn.

Babam da ayağa kalktı. "Bizimkilerden birini giydiğini fark ettim." Sorgulayan gözlerini bana çevirdi, muhtemelen bu kadar pahalı bir kıyafeti nasıl aldığımı merak ediyordu ama Auburn beni yine kurtardı.

"Gianna bana bagaj sorunlarından bahsettiğinde ona ücretsiz bir takım elbise kuponu teklif ettim," diye babama o kadar yumuşak bir şekilde açıkladı ki, bunun tamamen uydurma olduğunu hatırlamak zor oldu. "Çalışanların ve ailelerinin markayı temsil etmesini seviyorum. Gianna da bizi kesinlikle iyi temsil ediyor."

Teşekkür etmek için başımı eğerek, "Nezaketiniz için tekrar teşekkür ederim, Bay Bouvier" dedim. Mülakatı yapan kadınlardan biri fark etti. Görünüşe göre o da kıyafetlerinizin hayranı."

Auburn alt dudağını yaladı. "Senin için işe yaramasına sevindim. Beni sadece Bouvier giymenden daha çok memnun edecek bir şey olamaz." Son iki kelimeyi kelimenin tam anlamıyla mırıldandı ve bu ima benim için kaybolmamıştı. Aslında, külotumu ıslattı.

"Harika bir fikir," dedi babam, patronunun vajinamı Niagara Şelalesi'ne çevirdiğinin farkında olmadığı için şükrederek. Masasına doğru yürüdü ve bazı kâğıtları karıştırdı.

Babam arkasını döner dönmez Auburn'ün bakışları vücudumda bir aşağı bir yukarı gezinmeye başladı, gözleri beni yakıyordu. "Gianna bizim için modellik yapmalı. Tam da Bouvier'in tasvir etmek istediği görünüme sahip. Klas. Zarif." Alt dudağını ısırды ve "Seksi" diye mırıldandı.

"Kes şunu," diye tısladım sessizce, sinsi flörtlerine kıkırdamamak için elimden geleni yapıyordum.

"İşte burada," dedi babam, bize geri döndü ve bana iki ince kart uzattı. Koyu kırmızıydı ve üzerinde şık beyaz bir yazı vardı; her birinin Madison Avenue'daki mağazalarından iki yüz dolar değerinde Bouvier giysisi için geçerli olduğunu bildiriyordu.

"Oh, hayır. Gerçekten yapamazdım," diye itiraz ettim ve onları geri vermeye çalıştım.

"Saçmalık," dedi babam. "Bay Bouvier her üç ayda bir arkadaşlarımızla ya da ailemizle paylaşmamız için bize bunları veriyor. Bunu daha önce düşünmeliydim."

"Teşekkür ederim. İkinize de." Gözlerim gergin bir şekilde iki adam arasında gidip geliyordu, ikisi de farklı ifadelerle bana bakıyordu. Babamınki sevgi ve gururla, Auburn'ünki ise... şey, gözlerinin ne ifade ettiğine hiç şüphe yoktu.

"Tatlım, toparlamam gereken birkaç şey var, sonra öğle yemeğine gidebiliriz. Bugün kahvaltı yaptın mı?"

İki yüz cevabımı bekliyordu ve başımı salladığımda ikisi de mutlu görünmüyordu. "Midem bir şey yiyemeyecek kadar düğümlenmişti."

Babam iç çekti. "Buradan çıkabilmem yaklaşık bir saat sürecek, o yüzden sana bir şeyler atıştırayım." Patronuna döndü. "Gianna'nın kan şekeriyle ilgili sorunları var ve düzenli olarak yemek yemesi gerekiyor."

"Söylemiyor musun?" diye sordu uzun boylu, esrarengiz adam, uzun işaret parmağıyla alt dudağında gezinirken mavi gözlerini kırıştıtararak. "Bu çok dikkatli olman gereken bir şey, Gianna. Sanırım buzdolabında biraz üzümümüz var Tony. Anladığım kadarıyla yüksek şekerli bir meyve."

"Ben getiririm," dedi babam gülümseyerek ve atmosferi yoğunlaştıran hissedilir tutkuya nasıl kayıtsız kalabildiğinden emin değildim.

Mutfağın kapısı arkasından kapanır kapanmaz, Auburn tüm profesyonellik numaralarını bir kenara bıraktı ve beni sehpanın üzerinden sert vücuduna doğru kaldırdı, elleri yüzümü kavradı.

"Bu sabah gönderdiğiniz teslimat için teşekkür ederim," dedim ona.

"Beğenmene çok sevindim, tatlım." Dudaklarını sertçe dudaklarıma bastırdı ve mükemmel miktarda emerek geri çekti. "Tanrım, çok güzelsin. Seni ofisime götürüp masamın üzerine yatırmaktan başka bir şey istemiyorum."

Bir kaşımı kaldırarak, "Peki beni domaltdıktan sonra bana ne yapacaksın?" diye sordum.

Eğildi ve kulak mememi dişledi. "Kahvaltı etmediğin için o küçük tatlı kıcını kıpkırmızı yaparım."

Nefes alışım yaklaşık kırk kademe hızlandı. "Ve sonra?"

"Sanırım ikimiz de bundan sonra ne olacağını biliyoruz, tatlım. Ben-" Mutfğa giden kapı kolu dönünce aniden geri çekildi.

Sözlerinin uyandırdığı şehvetin etkisiyle hâlâ sersemlemiş olan bakışlarım onun gür ağzına kaydı. Gözlerimi Auburn'e dikerek dudaklarıma iki kez dokundum. Bir an için kafası karışmış gibi göründü ve sonra rujumu sürmüş olması gerektiğini fark etti.

"Kahretsin," diye mırıldandı, ofisine doğru kayarak omzunun üzerinden seslendi, "Tony, bir daha düşündüm de, neden Gianna'yı şimdi yemeğe götürmüyorsun? Döndüğünde şu faturaları bitirirsin." Babamın dikkati dağılmışken, ben de dudaklarımdaki lekeleri temizlemek için hızlıca dudaklarımı sildim.

"Oh, eğer eminseniz?"

"Evet, hiç sorun değil. Git kızınla kutla." Yüzünü çevirerek ofisine girdi ve kapıyı arkasından kapattı.

Babam üzüm dolu bardağı kaldırdı ve omuz silkti. "Sanırım şarküteriye giderken bunları atıştırabiliriz."

Asansöre bindiğinde başını salladı. "Son birkaç gündür Bouvier'ye ne oldu bilmiyorum. Düpedüz hoş biriydi. Belki de

yeni bir bayan arkadaşım var."

Yüz hatlarımı düzeltmeden önce kıkırdamamı gizlemek için yalandan öksürdüm. "Asla bilemezsin baba."

BÖLÜM 19

"VE SONRA kutuyu açtığımda *üç düzine* çikolata kaplı çilekle karşılaştım," dedi Gianna. Kuzenim Beau kıkırdarken karısı da benim güzel kadınım ile birlikte kıkırdadı.

Hoşgörüyü gülümsedim ve kolumu Gianna'ya doladım. "Tamam, belki biraz abartmış olabilirim."

Başını kaldırıp bana baktı, alay etmesine rağmen gözlerinde hayranlıktan başka bir şey yoktu. Çeneme yumuşak bir öpücük kondurarak, "Senin göbek adın Overboard," dedi.

Cuma günüydü -Gianna Moschella'yı ilk gördüğümünden bu yana neredeyse altı hafta geçmişti- ve Beau ile Charli bugün New York'a varmışlardı. Oğulları L.J. kanepenin yanındaki portatif oyun parkında huzur içinde uyuyordu.

"Ee, görüşmen nasıl geçti?" Charli sordu. O ve Gianna hemen kaynaşmışlardı. Yemek boyunca eski dostlar gibi konuştular, bana da Beau'ya yetişmek için zaman bıraktılar.

"İyi idi," diye yanıtladı Gianna, başını öne arkaya eğerek, "ama çok fazla aday vardı ve çoğu benden büyüktü, bu yüzden

umutlanıyorum."

Beau, "Yaşın bir önemi yok," diyerek Charli'yi kucağına aldı. "Aradığın kişiyi bulduğunda değil, değil mi Peach?" Eli Charli'nin kıkırda, dudakları boynundaydı ve artık muhasebeden bahsetmediğimizden emindim.

"Ona neden Şeftali diyorsun?" Merakla sordum çünkü bu gece birkaç kez bu lakabı kullandığını duymuştum.

"Çünkü çok tatlı ve çok sulu," dedi ve karısından şakacı bir tokat yedi.

Kuzenim kendi özel güvenlik şirketini açmadan önce yıllarca donanmada SEAL olarak görev yaptı ve adam tam bir baş belasıydı. Onu bir kadın için bu şekilde görmeyi kesinlikle beklemiyordum. Geçen yıl düğünlerine gittim ve tabii ki törende ve resepsiyonda çok sevecen davrandılar ama zaman geçtikçe bunun biraz azalacağını düşündüm. Görünüşe göre yanılmışım. Hatta şimdi daha da aşıkarmış. Ve şehvet içinde, eğer gezinen elleri bir gösterge ise.

Gianna'yı kendime yaklaştırmak, "Gianna'nın en sevdiği losyon şeftali kokulu olduğu için merak etmişim" dedim. Ona göz kırptım ve gözleri irileşerek "Kes şunu!" diye bağırdı.

Charli'nin gözleri aramızda bir ileri bir geri gidip geldi ve dudakları eğlenerek yukarı kalktı. "Yüzlerinizdeki yaramaz bakışlardan, şu arnika ve aloe içeren şeftali bakım losyonundan bahsettiğinizi varsayıyorum?" Kocasına döndü ve onun yanağına bir öpücük kondurdu. "Onu biz de çok seviyoruz, değil mi bebeğim?"

Ona hırladı. "Paketlemeyi unutmadın, değil mi?"

"Tanrıya şükür siz ikiniz evin diğer ucundasınız," diye takıldım. "Tüm bunları duymama gerçekten gerek yok."

"Birinin bizi dinlemesine alışık değiliz. Çıkmaya başladığımızda Beau'nun oda arkadaşı Cam dinlemeyi severdi."

"Cam Fitz?" Sırıtarak sordum. "O deli herif nasıl?"

Beau bana "Evli," diye bilgi verdi. "Altı aydır ve lise aşkıyla, gerçi birbirlerini tekrar bulmadan önce çok uzun bir süre ayrı kalmışlardı."

Charli, "Birlikte çok tatlılar," diye konuştu. "Cam her zaman çok... *Cam'di*. Onun bir yuva kuracağını hiç düşünmemiştim ama sanırım doğru kişiyi bekliyordu."

Bunun nasıl bir his olduğunu çok iyi biliyorum, diye düşündüm Gianna'nın başının yan tarafını öperken.

Bebek portatif oyun parkında kıpırdandı ve Gianna ayağa fırlayarak omuzlarını heyecanla yukarı kaldırdı. "Lütfen, onu alabilir miyim? Siz buraya geldiğinizden beri uyuyor ve onu kucağıma almak için can atıyorum."

Charli başıyla onayladı ve L.J.'yi kucağına almak için eğilen Gianna'nın güzel poposuna gözlerim takıldı. Ufaklık göğsüne sarılmış halde arkasını döndüğünde içimde bir şeyler ters yüz oldu. Beynimde çok yabancı düşünceler dolaşmaya başladı. Gianna'nın karnı çocuğumla dolu. Gianna oğlumuzu ya da kızımızı kucağında tutuyor.

Senin derdin ne, Bouvier? Çocuk sahibi olmakla hiç ilgilenmedin.

Onun yanımdaki kanepeye yerleşmesini izlerken tahrik olduğum için aletim aynı fikirde değildi. L.J.'e mırıldanırken nazik bir elle saçlarını yüzünden okşadı ve bu güzel manzara karşısında tüm nefesim vücudumu terk etti.

"Merhaba yakışıklı. İyi uyudun mu?" Çocuk başını kaldırmadan önce burnunu onun göğsüne dayadı, gözleri artık tamamen açıktı.

"Ma-ma?"

"Annem hemen şurada," dedi Gianna, annesini görebilmesi için vücudunu döndürürken çocuğa yumuşak bir sesle. Charli ona küçük sevimli bir parmak işareti yaptı ve çocuk da Gianna'ya sarılmadan önce gülümsedi.

Sonunda başımı çevirebildiğimde Beau'nun doğrudan bana baktığını gördüm. Sanki aklımdan geçen düşünceleri biliyormuş gibi bana göz kırptı. Bakışlarımı tekrar Gianna'ya çevirdim, Gianna şakacı bir şekilde L.J.'in tombul küçük elini yalıyor ve onu histerik bir şekilde güldürüyordu.

Belki de...

"Muhtemelen altını ıslatmıştır," dedi Charli, kanepenin kendi taraflarından kalkarak. "Üstünü değiştirip biraz yemek yedirmem lazım çünkü gerçekten huysuzlandığı tek zaman aç olduğu zamanlar. Ve kimse oğlumuzun açlık krizine girdiğine tanık olmak istemez." Bana gülümsedi. "Güzel mobilyalarınıza duyduğum saygıdan dolayı onu mutfakta besleyeceğim. O biraz dağınık bir Marvin."

O ve Beau bakıştılar. Ebeveynlerin çocukları hakkında konuşurken paylaştıkları türden samimi bir bakış ve ben birden kıskandım. Ve düşüncelerimin gittiği yön yüzünden kafam karıştı.

"Ben yardım ederim," dedi Gianna, koltuktan kalkıp Charli'yi koridora götürürken.

Arkasından bakakaldım. Bir gün harika bir anne olacaktı ve bunun başka bir adamla olacağı düşüncesi? Bu fikir karşısında öfkeli bir hırıltıyı bastırmak zorunda kaldım.

"Vay, vay, vay," dedi Beau kızlar uzaklaştığında. "Güçlüler nasıl da düşmüş."

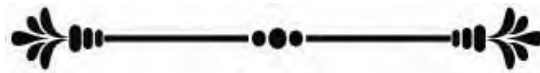
"Kapa çeneni," diye inledim, bir elimi yüzüme ve saçlarıma sürterek. "Sanki konuşacak yerin var da."

Hiç utanmadan sırtıttı. "Charli'ye karşı hissettiklerimi k a b u l l e n m e m biraz zaman aldı. Onun daha genç olmasından endişeliydim, kadınlarla olan pek de parlak olmayan geçmişimden bahsetmiyorum bile. Ama onunla zaman geçirdikçe bunların hiçbirinin önemli olmadığını fark ettim. Ben *aradığımı* bulmuştum." Gözlerimi onun delici yeşil bakışlarına diktim. "Buldun mu?"

"Bilmiyorum dostum. Gianna benden çok daha genç. O sadece yirmi üç yaşında."

Beau düşünceli bir şekilde başını yana eğdi. "Öyle davranmıyor. Charli yirmi dokuz yaşında ve çok iyi anlaşıyorlar. Bana söylemeseydin, Gianna'nın o kadar genç olduğunu asla fark etmezdim." Birasını eline aldı ve dirseklerini dizlerine dayayıp bana doğru eğilmeden önce bir yudum aldı. "Eğer ondan düşündüğüm gibi hoşlanıyorsan, sayılar yüzünden her şeyi berbat etme."

"Daha çok erken..." Düşüncelerimi ifade edemiyor gibiydim çünkü kafamın içinde bile garip geliyorlardı. "Kendime sadece eğlendiğimizi söylemeye çalışıyorum ama onu bırakmayı düşündüğümde... bunu yapabileceğimden emin değilim." Beau sandalyesinde arkasına yaslandı, yüzünü muzip bir gülümseme kaplarken bir bileğini dizinin üzerinden geçirdi. Bira şişesini kadeh kaldırmak için kaldırdı. "Kulübe hoş geldin, kuzen. Siktiğimin kulübüne hoş geldin."

Saatler sonra, Gianna ve ben yatağımdaydık, duşta bir boğuşmadan sonra sarıldık, onu fayanslara karşı becerdim, ta ki tüm evi uyandırmasını önlemek için elimi ağzına koymak zorunda kalana kadar.

"Aileni gerçekten seviyorum," dedi ve göğsüme yumuşak bir öpücük kondurdu.

"Onlar da seni seviyor, tatlım." Uzun örgüsünden kaçan saçlarını yüzünden uzaklaştırdım.

"Biliyor musun, dünya gerçekten küçük. Charli'nin arkadaşı benim Teksas'tayken gittiğim nörologla aynı doktoru kullanıyordu."

"Gerçekten mi?" Öpmek için eğildim ama sözleri aklımda yer edince yarım santim ötede donup kaldım. "Bir dakika. Neden bir nöroloğa göründün?"

"Hipoglisemi ile ilgili sorunlarım olduğunu biliyorsun, değil mi?" Başımı salladım ve o da devam etti. "Buna hipofiz tümörü neden oluyor."

Tümör mü? Hipofiz de neyin nesi?

Boğazımdaki buzdağı büyüklüğündeki yumruyu yutarak, "Bu ne anlama geliyor?" diye mırıldandım.

"Hipofiz bezi yaklaşık bir bezelye büyüklüğündedir. Buradaki bir tümör hormonal dengesizliklere neden olabilir ve kan şekeri seviyelerini bozabilir."

O oldu konuşmak Yani gerçekçi bir şekilde, ise I
oldu çalışıyor değil hiperventilasyon.

"Peki bu bez nerede?" "Beynin tabanında."

Kelimeler kafamın içinde sahile vuran dalgalar gibi çarpıyordu.

Beyin. Tümör.

Gianna'mın beyninde tümör var.

Böyle bir şey olamazdı. Ağzım sormak istediğim kelimeleri oluşturmayı reddetti çünkü cevabı kaldırıp kaldırıma ya da c a ğ ı m ı b i l m i y o r d u m .

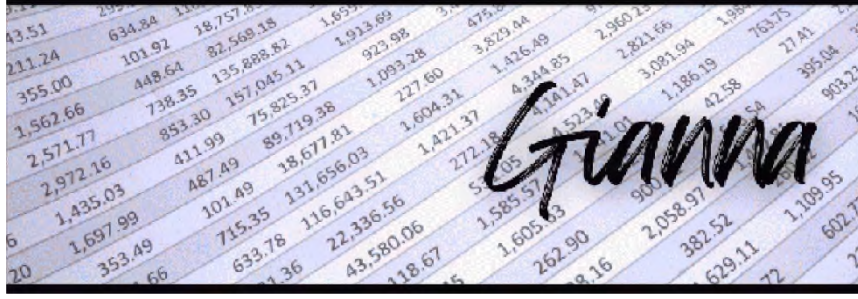
Çünkü...

Ben...

I...

Onu seviyorum.

BÖLÜM 20

"GIANNA..." AUBURN NEFES ALDI VE karanlıkta bile gözlerindeki nemi seçebiliyordum. "Seni kaybedecek miyim?" Sesinin titrediğini daha önce hiç duymamıştım. Her zaman kontrolü elinde tutardı.

"Ne? Hayır, elbette değil," diyerek onu temin ettim ve parmak uçlarımla güzel yüzünü okşadım. "İyi huylu ve altı yıldır hiç değişmedi."

Beni kendine çekip alnını alnıma yasladığında vücudu erimiş gibiydi. "Tanrı'ya şükürler olsun. Yapamam... Seni kaybedemem, Gianna." Öpücükleri alnıma, burnuma, yanaklarıma yumuşak fırçalardı. Ve son olarak dudaklarıma. Dilimi ağzına soktuğumda, o da karşılık verdi.

Bu öpücük paylaştığımız en tatlı öpücük olmasına rağmen, aynı zamanda en tutkulusuydu. Çünkü orada başka bir şey daha vardı... duygu.

Auburn Bouvier'den mi?

Dili benimkini kolayca ikna etti, ta ki ondan başka hiçbir şey kalmayana kadar. Bu adam... *Tanrım, bu adam!* Ağzımı, bedenimi ve dürüst olmak gerekirse kalbimi işgal etmişti. Parmaklarım onun dış köşesinde nem buldu.

Ellerimi kalın, siyah saçlarına daldırmadan önce gözlerini fırçaladım.

Sonunda çekildiğinde sırt üstü döndü ve lambayı yaktı. Gözlerimi kısarak retinalarıma aniden giren ışığa karşı koydum ve yatak başlığına yaslanıp otururken ona baktım.

"Gianna, buraya gel." Garip bir şekilde, Bay Kumandan'dan gelen bir emir gibi gelmedi; bunun yerine, daha çok bir yalvarış gibiydi. Dizlerimin üzerine çöktüğümde beni kendine doğru çekti ve bacaklarımdan birini kalçasının diğer tarafına yaslayacak şekilde kaldırdı.

Elbette tamamen çıplaktık. Auburn çıplak uyumakta ısrar ediyordu; bunun ona vücuduma "engelsiz erişim" sağladığını söylüyordu. Her gece kalmamı istemesine rağmen haftada birkaç gece onun evinde kalıyordum.

Yapamadım işte. İstemediğimden değil; sadece kendi akıl sağlığım için aramıza biraz mesafe koymam gerekiyordu. Ama bu mesafe koymanın tam tersi gibi görünüyordu ve bu konuda nasıl hissedeceğimi bilemiyordum. Araya mesafe koymaya çalıştıkça ona daha çok çekildiğimi hissediyordum.

Seni terk ettiğinde kesinlikle ezip geçecek, Gia.

Şu anda olan şey bu muydu? Benimle ve karmaşık tıbbi sorunlarımla uğraşmak istemiyor muydu?

Büyük elleri yüzümü kavradı ve kaşları çatıldı. "Seni kaybedemem, Gianna," diye tekrarladı. "Çünkü..." *Tanrım, işte geliyor.* Gözlerini kapattı ve yavaşça üflemeden önce derin bir nefes aldı. Göz kapaklarını açtığı anda, o mavi ışıklar doğrudan ruhuma parladı.

"Çünkü sana aşığım."

Pekala.

Bunu beklemiyordum.

Kalbim bir bas davul gibi g mb rdedi. "Auburn..."

Yumuşak bir parmağıyla dudaklarıma dokunarak beni susturdu. "Karşılık vermeni beklemiyorum. Henüz değil. Sadece sana nasıl hissettiğimi söylemem gerekiyordu. Bu duygusal konularda pek iyi değilim, Gianna." Kaşları tekrar çatıldı. "Nasıl olduğunu bilmiyorum..."

 ırpındığını görünce gülümseyerek onu sakinleştirdim. "Bence gayet iyi gidiyorsunuz, Bay Bouvier." Ellerinden birini yüzümden çekerek göğsümün üzerine koydum. "Ne hissettiğinizi söylediniz ve bu kalbimi hızlandırdı, yani bir şeyleri doğru yapıyorsunuz."

Yakışıklı erkeğim kollarını bana doladı ve yüzüm kısa sürede en rahatlatıcı yerim haline gelen boynunun kenarına yaslanana kadar beni kendine çekti.

"Kolay kolay güvenmem Gianna, ama sana güveniyorum. Sen tanıdığım en gerçek insansın. Naziksin, akıllısın ve çok k stahsın." Bunun  zerine gülümsedim ve nabzına bir öpücük kondurdum. "Hızlı göründüğünü biliyorum ama bu birdenbire olmadı. Seni gördüğüm andan beri sana aşığım." Kıkırdadı ve itiraf etti, "Tabii ki ilk tepkim tamamen fizikseldi çünkü dürüst olalım, çok seksisin. Ama limuzinimde bana ilk kez meydan okuduğunda, içimde bir şeylerin canlanmasını sağladın."

"Ben de senin seksi ama tam bir g t olduğunu düşünmüştüm." "Kesinlikle g t n tekiydim."

"Tam bir g t," diye düzelttim ve göğsünün kakhahayla titrediğini hissettim.

"Tam bir g t," diye düzeltti başımın üstünü öperek. "Sonra beni g ld rd n ve bu çok iyi hissettirdi. Kadınlar benim yanımda her zaman en iyi yüzlerini takınmaya çalışıyor gibiydiler. Akıllarından geçenleri söylemiyorlardı. Ama

Sen öyle değilsin. Sen benim için şimdiye kadar birlikte olduğum herkesten daha gerçek bir ortaksın."

"Sanırım bana yalan söyledin."

Kumral sertleşti, ben de doğrulup ona baktım ve gözlerinde endişeyi gördüm. "Ne dedim ben?"

Yüzünü ellerimin arasına alarak onu usulca öptüm. "Duygusal şeylerde iyi olmadığını söylemiştin, ama burada baygınlık geçiriyorsun." Gözle görülür bir şekilde rahatladı ve ben de boğazımda oluşan yumruyu yuttum. Bu adama çok fena aşık olmuştum.

Gözleri yüzümü aradı ve elleri yüzümü kapladı. "Seninle sevişmek istiyorum, Gianna. *Gerçekten sevişmek istiyorum.*" Başımı salladım çünkü bu uzun zamandır duyduğum en iyi fikirdi. Sonra ekledi, "Çiğ."

Dudaklarımdan küçük bir kıkırdama kaçtı. "Ne zaman birlikte olsak, çiğ oluyor." *Ve kirli. Ve ateşli.* Sonra kafama dank etti. "Yani... çiğ."

Başını salladı. "Her bir santimini hissetmek istiyorum." Gözleri yüzümü aradı. "Ben temizim. Hiç kimseyle korunmasız ilişkiye girmedim, girmek de istemedim. Ama bu tamamen senin kararın."

"Ben de yapmadım ve doğum kontrol hapi kullanıyorum." Dişleri alt dudağına gömülmüş, cevabımı bekliyordu; başparmağımla dudağını çekip kurtardım ve dilimi dudağının üzerinde gezdirdim. "Evet," diye fısıldadım ağzına karşı.

Dudaklarımız birleşip dillerimiz birbirine dolanırken iniltisi alçak ve tatmin edici bir "Mmmmm" oldu. Aramıza uzanarak büyük sikini karnından uzaklaştırdım ve etkileyici uzunluğunu hesaba katmak için dizlerimin üzerinde yukarı kaldırdım. Kalçalarım tepesine doğru dönerek onu arzumla ıslattı. Şaftından aşağı damlarken, onu doğal kayganlaştırıcılarımla okşadım.

"Çok sertleşmişsin," diye mırıldandım ağzına. "Benim için her zaman çok hazırsın."

"Her zaman." Diliyle dudaklarımın iç kısmında daireler çizdikten sonra aramızda aşağıya bakmadan önce öpücüğü yumuşak bir gagayla sonlandırdı. Ben de baktım. "Birlikte çok güzeliz."

Sözleri çiğ ve sertti ve ben uca doğru eğilirken kalbim hızla çarpıyordu.

Kendimi çok savunmasız hissettim. Sanki bir parçamı veriyormuşum gibi. Gözlerimiz buluştuğunda ve bana yansıyan sevgiyi gördüğümde, o parçayı isteyerek verdim. Dizlerimi açarak onu daha fazla içime aldım ve birine onu bu şekilde vücudunuza alacak kadar güvenmenin getirdiği samimiyetin ilk gerçek tadına vardım.

Başımı öne eğerek alnımı onunkine yasladım, gözlerimiz buluştu ve nefeslerimiz aramızda karıştı. "İçimde çok iyi hissediyorsun, Auburn." Bu hafta yeni bir ağda yaptırdığımdan beri oram son derece hassastı ve onun kalın, pürüzsüz başının aramızda hiçbir şey yokken duvarlarıma bastırması bu aşırı hissi daha da yoğunlaştırdı.

"Hiç bu kadar iyi hissetmemiştim, Gianna. Çok kaygan ve sıcaksın." Elleri kalçalarımı kavramak için uyluklarımdan yukarı kaydı. Sesi emredici ama bir o kadar da nazikti, "Her şeyimi al, evcil hayvan. Ben seninim."

O benim.

Kabzaya kadar indiğimde ikimizin de ağzı açık kaldı. "Kıpırdama," diye fısıldadı. "Bir süre seni böyle hissetmeme izin ver."

O anın ezici samimiyeti, Auburn'ün hiçbir engel olmadan içimde olmasının tatmin edici ağrısıyla birleşince, bacaklarımın arasında sürpriz bir orgazmın çiçek açmasını tetikledi.

"Ah..." diyebildim tek söyleyebildiğim onun etrafında sıkılırken, vücudum bunun gücüyle titriyordu. Yumuşak, anlaşılmaz sesler çıkarıyordu

Auburn beni üzerine yatırmış, merakla beni izlerken boğazıma kadar geldi.

"İşte böyle, Gianna. Gözlerini benden ayırma ve bana her şeyini ver." Benimle konuşurken bakışları bir an bile tereddüt etmedi. Tatlı, cesaretlendirici sözler, her zamanki müstehcen konuşmasından şimdilik kaçındı.

Yoğun doruk noktam azalırken, ikiz gözyaşlarım yüzümden aşağı süzüldü ve Kumral kaşlarını çattı. "Sorun ne, evcil hayvan. Yaralandın mı?"

Yutkundum, içimdeki garip ağlama isteğiyle savaştım ve başımı salladım. "Şu anda kendimi çok savunmasız hissediyorum. Özür dilerim. Bilmiyorum..."

Başımı hemen boynunun yanına çekti ve ben de sustum. Bu adam her zaman tam olarak neye ihtiyacım olduğunu biliyordu, ben kendimi bilmeden önce bile.

"Daha iyi mi?"

"Evet," diye mırıldandım mutlu olduğum yerde, kollarımı boynuna dolayarak.

Kumral, yüksek örgümün alt kısmındaki bandı serbest bıraktı ve nazik parmaklarıyla gevşeterek beni uzun, dalgalı bir at kuyruğuyla baş başa bıraktı. Boynu beni rahatlatırken, saçlarım da onun için aynı şeyi yapıyor gibiydi. Onunla geçirdiğim her gece, ya eli ya da yüzü saçlarıma gömülmüş olarak uyandım.

Kilitlerimi bir eliyle sararken, diğer eliyle popomu kavradı ve beni kendisine doğru çekti. Doğrudan cennetten gönderilen bir orgazm yaşamama rağmen, içimde yeni bir ihtiyaç filizlendi ve hareket etmeye başladım.

"İşte bu bebeğim," diye fısıldadı, kalçaları benimkilerle buluşmak için kalkarken kulağını öptü. "Bana sarıldığında harika hissediyorsun." Yüzünü omzuma yaslarırken benimki boynuna yaslanmıştı.

Ve sallandık. Çoğunlukla sakın bir denizdeki yumuşak dalgalar gibi yumuşak ve yavaş. Bedenlerimiz ve ruhlarımız birbirimize sarıldı ve bir şeylerin değiştiğini hissettim. Harika ve derin bir şey. Kesin olarak, bunun özel olduğunu biliyordum. *Biz* özeldik.

"Ben de seni seviyorum," dedim ve bizi birbirimize bağlı tutarken üstümde olacak şekilde yuvarlamadan önce sustu.

"Ciddi misin?" diye sordu, muhteşem yüzü benimkinin üzerinde gezinirken. Başımı salladım. "Hiçbir zaman daha fazlasını kastetmedim."

Bana nazik bir gülümseme verdi. "Daha önce hiç aşık olmadım. Muhtemelen bir şeyleri berbat edeceğim."

"Ve bunu yaptığında seni uyaracağım."

Gülümsemesi genişleyerek tamamen aydınlık bir hal aldı. "Daha azını beklemezdim. Şimdi bacaklarını etrafıma sar ve sana benim olmanın faydalarını göstereyim."

Benimkini. Bu ses hoşuma gitti. Bacaklarımı beline dolayarak onu daha derine çektim ve ağzı benimkini kapladı. Dudaklar ve diller, sanki bu bizim ilk öpüşmemizmiş gibi, bu yeni bölümde birbirimizi yeniden öğrenerek keşfe çıktı. Bizim aşk bölümümüz.

Auburn'ün tatlı sevişmesi her zamanki sert sevişmesinden farklı olabilirdi ama daha az yoğun değildi. Belki de aramızda kaynayan tüm duygular yüzünden daha da yoğundu. Kalın siki her zamanki gibi inatçıydı, içimin en derin yerlerini alıyordu ama kalçaları yavaşça hareket ediyordu. Şehvetli bir şekilde. Amımdaki her sinir ucunu uyaran telaşsız öğütmelerle.

"Çok yakınsın," diye mırıldandı dudaklarıma karşı, ben de başımı salladım. "Beni bekle."

Bir dirseğinin üzerinde dururken, diğer elini yan tarafımdan geçirdi, göğsümü kucaklamak ve meme ucumu parmaklamak için durakladıktan sonra

Altan. Parmakları yumuşak etime gömülürken kalçamı da kendine doğru çekti.

"Ah! İşte... işte burası," diye bağırdım, tacı beni etrafında sıkıştıran hassas bölgeyi okşadığında.

"Seni ilk kez dölleriyle doldurduğumda sikimin etrafına gelmeni istiyorum."

Sert talebi vücudumdaki her kasın kasılmasına neden oldu, ta ki ben onun etrafında kıvrılıp hayatım buna bağlıymış gibi ona yapışana kadar.

"Babanın dölünü iyi bir kız gibi içine alacaksın, değil mi?"

Oh, kahretsin! Neden bu kadar tahrik edici?

"Evet," diye fısıldadım.

"Beni sevdiğin için mi?"

Sözleri orgazmımı tetiklerken yüzümü omzuna bastırdım. "Hayır," diye nefes nefese kaldım, "çünkü *beni* seviyorsun."

"Ah, siktir, Gianna," diye homurdandı, yüzünü başımın yanındaki yastığa gömerken bana sert ve derin vurdu. Doruk noktam aşağıdan başladı ama vücudumdaki her hücre titreşene kadar hızla yayıldı... onun için. Aşkım için.

Dişlerim omzunu ısırdı ve tırnaklarım sırtını çizdi. Homurdandı, sonuna kadar battı ve sıcak tohumuyla iç duvarlarımı ısıtırken kendini orada tuttu. İri vücudu benimkinin üzerine çöktü ve ciğerlerimde kalan azıcık havayı da tüketti.

"Nefes alamıyorum. Nefes al," diyebildim ve o da dirseklerinin üzerinde doğruldu, bakışları karşılıklı bir şefkatle benimkilerle buluştu.

"Seni seviyorum, evcil hayvanım," diye nefes aldı. "Seninle ilgili her şeyi bayılıyorum."

"Ben de seni seviyorum," dedim ona, bu adama karşı hissettiklerimin derinliği karşısında şaşkına dönmüştüm. O da aynı şekilde hissediyor gibiydi çünkü gözleri kapanırken

burnunu benimkine sürttü.

"Sana banyo yaptırmamı ister misin?"

Tanrım, daha mükemmel olabilir miydi?"

"Bu yatakta kucaklaşmayı ve ikimiz de kendimizden geçene kadar güneşin tadını çıkarmayı tercih ederim."

Dudakları en yumuşak öpücükle benimkilere dokundu. "Tamam, bebeğim. Bir parçam içindeyken uyuman fikri hoşuma gidiyor."

Çekip gittiğinde, bembeyaz çarşaflarına sızmamak için bacaklarımı birbirine kenetledim ama Auburn'ün başka bir fikri vardı. Bacaklarımı ayırarak, yüzü tam kasık hizasında olacak şekilde diz çöktü.

"Auburn, leke yapacağım," diye yakındım.

"Çok güzel amına koyayım," diye mırıldandı, benden sızan dölleri izlerken. Sonra başını kaldırdı ve göz kırptı. "Ve zaten ıslak bir nokta yaptın çünkü benim için her yere damlıyordun."

"Sesiniz çok kendini beğenmiş geliyor, Bay Bouvier," diye takıldım.

Karnımı öperek ayağa kalktı ve yataktan kaydı. "Kendini beğenmiş değil. Sadece kadınıma nasıl bakacağımı çok iyi bildiğimden eminim."

Kadını. Sa-woon!

Odanın içinde yürürken sıkı poposuna hayranlıkla baktım ve omzunun üzerinden bakarken beni yakaladı. "Hoşunuza giden bir şey mi gördünüz Bayan Moschella?" diye sordu güzel poposunu bana doğru sallayarak.

"Ooh, biraz MC Hammer açayım da benim için tekrar dans et."

Banyoya doğru yürüdü ve geri seslendi, "Devam et, evcil hayvan. Etrafta dolanacaksın ve öğreneceksin."

Dudaklarımdan bir kıkırdama kaçtı. Tatlı Auburn'ü seviyordum. Seksi Auburn için yaşadım. Ama oyuncu Auburn'e kesinlikle bayılıyordum. Duvarlarını indirdiğinde onu benim gördüğüm gibi çok fazla insanın göremeyeceğini hissediyordum.

Döndüğünde beni temizledikten sonra yatağın üzerindeki dağınık ıslak noktaya bir havlu serdi. "Gel buraya tatlım," dedi ve beni sıcak bedenine yaklaştırıp üzerimizi örtmeden önce lambayı söndürdü.

Elimi omzundaki ısırık izinin ve sırtında bıraktığım çiziklerin üzerinde gezdirdim. "Seni ısırığım ve tırmaladığım için özür dilerim."

Dudakları alnıma doğru kıvrıldı. "Bebeğim, böyle bir seksle, izlerinin her birini memnuniyetle taşıyım." "Seni küçük vahşi" demeden önce bir an durakladı.

"Sus," dedim kıkırdayarak. "Bu kadar iyi hissettirmen senin hatan." "Ah, bu benim taşımam gereken bir yük," dedi dramatik bir şekilde. Elini yavaşça

Ben onun sert göğsüne sokulurken sırtımda bir aşağı bir yukarı gidip geliyordu. "Gianna, bana son erkek arkadaşınla aranızda ne geçtiğini anlatır mısın? Yaklaşık beş ay önce ayrıldığınızı söylediğini biliyorum."

İçimi çekerek başımı salladım. Eski sevgilim hakkında konuşmaktan nefret etsem de aramızda sır olmasını istemiyordum.

"Ryan Weston ve ben üniversitenin ikinci yılında tanıştık. Kendisi finans bölümündeydi, bu yüzden birçok dersi birlikte aldık. Arkadaş olduk ve sonra çıkmaya başladık. Yaklaşık altı ay sonra ciddileştiğini söyleyebilirim." Aşındırıcı bir ses duyunca elimi Auburn'ün çenesine koydum. "Eğer dişlerini gıcırdatacaksan, sana başka bir şey söylemeyeceğim."

Dokunuşumla yumuşadı. "Özür dilerim. İyi olmaya çalışacağım."

Derin bir nefes aldım ve devam ettim. "Her şey harika gidiyordu. İyi geçiniyorduk ve ders çalışmadığımız zamanlarda birlikte vakit geçirmekten keyif alıyorduk. Ryan'la ders çalışmayı sevmiyordum çünkü çok fazla aptallık yapıyordu. Ayrıca, ben kütüphaneye gitmeyi seviyordum, o ise ucuz yemekleri ve bedava kahvesi olan bu küçük lokantayı tercih ediyordu."

Kumral saçlarıma uzandı ve ben konuşurken parmaklarını saçlarımın arasında gezdirdi. "Yaklaşık bir yıl önce bir gece işimi erken bitirdim ve bir şeyler atıştırmak için lokantaya gittim. Ryan oradaydı ama masanın karşısında oturan bir kız vardı."

"Siktir," diye mırıldandı Auburn.

"Hiçbir şeyden şüphelenmedim çünkü beni gördüğüne sevinmiş gibiydi ve kabinde yanına oturabilmem için yanaştı. Beni Emma ile tanıştırdı ve bir derse birlikte çalıştıklarını söyledi. Bu pek de alışılmadık bir durum değildi çünkü benim de birlikte çalıştığım bir grup vardı ve bu grup kızlarla erkeklerin karışımından oluşuyordu. Yani, büyütülecek bir şey yok, değil mi?"

"Hmmm," diye cevap verdi kayıtsızca.

"Ryan'ın memleketi kampüsümüze yaklaşık kırk beş dakika uzaklıktaydı, bu yüzden ayda en az bir kez, bazen iki kez evine giderdi."

"Onunla eve gitmeni istemedi mi?"

"Hayır. Ailesiyle birkaç kez aileler haftası için kampüse geldiklerinde ve bir kez de futbol maçı için tanışmıştım. İyi insanlardı ve onlarla iyi anlaşıyordum ama Ryan beni hiç eve davet etmedi. Annesinde lupus var, bu yüzden sadece iyi bir evlat olduğunu ve onunla vakit geçirmek istediğini düşündüm."

"Ama hikayenin devamı var mıydı?"

"Oh, evet. Meğer Emma -onu lokantada birlikte gördüğüm kız- onun lise aşkıymış. Onu görmek için evine dönüyormuş."

Auburn'ün eli kalçamı sıktıktan sonra sırtıma doğru inip çıkmaya devam etti. "Kahretsin, bebeğim. Özür dilerim. Nasıl öğrendin?"

"Bir arkadaşım, Maribeth, Facebook'ta Emma ile arkadaştı. Bana bir ekran görüntüsü gönderdi..." Dudaklarımı içeri kıvırdım ve sonra uzun bir nefes verdim. "Bana Emma'nın sonogramla yaptığı bir paylaşımın ekran görüntüsünü gönderdi."

resim. Alt yazıda, 'Bebek Weston sadece dört ay sonra burada olacak. Ryan çok iyi bir baba olacak!' yazıyordu. Ve erkek arkadaşımı da gönderiye etiketlemişti."

Auburn'ün keskin nefes alışını duydum. "Bana başka bir kızı hamile bıraktığını ve seni kancada tuttuğunu mu söylüyorsun?"

"Evet," dedim, P harfini patlatarak. "Ocak ayının sonlarıydı, son sömestr başladıktan hemen sonraydı. Bir an için işi bırakmayı düşündüm ama *boş ver dedim*. Beni kovamayacaklar. Diplomamı alacağım."

"Aferin sana, tatlım. O olaydan sonra onu kampüste görmek zor olmuş olmalı."

"Evet. Onunla yüzleştüğimde, neden ona yöneldiğine dair bir sürü bahane uydurmaya çalıştı."

"Pislik herif," diye homurdandı Auburn. "Bunun için ne tür bir bahanesi olabilir ki?"

Omuz silktim. "Bilirsin işte, bana gaz veriyor, benim hatammış gibi göstermeye çalışıyor. Emma kadar tatlı değildim. Ben fikrimi söylerken o ne isterse kabul ediyordu. Çok fazla çalışıyordum ve ona uygun değildim. Bunun gibi şeyler."

Auburn çenemi kaldırdı ve beni dudaklarımdan sertçe öptü. "Bu tamamen saçmalık, Gianna. Sen güçlü, muhteşem bir kadınsın. Hiçbir erkek için asla değişme. *Asla*. Benim için bile." Beni tekrar öptü ama bu seferki daha yumuşaktı. "Özellikle de benim için. Ben senin cesaretini seviyorum. Senin güzel, tutkulu ruhunu."

Güvensizliklerimi alıp onları güçlü yanlara dönüştürmeyi Auburn Bouvier'e bırakın.

"Tamam, ukalalık etmeye devam edeceğim," dedim ve yanağımı tekrar göğsüne yasladığımda kıkırdadığını hissettim.

"Her neyse, Ryan sonunda Emma'yı Dallas'a onunla yaşaması için taşıdı. Her gün onunla birlikte kampüse geliyordu ve Ryan dersteyken kütüphanede ya da kafede oturup yeni nişan yüzüğünü gösteriyordu. Bu yüzden artık o iki yere de gidemiyordum çünkü onu görmeye dayanamıyordum. Onunla yattığında birlikte olduğumuzu biliyordu; o akşam lokantada bizi birlikte görmüştü."

"Tanrım, Teksas'a bir yolculuk yapmam gerekebilir. Şu Ryan denen herifin suratına bir yumruk atacağım ve sonra da böyle bir salak olduğu için ona teşekkür edeceğim."

Nedense bu beni gülümsetti ve başımı kaldırıp Auburn'ün yontulmuş dudaklarına bir öpücük kondurdum. "Benim için de ona teşekkür et çünkü beni aldatmasaydı hala Teksas'ta olacaktım ve seninle asla tanışamayacaktım."

"Peki, mezun olduktan sonra buraya taşınmanıza ne sebep oldu?"

"Tüm dönem boyunca perişan haldeydim ve bunun üzerine ninem öldü. Dairesini bana bıraktığını öğrendiğimde yeni bir başlangıç yapmam gerektiğine karar verdim. Ayrıca babam ailemden geriye kalan tek kişi ve o da burada."

Bir dirseğinin üzerine kalktı ve parmak eklemlerinin arkasıyla yüzümü okşadı. "Ondan sonra bir erkeğe güvenmek zor olmalı." Başımı salladım. Auburn öne doğru eğildi ve dudaklarıyla kulağımı okşadı. "Bu gece bana en büyük iki hediye verdin. Birincisi, beni sevdiğini söyledin."

"Peki ya ikincisi?"

"Bana güvenini verdin, Gianna. Seninle bu kadar samimi bir şey yapacak kadar bana güvendin. Hiçbir koruma olmadan beni vücudunun içine alacak kadar."

Karanlıkta onu zar zor görebiliyor olsam da yüz yüze gelebilmek için

dirseğimin üzerine kalktım. "Seninle tanıştığımdan beri bana

Hayal edebileceğimden çok daha iyi. Kıyafetlerden falan bahsetmiyorum... maddi şeylerden. Seninleyken bana başka hiçbir kadın yokmuş gibi hissettiriyorsun."

Eli yanağımı okşadı. "Öyle değil, Gianna. Yanımda olmadığında bile tek gördüğüm sensin."

Tanrım, bu adam...

BÖLÜM 21

Yavaş yavaş uyandım, hayatımda gördüğüm en güzel manzarayla karşılaşmak için yorganı geri çekerken dudaklarımdan bir inilti yükseldi: Gianna bacaklarımin arasında diz çökmüş, sikimi ağzına almıştı.

"Gianna," diye inledim ve bana arsız bir gülümseme gösterecek kadar uzun süre beni serbest bıraktı.

"Başka birini mi bekliyordun?" Beni o sıcak, ıslak mağaraya geri götürmeden önce ereksiyonumun alt tarafındaki uzun bir şeridi yaladı.

"Asla," diye teminat verdim ona. Vahşi at kuyruğunu tutarak, boğazına kabaca sokarken başını aşağı ittim. Öğürdü ve boğazını tekrar almadan önce nefes alabilene kadar onu yukarı çektim. Bu sefer beni mükemmel bir şekilde idare etti. "Uyandığımda sikimde boğulmasını istediğim tek bir kadın var."

Mutlu bir şekilde mırıldandı ve ben nefes nefese kaldım. "Sikeyim. Bu harika hissettirdi. Tekrar yap, küçük evcil hayvan."

Gianna tanıdık bir melodi mırıldanmaya başladı -bu *lanet alfabe şarkısı* mıydı? - ağzı üzerimde çalışırken, dili ve dudakları üzerimde bir tür vudu büyüü yaparken titreşimler sikimde aşağı yukarı kayıyordu.

Z'ye ulaştığında, bir roket gemisi gibi fırlıyordum. "Ah, işte bu, bebeğim," diye homurdandım, ağzını sert ve hızlı bir şekilde becerdim. "Bir damlasını bile ziyan etme."

Son seğirme de geçene kadar emmeye ve yutmaya devam etti. Sonra dizlerinin üzerinde doğruldu ve başparmağıyla alt dudağını sildi. "Günaydın, Auburn."

Güldüm. "Kesinlikle güzel bir sabah, güzelim." Belinden tutarak onu gövdemin üzerine yayılana kadar çektim. "Bugün nasıl hissediyorsun?" Dün gece çok şey konuşmuştuk. Tümörünü. Aşk ilanlarımız. Birlikte olduğu o hıyarla ilgili hikâyesini. İyi olduğundan emin olmak istedim.

"Aşık oldum," dedi şişmiş alt dudağını ısırarak.

"Ne tesadüf. Ben de tam olarak böyle hissediyorum." Sırtüstü yatana kadar yuvarlandım, ben yarısına kadar üzerinde durdum, elimle yan tarafını okşadım.

Kıkırdadı. "Bu gıdıklıyor."

Gözlerimi şaşkınlıkla açarak parmaklarımın göğüs kafesine yaptığı baskıyı artırdım. "Ne? Bu mu?"

Gianna gülüyor ve kıvranıyordu, elleri benimkilere etkisiz bir şekilde vuruyordu. "Kes şunu, Auburn!" Mükemmel yuvarlak göğüsleri hareketleriyle birlikte zıplıyordu ve ağzım anında onlara doğru çekildi. Dudaklarımı pembe bir meme ucunun etrafına kapatıp emdiğimde, elleri karmakarışık saçlarıma uzanırken kahkahası yerini iniltiye bıraktı. "Siktir!"

"Tamam," dedim onaylayarak, tamamen üzerine yuvarlandım ve dizimle uyluklarını ayırdım.

"Hayır, Auburn. Yapamayız."

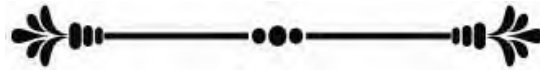
"Elbette yapabiliriz. Ne yapacağımızı çok iyi biliyorum. Penisim vajinana girecek ve sonra sevişeceğiz," diye alay ettim.

"Seks eğitimi dersi için teşekkürler," diye espri yaptı. "Yani, sanırım misafirlerimiz kalktı. Kaba olmak istemeyiz."

İçimi çekerek onu ittim ve sırt üstü uzandım. "Haklısın. Lanet olsun." Elim telefonuna uzandı ve birlikte uyandığımız her sabah yaptığım gibi kolundaki beyaz diski taradım. "Seksen. Fena değil ama sana biraz yemek yedirmemiz gerek." Sonra homurdandım, "Yine de içine başka bir şey sokmak isterdim."

Gianna yataktan kalktı, tüm çıplaklığıyla yanımda duruyordu, elleri ince kalçalarının üzerindeydi. "Görüşürüz, Bouvier."

"Buna güvenebilirsiniz, Moschella," diye karşılık verdim, ayağa kalktım ve onu kollarıma aldım. "Yemek teslimatı otuz dakika içinde gelecek ve birlikte duş alırsak daha verimli olur."

Yirmi yedi dakika sonra yatak odamdan çıktık, Gianna benim kendini beğenmiş sırıtışım karşısında gözlerini devirdi. Onu duşun duvarına karşı hızlıca sevişmeye ikna etmişim. Bu şekilde çok ikna edici olabiliyordum.

Her zaman doyurucu bir cinsel iştahım olmasına rağmen, hiçbir kadını Gianna'yı arzuladığım gibi arzulamamıştım. Söz konusu o olduğunda doymak bilmezdim.

Yaşam alanına varmadan önce beni durdurmak için elimi çekti. "Auburn?" Alt dudağını endişeyle çiğniyordu.

"Ne oldu, tatlım?"

"İstersen hayır diyebilirsin ama benim bir fikrim var." Durakladı ve devam etmeden önce bana göz kırptı. "Charli ve Beau'nun birinci yıldönümleri bugün olduğu için, birlikte bir akşam yemeği yemelerinin iyi olacağını düşündüm. Yalnız başlarına." Sesi tereddütlüydü ve gözleri temkinliydi.

Dudaklarımın kenarları yukarı doğru kıvrıldı. "Ve bebek bakıcılığı yapmamızı mı istiyorsun?" "Um, evet. Ama yapmak zorunda değiliz eğer-"

"Bence bu harika bir fikir bebeğim." Kızın gözleri şaşkınlıkla açıldı. "Gerçekten sakıncası yok mu?"

"Tabii ki hayır. Onlar aileden ve bu onların yıldönümü. Tanıdığım harika bir restoranda onlar için akşam yemeği bile ayarlayacağım. Güzel burnunun ucuna bir öpücük kondurdum. "Sen çok iyi bir kalbe sahipsin, Gianna."

Dönüp koridorda yürüdüm ve kadının beni takip ederken kıcıma bir tokat attı. "Ve en iyi kış sende, Auburn."

Misafirlerimizi mutfakta bulduk, Charli bebeği kucağına almış, Beau da mavi bir bardağa elma suyu dolduruyordu.

"Hey!" Charli cıvıladı. "Umarım sakıncası yoktur ama elma suyunuzdan biraz çalıyoruz."

Bir kolumu boynuna dolayarak başının tepesini öptüm. "Yıldönümün kutlu olsun tatlım ve saçmalamayı bırak. Benim evim senin evin. Ayrıca, elma suyu içiyor gibi mi görünüyorsun? Bu ufaklık için aldım." Küçük çocuğun başını gagaladım ve o da minik dişleriyle sırıttı.

"Obbie!" dedi, beni göstererek.

"Bu doğru. Bu Auburn," dedi Charli, zeki küçük oğluna bakıp gülümseyerek. "Peki bu kim?" Gianna'yı işaret etti ve bebek onun kalçasında zıpladı.

"Vay be!" dedi, onu annesinden alan Gianna'ya kollarını uzatarak.

"Aferin oğlum," dedi kız arkadaşım, küçük çocuğu kendine doğru çekerek. "Kendimi biraz dışlanmış hissediyorum," dedi Beau, bardağı L.J.'ye uzatarak.

"Ah, özür dilerim," diye mırıldandım, başını tuttum ve tepesinden öptüm. "Küçük Beau bugün uslu bir çocuk oldu mu?"

"Siktir git," diye mırıldandı, omuz silkti ama sırtıyordu.

"Beau Atwood! Ağzından çıkana dikkat et. Oğlun ağzından *"defol git" lafını* kaçırdığında kendini çok kötü hissedeceksin."

"Eff!" L.J. ciyakladı ve hepimizi güldürdü. Charli hariç. Bakışlarını kocasına dikmişti. Beau tanıdığım en belalı adamdı ama minik sarışın karısının bakışları altında solup gitmişti. Adam onun serçe parmağına iyice sarılmıştı.

"Üzgünüm Şeftali," diyerek onu kendine çekti ve dudaklarından usulca öptü.

Bu tür bir sevgiyi hiç anlamamıştım, özellikle de hayatım boyunca annemle babamın ılık ilişkilerine tanık olduktan sonra. Ama şimdi kendim de aşık olduğum için anlıyordum. Ve Gianna'nın kuzenimin bebeğiyle olan ilişkisini izlerken... işte o anda *aile odaklı* bazı alışılmadık düşüncelere kapıldım.

Telefonum çaldı ve açtım. "Auburn Bouvier."

"Günaydın Bay Bouvier," dedi apartman kapıcısı. "Sizin için bir yemek teslimatımız var."

"Sorun yok, Robert. Onları yukarı gönder." "Göndereceğim, efendim."

Telefonu kapattıktan sonra, "Yemek geldi," diye duyurdum. "Beau, mutfaktaki dolaptan mama sandalyesini alırsan, ben de kapıyı açarım."

"Mama sandalyeniz mi var?" Charli şaşkınlıkla sordu.

"Evet, Axel ve Blaire geçen yıl ziyarete geldiklerinde bir tane almıştım. Küçük Danica o zaman sadece dokuz aylıktı ve oturacak bir yere ihtiyacı vardı. Üçüzler için de yükseltici koltuklar aldım çünkü neredeyse üç yaşındaydılar."

Beau kıkırdadı. "Ve çünkü o küçük totoların kitlesel yıkımdan kaçınmak için her zaman bağlanması gerekiyor."

"Onlar sadece... aktifler," dedi Charli nazıkçe ve Beau homurdandı. "Çok tatlı ve düşüncelisin, Auburn."

"Ailemin burada bulunmasını kolaylaştırırsam hepinizin daha sık ziyaret edebileceğini düşündüm."

"Teksas'a bizi ziyarete her zaman gelebilirsin, ama *hepiniz* yerine *siz* demeyi öğrenmen gerekecek," diye sırtarak beni bilgilendirdi.

Kıkırdarak kapıya yöneldiğimde kapının çalındığını duydum. "Üzerinde çalışacağım."

Tüm yiyecekleri yemek masasına yerleştirdikten sonra Gianna gözlerini bana dikti. "Bay Denizaşırı," diye mırıldandı. Yiyecek yığınlarını gözden geçirdim. Jambon, çırpılmış yumurta, sahanda yumurta, domuz pastırması, sosis köftesi, sosis halkaları, krep, waffle, krep, bisküvi, sos ve çeşitli meyveler. Bana iyi göründü.

"Ne?" Masumca sordum. "Herkesin hoşuna gidecek şeyler aldığımızdan emin olmak istedim."

"Görev tamamlandı. Teşekkürler Auburn," dedi Charli tatlı bir gülümsemeyle, bebek için bir muz kesmeye başlamıştı bile.

"Anne!" L.J. tombul küçük ellerini uzatarak ve tutma hareketleri yaparak azarladı.

"Dayan, seni çılgın bebek. Elimden geldiğince hızlı gidiyorum," dedi ve meyvelerin bir kısmını tabağına kaydırды. O da hemen üç parça muz ağzına tıktırarak sincap gibi görünmesini sağladı. *Ne kadar da sevimliydi.*

Beau karısına, içinde oğlu için kestiği mikroskobik sosis parçaları bulunan küçük bir tabak uzattı. "İşte onun için biraz et, Peach. Ve evet, baharatlı olmadığından emin olmak için tadına baktım."

"Teşekkürler tatlım," dedi ve eğilip onun yanağını öptü. Paylaştıkları bakış, ayak parmaklarımı ayakkabılarımın içinde kıvrandırdı. Birbirleriyle o kadar uyumluydular ki.

"Anne!" diye tekrar seslendi bebek, bu anı bozdu. Charli onun tabağına birkaç parça et koydu ve bebek onları çabucak mideye indirdi.

Beau bize, "Oğlumuzu beslemek için çok yetenekli kölelerden oluşan bir ekip gerekiyor," diye bilgi verdi. "Çocuk önüne koyduğunuz her şeyi yutuyor." Kuzenim biraz çırpılmış yumurta kesti ve parçaları L.J.'ye küçük bisküvi parçaları yediren karısına uzattı. İkisi de henüz kendi yemeklerinden bir ısırık bile almamıştı.

Şimdi bu konuyu açmak için en uygun zamandı. "Gianna ve ben, yıldönümünüz olduğu için bu akşam yalnız yemek yemek isteyebileceğinizi düşünüyorduk. Sana bakıcılık yapmak isteriz."

Çift, bakışlarını tekrar bize çevirmeden önce birbirlerine kuşkuyla baktı. "Ben mükemmel bir bebek bakıcısıyım," diye araya girdi Gianna. "Üniversitede ekstra para kazanmak için yaptığım şey buydu. Yetişkinler ve bebekler için CPR sertifikam bile var."

Charli'nin yüzünde bir gülümseme belirdi. "Ne düşünüyorsun, Beau?"

Sırıttı. "Bence bir geceliğine yetişkin gibi davranmak güzel olurdu. Gerçekten yemek yiyebilir ve küçük canavarı beslemek konusunda endişelenmek zorunda kalmayız."

'Canavar' kelimesini duyan L.J., "Rawr!" diye hırladı ve hepimiz gülmekten kırıldık. "Bunu ona kuzeni Carrie öğretti. Axel ve Blaire'in en büyük kızı," diye açıkladı Gianna'ya. "Yardım etmek için gelmeyi çok seviyor.

Bu da evdeki işleri halletmeye çalışırken benim için büyük bir nimet."

"Carrie şimdi kaç yaşında?" Ben sordum.

"On yaşında ve tanıdığım en zeki çocuk," dedi Beau gururla. "Gerçekten de öyle," diye katıldım. "O küçük bir bebek."

"Bir restoran tavsiye edebilir misiniz?" Charli sordu. "Çok süslü olmayan bir yer çünkü elbise getirmedi."

"Hmmm. Benimkilerden herhangi biri sana çok uzun gelir," dedi Gianna düşünceli bir ifadeyle. Charli'den en az beş santim daha uzundu. "Ooh, bekle! Bir fikrim var." Ayağa kalkıp çantasını karıştırdı ve elinde Bouvier kuponlarıyla geri döndü. Kuponları diğer kadının önüne bırakırken mutlu bir şekilde sırıttı. "Daha sonra alışverişe gidebiliriz."

"Oh, hayır. Bunları kabul edemem," dedi başını sallayarak. "Bizi burada ağırlamak için zaten o kadar zahmete girdin, şimdi de bu gece bize bakıcılık yapacaksın."

Elimi umursamazca salladım. "Merak etme, Char. Bunları çalışanlarıma veriyorum, böylece arkadaşları ve aileleriyle paylaşabiliyorlar."

"Evet, onları bana babam verdi ama Auburn bana zaten bütün bir gardırop göndermişti, o yüzden onlara ihtiyacım yok." Gianna bana baktı. "Babama zaten kıyafetlerim olduğunu söyleyemedim çünkü... şey, henüz çıktığımızı bilmiyor."

"Ooh, sinsisi," dedi Charli kaşlarını oynatarak. "Beau ve ben de başlarda biraz sinsiydik."

"Sence baban ikinizin çıkmasını sorun eder mi?" Beau portakal suyundan bir yudum alarak sordu.

"Emin değilim. Yaş farkı meselesi onu rahatsız edebilir ama aynı zamanda Auburn'ün kişisel asistanı, yani durum biraz karışık."

"Er ya da geç on a söylemek zorunda kalacağız, çünkü gitmene izin vermeyeceğim, tatlım," dedim Gianna'ya, masanın altından kalçasını sıkarak.

"Hmm, o zaman sanırım seninle sıkışıp kaldım," dedi şakacı bir sırıtışla.

"Muhasebeci gibi görünmüyorsun, Gianna," dedi Charli. "Sen gerçekten eğlencelisin. Bizim muhasebecimiz yaşı ve ağırbaşı."

Kızım omuz silkti. "Sayıları severim. Ama ne demek istediğini anlıyorum. Muhasebe sınıfımdaki insanların çoğu olduk analistti."

Bebek "Ay-null" diye seslendi ve ben kahkahalarımı tutamadım. Charli, "Tıpkı babası gibi," diye espri yaptı ve zavallı Beau homurdanarak meyve suyu çıkardı burnunu çekti ve öksürük krizine girdi.

"Bunu masada konuşmayı kesebilir miyiz?" diye homurdanarak geri kalanımızı daha da çok güldürdü.

"Muhasebeden bahsetmişken, alışverişe çıktıktan sonra birkaç saat ders çalışmam gerekiyor. CPA sınavına hazırlanıyorum."

Charli burnunu kıvırdı. "Bunun acımasız olduğunu duymuştum. Hazırlık sınıfı mı alıyorsun? Üniversiteden bir arkadaşım Becker'ın tekrar kursuna gitti ve ilk denemesinde sınavı geçti."

"Evet, en iyisi bu ama çok pahalı, o yüzden ben de kendi programımı yaptım. Sınav yaklaştığında hazırlıklı olmak için her gün ne çalışmam gerektiğine dair bir plan yaptım." Bir omzunu kaldırdı ve bıraktı. "Programıma sadık kalırsam her şey yolunda gidecek."

Neden bir şeye ihtiyacı olduğunda bana söylemiyor?

Beau'nun gözleri masanın karşısında benimkilerle buluştu ve sırıttı. Ne düşündüğümü çok iyi biliyordu.

Kahvaltı tabakları t o p l a n d ı k t a n sonra kızlara, "Cruz sizi götürmek için aşığıda bekliyor," dedim.

"Cruz kim?" Beau kaşlarını çatarak sordu.

"O benim şoförüm. Aynı zamanda güvenlik eğitimi de aldı, bu yüzden kızlar onunla güvende olacak," diye kuzenime güvence verdim ve o da başını salladı. Söz konusu karısı olduğunda tanıdığım en aşırı korumacı insandı.

"Seni seviyorum," dedim Gianna'ya, boynunun kenarını öperek. Bunu ona dün gece ilk kez söylediğimde dehşete kapılmıştım ama bu sabah, ailemin önünde bile söylemek dünyanın en doğal şeyiymiş gibi geliyordu.

"Ben de seni seviyorum," dedi kollarını bana dolayarak.

Charli ve Beau veda öpücüğü verdikten sonra Charli bebeği Beau'ya teslim etti. Kadınlar gittikten sonra Beau, L.J.'yi uyutmaya çalışacağını söyledi. Ofisime doğru yürüdüm ve büyük deri koltuğuma gömüldüm, penceremin dışındaki Central Park'a bakacak şekilde döndürdüm.

Telefonumu elime alıp Bouvier mağazasını aradım. "Bouvier.

Ben Elena. Size nasıl yardımcı olabilirim?"

"Merhaba, Elena. Ben Auburn Bouvier."

Uzun bir sessizlik oldu ve sonra, "Benimle dalga mı geçiyorsun?" Kıkırdadım. "Hayır, dalga geçmiyorum."

"Aman Tanrım. Çok özür dilerim efendim. Beni gafil avladınız. Bugün size nasıl yardımcı olabilirim?" Telefonda kızardığını hissedebiliyordum.

"İki güzel bayan şu anda mağazaya doğru geliyorlar, uzun boylu bir esmer ve kısa boylu bir sarışın. Bu ikisi benim için çok önemli ve onlara bu şekilde davranılmasını istiyorum."

"Elbette, Bay Bouvier. Onlara tam VIP muamelesi yapılacaktır.

Geldiklerinde onları şahsen karşılayabilmemiz için isimlerini alabilir miyim?" "Esmer olan Gianna Moschella ve sarışın olan Charli Atwood. I bana bir iyilik daha yapmanı istiyorum."

"Ne isterseniz, efendim."

"Bayan Atwood bir elbise ve aksesuar arıyor. Dört yüz dolarlık kuponu var ama sanırım ikimiz de bunun ayakkabı ve mücevherler bir yana, elbiselerimizin çoğunu karşılamayacağını biliyoruz. Bu yüzden denediği her şeyin etiketini kesmenizi istiyorum ki fiyatları görmesin. Hiçbir koşulda ondan tek bir kuruş bile alınmayacak. Anlaşıldı mı?"

"Elbette, Bay Bouvier. Bunu bizzat ben halledeceğim."

"Teşekkür ederim, Elena. Bayan Moschella'nın ilgi gösterdiği her şeyi lütfen benim için not edin, bu hafta gelip alacağım."

"Elbette. Bayan Moschella için bir bütçe var mı?"

"Kesinlikle yok. O ne isterse."

Telefonu kapattıktan sonra Tavern on the Green'i arayıp Charli ve Beau için rezervasyon yaptırdım ve personele yemek ücretini ödemeleri için kredi kartı bilgilerimi verdim.

Telefonu masama bırakıp arkamı döndüm ve Beau'yu karşımdaki sandalyede otururken bulduğumda neredeyse kalp krizi geçiriyordum.

"Tanrım, çok sinsisin," dedim, elimi göğsüme koyarak.

"Ben bir SEAL'dım, hatırladın mı? Gizlilik benim göbek adımdır." Tekrar konuşmadan önce çenesini iki yana doğru oynattı. "Karımı yemeğe çıkarmak için para ödeyebilirim."

Başımı sallayarak, "Yapabileceğinizi biliyorum ama siz benim misafirimsiniz ve size ikramda bulunmak istiyorum," dedim. Kollarımı masama dayayarak öne doğru eğildim ve ellerimi önümde birleştirdim. "Sen ve Blaire her zaman babam dışında en sevdiğim aile üyeleri oldunuz. Anneme neredeyse hiç tahammül edemiyorum ve kardeşimden de neredeyse hiç haber alamıyorum."

"Monty nasıl?"

"Hâlâ Florida'da bir polis. Yakın zamanda dedektifliğe terfi etti."

"Hey, bu iyi. Her zaman çok zekiydi."

"Evet, operasyonun beyni onda, görünüşü de bende," dedim sırtarak. "Hâlâ annem ve babamla konuşmuyor ama onu suçladığımı söyleyemem."

"Ben de öyle. Sırf bir kızı hamile bıraktı diye onu on yedi yaşındayken okuldan atmaları gerçekten çok baktandı. Çünkü gerçekçi olalım; hepimiz lisede sikişiyorduk ve bu hepimizin başına gelebilirdi."

"İşler gerçekten çok çabuk çirkinleşti. Babam hayal kırıklığına uğramıştı ama fazla bir şey söylemedi. Öte yandan annem bu konuda çirkinleşti. Onu kovmak onun fikriydi."

Beau yüzünü buruşturdu. "Annen dünyada geçinmesi en kolay insan değil ama baban çocuğu için ayağa kalkmalıydı."

"Bana bilmediğim bir şey söyle," dedim esprisiz bir kahkaha atarak. Telefonum gelen bir mesajla pırıldadı ve kontrol ettim. "Şeytanın sözü... yarın akşam yemeğe gelmemi istiyor."

"Kulağa bir patlama gibi geliyor. Tanrı'ya şükür o zamana kadar gitmiş olacağız." Beau dizlerini tokatladı ve ayağa kalktı. "Ben seni rahat bırakayım da sen Chloe'yle ilgilen." Gitmek için döndü. Omzunun üzerinden, "Eminim satın almanız gereken bir mali müşavirlik kursu vardır," dedi.

"O kadar tahmin edilebilir miyim?"

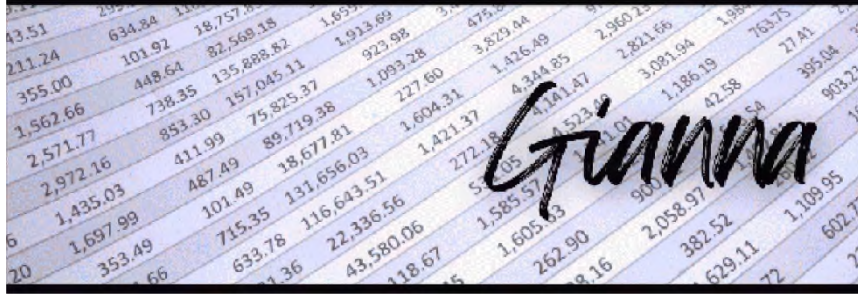
"Evet," dedi sırtarak tekrar bana dönerken, "çünkü gerçekten ihtiyacı olan bir şey olsaydı Charli için de aynısını yapardım. Bazen aşırı korumacı davrandığımda bana hâlâ kızıyor."

"Aynen öyle," dedim onu göstererek. "Neden onlar için bir şey yaptığımızda bizi ezmek istiyorlar?"

"Çünkü yapabilirler, kuzen. Çünkü yapabiliyorlar."

Koridorda kaybolurken attığı kahkahayı hâlâ duyabiliyordum.

BÖLÜM 22

"BU ÇOK EĞLENCELİYDİ!" Cruz bizi Auburn'ün apartmanına bırakırken Charli ciyak ciyak bağıyordu. O elbise çantasını taşıyordu, ben de ayakkabıları ve mücevherlerinin bulunduğu parlak kırmızı ve siyah çantayı tutuyordum. "Şampanya çok güzeldi ve herkes bize çok iyi davrandı."

Asansöre yaklaşırken gözlerimi devirdim. "İçimden bir ses *birinin* önceden aradığını söylüyor. İçeri girer girmez bizi isimlerimizle nasıl karşıladıklarını fark ettiniz mi?"

Güzel sarışın kafası bana doğru döndü. "Yaptılar, değil mi?" Sonra sırtıttı. "Senin için deli oluyor, kızım. Tavırları bana Beau'yu hatırlatıyor. İlk başta başa çıkmak çok zor ama alışıyorsun. Bu tür bir bağlılık."

"Buna nasıl alışıyorsun? Cehennem gibi bunaltıcı."

Kapılar açıldığında içeri girdik ve Auburn'ün çatı katı süitine ulaşmam için bana verdiği anahtarı soktum. Charli'nin dudakları düşünceli bir şekilde yana kıvrıldı. "Bunun sevgi dolu bir yerden geldiğini anladığında

kontrol yeri. Tek istediğinin senin güvende ve mutlu olman olduğunu anladığında. İşte *bu şekilde* kabullenmeyi öğrenirsiniz."

Başımı salladım. "Bu mantıklı."

"Bu hala güçlü olamayacağınız anlamına gelmiyor ama savaşlarınızı seçmelisiniz. Sizin için bir şey yapmak onu mutlu ediyorsa, bazen bunu yapmasına izin vermelisiniz."

"Auburn benim bu yönümü sevdiğini söylüyor. Ona karşı durmam."

"Evet, Beau her zaman ona patronluk taslamama izin veriyor." Gözlerini bana dikti. "Yatak odası hariç. Orada onun sözünün geçmesini seviyorum." Yüzü pembenin en tatlı tonunda kızardı.

"Aynen," diye kabul ettim, "ve henüz hayal kırıklığına uğramadım."

"Ama bir keresinde gömleğini çıkardım ve bana dokunamasın diye kollarını arkadan bağlamak için kollarını kullandım." Ben ona bakakalınca kıkırdadı. "Sonra da sütyenim ve külotumla striptiz ve müstehcen bir burlesk gösterisi yaptım."

"Charli!" Kahkahalarımı kontrol edemeyerek söyledim. "Ne dedi o?"

"Kızım, deli gibi tükürüyordu. Ta ki ben sandalyesine çıkıp, kızsalsı güzelliğimi suratında sallayana kadar."

"Canavarı evcilleştirmenin bir yolu da bu."

"Ya da onu daha da kızdırmak. Lanet Hulk gibi gömleği paramparça etti ve..." Gözleri uzaklara, hülyalı bir bakışa büründü. "*Çok güzel bir geceydi* diyelim."

"Kahretsin, kulağa seksi geliyor."

"Siz kızlar benden mi bahsediyorsunuz?" Auburn asansörün kapıları açıldığında onun fuayede bizi beklediğini görünce sordu.

"Hayır, sokakta gördüğümüz şu seksi inşaat işçisinden bahsediyoruz."

"Ne!!!?"

"Evet," diye araya girdi Charli. "Sanırım Gia'ya aşık olabilir. Ona 'ateşli anne' falan dedi." Auburn'ün gözleri aramızda bir ileri bir geri gidip geldi.

"Sanırım gidip onunla konuşmalıyım. Tesisatçı çatlakları çok seksi," diye iç geçirdim. Dili yanağının içinde bir daire çizdi. "Benimle taşak geçiyorsun, değil mi?"

Charli kıkırdamaya başladı ve dudaklarını öpmek için ayak parmaklarımın üzerine kalktı. "Belki birazcık."

Daireye girerken kıcıma bir şaplak attı. "Bunu sonra ödeyeceksin."

"Ooh, intikam," diye cıvıldadı Charli. Auburn kapıyı kapattı ve Char kollarını Auburn'ün beline dolamadan önce elbisesini kanepenin üzerine serdi. "Çok teşekkür ederim, Auburn. Çok eğlendik ve bize kraliçeler gibi davrandılar. Öğle yemeği bile yedirdiler."

Onun tatlı kucaklamasına karşılık verdi. "Mükemmel. Beğendiğin bir şey mi buldun?"

"Evet! Kırmızı bir tane var, muhteşem."

"Şu boncuklu korsajlı olan mı? Çünkü aslında onu senin için hayal ediyordum."

"İşte bu. Yaklaşık on beş farklı elbise denedim ama en iyisi buydu. Soyunma odası ilk dairemden daha büyüktü," dedi kıkırdayarak. "Bizi oraya koydular ve elbise üstüne elbise getirdiler." Charli biraz kaşlarını çattı. "Tek sorun, hiçbir şeyin fiyatını bilmiyorum olmamdı. Hiçbir şeyin üzerinde fiyat etiketi yoktu."

"Oh, hmm. Bunu araştırmam gerekecek," dedi kaçamak bir ifadeyle. "Bebek bir dakika önce uyandı. Beau senin odanda altını değiştiriyor."

Heyecanlı bir kıpırdanma yaptı. "Gidip ona yeni eşyalarımı göstereyim." Çantalarını alarak odalarına doğru ilerledi.

"Hâlâ çalışman gerekiyor mu?" Auburn elimi kaldırıp arkasından öperek sordu.

"Evet, gerçekten istiyorum. Charli ve Beau'nun kabalık ettiğimi düşüneceklerini sanmıyorsun, değil mi?"

"Tabii ki hayır. Sessiz olduğu için seni ofisime yerleştirdim. Dizüstü bilgisayarın ve sırt çantan zaten orada."

"Teşekkürler bebeğim," dedim ona. "Rahat kıyafetlerimi giyeceğim ve başlayacağım."

Otuz dakika sonra, Auburn'ün devasa koltuğuna uzanmış, bacaklarımı bir kolumun üzerinden sarkıtmış ve kalçalarımın üzerine bir kitap koymuştum. Bir fosforlu kaleme uzanmış, odada başka birinin olduğunu hissettiğimde geri dönmek istediğim bir bölümü işaretliyordum.

Kafamı kaldırdığımda Auburn'ün kapının pervazına yaslanmış beni izlediğini gördüm. "Hey, ders çalıştığını biliyorum ama yemeğe ihtiyacın olabileceğini düşündüm." Masanın üzerine küçük bir tabak meyve ve bir çay fincanı koydu. "Çayına bal ekledim, tam sevdiğin gibi."

Bu adam içimi ısıttı. "Teşekkür ederim, bebeğim. Çok tatlısın."

Başını salladı ve topuklarının üzerinde geriye doğru sallanırken ellerini ön ceplerine soktu. Rahatsız görünüyordu.

"Buna da ihtiyacın olabileceğini düşündüm." Bir cebinden bir kâğıt parçası çıkardı ve önüme koydu.

"Bu da ne?" Kâğıttaki birkaç kelimeyi anlamaya çalışarak şaşkınlıkla sordum.

"Becker inceleme kursu için giriş bilgileriniz." Dudaklarını birbirine bastırdı ve sessizce konuşmadan önce dikkatli gözlerle bana baktı. "Bana kızma, tamam mı? Altı bin doların çok gibi görüldüğünü biliyorum, öyle de, ama bu senin *ihtiyacın olan bir şey*, Gianna. Kariyerin için. Ve bu tür bir para... Kibirli görünmek istemem ama altı bin dolar benim mali durumumda bir çentik bile oluşturmaz."

Charli'nin sözleri kafamda çınlarken kâğıttaki kelimelere baktım ve sonra tekrar Auburn'e döndüm. *Sevgi dolu bir yerden geldiğini anladığında...*

Çok içten görünüyordu ve sevgisi gözlerinden mavi fenerler gibi parlıyordu. Gözleri yol boyunca beni takip ederken ayağa kalktım ve masanın etrafında yürüdüm.

"Taşaklarım tekme mi atacaksın?"

Buna neredeyse gülecektim. Onun yerine kollarımı boynuna doladım ve yüzünü kendime çektim. "Hayır, bunu yapacağım." Ve dudaklarımı dudaklarına bastırdım, dilim giriş arıyordu. Küçük bir iniltiyle bana doğru açıldı ve ellerini popoma indirerek bacaklarım beline dolanana kadar kaldırdı. Kalbimde hissettiğim tüm tutkuyla erkeğimi öptüm.

"Teşekkür ederim," diye mırıldandım dudaklarına karşı.

Geri çekildi, yüzü inanmazlığın resmiydi. "Bana kızgın değil misin?"

"O kursu beni sevdiğin için mi satın aldın?" Alt dudağını ısırды ve başını salladı. "O zaman hayır, kızgın değilim."

Güzel sırtışı tüm yüzüne yayıldı. "Bu konuda son derece makul davranıyorsun."

Gözlerim sahte bir şaşkınlıkla açıldı. "Biliyorum! Belki de bu konuda bir doktora görünmeliyim."

"Bu arada, madem bu kadar kabullenici bir ruh hali içindesin, Betty ile konuştum ve New York'ta bir nörologun adını aldım. Şehrin en iyisi ve dünyanın da en iyilerinden biri."

Başımı salladım. "Tamam."

Derin kıkırdaması göğsümde titreşti, "Vay, vay. Bugün anlaşılmadık mı?"

"Dallas'taki doktorum bana burada yeni bir nörolog bulmama yardımcı olacağını söyledi. Bu işi benim için hallettiğiniz için teşekkür ederim. Bana sadece onun bilgilerini verin, ben de dosyalarımı gönderebilmesi için Doktor Tejada'ya iletirim."

Auburn öne doğru birkaç adım attı ve kırımını onun devasa kiraz ağacından masasının kenarına yerleştirdi. "Eğer ders çalışmak zorunda olmasaydın, seni şu anda bu masanın üzerinde sikerdim. Çok seksi görünüyorsun."

Kıyafetlerime baktım. Çantalarım Auburn'ün uçağıyla geldiğinden beri en rahat kıyafetlerimi, yumuşak, solmuş bir çift siyah taytı ve bir omzumdan sarkan eski bir sweatshirt'ü çıkarmıştım. Eski püskü görünümümü tamamlamak için saçlarım başımın üstünde toplanmıştı ve uzun süre kitap okuyacaksam ihtiyacım olan siyah çerçeveli gözlüklerimi takmıştım.

Şüpheli bir kaşımı kaldırarak, "Sence böyle seksi mi görünüyorum?" diye sordum. "Mmm. Son derece. Yaramaz bir muhasebeci gibi görünüyorsun."

Boğazımda bir kıkırdama yükseldi. "Ben yaramaz bir muhasebeciyim."

"Farkındayım," dedi boynumdan aşağı ve çıplak omzuma öpücükler bırakarak. "Çok yakında bunu benim için giyeceksin ve ben de senin her bir santimini yiyip bitireceğim."

Bacaklarımın arasında nem birikti. "Seni bu kadar ateşlendiren ve rahatsız eden o aptal gözlükler mi?"

Başını kaldırdı ve topuzumdan bir kalem çekerek yüzümün önünde oynattı. "Aslında, sanırım beni harekete geçiren şey buydu."

Başımın üstündeki fare yuvasını okşadım. "Kahretsin. Ben de bunu arıyordum."

Kaşlarını bana doğru salladı. "Hanımefendi, üzerinizde sakladığınız başka ofis malzemeleri var mı? Çünkü kapsamlı bir arama yapmaktan ve sizin için onları bulmaktan mutluluk duyarım."

"Yani polis ve hırsız mı oynuyoruz?"

"Tabii onları çok seksi bulduğun için inşaat işçisi olmamı istemiyorsan."

"Kes şunu," dedim gülerek. "Gerçekten çalışmaya geri dönmem gerekiyor. Becker'ın ders programını kontrol etmek istiyorum, böylece yeni bir oyun planı yapabilirim."

"Tamam bebeğim," dedi dostça, birkaç adım geri çekilerek. "Oh, bir şey daha var. Annem beni yarın akşam yemeğe davet etti."

Hayal kırıklığı tüm uzuvlarıma yayılmıştı ki bu çılgıncaydı. Ben bağımsız bir insandım ve sürekli erkek arkadaşımın kıçına yapışmaya ihtiyacım yoktu.

"Sorun değil. Lehra'yı arayıp benimle bir şeyler yemek isteyip istemediğini sorabilirim. Son zamanlarda onu pek görmedim. Sanırım biriyle çıkıyor olabilir ama bu konuda çok kaçamak cevaplar veriyor."

Auburn'ün yüzü kaşlarını çatı. "Demek istediğim bu değildi. Benimle gelmeni istiyorum."

"Annenin beni orada istediğinden emin misin?"

"Umurumda değil. Seni orada istiyorum. Ona sensiz gelmeyeceğimi söyleyeceğim, böylece bunu aşmak zorunda kalacak."

"Magdalena hala seni arıyor mu?"

Başını iki yana salladı. "Tekrar bir araya gelmeyeceğimizi bildirmek için onunla bir kez konuştum ama... diyelim ki bu fikri kabul etmedi. Aramaya ve mesaj atmaya devam etti, ben de numarasını engelledim."

"Ne kadar iyi bir çocuk," diye mırıldandım, elimi çenesindeki kirli sakalın üzerinde bir aşağı bir yukarı gezdirirken.

Auburn aşağıya, kot pantolonunu saran şişkinliğe baktı. "Ders çalışmana izin verme kararlılığıma yardımcı olmuyorsun küçük hanım."

"Hey, o şeyin yaptıklarından ben sorumlu tutulamam. O bir haydut."

Gözlerini kapadı ve içini çekti. "Kendini o masanın üzerinde bulmadan önce git çalış, Gianna."

Belki kısa bir ara verebilirim.

Ben daha bunu söyleyemedim Auburn ağzımın kenarına yumuşak bir öpücük kondurdu ve fısıltıyla bir söz verdi. "Sonra görüşürüz."

Ve sonra beni daha fazlasını ister halde bırakarak gitti.

"Vay canına," dedim masanın etrafından dolanıp sandalyenin üzerine çökerken. "Bu adam başka bir şey."

BÖLÜM 23

Pazar öğleden sonra burnum beni mutfağıma çağırdı. Bir şey harika kokuyordu. Tereyağı ve şeker gibi. Meyve ve ev. Büyüdüğüm ev değil ama birinin evi olduğu kesin.

"Bu nefis aroma da neyin nesi?"

Gianna omzunun üzerinden bana baktı. Burnunda ve yanağında bir tutam un vardı, bu da onu daha sevimli yapıyordu. "Annene götürmek için bir turta yaptım. Sence elmalı olur mu?"

"Elmalı turtayı herkes sever," dedim kollarımı arkadan sararak. "Vay canına!" Fırından yeni çıkardığı şaheseri gördüğümde haykırdım. "Bunu sen mi yaptın?"

"Sıfırdan," diye beni temin etti. "İyi görünüyor mu?"

"Gianna, bu kesinlikle çok güzel." Yufka üstten çaprazlama kesilmişti ve tam ortasında elma şeklinde şirin bir hamur parçası vardı. "Bunu pişirdiğine inanamıyorum."

"Sadece ailen üzerinde iyi bir izlenim bırakmak istiyorum," diye endişelendi. "Kesinlikle çok etkilendim."

"Elma iyi görünüyor mu? Elimle kesmek zorunda kaldım çünkü küçük kurabiye kalıbım yanımda değil."

"Bu mükemmel, tatlım. Sen mükemmelsin." Onu kendime doğru çevirdim ve yüzündeki unu silip süpürdüm. "Şey, bunun dışında."

"Aman Tanrım. Berbat durumdayım. İyi ki yemek yapmadan önce giyinmemişim." Geri çekildi ve her ikisi de ince bir un tozuna bulanmış olan lacivert elbise pantolonuma ve açık mavi düğmeli gömleğime baktı. "Kahretsin! Her tarafını kirlettim." Ben onu durdurmak için bileklerinden tutmadan önce elleri panik içinde önüme doğru savruldu.

"Aile mücevherlerine dikkat et, tatlım. Onları daha sonra kullanmak istiyorum." Bir bezi ıslatıp kalan tozlardan dikkatlice kurtulurken kıkırdadı ve tekrar özür diledi. "Gördün mü? Sadece biraz un. Hemen çıkıyor."

"Giyecek bir şey seçmeme yardım eder misin?"

"Hmm, hadi gidip bakalım burada neler varmış." Elini tuttum ve onu dolabıma götürdüm, burada bazı kıyafetleri saklaması için geniş bir yer açmışım. Parmaklarım kumaşların üzerinde gezinirken durdum ve bir giysiyi çekip çıkardım. "Bu zümrüt rengi elbiseye ne dersin? Gözlerine çok yakışacak."

"Siyah ayakkabılarım evimde. Uğrayıp onları alabilir miyiz?"

Kıyafetlerinin altındaki ayakkabılığa bakmak için eğildim. "Ya da boz kahverengi olanları giyebilirsin."

"Uzman olan sensin. Biraz kendime geleyim, sonra gitmeye hazır olurum. Ailenin evine yaklaştığımızda durup turta için vanilyalı dondurma alabilir miyiz?"

"Tabii ki. Dondurma olmadan elmalı turta yiyemezsin."

Otuz beş dakika sonra gece mavisi Bugatti Divo'daydık. "Yeni bir araba mı aldın?" Gianna sordu.

Uzanıp parmaklarımızı birbirine kenetledim. "Hayır. Neden?"

Kaşları çatıldı. "Diğer arabanın Jaguar olduğunu sanıyordum."

"Öyleydi."

"Ve sonra Cruz'un seni sürdüğü Bentley'in var." "Evet."

Başını sallayarak, "Kaç tane arabanız var?" diye sordu. "Birkaç tane.

Huysuz bir sürücüyüm. Seçeneklerim olmasını severim."

Dudaklarının bir tarafı yukarı kıvrıldı. "Daha önce hiç ruh hali sürücüsü diye bir şey duymamıştım."

Ellerimizi dudaklarıma götürerek parmak eklemlerinin her birini öptüm.

"Ben orijinalim, bebeğim."

"Buna itiraz edemem. Sen de mi ruh halini seviyorsun?"

Gözlerim onunkilere kaydı ve tamamen ciddi görünüyordu. "Eğer *seni* hangi pozisyonda becermek istediğime dair seçeneklerim olmasından bahsediyorsan, evet. Geniş bir seçkiyi severim. Eğer farklı kadınlardan bahsediyorsan, cevabım hayır." Kırmızı ışıktaki durduğumda çenesini sıkıca kavradım ve dudaklarından sertçe öptüm. "Benimleyken bu konuda asla endişelenmene gerek yok, tatlım. Ben tamamen seninim."

"Tamam," dedi, gülümsemesi tatlı ve rahatlayıcıydı.

"Eski sevgilinle yaşadıklarından sonra güvensizlik duymak normal. Ne zaman güven tazelemeye ihtiyacın olursa bana söylemen yeterli. Sana hatırlatmaktan mutluluk duyacağım. Gerekirse günde birkaç kez."

Işık yeşile dönerken başını omzuma yasladı. "Nasıl bu kadar mükemmel olabiliyorsun?"

Aşırı dramatik bir iç geçirdim. "Bilmiyorum, Gianna. Bu soruyu her gün kendime soruyorum."

Kahkahaları arabayı doldurdu. "Bu hafta sonu Charli ve Beau'yu tanımaya bayıldım. Charli çok komik biri."

"Evet, ondan gerçekten hoşlandım. Küçük L.J. de çok tatlı." Dudaklarımı başının tepesine bastırdım ve taze kokusunu içime çektim. "Dün gece onunla çok iyiydin."

"Sen de öyleydin. Yere uzanıp, sanki kendi kişisel orman jimnastiğiymişsin gibi üzerinde sürünmesine izin verişin."

Elim kıvrıldı ve yanağını okşadı. "Benimle itişip kakışmayı severdi ama uykusu geldiğinde doğruca senin kucağına giderdi."

"En iyi sarılan benim," diye bilgilendirdi beni.

Bir an sessizlik oldu ve sonra ben "Çocuk sahibi olmak istiyor musun Gianna?" diye sordum.

Omzuma doğru başını salladı. "İstiyorum." Tekrar konuşmadan önce uzun bir duraklama daha oldu. "Sen istiyor musun?"

Dilimle dudaklarımı ıslattım. "Bunu daha önce hiç düşünmemiştim. Planladığım bir şey değildi. Ama şimdi... şimdi sanırım çocuk sahibi olmayı çok istiyorum. Seninle."

Keskin bir nefes alışını duydum ve sonra gözlerinde sıcaklık ve yumuşaklıkla bana baktı. "Tamam."

Tanrım, şu anda onu öpmek istiyorum.

İleride bir bakkal dükkânı görünce flaşörümü yaktım ve küçük otoparka girdim. Arabayı park ettim ve yüzümü ona dönmek için koltuğumda döndüm. Dudaklarım uzun bir öpücük için onunkileri kapladı, dillerimiz şehvetli bir şekilde birbirine sürtündü. "Seninle her şeyi istiyorum," dedim dudaklarına karşı.

"Ben de."

Ona son bir öpücük verdim. "Tamam, bu iş hallolduğuna göre ben gidip biraz dondurma alacağım. Annemlerin evine varmak üzereyiz."

Beş dakika sonra tekrar yoldaydık ve kısa bir süre sonra garaj yoluna girip güvenlik kapısında durdum.

"Bay Bouvier," dedi gardiyan dostça bir gülümsemeyle. "Sizi tekrar görmek çok güzel. Uzun zaman oldu."

Evet, çünkü buraya gelmekten nefret ediyorum.

Araba, ev görünene kadar virajlı araba yolunda ilerledi ve Gianna'nın ağzı bir karış açık kaldı. "Ailen burada mı yaşıyor?"

Büyük beyaz sütunları olan kırmızı tuğlalı bina ancak bir malikane olarak tanımlanabilirdi. "Bu sadece bir ev, Gianna."

"Gerçekten büyük bir tane," diye mırıldandı ve beni gülümsetti.

Ön tarafa park ettim ve Gianna'nın arabadan inmesine yardım etmek için yanına gittim. O turtayı taşıırken ben de içinde dondurma olan çantayı aldım ve kapıya doğru üç geniş tuğla basamağı çıktık.

Zili çaldığımda "Çok gerginim," diye fısıldadı.

"İyi olacaksın," diye ona güvence verdim ve yatıştırıcı bir öpücük vermek için eğildim. Tam o sırada kapı açıldı ve döndüğümde annemin orada durduğunu gördüm, dudakları birbirine öyle kenetlenmişti ki bembeyaz olmuştu.

"Merhaba anne.

"Auburn, geldiğine çok sevindim." Gözleri yanımdaki kadına kaydı. "Ve Gina'yı da getirmişsin. Ne güzel."

"Sana söyledim, onun adı Gianna. O kadar da zor değil anne." "Elbette," dedi, gülümsemesinin zoraki olduğu belliydi. "Gi-ah-nah," dedi Sanki ondan çok uzun bir yabancı kelimeyi telaffuz etmesini istemişim gibi yavaşça.

Kızım tabii ki tatlı bir asaletle karşılık verdi. "Beni kabul ettiğiniz için çok teşekkür ederim, Bayan Bouvier. Turta getirdim."

"Gianna bunu sıfırdan kendisi yaptı," dedim gururla.

"Hmm, ne kadar da evcilleşmişsin," dedi annem ve ben dişlerimi sıktım. Buraya geleli bir dakika bile olmamıştı ve şimdiden bu pasif-agresif saçmalığa başlamıştı. Ona uyarıcı bir bakış attım, o da omuzlarını dikleştirip turtayı aldı. "Çok düşüncelisin. Teşekkür ederim."

"Dondurma da getirdik. Dondurucuya koymamız gerekecek."

"Elbette. Gianna'ya mutfağı göstereyim. Baban seninle çalışma odasında konuşmak istiyor, oğlum."

Gianna'ya endişeyle bakarken kaşlarım çatıldı. Onu annemle yalnız bırakmayı gerçekten istemiyordum. "İyi olacağım," diye mırıldandı ve çantayı benden aldı.

Bouvier marka ayakkabılarım elmas desenli ahşap zemine sessizce vurarak babamın çalışma odasına geri dönerken, pazar günleri her zaman olduğu gibi kanepede futbol izlemek yerine neden orada olduğuna dair biraz kafam karışmıştı.

Hafifçe vurdum ve kapıyı iterek açtım ama babam içeride değildi.

Magdalena öyleydi.

Sikeyim.

"Burada ne halt ediyorsun?"

Kollarını kavuşturdu ve iri göğüslerini neredeyse pembe elbisesinin üstünden taşıyacak kadar yukarı kaldırdı. "Beni görmezden geliyorsun," dedi dudak bükerek. Göğüslerini kaldırıp dudaklarını büzmesinin beni etkileyeceğini düşündüyse fena halde yanılmıştı.

"Evet, öyle," diye onayladım. "Sana benimle bir daha iletişime geçmemeni söyledim ama ısrar ettin, ben de seni engelledim."

"Sen... beni engelledin mi?" diye kekeledi. "Ama seninle nasıl iletişime geçebilirim ki?"

Beni gerçekten kızdırmaya başlamıştı ve göğsümde öfke kaynıyordu.

"Sen değilsin. Ayrılmanın amacı da bu zaten. Sen benimle iletişime geçmezsen, ben de seninle iletişime geçmem."

"Ama küçük tartışmalarımızdan sonra hep yeniden bir araya geliyoruz." Alt dudağı huysuz bir çocuk gibi kıvrıldı.

"Bu sefer değil," dedim soğuk bir şekilde. "Bunu nasıl daha açık anlatabilirim bilmiyorum Magdalena. Biz. Bitti. Bitti."

Büyük timsah gözyaşları sanki bir işaretmiş gibi yüzünden aşağı damlıyordu. "Bunun nedeni

O, değil mi? Hani şu yardım gecesinde birlikte olduğun kız. Gina ya da her neyse."

"Şu anda *Gianna ile birlikteyim* ama bunun konuyla bir ilgisi yok. O resme girmeden önce ayrıldık. Bu *benim* kararımdı çünkü sen o küçük krizinle daireme on bin dolar değerinde zarar verdin."

Magdalena yüksek sesle hıçkırdı ve kollarını bana doladı. "Peki ya ben? Şimdi ne yapmam gerekiyor?"

Kucaklamasına karşılık vermesem de ses tonumu biraz yumuşatmaya çalıştım. "Bilmiyorum Mag. Ne yaptığın artık benim sorunum değil."

"Neden bana bu kadar kötü davranıyorsun?" diye göğsüme doğru ağladı. *İsa.*

Aramıza biraz mesafe koymak için onu omuzlarından geriye doğru ittim ve o da bu fırsattan yararlanarak yüzümü tutup beni öpmeye çalıştı. Başımı kabaca geriye çekip ondan uzaklaştığımda dudakları benimkinden bir santim kadar uzaktaydı.

"Tanrım, Magda-" Gianna ve annemin kapının hemen önünde durduklarını görünce donakaldım. Annem gülümsüyordu, bu da beni kızdırıyordu, ama Gianna'nın

Yüzü kederli görünüyordu, bu da aynı anda kalbimi kırdı.

Gianna çabucak toparlandı, omuzlarını dikleştirdi ve çenesini kaldırarak kendinden emin adımlarla bana doğru yürüdü, sahiplenici ellerinden birini göğsüme, diğerini de kışıma koydu. "Selam bebeğim," diye mırıldandı.

Hayatımda hiç olmadığım kadar öfkeli olsam da -çünkü annem bunu açıkça ayarlamıştı- kızımın kabadayılığına gülümsemekten kendimi alamadım. "Merhaba, kıymetlim."

Yüzünü benimkine çevirdi ve öpücüğünü memnuniyetle kabul ettim, normalde başkalarının önünde yapacağımdan daha uzun süre uzattım. Ama benim muhteşem kadınının, buraya gelirken arabada ona söz verdiğim şeye ihtiyacı vardı. Tamamen ona ait olduğuma dair güvence.

Öpüşmeyi kestikten sonra, küçük bir memnuniyet gülümsemesi dudaklarını yukarı doğru kıvrırdı.

"*Bunun için üzgünüm,*" dedim, gözlerimi ondan ayırmadan başımı Magdalena'ya doğru sallayarak. "Burada ne işi var hiçbir fikrim yok."

"Beni annem davet etti," diye tersledi Mag ve ben de dönüp annemin elini tuttuğunu gördüm. *Anne mi? Chloe'ye daha önce hiç 'anne' dememişti.*

"Bu doğru. Magdalena olmadan bir *aile* yemeği yiyemeyiz." Kendini beğenmiş gülümsemesi bende onu ellerimle boğma isteği uyandırdı.

"Umarım *aile* yemeğinizin tadını çıkarırsınız," dedim kibirle, Gianna'nın elini tutup onu şaşkın çiftin yanından geçirerek. "Babama onu bu hafta öğle yemeği ve golf için arayacağımı söyle."

"Nereye gidiyorsun?" Annem sordu. "Daha yeni geldin."

"Gianna'yı akşam yemeğine çıkaracağım," dedim adımlarımı hiç bozmadan, kekeleyerek verdikleri yanıtları toz içinde bırakarak.

"Gidiyor muyuz?" Gianna sessizce sordu.

"Evet, pusuya düşürülmekten hoşlanmıyorum," dedim sertçe. Ön kapıya yaklaştığımızda rotamı değiştirdim ve mutfığa yöneldim. "Bunu yanımıza alıyoruz," dedim, tezgahtan turtayı alırken. Mutfak kapısından çıktık ve ikimiz de tek kelime etmeden evin ön tarafındaki kaldırım taşını kullandık.

Gianna'yı ve turtayı yolcu tarafına yerleştirdikten sonra arabanın etrafında yürüdüm ve Bugatti'ye binmeden önce derin, sakinleştirici bir nefes aldım. Gianna'nın gözlerini yüzümün kenarında hissedebiliyordum ve sonunda cesaretimi toplayıp ona döndüm.

"Bunun için çok üzgünüm, Gianna. Bana inanmak zorundasın. Burada olacağından haberim yoktu, yoksa asla gelmezdik."

"Sana inanıyorum," dedi ve usulca yanağıma dokundu.

"Öyle mi?" İnanamayarak sordum, o da başını salladı. "Siktir, seni seviyorum." "Ben de seni seviyorum. Şimdi, beni akşam yemeği için nereye götürüyorsun?"

Bir kahkaha attım. "Nereye istersen, tatlım."

Dişleri alt dudağına gömüldü. "Buraya gelirken bir yengeç evi gördüm."

Kaşlarım düşünceli bir şekilde çatıldı. "Şu küçük kırmızı bina mı? Yengeç Kral falan mı?"

"Evet ama oraya gitmek zorunda değiliz. Hepimiz giyinip kuşandık ve orası biraz döküntü görünüyordu." Tam olarak nereden bahsettiğini biliyordum ve haklıydı. Çok döküntü bir yerdi.

"Hayır, sorun değil. Sanırım on beş dakika uzaklıkta." Arabayı vites taktım ve garaj yoluna yöneldim.

"O zaman sen araba kullanırken kendimi oyalamam gerekecek," dedi hanımım, elini kasıklarımı avuçlamak için kaydırarak.

"Tanrım, kadın," diye inledim, küçük elinin altında sertleşiyordum.

Kapıya yaklaştığımda güvenlik görevlisi camı açmamı işaret etti, ben de açtım. "Bir sorun mu var, Bay Bouvier?"

"Hayır, sorun değil. Akşam yemeğine kalmamaya karar verdik."

Gözleri Gianna'nın sikimin üzerindeki eline takıldı ve kaşları havaya kalktı. "Seni suçlamıyorum," diye mırıldandı, gözlerimle bir kez daha buluştuğunda dudakları seğiriyordu. "İyi akşamlar efendim."

"Teşekkür ederim James," diye cevap verdim. "Planlıyorum."

Arabayla uzaklaşırken Gianna sikimi sıktı. "Sanırım biri bana bir keresinde orgazmın strese iyi geldiğini söylemişti." Eli sikimde bir aşağı bir yukarı kayıyordu ve ben de iki elimle direksiyonu sıkıyordum.

Gözlerimi ona dikerek, "Eğer beni pantolonumun içine boşaltırsan restorana giremeyiz," dedim.

"Hmmm," diye mırıldandı. "O zaman sanırım yutkunmak için iyi bir iş çıkarmam gerekecek." Ayakkabılarını çıkarıp koltukta yanlamasına diz çöktüğünde neredeyse kendi tükürüğümde boğuluyordum.

"Gianna," diye uyardım, "otur ve emniyet kemerini tak."

Tatlı dudakları kulağımı okşarken taşaklarımı kucaklamak için aşağıya uzandı. "Babacık küçük kızının ağzını sikmek istemiyor mu?"

Ve işim *bitmişti*. Aletim şiddetle seğirirken kemerimi çözdüm ve pantolonumun düğmesine uzandım. Tamamen çözöldüğümde, belinden eğildi, beni külotumdan kurtardı ve yuvarlak kışını baştan çıkarıcı bir şekilde kaldırdı. Sağ elim otomatik olarak oraya gitti ve koyu renkli camlar için Tanrı'ya şükrederken ona sert bir tokat attım.

"O güzel ağzını hemen üzerimde gezdir bebeğim," diye homurdandım. Dilini yavaşça başın etrafında ve etrafında kaydırmadan önce, şaftımın yukarı ve aşağı uzun yalamalarıyla beni kızdırdı.

Bana baktı ve şakacı bir sırıtma yaptı. "Babamın dölünün tadı dilimde çok güzel. Boğazımda tatmak için sabırsızlanıyorum."

"Lanet olsun," diye inledim, beni o sıcak küçük ağzına derinlemesine aldığında son heceyi uzattım. "Siktir, benim tatlı evcil hayvanım. Bu mükemmel."

Yumruğu kökümü okşayıp бүkerken başı uzunluğumda aşağı yukarı sallanıyordu. Sonra mırıldanmaya başladı ama bu sefer alfabe şarkısı değildi. Tanıdık geliyordu ama tam olarak çıkaramıyordum çünkü ereksiyonumun etrafında çıkardığı ıslak sesler dikkatimi dağıtmıştı.

Gianna'nın saçları yüzünün etrafında bir perde oluşturdu ve tam görsel etkiyi elde edebilmek için saçlarını bir avucumun içinde topladım. "Çok güzel, tatlım. Ağzın babanın sikiyle doluyken çok güzelsin." Daha yüksek sesle mırıldandı ve dudaklarının etrafındaki titreşimleri taşaklarımı vücuduma karşı sıkılaştırdı.

Sol elimle direksiyonu sıkıyor, sağ elimle saçlarını tutuyor ve kalçalarımı yukarı doğru keskin bir şekilde iterek ağzını sikiyordum. Gözlerim hızla yoldan bacaklarımın arasındaki yüzüne kayıyordu. Nasıl olup da bizi bir çukura sürüklediğimi asla bilemeyeceğim.

"İşte bu, bebeğim. Beni boşaltıyorsun." Yüksek sesle, "ohhhhh," diye inleyerek bıraktım ve tohumumu onun dar boğazından aşağı bıraktım. Beni yutmak için mücadele ederken, "Hepsini al," diye homurdandım.

Tamamen tükendiğimde, başını kaldırdı ve dudaklarını yaladı, sanki dünyamı temelden sarsmamış gibi bana yaramaz bir gülümseme gösterdi.

Sonra aklıma geldi. "Az önce 'U Can't Touch This' şarkısını mı mırıldanıyordun?" Gülümsememek için dudaklarını birbirine bastırarak başını salladı.

Saçlarını serbest bıraktım ve bir kulağının arkasından düzelttim. "Gianna Moschella, sen bambaşka bir şeysin," diye nefes nefese kaldım.

"Biliyorum," dedi göz kırparak, pantolonumu yeniden bağlamadan önce sikimi iç çamaşırımın içine geri soktu. "Daha iyi hissediyor musun?"

"Çok," diye nefes aldım, iki elimi direksiyona götürerek. "Sanırım restoran tam şurada, sol taraftaydı." Gianna aynada lekeli makyajını düzeltirken gözlerim aradı ve sonunda kırmızı kül bloklu binayı buldu. Park ettikten sonra başımı eğip binaya baktım. Boyası yer yer dökülüyordu ve çatısı yeni yürümeye başlayan bir çocuk tarafından yapılmış gibi görünüyordu.

Korktuğumu hisseden Gianna kolumu okşadı. "Hadi, Süslü Pantolon. Her şey yoluna girecek." Ona bir bakış attım ama o çoktan arabadan inmişti.

"Kahretsin," diye mırıldandım, araçtan çıktım ve onu karşılamak için ön tarafa döndüm. Topukları asfalttaki bir çatlağa takıldı ve ben onu sabitlemek için bir kolumu beline dolayana kadar tökezledi.

"Özür dilerim," diye kıkırdadı. "Bazen biraz sakarımdır."

Eski püskü otoparka doğru ilerledik ve cam ön kapıların önünde durakladım. "Gianna, bundan emin misin? Pencereelerde demir parmaklıklar var."

Beni yanağımdan gagaladı. "Her şey beş yıldızlı bir restoran olmak zorunda değil. Biraz yaşa, Bouvier."

"Ben de bunu yapmaya çalışıyorum ama sen bizi öldürtmekte ısrarcısın," diye mırıldandım kapıyı açarken. Burnuma anında tuzlu yengeç ve baharat kokusu çarptı ve umarım öldürülmeden önce bir şeyler yiyebilmişizdir çünkü gerçekten harika kokuyordu.

Biz yürürken mekandaki herkesin başı döndü. Şık kıyafetlerimiz içinde, bir çift başparmak gibi göze batıyorduk. Gianna bunu fark etmemiş gibi görünüyordu, kendinden emin adımlarla formika tezgâha doğru yürüyor ve tepedeki menüye bakıyordu.

Altı inşaat işçisinden oluşan bir masa onun kışına aval aval bakıyordu ki bunun için onları suçlayamazdım. Bu yeşil elbise onun üzerinde harika duruyordu. Yine de elimi sahiplenircesine poposuna koydum ve "Benim!" diye bağırma dürtüsüne direndim.

Gianna bir elini kalçasına attı ve işçilere döndü. "Buraya ilk kez geliyoruz. Ne var ne yok?"

Hepsinin ağzının suyu akıyordu ama içlerinden biri güdük parmağıyla tahtayı işaret ederek, "Sadece yengeç bacağı istiyorsanız iki numara iyidir. Midye ya da karides istiyorsanız üç ya da dört numarayı tercih edin."

"Teşekkürler," diyerek parlak bir gülümseme takındı ve hepsi birden şapşal şapşal sırtarak karşılık verdi. "Merhaba Florence. Ben iki numarayı alayım," dedi tezgâhın arkasındaki kısa boylu bayana.

"Ne çeşnisi istiyorsun tatlım?" Cam vitrinin üzerindeki, buz üzerinde yengeç bacağı yığınlarını barındıran lamine levhayı işaret etti.

"Hmm. Sarımsaklı tereyağını severim, ama limon biberi de kulağa hoş geliyor. Hayır. Bekle. Baharatlı Cajun baharatı."

"Yengeç Kralı spesiyalinden alabilirsiniz, üçü bir arada."

"Oh, evet hanımefendi," diye sevinçle haykırdı Gianna. "Bunu alacağım."

"Ben de aynısından alayım," dedim, kadınının coşkusuyla eğlenerek. "Ve iki kola, lütfen."

Florence tezgâha iki kutu soğuk soda koydu. Buz ya da bardak yoktu. Sadece kutular. "Elli altı dolar tutuyor."

Arka cebimden cüzdanımı çıkarıp kartımı uzattım. "Her şey için mi?"

"Evet," diye beni temin etti genç bayan, kartımı aldı ve okuttu. En hafif tabiriyle şok olmuşum. Şimdiye kadar gittiğim her restoran en azından

Yengeç bacağıının kilosu 90 dolar. Ama yine de, muhtemelen gerçek yemek için daha az, estetik için daha fazla ödüyordum. Ve içki bardaklarına.

Kredi kartı slipini imzaladım ve kadın cömert bahşışımı fark edince bana sıcak bir gülümseme verdi. "İki kilo aldım, ikisi de spesiyal," diye omzunun üzerinden seslendi ve en fazla on beş yaşında görünen mocha tenli bir çocuk arka taraftan geldi, kasayı açtı ve dört büyük küme kar yengeci bacağı çıkardı. Florence, "Bunlar hemen geliyor," diye bizi bilgilendirdi. "Önlükler, kovalar ve yengeç krakerleri şu masanın üzerinde."

Gianna bizi masaya götürdü, büyük bir metal kovanın içine iki yengeç kırma aleti koydu ve bana uzattı. "Git bize bir masa bul, ben de önlüklerimizi seçeyim."

"Önlük giymiyorum," diye tısladım ve o da hoşgörüyüyle kolumu sıvazladı.

"Tabii ki öylesiniz. Bu da deneyimin bir parçası. Ayrıca, güzel kıyafetlerimizi mahvetmek istemeyiz."

"Tanrı aşkına," diye mırıldandım, arka tarafta bir masa buldum ve o tarafa yöneldim. Mekândaki herkesin üzerinde Yengeç Kral logosu ve yengeçlerle ilgili çeşitli sözlerin yazılı olduğu plastik bir önlük giydiğini fark ettim: *Ben sadece yengeç almaya geldim* ve *You're crackin' me up*.

Muhteşem kızım kanarya yemiş kedi gibi sırtarak masamıza doğru yürüdü. Arkamda durup önlüğünü boynuma doladı ve ben itiraz etmeye başladım. "Gianna..."

Dilini kulak mememe değdirerek beni durdurdu ve ardından yumuşak bir sesle "Lütfen bebeğim?" dedi. Lanet çenemi kapattım çünkü bu kadın için her şeyi yapardım, aptal bir önlük bile giyerdim.

Aşağıya baktım, okuduğumda iç yanağımı ısırdım. "Huysuz olmak için çok mu tatlısın?" diye sordum, o da kıkırdadı.

"Benimkini görene kadar bekle." Boynuna bağıladı ve bir hareketle çıkarıp göğüslerinin üzerinden aşağıya sarkıttı. "*Erkek arkadaşım bana yengeç verdi*" yazıyordu. Yüzümü bir elime gömdüm, omuzlarım gülmekten titriyordu.

"Sen tamamen delisin," diyebildim sonunda.

"İşte bu yüzden beni seviyorsun," diye karşılık verdi.

"Tamamen," diye onayladım ve buz gibi kolamın kapağını açıp bir yudum aldım.

Birkaç dakika sonra Florence elinde yengeç bacakları, mısır ve patatesle dolu büyük, ezik bir tavayla yaklaştı. "Buyurun. Başka bir şey ister misiniz?"

"Hayır, teşekkür ederim Florence," dedi Gianna tatlı bir gülümsemeyle. "Bu çok lezzetli görünüyor."

O giderken ben de yemeğe baktım. "Tabak almayacak mıyız?"

Gianna cevap olarak dağıtıcıdan bir avuç dolusu kahverengi kâğıt havlu kopardı ve önüne koydu. "Tabak yok. Bu yengeç bacaklarıyla ortaçağı yaşamak üzereyiz." Yumruğunu havaya kaldırdı, ben de kendi yumruğumla yumruğa vurdum ve kendi kâğıt havlu tomarımı kaptım.

Bir yengeç bacağına uzandım ve boğumundan ayırdım, et kabuktan kolayca sıyrıldığında memnun oldum, bu da bana mükemmel piştiğini gösteriyordu. Gianna da aynısını yaptı ve pembe eti tavanın dibindeki bir santim kalınlığındaki tereyağı ve baharat havuzunda sürükledi. Ben de onu izledim ve ilk ısırıkları birlikte aldık.

Lezzet dilimin üzerinde patladı ve kelimenin tam anlamıyla inledim. "Vay anasını, bu çok iyi."

"Mmhmm," diye onayladı, açlıkla bir sonraki boğumu kırdı ve eti çıkardı. Birkaç dakika boyunca sessizce yedik, tek niyetimiz

sonraki ısırık. Baharatların karışımı konusunda endişeliydim, ancak kusursuz bir şekilde bir araya geldiler ve yengecin tatlılığını arttırdılar.

"Sizi daha önce burada gördüğümü sanmıyorum. Yemeğinizi beğendiniz mi?" diye sordu uzun boylu, zayıf, saçları kırlaşmış bir Siyah adam. Yanımızdaki masaya sprey sıkıyor ve siliyordu.

Konuşmadan önce ağızımdaki lokmayı yuttum. "Hayatımda yediğim en iyi yengeç bacağı," dedim dürüstçe ve yıpranmış yüzü ışıldadı.

"Güneyli misin?" Gianna ona sordu, belli ki kendi aksanına benzer bir aksan duymuştu.

"Baton Rouge, Louisiana," dedi gururla, "ama yaklaşık otuz yıldır burada yaşıyorum."

Parmağındaki tereyağını yaladı ve sırttı. "O zaman komşu sayılırız. Ben aslen Teksaslıyım." Davet etmek için masaya vurdu ve adam yanımıza oturdu. Tanıştığı herkesle arkadaş olabilmesi beni hayrete düşürüyordu.

"Ben Ezra Johnson, baş masa silicisi, baş çöpçü ve Yengeç Kral'ın sahibiyim."

Gianna'nın gözleri büyüdü ve ellerini çırpı. "Yengeç kralının kendisiyle tanıştığımıza inanamıyorum. Yemekleriniz harika. Bu arada ben Gianna."

"Auburn," dedim başımı sallayarak. "Elinizi sıkmak isterdim ama..." Tereyağı ve baharatla kaplanmış parmaklarımı oynattım.

Yaşlı adam kıkırdadı. "Anlıyorum."

"Bir sorum var."

"Ateş et."

Parmağım tepside yemek yerken ortaya çıkardığım beyaz bir ovalliğe dokundu. "Nedir bu? Yumurta mı?"

"Evet, tavuk yumurtası var ama bulabildiğimde bazen bıldırcın yumurtası da kullanıyorum. Onları deniz ürünleriyle birlikte kaynayan suya atıyorum, böylece pişerken baharatları emebiliyorlar. Sadece tereyağında çevirin ve ağzınız sizi bunun için sevecektir."

Gözlerim Gianna'nınkilerle buluştu ve o da başıyla onayladı. İkimiz de yumurtalarımızı aldık, söylenildiği gibi karıştırdık ve aynı anda birer ısırık aldık. "Ohhh, sanırım az önce öldüm," diye inledi.

"Ben de," diye kabul ettim, yumurtayı cennet sosuna bulayıp bir ısırık daha aldım. "Hey, Ezra, bunlardan biraz alabilir miyiz? Kahvaltı için harika olurlar."

"Tabii ki yapabilirsin. Aynı baharatla mı?" Başımı salladım, ağzım yumurtanın son lokmasıyla dolu olduğu için konuşamıyordum. "Tanesi bir dolar."

"Mmm, bize bir düzine ver o zaman," dedim yutkunduktan sonra.

Ezra ayağa kalktı ve masasını temizlemeye dönmeden önce siparişimizi vermek için tezgâha doğru yürüdü. "Dışarıdaki Bugatti senin mi, Auburn?" diye sordu pencereden dışarı bakarak.

"Evet, efendim."

"Güzel araba. Gece mavisi rengi çok güzel." "Aynı renkte 1977 model bir Corvette'im var."

"Şimdi biliyor musun? Ben gençken babamla üzerinde çalıştığımız beyaz bir 1953 Vette'im var. Hala galeriden çıktığı günkü kadar iyi görünüyor. Gerçi aldığında yeni değildi. Onu eski haline getirmek için çok tamirat yapmamız gerekti."

"Orijinal Bel Air jant kapakları var mı?" Ben sordum.

Eski model araba hakkındaki bilgime şaşırmış görünüyordu ama başını salladı. "Hayır, keşke. Etrafta onlardan pek kalmadı."

Gianna ve ben yemeğimizi bitirdikten sonra masada bulunan ıslak mendillerle ellerimizi temizledik. Sonra önlüğümü çıkardım ve temizledim.

"Ne yapıyorsun?" diye sordu, bana deliymişim gibi bakarak.

"Sanırım bunu saklamak istiyorum," dedim ona. "Bugünü hatırlamak için."

Cevap olarak gülümsemesi içimi ısıttı. "Benimki de kalsın," dedi ve mendil kâsesine uzandı. "Belki..." Başını iki yana salladı.

"Ne?"

Utangaç bir şekilde alt dudağını ısırdı ve omuz silkti. "Belki bir anı kutusu oluşturabiliriz diye düşünüyordum. Bilirsin, birlikte yaptığımız şeylerden. Böylece yaşlanıp saçlarımız ağardığında geriye dönüp bakabilir ve hatırlayabiliriz."

Kalbim her atışında onun için çarparken elini tuttum ve arkasından öptüm. "Seni çok seviyorum, Gianna."

"Sizi seviyorum, Bay Bouvier."

O anda, bir gün -yakında- onun *Bayan* olmasını istediğimi fark ettim. *Bouvier*.

Ayağa kalktık ve ben yumurtalarımızın parasını ödemek ve toplamak için ön tarafa gittim. Sonra onun elini tuttum ve yeni arkadaşımız Ezra'ya veda ettikten sonra hızla restorandan çıktım.

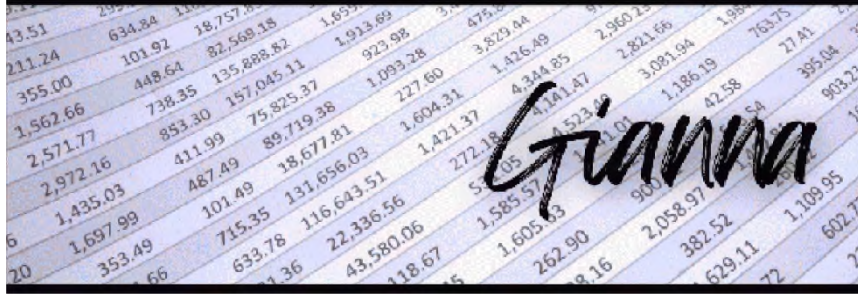
"Yavaşla, Auburn. Topuklu giyiyorum, unuttun mu?"

Paket çantasını koluma taktım ve kızımı kelimenin tam anlamıyla ayağa kaldırarak yolun geri kalanında arabaya kadar taşıdım.

O tatlı, yüksek kahkahasını atıyordu. İkimiz de arabaya bindikten sonra "Acelen ne?" diye sordu.

"Seni eve götürmeye hazırım. O turta için planlarım var."

BÖLÜM 24

"BU NASIL HİSSETTİRİYOR, tatlım?"

"Beni yatağına bağlamışsın gibi hissediyorum," diye cevap verdim.

Bacaklarını belime dayayarak üstümdeki pozisyonundan kıkırdadı. "Yani bağlar çok mu sıkı?"

Bileklerime taktığı ve yatak başlığına zincirlediği yumuşak kelepçeleri çekiştirdim. "Hayır, iyiler ama gerçekten gözlerim bağlı olmak zorunda mı? Seni izlemeyi seviyorum," diye yakındım.

Yumuşak dudakları benimkini okşadı. "Evet, tatlım," dedi, sıcak nefesi üzerimde geziniyordu. "Bu tatlı bedene yaptığım her şeyin bir sürpriz olmasını istiyorum."

Alnım kırıştı. "Kulağa uğursuz geliyor. Endişelenmeli miyim?" Bir öpücük daha korkularımı neredeyse yok olana kadar azalttı. Ağzımın içine kabaca soktuğu dilinin verdiği his aklımı başka yönlere çevirdi. "Endişelenmemelisin çünkü bana güveniyorsun, değil mi?"

"Evet," diye itiraf ettim.

"İşte benim iyi kızım." Vücudu kalçalarımına doğru kayarak ereksiyonunu külotumun üzerinde hissetmemi sağladı. Dili önce bir meme ucumun, sonra da diğerinin etrafında dolaştı ve birdenbire kayboldu. "Hemen döneceğim. Hiçbir yere gitme."

"Şu anda bu maskenin altından sana bakıyorum, Bouvier. Ve hangi cehenneme gidiyorsun? Bu odadan çıkmasan iyi edersin."

Bir parmak yanağımı okşadı ve başım içgüdüsel olarak o yöne döndü, ucunu ağzıma aldım. Keskin nefes alışını duydum ve elini çekerken gülümsedim. "Kendine dikkat et, seni küçük baş belası."

"Kaz gelecek yerden tavuk esirgenmez," diye karşılık verdim ve sırtımı yataktan kaldıran bir meme ucu çimdikleme yedim.

"Hemen döneceğim, tatlım. Söz veriyorum."

"Ya düşersen ve ben burada sıkışıp kalırsam, yatağa zincirlenirsem, sana yardım edemezsem?"

Sesindeki kahkahayı duyabiliyordum. "Dikkatli olacağım."

"Herkes düşmeden ve kalkmadan hemen önce böyle der. Belki sana takman için şu yaşam alarmı kolyelerinden alırım."

"Eğer bu benim yaşımla ilgili bir şakaysa, sana çok değerli bir ders vereceğim."

"Getir onu, yaşlı adam."

Güçlü eller kalçalarımı ayırdı ve bir saniye sonra, amıma karşı keskin bir tokat hissettim. "Oh!" diye haykırdım şok içinde... ve şaşırtıcı miktarda uyarılmıştım. "Bunu tekrar yap, baba."

Ama o gitmişti. Etrafımdaki havanın incelmesinden bunu hissedebiliyordum. "Çabuk dönsen iyi olur," diye seslendim. "İnatçı herif. Beni bu lanet yatağa zincirli bırakırken aklından ne geçiyordu?"

Birkaç dakika sonra yatak yanıma çöktüğünde hâlâ içimden hakaretler mırıldanıyordum. "Az önce ne dedin sen?" diye sordu derin bir ses.

Bütün dişlerimi göstererek muzipçe sırıttım. "Seni özlediğimi söyledim, Auburn." "Uh-huh. Ben de öyle düşünmüştüm."

"Keşke seni görebilseydim."

Dili çıplak omzumda gezindi ve ürperdim. "Gözlerin bağlı olmak tamamen beklentiyle ilgilidir, evcil hayvan. Bir sonraki adımda ne yapacağımı asla bilemezsin. Sana nerede dokunacağımı. Seni öpeceğim. Isıracağım."

Kendimi bırakıp sadece hissetmeye çalıştım ama o haklıydı; beklenti baş döndürücüydü ve dokunma hissimi katlanarak artırdı. Dudakları boynumda, emiyor ve ısırıyor, nazik parmakları göğüs kafesimde hafifçe geziniyordu. Bir meme ucum onun sıcak ağzındayken diğeri sert bir tepe noktasına kadar parmaklanıyordu. Hissedebildiğim tek şey *ihtiyaç olana* kadar bu ikilemli hisler beni bunaltıyordu.

"Tanrım, Auburn. Sanki aynı anda iki farklı kişi bana dokunuyormuş gibi hissediyorum."

"Belki de vardır."

Bu düşünceyle omurgam bir an için sertleşti ve sonra güldüm. "Her neyse. Başka birinin bana dokunmasına izin vermen mümkün değil."

Auburn altın saten göz bağımı kaldırdı, parlak mavi gözleri bana bakarken gülümsedi.

"Beni çok iyi tanıyorsun, tatlım," dedi nazikçe. Eli omzumdan dizime kadar indi ve sonra tekrar yukarı çıktı. "Benim yatağımdayken, bu beden benimdir ve istediğim gibi kullanırım. Başka kimsenin değil. Ve sen yalvarana kadar ona dokunup alay edeceğim."

"Ne için yalvarıyorsun?"

"Daha fazla. Daha az. Ne istediğinizi bile bilmeyeceksiniz ama size tam olarak ihtiyacınız olanı vereceğime güveneceksiniz."

"Ya Şimdi yalvarırsam?"

Göz bağını tekrar aşağı çekerek beni dudaklarımdan öptü. "Sus, yoksa senin de ağzını tıkarım."

"O zaman yalvardığımı duyamazsın."

Uzun, bıkkın iç çekiŐini duydum. "Hiç sana söyleneni yapacak mısın?"

"Muhtemelen hayır. Bunun neresi eğlenceli olabilir ki?"

Onu göremesem de gülümsediğini biliyordum.

Auburn hareket ediyordu ve sağ meme ucumu sıcak bir Şey kapladığında ne yaptığını anlamaya çalışıyordum. Bir saniye sonra, dondurucu soğuk bir his diğer meme ucumu büzdü ve haykırdım.

"Bu da ne?"

"Turta ve dondurma," dedi ağzını sağ göğsümün üzerine kapatmadan önce, dili yapışkan Şeker ve tarçını yalayıp yutuyordu. Sola doğru hareket ettiğinde, ağzı anında buz gibi meme ucumu ısıttı, görünüşe göre eve giderken aldığımız vanilyalı dondurmayla kaplanmıştı. "Mmm, çok güzel. Bundan sonra turtayı böyle yiyeceğim."

Bunu tekrar tekrar yaptı, külotum uyarılmayla tamamen ıslanana kadar sıcak ve soğuğu bir taraftan diğerine değiştirdi.

Karnımdan aşağıya doğru öptü ve elleri baldırlarımdayken dizlerim göğsüme değene kadar beni geriye doğru yuvarladı. Tek bir tırnağı diğer bacağımlı ters yönde çizerken, sıcak bir dil kıç yanağımdan dizimin arkasına kadar yaladı. Erotik eylemi tekrarladı ve vücudum yanıyormuş gibi hissetti.

Sonra kıçımdaki keskin bir ısırık, külotumun kasıklarını ovuŐturan iki parmağa eşlik etti. EŐzamanlı zevk ve acı beni daha fazlası için kıvrandırdı.

"İŞte böyle, bebeğim. Seni benim için kıvrandırken görmeye bayılıyorum."

"Lütfen, Auburn."

"Lütfen ne, bebeğim?"

"Daha fazla. Bana daha çok dokun."

Külotumu kenara çektiğinde neredeyse rahatlayarak ağlayacaktım. Ama bana beklediğim yerden dokunmadı. Parmağının ucu arka deliğimin etrafında dolaştı. "Seni daha önce burada siken oldu mu, Gianna?"

"Hayır. Şey, evet. Ama..."

"Hangisi tatlım? Evet mi, hayır mı?"

"Bir kez denedim ama hoşuma gitmedi, o yüzden bıraktık." "Denemeden önce uygun şekilde hazırlandınız mı?" "Bilmiyorum."

Nefesinin altından küfretti. "Bu hayır demek." Kalçamın iç kısmını öperek, "Oraya dokunacak kadar bana güveniyor musun?" diye sordu.

"Evet," diye nefes nefese kaldım. *Lütfen bana herhangi bir yerimden dokun.*

Plastik bir kapak sesi duydum ve birkaç saniye sonra göt deliğime soğuk bir şey dokundu. İstemsizce irkildim. "Bu senin mi-"

"Benim için hazır olmadıkça bir kadının kıcını sikmem, Gianna. Bu sadece benim parmağım." Auburn yatağın üzerine çıktı ve deliğimin etrafına biraz kayganlaştırıcı sürerken dudaklarını dudaklarıma bastırdı. Parmağının ucunu içeri ittiği anda dili ağzıma değdi ve dudaklarım bir iniltiyle ayrıldığında beni daha derin öptü. Ben ona karşı gevşerken parmak hareketlerini sık ve nazik tuttu.

"Aferin kızıma, Gianna," diye mırıldandı parmağını biraz daha içeri iterek. "Bu gece seni buraya almayacağım. Henüz buna hazır değilsin ama seni esnetmek için anal tıkaç takacağım."

Bunları duymuştum ama daha önce hiç kıcıma sokturmamıştım. "Acıyacak mı?"

"Küçük bir tane. İlk girdiğinde biraz acı hissedeceksin ama onun dışında hayır. Acımayacak." Bacaklarımın arasına geri dönerken, külotumu yavaşça aşağı kaydırды ve bacaklarımdan çıkardı. Birkaç saniye sonra arka kapıma bir şey dokundu ve gerildim.

"Sus, benim için rahatla bebeğim." Dudakları kalçamdan kasık kemiğıme kadar uzanan bir çizgiyi öptü ve oyuncağıın en ucunu içime sokarken sıcak nefesi beni kapladı. "İyi misin?"

"Evet, hiç acımıyor. İyi hissettiriyor."

"Buna ne dersin?" diye sordu, dilini cinsel organımda gezdirirken.

"Mmm, bu *gerçekten* iyi hissettiriyor." Konik tıkacı içimde ve dışımda çalıştırırken dili klitorisime karşı titreşti ve ara sıra daha soğuk kayganlaştırıcı ekledi. Yaklaşan orgazmımı kovalarken ağzı üzerimde tüm çekincelerimi ortadan kaldırdı. "Çok yaklaştım, Auburn. Lütfen beni boşalt."

"Derin bir nefes al ve sonra yavaşça üfle."

Yaptım ve nefesimi verirken klitorisimi ağzına aldı, aynı zamanda popo tıkacını eve itti. Boşaldım. Sert bir şekilde. *Gerçekten* çok sert.

Adını haykırdım, bacaklarımı açıp amımı iştahla yedikçe sesim hırıltılı çıkıyordu. Bileklerim kelepçelere karşı gerildi, vücudum çarşafıara karşı kontrolsüzce kıvrılırken zincir yatak başlığına çarptı.

"Siktir," diye homurdandı, dizlerinin üzerine kalktı ve sıkı bir kavrayışla kalçalarımı kaldırdı. "Senin içinde olmak istiyorum, Gianna."

"Evet," diye inledim. "Beni sertçe becer, bebeğim."

Auburn bana tam olarak istediğıimi verdi, sert bir hamleyle içime girdi. "Tanrım, bu çok sıkı."

Kıçımdaki tıkacın ekstra büyüklüğü, amımı onun kalın gövdesine neredeyse imkânsız derecede sıkı bir şekilde oturttu. "Hissediyorum. Çok. Dolu hissediyorum," iç duvarlarım orgazmımın artçı şoklarıyla onun etrafında dalgalanırken nefes nefese kaldım.

Uzun, derin itişlerle hareket etmeye başladı, parmakları etime o kadar sert giriyordu ki yarın morluklarım olacağından emindim.

"O küçük dar kıcının içinde benim sikim olana kadar bekle," diye homurdandı, kalçalarımı biraz daha kaldırdı ve bir başparmağını klitorisimi okşamak için hareket ettirirken tepesiyle o tatlı noktayı buldu. "Düşündükçe bile patlamak üzereyim, tatlım. Kıcını becermek. Sen üzerime boşalırken aletimin seni girmesini izlemek."

Odayı dolduran derin homurtularıyla beni arkadan becerdiği görüntüsü beni tekrar sınıra getirdi. Hiç arka arkaya iki kez bu kadar çabuk boşalmamıştım, ama bacaklarımın arasındaki dolgunluk onun pis konuşmasıyla birleşince beni *tam oraya götürdü*.

"Kumral... lütfen," diye yalvardım ve kalçaları hızlandı, kıcıma çarptı ve arkamdaki oyuncağa baskı yaptı. Yatak başlığının duvara çarpması sadece seks seslerinin çekici senfonisine eklendi ve kendimi düşmeye bıraktım.

"Fuuuck!" Aynı anda ben de çığlık attım, o da kendini derinlere bıraktı ve beni doldurdu.

"Lanet olsun, Gianna," diye inledi içimde nabız atmaya devam ederken. Öne doğru eğildi ve göz bağımı çözdü, puslu mavi gözleri bana doğru parlıyordu. "Çok harikasın."

Göz kapaklarım kapandı ve dudaklarımdan doygun bir gülümseme yayıldı. "Sen de öylesin, ama lütfen şimdi beni çözebilir misin?"

Bana doğru uzandı ve beni kollarının arasına almadan önce kelepçeleri çözdü. Yüzüm otomatik olarak boynunun yanına gitti ve kollarım sırtına dolanırken onu oradan öptüm. Sonunda benden ayrılmadan önce bir süre birbirimize sarıldık.

Yataktan kalkmama yardım eden Auburn beni gelin gibi kucakladı ve banyoya taşıdı. Beni devasa küvetinin kenarına oturttu, bacaklarımın arasına diz çöktü ve fişi yavaşça çıkardı.

"Sana biraz banyo suyu hazırlayayım," dedi Auburn, yana doğru uzanıp düğmeleri çevirerek. Fişi lavaboya taşıdı ve geri gelip suyu kontrol etmeden ve biraz lavanta banyo tuzu eklemekten önce bir temizlik yaptı.

Zihnim ve bedenim hâlâ seks sonrası sersemliği içindeydi ve gözlerimin içine bakmak için eğildi. "İyi misin, tatlım?"

Başımı üzüntüyle salladım ve yüzünde bir endişe ifadesi belirdi. "Seni incittim mi? Neden bana söylemedin, Gianna?"

"Bana zarar vermedin. Sadece hiç turta almadım," dedim suratımı asarak. Yakışıklı yüzüne bir sırıtma yayıldı ve beni usulca öptü.

"O güzel küçük kıcını küvete sok, ben de sana biraz getireyim. Dondurma ister misin?" Sence *ne* kaşımı kaldırdım, o da göz kırptı. "Tamamdır. İki kepçe olsun."

Birkaç dakika sonra, bana soğuk dondurmayla kaplı bir kase sıcak elmalı turta uzattı ve arkamdaki küvete tırmandı. Kâseyi bir kenara bırakıp yüzümü çevirerek ona bakmadan önce birkaç lokmayı Auburn ile paylaşarak mideye indirdim.

"Şu anda olduğumdan daha mutlu olduğumu hiç sanmıyorum."

"Harika seks, çift banyosu ve dondurmalı ev yapımı turta? Bunun üstüne çıkabileceğimizden emin değilim."

Sonra beni öptü ve ben Auburn Bouvier'e daha da derinden aşık olurken dillerimizde tereyağı, şeker ve tatlı kremanın tadını paylaştık.

BÖLÜM 25

Yatağında uyuyan kadına bakarken kendimi dünyanın en şanslı piçi gibi hissediyordum. Gianna yan tarafına kıvrılmıştı, siyah saçları arkasındaki yastığa dağılmıştı ve bronzlaşmış, çıplak bir omzu onu örttüğüm çarşaftan dışarı bakıyordu. Her zaman olduğu gibi, uzun bacaklarından biri çarşafın sınırlarından kurtulmuş ve üstte duruyordu.

Hayatımda hiç bir kadının uyku alışkanlıklarını ezberlememiştim ama Gianna'ninkini ezbere biliyordum. İki bacağını da yorganın altına sokarak uyuyamıyordu. Sol tarafına yatmayı tercih edişini. Yastığına sıkmayı sevdiği lavantalı vanilyalı keten spreyini bile.

Kan şekeri hızla kontrol ettikten sonra tatlı yanağını olabildiğince yumuşak bir şekilde öptüm ama yine de kıpırdandı. "Kumral," diye mırıldandı ve uykulu bir şekilde gülümseyip gözlerini kırıştırarak açtığı anda kalbim normal boyutunun iki katına çıktı. "Günaydın, bebeğim." Yumuşak eli çenemi okşadı ve ben de onun dokunuşuna doğru eğildim.

Yanına, yatağın kenarına oturarak yüzündeki bir tutam saçı fırçaladım. "Günaydın, benim güzel evcil hayvanım. İyi uyudun mu?"

"Mmhmm. Çok iyi." Gerindi ve çarşaf aşığı kaydığında bana göğüslerinin cazip bir görüntüsünü sundu.

Kendime engel olamayıp bir parmağımı esnek kıvrımın etrafında gezdirdikten sonra örtüyü sonuna kadar aşığı çektim. "Tanrım, kadın. Keşke bütün gün burada kalıp sana bakabilsem."

Karşılık olarak gülümsemesi o kadar seksiydi ki pantolonumun içinde sertleşmeme neden oldu. "Keşke bütün gün burada kalıp *başka şeyler* yapabilsen." Gianna elini düğmeleri açık gömleğimin içine soktu, parmakları karnımın çıkıntılarına çarpıyordu. "Ama yönetmen gereken bir imparatorluğun var."

Onu hissetmek ve görmek bana neredeyse *imparatorluğun canı cehenneme* dedirtecekti.

"Haklısın," diye iç geçirdim. "Uyumaya devam et, tatlı kız. Seni uyandırmak istememiştım."

"Sorun değıl. Sen işe gitmek için hazırlanırken ben de sana kahvaltı hazırlayayım."

"Yapmak zorunda değılsin-"

Ama akıcı bir hareketle oturdu, dizlerinin üzerine kalktı ve bir bacağını benimkinin üzerine atarak üstüme çıktı. "İstiyorum."

"Çırılçıplak bir Gianna'yla tartışmak bana düşmez," dedim ona, ellerimi nefes kesici güzellikteki vücudunda bir aşığı bir yukarı gezdirerek. "Şu anda hayatım boyunca biriktirdiğim parayı sana verebilirim."

"Çok cazip bir teklif, ama sanırım bir öpücüğü tercih ederim."

İşte bu yüzden onu seviyordum. Alay etmeme rağmen, o kadar para alma ihtimaline karşı gözünü bile kırpmadı. Tek istediğı benim sevgimdi. Magdalena çoktan hesap numarasını yazıp elime tutuşturmuş olurdu.

Gianna'nın enfes yüzünü ellerimin arasında tutarak onu öptüm, canım sadece onu çekene kadar dilim sıcak ağzına girip çıktı. Buktüm

Sırt üstü yatana ve ayaklarını yatağın kenarına dayayana kadar vücutlarımız. Sonra yere diz çöktüm ve onu yedim. Onu yiyip bitirdim.

İki kez boşaldığında, şekillendirdiğim saçlarım onun hevesli elleri yüzünden mahvolmuştu. Islak yüzümü kaldırdım ve tümseğine bir öpücük kondurdum. "Teşekkür ederim, tatlım. Harika bir kahvaltı hazırlamışsın."

Güzel başını geriye attı ve güldü, ben bacaklarının arasındayken adımı tekrar tekrar söylemesinden dolayı sesi boğuk çıkıyordu. "Kastettiğim bu değildi ama şikayet etmiyorum."

Ayağa kalktım, Gianna'yı ayağa kaldırmak için ellerimi uzattım ve yatağımın yanındaki sandalyede duran siyah havlu kumaştan bornozuma uzandım. Kollarını bornozun içine soktu ve ben de bornozu belinden sıkıca bağladım, evimde saklamak üzere ona kendi bornozunu almayı not ettim.

O mutfağa gittiğinde banyoya döndüm ve saçlarımı yeniden düzene soktum. Tıraş olmamaya karar verdim çünkü günün geri kalanında onun tadını ve kokusunu yüzümde hissetmek istiyordum... ta ki onu tekrar tadana kadar.

Tamamen giyindikten sonra mutfağa gittim ve Gianna onun söylediği bir şeye gülerken Cruz'u tezgahta turtta yerken buldum. Yüzüm yirmi dakika boyunca bacaklarının arasında kaldıktan sonra onun *benim mutfağında, benim* bornozumu giydiğini kendime hatırlatarak kızgınlığımı bastırmayı başardım.

Cruz'u benim tatlı, komik kadınıma çekildiği için suçlamak zordu. Herkes öyleydi. Kravatımı düzelttim ve mutfağa girdim. "Günaydın

Cruz. Gianna'nın yaptığı turtayı beğendiğini görüyorum."

"Oh, evet efendim. Bu en iyisi," dedi kahvesinden bir yudum almadan önce.

"Merhaba tatlım," dedim, onu kendime çektim ve sırf sahiplenici bir orospu çocuğu olduğum için onu sertçe öptüm.

Minik gülümsemesi ne yaptığımı çok iyi bildiğini gösteriyordu. "Otur, kahvaltını getireyim. Şimdi meyve suyu ve kahve ister misin?"

"Evet lütfen anne."

Cruz burnuna kahve çekti ve öksürmeye başlayınca sırtına vurdum. Zavallı adam beni şakacı görmeye alışık değildi sanırım.

Gianna önüme bir tabak ve bir bardak vişne-nar suyu koydu. "Üzgünüm bunlar konserve bisküviler, ama eğer işe zamanında gideceksen sıfırdan yapmaya vaktim olmadı."

Tabağıma baktım. "Dün aldığımız yumurtaları yiyeceğimizi sanıyordum."

"Öyleyiz. Onları püre haline getirdim, biraz pastırma kızarttım ve hepsini karıştırdım. Sonra üzerine tereyağlı sosu gezdirdim ve işte! Kahvaltı sandviçiniz oldu."

Tabağımdaki bisküvilerden birini aldım, kocaman bir ısırık aldım ve neredeyse eriyip yerde bir su birikintisine dönüşecektim. "Tanrım, bu çok güzel," dedim ona ve övgülerim karşısında gülümsedi. Kalanını tek lokmada içime çekerek ikincisini aldım. "Bunlardan birini denedin mi?" Cruz'a sordum.

"Hayır, ben turtayı tercih ettim ama o şeyi iki ısırıkta yutuşunu görünce biraz kışkandım."

Gianna dönüp ocaktaki tavadan bir bisküvi aldı ve küçük hınzır sandviçlerden bir tane daha hazırlamaya başladı. "Sana bir tane paket yapacağım Cruz. Sabah atıştırması olarak yiyebilirsin."

"Teşekkürler anne," diye karşılık verdi ve ben de koluna bir yumruk attım.

"Kes şunu. O benim annem, senin değil."

Gianna gözlerini devirdi ve folyoya sarılmış bir paketi şoförümün önüne koymadan önce ikimizin de kafasına bulaşık havlusuyla vurdu. "Siz ikiniz benimle alay etmeyi bırakın. Ben İtalyan'ım ve insanları beslemeyi severim."

"Ooh, puttanesca yapabilir misin?" Cruz gözleri parlayarak sordu.

"Tabii ki yapabilirim," diye alay etti Gianna.

Şoförüm yavru köpek gözlerini bana çevirdi ve sızlandı, "Lütfen baba. Eğer annem puttanesca yaparsa, lütfen akşam yemeğini seninle yiyebilir miyim?"

Ona yan gözle baktım. "Bana bir kez daha baba dersin kovulursun."

"Peki ya ben?" Gianna dudaklarını ısırıp ve cesur bir kaşını kaldırarak bana baktı. "Sana baba diyebilir miyim?"

Cruz öksürdü ve sandviçini kaparak ayağa kalktı. "Ben oturma odasında bekleyeceğim. Sanırım annem ve babamın yetişkinlere özel baş başa zaman geçirmeye ihtiyaçları var."

Meyve suyumu yudumladıktan sonra ayağa kalktım ve pembe dudaklarının kenarlarını kıvrıran nazlı bir gülümsemeyle tezgâha yaslanmış olan muhteşem kadınıma doğru ilerledim. Ellerim granitin kenarını buldu ve ona doğru eğildim.

"Farkında mısın Gianna, az önce bana baba dedin ve şoförümün önünde bana çok uygunsuz bir ereksiyon yaşattın?" Seğiren dudaklarını birbirine bastırdı. "Sence bu konuda ne yapmalıyım?"

Pişmanlıkla yere baktı. "Bilmiyorum baba." Gözleri yukarı doğru döndü, uzun, koyu kirpiklerinin arasından bana bakıyordu. "Belki de amımı tekrar yalamalısın. Bu bana gerçekten bir ders olur."

Gülmekten kırıldım ve onu alnından öptüm. "Senin çılgın kıcını seviyorum. Şanslıysan daha sonra şaplak atabilirim."

"Cezanızı dört gözle bekliyorum efendim," diye mırıldandı.

"Kahretsin, şunu keser misin?" Sertleşmiş sikimi karnına doğru iterek, "Bu şey asla inmeyecek ve sana babanla çalışmak zorunda olduğumu hatırlatmama gerek var mı?" dedim.

"Bu biraz garip olacak." Yumuşak dudaklarını benimkilere bastırdı. "Umarım bugün iyi bir gün geçirirsin."

"Sen de bebeğim. Planın nedir?"

"Ders çalışıyorum ve sonra da büyükannemin evde bıraktığı birkaç eşyayı karıştırıyorum." Başını eğdi ve parmaklarını gri kravatımda gezdirdi. "Bugün öğle yemeği için müsait misin?"

Zihnim takvimimi gözden geçirdi. "Hayır, Los Angeles'tan şehre gelen bir mağaza sahibiyle toplantım var. Sonra da saat farkı nedeniyle bu akşam yedide Japon bir tedarikçiyle telefon görüşmem var. Bir şeyler sipariş edebiliriz ama eve geç döneceğim."

"Hayır, sorun değil. Bu gece benim evimde kalacağım."

Alnım çatıldı. Bu fikir hiç hoşuma gitmemişti. "Benimle kalmanı istiyorum. Yanımda olmazsan sana nasıl şaplak atacağım?"

Omuzlarını kaldırıp düşmelerine izin verirken dudakları yana doğru kıvrıldı. "Sadece misafirliğimi fazla uzatmak istemiyorum. Benden bıkacaksın."

"Böyle bir şey olmayacak," diye homurdandım, ellerimi kıçına doğru kaydırdım ve onu kendime doğru çektim. "İstersen içeri girebilirsin."

Kıkırdadı ama birazcık bile şaka yapmıyordum. "İşin bitince beni ara, o zaman karar veririz. Uzun bir gün geçirecekmişsin gibi konuşuyorsun."

"Bu gece seni göremeyeceğimi bilirim daha uzun sürecek. Cruz'a dairem için bir anahtar yaptıracağım, o da senin evine bırakacak. Böylece istediğin zaman gelip gidebilirsin."

"Gerçekten mi? Evinin anahtarını bana mı emanet ediyorsun? Ya bütün eşyalarını çalarsam?"

Avucunu öptüm ve göğsüme koydum. "Zaten kalbimi çaldın, o yüzden..."

"Tamam, Bouvier. Gitme vaktin geldi. Çok sevimsiz olmaya başladın." Vücudunu döndürdü ve en sevdiğim yalıtımlı bardağı aldı. "Al bakalım. Kahveni çoktan yaptım."

Kahveyi aldıktan sonra kalan sandviçimin etrafına bir peçete sardım ve Gianna'ya hızlıca bir öpücük verdim. Artık gerçekten geç kalıyordum. "Kahvaltı için teşekkürler, tatlım." Gözlerim vücudunda bir aşağı bir yukarı gezindi ve göz kırptım. "İkisine de."

BÖLÜM 26

Asansörden ellinci katta indiğimde ıslık çalıyordum ve Tony şaşkınlıkla bana baktı. "Günaydın, Bay Bouvier. Her şey yolunda mı?"

"Elbette, Tony. Neden olmasın ki?"

"Bugün çok neşeli görünüyorsunuz. Ayrıca, birkaç dakika geç kaldınız ve sanırım tıraş olmayı unuttunuz, efendim."

Parmaklarımı çenemde gezdirerek omuz silktim. "Yeni bir görünüm deniyorum." Bir katalog iç çamaşırı modeline yakışır bir poz vererek yüzümü profilden çevirdim. "Sen ne düşünüyorsun?"

Tony kıkırdadı ve adamın güldüğünü ilk kez duyduğumdan oldukça emindim. O her zaman çok ciddiydi; ama belki de bunun nedeni *benim* her zaman çok ciddi *olmamdı*.

"Bence güzel görünüyor, Bay Bouvier. Bayanların biraz sakaldan hoşlandığını duymuştum."

Ona etkilemek istediğim tek bir kadın olduğunu söylemek istedim ama o kadın da onun kızı olduğu için çenemi kapalı tuttum. "O mu?"

Neden hep keçi sakalı bırakıyorsun?" Masasının köşesine otururken sırtarak sordum. "New York'un şanslı kadınlarını etkilemek için mi?"

"Biliyorsunuz," dedi kendi sakalını okşayarak, "elimden geleni yapıyorum, Bay Bouvier."

Bu, asistanımla yaptığım en normal ve sıradan konuşmaydı ve dürüst olmak gerekirse, sanırım bu beni bir tür pislik yapıyordu. Neden Tony ile bir çalışan gibi değil de bir insan gibi konuşmamıştım ki?

"Tony, ne zamandır burada çalışıyorsun?"

"Ah, bir bakalım... baban için on bir yıl, senin için de son altı yıl."

Kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturarak başımı salladım. "Bu uzun bir süre. Eğer rahat edeceksen bana Kumral demeni istiyorum."

Kaşları tavana vurdu. "Tamam, Bay Auburn. Üzgünüm, buna alışmak biraz zaman alacak."

Ona gülümsedim. "Sorun değil. Acele etme."

Yutkundu ve takvimine baktı. "Bugün Los Angeles'tan Bay Evans ile öğle yemeği toplantınız olduğunu hatırlıyorsunuz, değil mi?"

Sanırım işimize geri döndük. "Evet. Ve bu akşamki yurtdışı telefon görüşmesi."

"Doğru. Bu sefer farklı bir yer denemek istediğini söylediğin için San Carlo Osteria'da öğle yemeği rezervasyonunu yaptırdım. SoHo'da."

"Mükemmel. Hakkında iyi şeyler duydum. Eğer iyiye, belki ben de..."
Bir akşam Gianna'yı yemeğe götür, diyecektim ama son anda değiştirdim.
"...bir ara akşam yemeği için dene."

"Elbette, bana haber verin, sizin için ayarlayayım."

"Teşekkür ederim Tony. Asistanım olarak muazzam bir iş çıkardığını ve ekibimde olduğun için sana minnettar olduğumu bilmeni isterim. I

Yeterince söylemediğimi biliyorum ama sizi takdir ediyorum."

Ağzı o kadar açıldı ki sinek yutacak diye korktum ama hemen toparlandı. "Bunu söylediğin için teşekkür ederim, M- Auburn." Tony beni ilk adımla çağırmaya alışana kadar bana sık sık Mauburn diyecekmiş gibi bir his vardı içimde. "Bir şey daha var," dedi konuyu değiştirerek, "üç hafta sonra ödül yemeğiniz var. Gidip senin için bir randevu ayarlayayım mı?"

Neredeyse "Hayır!" diye bağıracaktım ama kendimi dizginledim. Gianna dışında kimsenin koluma girmesini istemiyordum. Sorusunu düşünüyormuş gibi yaparak yüzümün yan tarafını kaşıdım. "Biliyor musun Tony? Gianna'nın tekrar benimle gelmek isteyip istemeyeceğini sorabilirim. Geçen ayki galada harika bir iş çıkardı."

"Gi-Gianna? *Gianna'm mı?*" diye kekeledi.

Aslında, o benim.

"Evet, tabii ki. Hastane hayır kurumunda hiçbir şey için endişelenmeme gerek kalmadı. Onu zeki ve ilgi çekici buldum ve şuradaki duvarla akıllıca bir konuşma yapabileceğinden oldukça eminim," dedim başımı eğerek ve Tony kıkırdadı.

"Doğru söyledin. O hiç utangaç olmadı."

"Harika bir kız yetiştirmişsin Tony. Herkes ondan çok etkilendi." *Ben de dahil.* "Darian Knight'la çok iyi anlaşıyor gibiydiler ve Darian Gianna'dan yaklaşık otuz yaş büyük. Huysuz ihtiyar Grayson McCutchens'la bile konuştu ve o adam bir günlüğüne seksen yaşında."

"Yaş sadece bir sayıdır. Asıl önemli olan insanlar arasındaki bağdır," dedi Tony bilgece ve ben sırtıtmamak için kendimi zor tuttum.

"Biliyorsun, Tony. Daha fazla katılamazdım." Ayağa kalktım ve ofisime doğru yöneldim. "Sanırım şimdi Gianna'yı arayıp üç hafta içinde müsait olup olmadığını soracağım."

Asistanım "Numarasına ihtiyacın yok mu?" diye sordu ve elim kapı kolunda donup kaldım.

Hay sikeyim. Arkamı dönerek gülümsüyormuş gibi yaptım. "Evet, tabii ki. Lütfen iletişim bilgilerini telefonuma gönderin."

Kapı arkamdan sıkıca kapandıktan sonra içeri girdiğimde sandalyeme çöktüm ve iki elimi saçlarımda gezdirdim. Neredeyse her şeyi berbat ediyordum. Bu gizlice dolaşma işinden nefret ediyordum, özellikle de Gianna ve ben birbirimize aşıkken.

Telefonumu elime aldığımda Tony'nin Gianna'nın numarasını bana yönlendirdiğini fark ettim. Zaten bende olan numarayı. Bu ikiyüzlülük içimi kemirdi ve aramak için onun adına tıkladım, cevap verdiğiğinde kalbim hızlandı.

"Merhaba yakışıklı. Beni şimdiden özledin mi?"

"Kesinlikle," diye yanıtladım, "ama seninle bir şey konuşmam gerektiği için aradım."

"Tamam, çek."

"Az önce Tony ile konuşuyordum ve bana üç hafta içinde gitmem gereken bir ödül töreni olduğunu hatırlattı. Bana bir eş bulmayı teklif etti." Sadece sessizlik duydum, bu yüzden devam ettim. "Etkinlikte bana eşlik etmeni önerdim çünkü birlikte katıldığımız son etkinlikte çok iyi bir iş çıkarmıştın."

"En azından ben dikeyken," diye ekledi ve beni kıkırdattı.

"Evet, öyle. Gerçi o zamandan beri seninle özel olarak bazı yatay anların tadını çıkarıyorum." İmalı sözlerim karşısında kıkırdayınca yüzümde bir gülümseme belirdi. "Ama tatlım, tek yapmak istediğim gerçeği söylemekti. Sadece aşık olduğumuz için benimle *gelmeni istediğimi*. İlişkimizi saklamaktan kesinlikle nefret ediyorum; yanlış bir şey yapmıyoruz."

Yumuşak bir iç geçirdi. "Öyle olmadığımızı biliyorum Auburn ve sen haklısın. Babama bizden bahsetmeliyiz." İçimi bir rahatlama duygusu kapladı. "Önce onunla konuşmama izin verecek misin?"

Bunu düşünürken parmağım çenemin üzerinde ileri geri kayıyordu. "Ona birlikte söylememiz benim için çok önemli, Gianna. Eğer üzülrse yanında olmak istiyorum. Ayrıca ne kadar ciddi olduğumu görmesini ve bana her türlü soruyu sorabilmesini istiyorum."

"Anlıyorum. Sadece onunla bir akşam yemeği yemek ve onu biraz tanımak istiyorum. Belki ödül törenine seninle gelmemi istediğini söylersin ve bakalım ne diyecek."

"Tamam, bebeğim. Eğer yapmak istediğin buysa."

"Hmm, akşam yemeği için meşgul olduğunuza göre, belki bu gece ona evinde sürpriz yaparım ve Çin yemeği ya da başka bir şey sipariş etmek isteyip istemediğine bakarım. Bu sabah burada ders çalışmam umurunda mı? Senin dairen benimkinden çok daha sessiz."

"Benim için sorun olmadığını biliyorsun, tatlım. Sadece evine ne zaman gitmeyi planladığını söyle, ben de Cruz'a seni götürmesini söyleyeyim."

"Muhtemelen saat bir gibi buradan ayrılacağım."

"Peki. Şimdi her şey hallolduğuna göre," dedim sesimi alçaltarak, "şu anda ne giyiyorsun?"

"Hâlâ bornozunu giyiyorum ve Tanrım, ne kadar seksi görünüyorum!"

Gianna'nın bu sabah ayrılmadan önce nasıl görüldüğünü düşündüğümde içimden bir inilti geçti. Bornozum onu tamamen yutmuş olsa da, her zamanki gibi çekiciydi. "Sanırım şaka yapıyorsun, ama benim kıyafetlerimi giydiğinde seni son derece seksi buluyorum, tatlım."

"Şimdi biliyor musun?"

"Mmhmm, yapıyorum."

"Bunu unutmamalıyım," dedi, sesi yumuşak ve boğucuydu.

Kapım çalındı ve küçük hayal dünyamdan irkilerek çıktım. "İçeri gel Tony," diye seslendim otomatik olarak, sonra zihinsel olarak kendimi tekmeledim. Önce telefonu kapatmalıyım.

"Bu sabah oraldan gerçekten keyif aldığımı söylemek için kötü bir zaman mı?" diye mırıldandığı sırada içeri girdi.

Asistanıma gülümsemek için elimden geleni yaparak, telefona basit bir "Evet" cevabını verdim.

"Ve çok yakında dizlerimin üzerine çöküp bu iyiliğe karşılık vermek istediğimi?"

"Uh-huh. Bunu çok isterim." Alnımda boncuk boncuk biriken teri gizlice sildim.

Tony, ben telefundayken her zaman yaptığı gibi, masamın karşısındaki sandalyeye oturarak görüşmemi tamamlamamı bekledi.

"Bugün bir süreliğine o tıkaçı takmamın iyi bir fikir olacağını düşünüyor musun baba?"

Neredeyse kendi tükürüğümle boğuluyordum, boğazımı temizledim. "Evet, Gianna. Sanırım bu iyi olur."

Tony kızının adını duyunca gülümsedi ama kızının o anda bana söylediği şeyleri bilseydi yüz ifadesinin tamamen farklı olacağından emindim.

"Bunu taktığım süre boyunca seni düşünüyor olacağım."

Yüce İsa! Öfkeli ereksiyonu başlat.

"Bunu yapmayı kabul ettiğin için teşekkür ederim Gianna, ama şimdi gitmem gerekiyor. Tony benimle bazı şeyleri gözden geçirmek için ofisimde."

"Tamam, efendim. Şimdi duş almaya gidiyorum." Söylemedi ama Bu ifadeyle *çıplak olduğum* ima ediliyordu ve sikim ağır bir şekilde zonkluyordu.

Takım elbise pantolonu.

"Devereaux'nun kıyafet konusunda sizinle irtibata geçmesini sağlayacağım. Hoşça kalın." Ve benimle daha fazla alay edemedi telefon kapattım.

"O benim kızım mıydı?" Tony, mecazi bir ifadeyle serseri düşüncelerimin üzerine soğuk su sıçratarak sordu.

"Evet, benimle ödöl törenine gelmeyi kabul etti."

"Güzel," diye gülümseyerek cevap verdi. "Bu etkinliklerde sana eşlik etmesi için kendini rahat hissettiğin birini bulmana sevindim."

Rahat kelimesi şu anda aklıma gelen kelime değil.

"Peki size nasıl yardımcı olabilirim?"

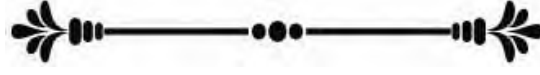
Özel kalem müdürüm masanın üzerine iki klasör bıraktı. "Kırmızı klasörde Bay Evans'ın Los Angeles'ta bulunduğu yerle ilgili bilgiler, mavide ise bu akşamki görüşmeniz için Bay Izumi hakkında yaptığım araştırma ve notlar var."

Kırmızı klasörü çevirip kenarına birkaç not aldıktan sonra diğerine dönüp aynısını yaptım. Bir parmağımı klasörlere vurdum ve Tony'nin gözleriyle karşılaştım. "Bu mükemmel, Tony. Bu kadar titiz olmaya zaman ayırdığın için teşekkür ederim."

Övgülerim karşısında şaşırmış ama memnun olmuş görünüyordu. Gerçekten de onu *övdüğümde* şaşırarak kadar hıyar biri miydim?

"Ben sadece işimi yapıyorum, um, Auburn." Ayağa kalktı. "Bana ihtiyacınız olursa masamda olacağım."

O giderken, bundan sonra daha iyi bir patron olmak için vicdani bir karar verdim. Sadece asistanıma karşı değil, tüm personeliime karşı. Mükemmel bir ekibim vardı ve takdir edildiklerini bilmeyi hak ediyorlardı. Kendi kendime gülümseyerek, Gianna'nın beni etkilediğini fark ettim.

Asansörün arkasına yaslanıp telefonuma bakarken Gianna'yla daha önce yaptığımız mesajlaşmayı okuyunca sııttım.

Auburn: Bunu ödeyeceksin, bebeğim.

Üzgünüm.

Auburn: Gerçekten mi?

Hayır. Seni kıvrandırken dinlemek eğlenceliydi.

Auburn: Sonra kıvranan sen olacaksın.

Gianna: Bana ne yapacağını düşündükçe bile kıvranıyorum.

Asansör kapıları açıldığında, telefonumu cebime koydum ve Cruz'un Bentley'imın yanında beklediğini görmek için ön kapıdan çıktım.

"Gitmeye hazır mısınız efendim? Tony bana restoranın adresini ilettiler."

"Evet, beni bıraktıktan sonra Gianna için dairemin anahtarını yaptırmanı istiyorum. Hâlâ benim evimde, onu alıp

onu eve götürürseniz, bu harika olur."

"Affedersiniz?" Arkamdan gelen gürültülü, tanıdık çığlık, arkamı döndüğümde başımı sallamama neden oldu. Magdalena orada duruyordu, elleri kalçalarında ve mavi gözleri öfkeyle parlıyordu. "Az önce *o kadına* dairenin anahtarını vereceğini söylediğini mi duydum?"

"Sesini alçalt, Magdalena. Ve bu seni ilgilendirmez ama evet."

"Sakın bana sesimi alçaltmamı söyleme. Çok kızgıyım! Bana dairenin anahtarını hiç vermedin."

Etrafıma baktığımda insanların bana bakmaya başladığını fark ettim ve bir kadın telefonunu çıkarıp çekmeye başladı. *Hay sikeyim*. Paparazziler ortaya çıkmadan önce bu işi bir an önce bitirmeliydim. Dramatik bir sahneden daha çok sevdikleri bir şey yoktu.

Sert bir nefes aldım ve tısladım, "Arabaya bin Mag. Bunu burada konuşmayacağım."

Cruz kapıyı açtı, eski sevgilim burnunu havaya kaldırıp arka koltuğa tırmanırken gözleri benimkileri tutuyordu. Ona tam olarak ne yapmasını istediğimi belirten bir baş selamı vererek onu takip ettim. Yanındaki koltuğa yerleştiğimde bana zafer kazanmış gibi baktı.

"Burada ne halt ediyorsun?"

"Seninle konuşmam gerekiyordu ve dün gece beni kabaca terk ettiğin için..."

"Beni ofisimin önünde pusuya düşürüp seninle konuşmam için olay çıkaracağını düşündün, değil mi?"

Aşırı dolgun dudakları kendini beğenmiş bir gülümsemeyle kıvrıldı. "İşe yaradı."

Cruz sürücü koltuğuna oturdu ve Magdalena gizlilik düğmesine uzandı.

"Hayır," dedim sertçe. "O aşağıda kalacak."

Elini geri çekti ve bana ters ters baktı. "Tamam."

"Eğer bu tekrar bir araya gelmemizle ilgiliyse, böyle bir şey olmayacak. Sana karşı bir şeyler hissetmem için bana baskı yapamazsın."

"Artık istediğim bu değil."

Tamam, sonunda aynı sayfadayız.

"O zaman ne istiyorsun? Olay çıkarmak kadar önemli olan ne?"

"Para," dedi kesin bir ifadeyle. "Ne olmuş paraya?"

"Bana borçlusun."

Kollarımı göğsümün üzerinde kavuştururken dudaklarımdan mizahsız bir kahkaha döküldü. "Bu iyi olmalı. Lütfen. Sana ne borçlu olduğumu söyle." Ön koltuğa baktım ve şoförüm bana belli belirsiz bir baş selamı verdi.

"Beş yıldır birlikteydik. Bu bazı evliliklerden daha uzun bir süre, bu yüzden bir 'boşanma' anlaşması istiyorum." Parmaklarıyla D kelimesinin etrafına küçük tırnak işaretleri yaptı.

"Evli bile değilken boşanma anlaşması mı istiyorsun?"

"*Neredeyse* evliydik," diye karşılık verdi.

"Oh, gerçekten mi? Az önce sana dairemin anahtarını bile vermediğimi söyledin, sence bu hangi çılgınlık aleminde evli sayılır?" Dudakları inceldi ve sahte kaşlarının arasında iki çizgi belirdi. "Bunu senin için açıklayayım, tamam mı? Evet, beş yıldır birlikteydik ama bu sürenin yaklaşık yarısında ayrıldık. Bizimki bir çıkar ilişkisiydi. Başka bir şey değildi. Bu beş yıl içinde sana bir kez olsun seni sevdiğimi söyledim mi?"

Meydan okurcasına çenesini kaldırdı. "Hayır. Gerçek kelimeleri hiç söylemedin ama söylediğini biliyorum."

"Böyle bir izlenime kapıldığın için üzgünüm ama hayır, öyle bir izlenimim yoktu. Sana tahammül ettim Magdalena, çoğunlukla annemi kıcımdan uzak tutmak için. Ve bu kendini beğenmiş tavrın yüzünden sana asla aşık olamadım."

Yüzü öfkeyle buruştu. "Tanrım, sen lanet olası bir pisliksin. Geceyi geçirmeme bile izin vermediğinin farkında mısın? Beni siktin ve sonra Cruz'a eve bıraktırdın."

Omuz silktim. Haksız değildi. "Belki ben bir pisliğim ama seni becerirken hiç şikâyet ettiğini duymadım."

"Neden bir dakika bunun hakkında konuşmuyoruz? Yeni kız arkadaşın senin ne kadar ahlaksız bir orospu çocuğu olduğunu biliyor mu? Elin bir kadının boynundayken sevişmekten hoşlandığını biliyor mu?"

Yüzümün kıpkırmızı olduğunu hissedebiliyordum. "Bir kere, Magdalena. Bunu bir kez yaptım ve sen hoşuna gitmediğini söyleyince bıraktım."

"Ama biz küçük molalarımızda başka kadınlarla birlikte olurken durmadın, değil mi? Evet, bazılarıyla konuştum. Bana şaplak atmayı sevdiğini de söylediler." Dudaklarını büzdü ve kaşlarını kaldırarak bana baktı, yüz ifadesi cehennem gibi yargılayıcıydı.

"Özel zamanlarımda ne yaptığım seni hiç ilgilendirmez," diye homurdandım.

"Bu herkesin işi haline gelmek üzere," dedi sertçe. "Beş milyon dolar istiyorum, yoksa basına konuşurum."

Cinsel nitelik dışında, ellerimi bir kadının boynuna dolamayı hiç istememiştim, ama o anda Magdalena'nın boğazını kolayca sıkabilirdim. Ve bunun kesinlikle egemenlik kurmakla ya da cinsel zevki arttırmakla hiçbir ilgisi olmazdı.

"Basına tam olarak ne söyleyeceğinizi sanıyorsunuz?" Sesim bir davul kadar gergin bir şekilde sordum.

Kendini beğenmiş bir gülümseme yüzüne yayıldı. "Onlara tam olarak yatak odasında nasıl davrandığını anlatacağım. Tüm kirli konuşmalarını ve alfa-erkek saçmalıklarını."

Lanet suratına güldüm. Dolu dolu, derin, göbekten bir kahkaha gibi. Gözlerim arabanın önüne kaydığında Cruz'un da eğlendiğini gördüm. Gözlerimin kenarlarındaki neşeli yaşları silerek dikkatimi tekrar yanımdaki sürtüğe çevirdim ve başımı salladım.

"Tamam, Magdalena. Sen kazandın."

Gözleri neredeyse o açgözlü küçük kafasından fırlayacaktı. "Parayı bana verecek misin?"

Burnum onunkine bir santim yaklaşıp kadar öne eğilerek onu bu düşünceden kurtardım. "Şunu açıklığa kavuşturalım. Benden asla tek bir kuruş bile alamayacaksın. *Hiçbir şey*. O yüzden devam et ve basınla konuş. Sana söz veriyorum, tek yapacağın kapımda sıraya giren kadınlar olacak. Ölü balık gibi sevişmeyen kadınlar."

Ağzı bir anda açıldı ve yüzü yakut gibi kızardı. "Ama..." O anda söyleyecek sözü kalmamış gibiydi.

"Cruz, Magdalena'yı burada bırakabilirsin. Sanırım yapması gereken bazı telefon görüşmeleri var." Başını salladı ve araba durdu.

Eski sevgilim sesini bulmuştu ama artık sesine panik karışmıştı. "Küçük tatlı kız arkadaşın bunu öğrendiğinde ne düşünecek?"

"Bu seni ilgilendirmez. Endişelenmen gereken tek şey bana şantaj yapmaya çalıştığın için sana açacağım dava. İstemedi de olsa bana göndereceğin kadın ordularıyla savaşırken bunu da halledeceğim."

Cruz kapıyı açtı ve gözleri bir sonraki hamlesini anlamaya çalışıyormuş gibi onunla benim aramda gidip geldi. İyi oldu. Onu telaşlandırmıştım. "Buna pişman olacaksın, Auburn Bouvier."

"Tam tersine tatlım," diye alay etti m , "daha çok zevk alacağım bir şey düşünemiyorum. Ateşli küçük Gianna'mı becermek dışında."

Boğuk bir çığlık a t t ı ve araçtan inerken başını sağa sola çevirdi.

Cruz son derece kibar bir tavırla, "İyi günler Magdalena," dedi ve ben de ona sııttım.

Kapı kapanır kapanmaz gülümsemem soldu ve telefonumu elime alıp bir numara çevirdim.

"Samuel White," diye cevap verdi ses.

"Samuel, ben Auburn Bouvier."

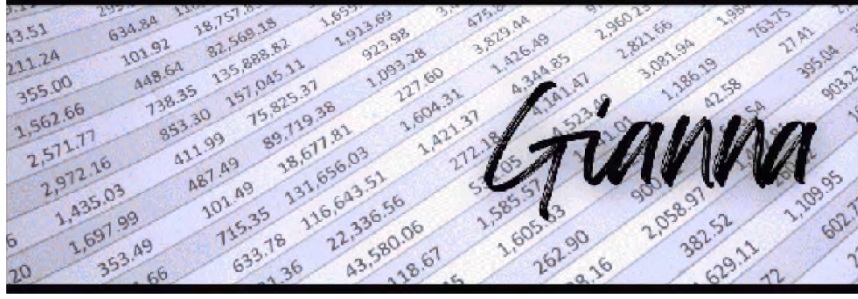
"Evet, Bay Bouvier. Size nasıl yardımcı olabilirim?"

"Magdalena Lewis hakkındaki dosyayı biliyor musun?"

"Evet, efendim."

"Ona ihtiyacım var. Şimdi."

BÖLÜM 27

"Bıraktığın için teşekkürler Cruz, ama gerçekten bir taksiye binebilirdim."

Arabayı yavaşça binamın önündeki kaldırıma doğru kaydırды. "Onun nasıl olduğunu bilirsin, Gia. Bekle, seni içeri götüreyim."

Gözlerim neredeyse kendi beynimi görene kadar yuvarlandı. "Şurada *tam* anlamıyla bir kapıcı var."

Cruz bana aldırmadan indi ve benim için kapıyı açtı. Onunla önde oturmak için ısrar etmişim ve arkada oturursam bana *Bayan Daisy* demek zorunda kalacağımı söylediğimde sonunda yumuşadı.

Cruz beni içeri götürdü ve bir anahtar uzattı. "Bay Bouvier bunu sana vermemi söyledi. Bu onun dairesi için."

"Teşekkürler, Cruz."

"Bir yere bırakılman gerekirse beni arayacak mısın?"

"Emredersiniz efendim," dedim ve ona hızlı bir selam verdim. "Hiç izin almaz mısın Cruz? Yoksa Auburn'ün kaprislerine göre mi araba kullanıyorsun?"

Kıkırdadı. "Kesinlikle boş zamanım var. Hatta bu akşam yeğenimin dans resitaline gideceğim. Bay B toplantısından sonra Uber'e binecek.

bu gece."

"Awww, yeğenin kaç yaşında?"

"Beş yaşında ve tam bir oyuncak bebek."

Cruz'un yüzündeki bariz hayranlık karşısında kalbim ısındı. "Tamam, sen eğlenmene bak ve gecenin tadını çıkar. Fotoğraflarını görmek istiyorum."

Daireme vardığımda hemen işe koyuldum. Koridordaki dolapta büyükannemin eşyalarından oluşan birkaç kutu bulmuştum ve bunları ayırmam gerekiyordu.

İki saat sonra, yaptığım yığınların arasında kanepeye yığıldım. Gözlerim sehpanın üzerindeki tığ işi örtülere takıldı ve kendi kendime kıkırdadım. "Dünyada kimin kırk iki tane tığ işine ihtiyacı var ki nine?" Odaya sordum.

Birkaçını hatıra olarak saklamak için seçmiştim ama geri kalanını yerel bir ikinci el mağazasına bağışlayacaktım. Auburn'ün hiçbir fikri olmayacağından oldukça emin olduğum için belki Lehra bir tane biliyordur. Arkadaşıma bir mesaj attım ve bir dakika sonra bağış kabul eden birkaç dükkânın adıyla yanıt verdi.

Bir simgeye dokunarak, biraz bağımlısı olduğumu itiraf ettiğim NYC dedikodu uygulamasına göz attım. Haftada en az iki kez Auburn'le ilgili bir şeyler oluyordu; genellikle bir restorana girerken ya da çıkarken çekilmiş bir fotoğrafı ya da bağış yaptığı bir davayla ilgili kısa bir makale.

Adamımın oldukça hayırsever olduğunu öğrenmiştim ama bundan hiç bahsetmezdi. Özellikle yerel kolluk kuvvetlerini destekliyordu, belki de kardeşi polis olduğu için.

Bana Monty'den biraz bahsetmişti ve yakın bir ilişkileri olmamasının onu rahatsız ettiğini biliyordum. Bir keresinde bir kız kardeşinden de bahsetmişti ama onu sorduğumda sustu.

Bu siteden Auburn'ün birkaç fotoğrafını kaydetmiştim, en sevdiğim fotoğrafı mükemmel takım elbiselerinden biriyle binasından çıkarken çekilmişti, başparmağı çenesinde yana doğru bakıyordu. Kesinlikle nefis görünüyordu ve bu resmin şaplak bankası koleksiyonumda üst sıralarda yer aldığını itiraf etmeliydim.

Aşık kadınların siteye bıraktıkları yorumları okuduktan sonra, bu görüntüden etkilenen tek kadının ben olmadığımıdan emin oldum. Bazı mesajları okumak oldukça eğlenceliydi. Bir kadın "o adamın omurgamı ikiye bölmesine izin vereceğini" söylüyordu.

Seni hiç suçlamıyorum, kardeşim. Ve o bunu yapabilir.

Sitede yeni bir video gördüğümde ve ofisinin önünde duran Auburn'ü hemen tanıdığımda kalbim bir çentik attı. Sonra Magdalena'yı aracının arkasına götürüşünü izlediğimde kalbim durdu.

Ne oluyor lan? Parmağım telefonumun yan tarafındaki ses düğmesine bastı ama ne dediklerini duyamadım. Video çok uzaktan çekilmişti ve tek ses şehrin arka plan gürültüsüydü. Tekrar izledim, Cruz'la birlikte arkaya tırmanmadan önce ona verdiği baş selamını not aldım.

Bu da neydi böyle?

Bu eski bir video olmalı. Öyle *olmalı*. Bugünün tarihini taşıyan altyazıyı aşağı kaydardım.

BOUVIER HALA SAHADA - Auburn Bouvier bugün öğleden biraz önce eski aşkı Magdalena Lewis ile aracına binerken görüldü. İlişkileri yeniden alevleniyor mu? Bunu sadece zaman gösterecek.

Telefonumu yanımdaki kanepeye fırlatarak ona bir bombaymış gibi baktım. Zihnim olasılıklar ve güvensizliklerle çalkalanıyordu. Sonunda telefonu elime aldım ve proaktif olmaya karar verdim.

Gianna: Bugün öğle yemeğin nasıldı?

***Auburn: Harika. Evans, Rodeo Drive mağazasında
Bouvier'in yeni serisini taşıyacak.***

Bu iyi. Bay Evans'la tanışmak hoşunuza gitti mi?

***Auburn: Evet, restoran mükemmeldi. Ben Pescato del
Giorno yedim. Bir akşam seni oraya yemeğe götürmeyi çok
istiyorum.***

Telefonumu yere bıraktım ve kanepeye uzandım. Magdalena'dan bahsetmemişti bile. Gerçekten Evans denen adamla yemeğe mi gitmişti, yoksa eski sevgilisini görebilmek için yemek davetimi geri mi çevirmişti?

"Saçmalıyorum," dedim yüksek sesle, ama bu karnımdaki gergin kıpırdanmaları durdurmadı. Bir adamın eski sevgilisine geri dönmesi senaryosu çok tanıdık geliyordu ama kendime Auburn'ün Ryan olmadığını hatırlattım.

"Seni seviyor, Gianna. Adam sana deli gibi tapıyor." Gözlerimi kapatıp kendimi Auburn Bouvier'in görüntüleriyle sakinleştirirken mide çırpınışlarım yavaşladı ve sonunda tamamen durdu. Yüzüme dokunuşunu. Benim için dünyada her şeyi yapabileceğini. Beni hayal edebileceğim her şeyin ötesinde sevmesi.

Huzur içinde uyuyordum ki ön kapımın duvara çarpmasıyla uykumdan uyandım. Kafamı kaldırdığımda kapıda telaşlı bir Auburn buldum.

göğsü eforla kabarıyordu. "Gianna, iyi misin?" diye nefes nefese kapıyı bile kapatmadan yanıma koştu. Yere diz çöktü ve yüzümü ellerinin arasına aldı. "Cevap ver bana. Hasta mısın?"

"Hayır, Auburn. Ben hasta değilim. Neden böyle düşündün ki?"

"Mesajlarıma cevap vermeyi bıraktın, ben de seni aradım ama cevap vermedin. Bir sorun olduğunu düşündüm." Mavi gözleri yüzümü aradı ve oradaki endişe belirgindi.

Kafamı toparlamaya çalışarak birkaç kez göz kırptım. İşte o zaman aklıma geldi. *Auburn ve Magdalena*. Şaşırtıcı bir şekilde, az önceki endişem o kadar da şiddetli görünmüyordu. Belki de bu adam önümde diz çökmüş, bana bir şey olursa dünyası başına yıkılacakmış gibi davrandığı içindir.

"Sanırım uyuyakalmışım," diye mırıldandım.

"Tanrı'ya şükür," diye nefes aldı ve alnımı tekrar tekrar öptü. "Çok endişelendim bebeğim."

"Buraya nasıl girdin?"

Dudakları suçlu bir gülümsemeyle yukarı doğru kalktı. "Bina artık benim, hatırladın mı? Hanson'a senin dairenin bakım anahtarını verdirdim." Eli yüzümün yan tarafını okşadı. "Mahremiyetine değer verdiğimi bilmeni isterim ve gerçekten tehlikede olduğunu düşünmeseydim anahtarı asla kullanmazdım. Söz veriyorum."

Buna ne diyeceğimi bilemeden başımı salladım. "Yani benim için gerçekten endişelendin mi?"

"Öyleydim," dedi, kapıyı kapatmak için ayağa kalktı, sonra kanepede yanıma oturdu ve sırtımı ovdu. "Çok sessizsin. Her şey yolunda mı?"

"Sadece uzun bir gündü sanırım."

"Bir de bana sor. Bugün Magdalena ile uğraşmak zorunda kaldım."

Ona bakmak için döndüm. "Gerçekten mi?"

Elleriyle yüzünü kapattı ve inledi. "Evet. Binamın önünde benimle yüzleşti ve olay çıkarmaya başladı. Başka ne yapacağımı bilemedim ve basın gelmeden önce onu arabaya bindirdim."

Rahatlama, içimi kemiren belirsizlikleri ortadan kaldırdı. *Buraya gelir gelmez bana onu gördüğünü söylemişti. Bir şey saklıyor olsaydı bunu yapmazdı herhalde.*

"Ne istiyormuş?"

Yüzünü kapattı ve başını kanepenin arkasına yasladı. "Buna inanamayacaksın. Kaltak bana şantaj yapmaya çalışıyor."

"Seni geri almak için mi? Vay canına. Sana çok... bağlı görünüyor."

Auburn iğrenmiş bir sesle alay etti. "Kendini benim parama adanmış. Beş milyon dolar istiyor."

"Beş milyon dolar mı?" Aklım başımdan gitmişti. "Evet."

"Yoksa ne olur?"

"Ya da basına gidip benim bir tür sapık olduğumu söyleyecek." "Sen bir tür sapıksın," dedim, ilk kez gülümseyerek saat olarak.

"Doğru," dedi orantısız bir sırıtışla. "Ama dedikodu paçavralarına sıçratmakla tehdit ettiği şey benim özel hayatım. Onlara benim baskın, alfa-erkek yanımlı anlatacağımı söyledi."

Vay anasını! "Ona ne söyledin?"

"Ona getirmesini ve bana şantaj yapmaya çalıştığı için dava açacağımı söyledim."

Yanındaki kanepeye yaslandım. "Böyle şeyler söylemenin seni kadınlar için daha cazip hale getireceğinin farkında mı?"

"Ona bunu da söyledim. Her şeyi videoya kaydettim."

Şaşkınlıkla ona bakarak, "Bunu nasıl başardın?" diye sordum.

"Paranız olduğunda bazı insanların sizi aşağı çekmeye çalıştığını öğrendim. Bentley'i satın aldığımda küçük bir kamera taktırdım. Nadiren kullanıyorum, ama bir şey olursa diye tam bir kayda sahip olmaktan zarar gelmez. Bunun gibi. Arabaya binmeden önce Cruz'a bir işaret verdim ve o da kamerayı çalıştırdı."

Gördüğüm baş sallama buydu. Bir saniye daha kendimi tutamayarak, "Bugün Magdalena ile buluştuğunu zaten biliyordum," diye itiraf ettim. Şaşkın bakışları üzerine telefonumdaki uygulamayı açtım ve ona videoyu ve altyazıyı gösterdim.

"Bu saçmalık da ne böyle?" diye homurdandı.

"Bu bir dedikodu uygulaması."

Başını yavaşça çevirdi ve ağzı açık bir şekilde bana baktı. "Dedikoduya pek düşkün birine benzemiyorsun, Gianna."

Açıklamaya çalıştıkça utancım artıyor ve yanaklarımı renklendiriyordu. "Resimler için bakıyorum. Sanırım *Playboy*'u makaleler için okumanın tam tersi bir şey." Bunun üzerine dudakları kıpırdadı. "Haftada birkaç kez sana yer veriyorlar ve ben de resimleri telefonuma kaydediyorum."

Gözlerini kırıştırdı ve başını salladı. "*Beni* oraya mı koymuşlar?"

"Genellikle ofisinizden çıkarken ya da bir restorana girerken çekilmiş fotoğraflarınız oluyor."

"Neden akli başında biri benim bir restorandan çıkarken çekilmiş fotoğraflarımı görmek istesin ki?"

"Çünkü zenginsin ve inanılmaz derecede yakışıklısın. Yaptığın her şey ilginç."

"Bu çok saçma. Beni istediğin zaman görebilecekken neden bir internet sitesindeki fotoğraflara ihtiyacın var?"

Yanağımın içini kemirdim. "Resimler birlikte olmadığımız zamanlar için. Böylece... bilirsin... *ilham* alabilirim?" Utancımdan gözlerimi kaçırırken son kelime ancak bir fısıltı olarak çıktı. Bunu yüksek sesle itiraf ettiğime inanamıyordum.

Auburn uzun parmağıyla alt dudağına dokunurken, mükemmel ağzından bilmiş bir sırıtma geçti. "Yani bu resimlerin şaplak atmaya uygun olduğunu mu söylüyorsun?"

Gözlerimi kapattım ve başımı salladım. "Evet, şimdi mutlu musun? Ve lütfen konuyu değiştirebilir miyiz?"

"Evet, çok mutluyum ve hayır, konuyu değiştiremeyiz." Dizlerim kalçalarının her iki yanında olacak şekilde beni kucağına çekti. "Kendini benim resimlerime dokundurmanla ilgili daha fazla şey duymak istiyorum."

"Peki," diye tersledim, ellerimi kanepenin arkasına dayadım ve ona doğru eğildim. "Bisküvimi didiklerken senin ateşli resimlerine bakmayı seviyorum. Tamam mı?"

Omuzları kahkahalarla sarsıldı. "Bisküvini mi yiyorsun?"

"Bana gülmeyi kes," dedim kaşlarımı çatarak.

İki eliyle kırımını tutarak ayağa kalktı ve ben de bacaklarımı ona doladım. "Telefonunu al," diye talimat verdi ve bizi yatak odama geri götürmeden önce telefonuma uzandım.

"Ne yapıyoruz biz?"

"Sana ihtiyacın olanı veriyor muyum?"

Tek kaşımı kaldırdım. "Bunun için gerçekten zamanımız var mı? Birkaç saat içinde ofisinde bir toplantın var."

"Bunun için her zaman zaman ayırırım, ama bahsettiğim şey bu değil." Sorgulayan bakışım üzerine açıkladı. "Artık dedikodu sitelerine bakmamamı tercih ederim, bu yüzden sana şaplak bankası malzemesi veriyorum."

Beni yatağımın yanında ayağa kaldırdı ve ceketini silerken telefonumdaki kamerayı açmamı söyledi.

"Ohh, bunun nereye gittiğini anlıyorum," dedim, heyecanla alt dudağımı ısırarak.

Ceketini bir kenara atarak, "Beni nasıl istediğini söyle." dedi.

"Um, yatağında."

"Bütün gün aldığım en iyi teklif," dedi, oturdu ve başlığıma yaslandı.

Yanına diz çöktüm. "Seni soyabilir miyim?"

Gözlerini dikmiş bana bakıyordu. "Bu ciddi bir soru mu?"

Kıkırdayarak gömleğinin düğmelerini sonuna kadar açmadan önce kravatını çözdüm. Kravatı sert göğsünden aşağı sarkacak şekilde ayarladım ve sonuçtan mutlu bir şekilde başımı salladım. "Tamam, bu çok ateşli," diye gözlemledim, yataktan sürünerek kalktım ve onu ekranda çerçeveledim. "Hayır, bekle," dedim ve lambayı açıp tepe ışığını söndürdüm.

Auburn bir kolunu başının arkasına dayamıştı, pazusu özel dikim gömleğinin dikişlerini zorluyordu. Fotoğraf çekmeye başladım, farklı açılar yakalamak için yatağın etrafında dolaşıyordum ve gözleri her adımımı takip ediyordu. "Kahretsin, bu çok seksi," dedim dişleri alt dudağına gömüldüğünde.

"Teşekkür ederim hanımefendi. Bu elimle ne yapmalıyım?" "Belki yüzünüze ya da göğsünüze falan dokunabilirsiniz."

Elini çenesine götürdü, parmakları cehennem gibi sıcak ensesine süründü. "Oh evet, bebeğim. Annen için çalış," diye seslendim ve ona karşılık veren sırtışı o güne kadar gördüğüm en seksi şeydi. Sonra yüzü ciddileşti ve

elini göğsünde gezdirdi. Dudaklarını aralayarak göz kapaklarını biraz indirdi ve bana tam bacaklarımın arasında hissedebileceğim bir bakış attı.

Eli karın kaslarına ulaştığında, kamerayı fırlatıp üzerine çıkmamak için kendimi zor tuttum.

"Kendine dokunduğunu görmek hoşuma gidiyor," dedim usulca. "Gerçekten mi?" diye sordu kemerini çözerek.

Konuşmak şöyle dursun, zar zor nefes alabiliyordum, bu yüzden başımı salladım ve ateş etmeye devam ettim. Pantolonunun düğmelerini açtıktan sonra elini yavaşça iç çamaşırının içine kaydırды ve gözlerini kapattı. "Bu sabah tadının nasıl olduğunu düşünüyorum," dedi usulca.

"Öyle mi?" Nefes nefese kaldım.

"Mmmm, işte bu yüzden bugün tıraş olmadım. Böylece tüm gün boyunca amının tatlı kokusunu yüzümde hissedebilecektim."

Aman Tanrım, burada üst düzey bir bok var.

"Sesini duyabilmek için videoya geçiyorum," dedim ve yatağın üzerine çıkarak onun üstünden çekim yaptım. Ve size şunu söyleyeyim... Auburn Bouvier hayal kırıklığına uğratmadı.

"Gianna," diye inledi, eli şimdi pantolonunun içinde hareket ediyordu. "Aminin tadı sikimi çok sertleştiriyor. Seni üstüme çekmek istiyorum, böylece seni dilimle sikerken yüzüme binebilirsin ve sonra ağzıma defalarca boşalana kadar şişmiş klitorisini emeyeğim."

"Sonra ne olacak?" diye sordum, sesim zar zor duyuluyordu. Külotum tamamen ıslanmıştı.

"Sonra seni ters çevireceğim ve sikimi yavaşça içine sokmadan önce o tatlı kıkına şaplak atacağım. Gerçekten yavaş başlayacağım, böylece şişman sikimin her santiminin seni gerdiğini hissedebileceksin bebeğim." Başını arkaya eğdi, yüzü saf bir coşkunun resmiydi. "Mmmm. Ve artık dayanamadığım zaman,

Baban seni sikecek. Sertçe. Derin. Sert. Sert mi istiyorsun, tatlım? Babanın o amcığa hiç kimsenin sahip olmadığı kadar sahip olmasını ister misin?"

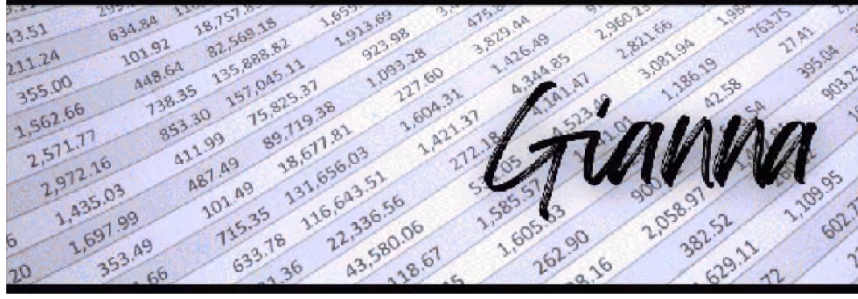
"Evet, bunu istiyorum."

Gözleri tekrar bana dönmüştü. "Ve ancak seni o kadar çok ve o kadar sert boşaltdıktan sonra boşalacağım ki artık kendini tutamayacaksın bile. İçinin derinliklerine, seni sıcak tohumlarımla dolduracağım. Böylece ertesi gün o güzel küçük külotunu her indirdiğinde içinde benim kokumu duyabileceksin."

Sonra oturdu, ellerini bacaklarımda aşağı yukarı gezdirirken yüzünde kendinden memnun bir gülümseme vardı. "Ee, ne düşünüyorsun, tatlım. Seni boşaltmak için yeterli şaplak malzemesi var mı?"

"Evet," diye mırıldandım, bacaklarım titrerken videoyu kapattım. "Bu işe yaramalı."

BÖLÜM 28

"Beni öylece bırakıp gittiğine İNANAMIYORUM," dedim.

Auburn sırtıttı ve kıcıma bir şaplak attı. Oturma odama geri dönmüştük ve o yine güçlü takım elbisesini tamamen giymişti. "Sana söyledim, Gianna. Bütün gece benim için damlamanı, eve döneceğim anı beklemeni istiyorum. O zaman söz veriyorum seni iyice becereceğim."

"Şimdi ofise mi dönüyorsun?"

"Hayır, Cruz beni eve bırakacak ve gecenin geri kalanında izinli olacak. Evdeki bilgisayarımdan ofisime bir belge göndermem gerekiyor, sonra kendim dönerim. Peki ya sen ne yapacaksın? Hala babanla buluşmayı deneyecek misin?"

"Evet, benimkine çok uzak olduğu için Uber ya da taksiyle onun dairesine gideceğim."

Auburn kaşlarını çatı. "Tony benim evimden çok uzakta oturmuyor. Neden benimle birlikte evime gelmiyorsun, benim arabalarımın birini alabilirsin?"

Kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturarak, "Bugatti ya da Jaguar'ı ben kullanmayacağım. Sinirlerim bozulur. Eski bir araban var mı?"

Chevy falan mı?"

"Hayır, Gianna," dedi kuru bir sesle. "Benim eski bir Chevy'im yok." "Sahip olduğun en ucuz araba hangisi? Onu kullanacağım."

"Bir bakalım." Düşünceli bir şekilde alt dudağına dokundu. "Bir şeyler taşımam gerektiğinde kullandığım bir Cadillac SUV'um var."

"Yeni mi?"

"Yaklaşık üç yıllık, yani hayır." Ağır ağır iç geçirerek kabul ettim. "Bu kadar yeter."

Bağışlamayı planladığım bir yığın örtüleri almak için eğilen Auburn boğazının arkasından mırıldandı. "Bunlar çok güzel. Bunları ninen mi yaptı?" Onları tek tek inceliyor, ara sıra bir tanesini ışığa tutuyordu.

"Evet. Onlardan bir sürü vardı. Birkaçını sakladım ama bağışlayacağım olanlar bunlar."

Yüzü bana döndü, gözleri ilgiyle parlıyordu. "Bunları hediye mi ediyorsun? Birkaç tanesini alabilir miyim?"

Kıkırdadım, Auburn'ün modern dairesini her yerde kareli örtülerle hayal etmeye çalışıyordum. "Elbette, ama senin dekoruna pek uyduklarını sanmıyorum." Parmaklarını zarif dantellerin üzerinde gezdirerek çok renkli bir tanesini kaldırdı.

"Onlar benim için değil. Onları Devereaux'ya vermek istiyorum. Bana gelecek sezon için 'dantel hissettiğini' söyledi ve bu renkler şaşırtıcı."

"Anladığımı sanmıyorum. Ninemin örtülerinden kıyafet yapmasını mı istiyorsun?"

Kıkırdarak başını salladı. "Hayır, Dev en tuhaf yerlerden ilham alıyor. Bir keresinde, çıktığım bir seyahatten hatıra olarak ona turkuaz bir kalem getirmiştin ve bu renge o kadar bayılmıştı ki, bütün bir kadın serisini bu renkten oluşturmuştu. Bunları gerçekten seveceğini düşünüyorum."

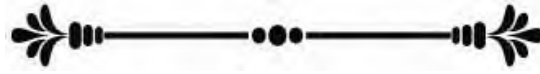
"Lütfen. İstedığınız kadar alın. Böylece ikinci el dükkânına götürmek zorunda kalmam."

"Bu," dedi hayranlıkla soluk fildişi bir örtü incelerken. "Çok narin."

Başımı salladım. "Bu benim de favorilerimden biriydi. Dört tane vardı ve ben ikisini sakladım."

"Hmmm, tamam. Bu ikisini alacağım. Ve bu mor olanı." Tekrareledi ve beş tane daha seçip dikkatlice ikiye katladı. "Gitmeye hazır mısınız?" diye sordu yeni hazinelerini kolunun altına sıkıştırırken.

"Bebeğim, ben hazır doğmuşum," diyerek çantamı aldım ve uzattığı elini tuttum.

Bir saatten biraz fazla bir süre sonra babamın kapalı otoparkına girdim. Daha önce buraya hiç gelmemiştim ama iki yatak odalı bir dairede yaşadığı için iki park yeri olduğunu biliyordum.

"Bakalım... 4G... 4G." Onun iki yerini gördüm ama ikisi de babamın siyah Audi'si ve kırmızı bir Toyota Corolla tarafından alınmıştı. "Bir yabancıнын onun yerine park etmesine çok kızacak," diye mırıldandım kendi kendime, ziyaretçi yeri bulmak için biraz daha aşağıya inerken.

Dördüncü kattaki asansörden çıktığımda babamın dairesini buldum. Tam kapıyı çalmak için elimi kaldırdığımda kapı tıkırdadı. Kapıyı açıp beni diğer tarafta bulduğunda kalp krizi geçirmesin diye seslenmek için ağzımı açtım ama babamın sesini daha önce hiç duymadığım bir şekilde duyunca hemen kapattım.

"İşte böyle, bebeğim. Sikimi daha sıkı sık," diye homurdandı.

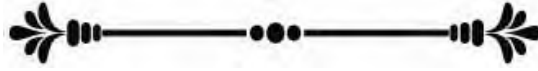
Başka bir ses "Evet, Tony." diye bağırırken kapı daha da sert sallandı.

Daha derine." "Sana daha derini vereceğim."

Sırtım karşı duvara çarpana kadar bacaklarım beni geriye doğru taşıdı. Sallanan kapının görüntüsünü engellemek için ellerimle gözlerimi kapattım, ama onları hala duyabiliyordum, bu yüzden ellerimi hızla kulaklarıma götürdüm ve göz kapaklarımı kapattım.

Aman Tanrım, aman Tanrım... Babam kapısının önünde *seks yapıyor*. Ve bu en kötüsü bile değildi.

Beni gerçekten şaşırtan şey... *Diğer kişinin sesini tanıdım*.

Çakırkeyiftim. Çok çakırkeyif. Çok iyi bir şarabın yaklaşık yarım şişesini içtikten sonra işin iç yüzünü anladım. En azından bu *duruma* ilk elden tanık olmamıştım. Şişeyi bitirdiğimde her şeyin çok komik olduğunu düşündüm.

Boş şişeyi çöpe attıktan sonra Auburn'ün yatak odasına geri döndüm ve dolabına girerek askıdan düğmeli gömleklerinden birini aldım.

Olaydan sonra Auburn'ün dairesine dönmüş ve paket servis sipariş etmiştim; bir yandan bunları yerken bir yandan da şarap rafında bulduğum güzel bir Bordeaux şarabıyla beynimin turşusunu kurmaya çalışıyordum.

Tazelenmek için hızlı bir duş aldıktan sonra, bir çift arsız, yeşil dantel külot ve Auburn'ün beyaz gömleğini giydim, alttaki iki düğme hariç tüm düğmeleri açık bıraktım. Aynadaki yansımamı kontrol ettim ve

Gülümsedi, bana onun kıyafetlerini giydiğimde seksi olduğumu düşündüğünü söylediğini hatırladı.

Koyu kırmızı bir ruj sürerken yansıma "Aklını başından alacağım, koca oğlan," dedim.

Oturma odasına girer girmez kapının çalındığını duydum. Ona doğru sürünerek, "Kim o?" diye seslendim.

"Beni içeri alabilir misin?" Auburn'ün sesini anında tanıyarak parmaklarımı saçlarıma soktum ve kırmızı dudaklarımı birbirine vurup kapıyı açmadan önce biraz hacim kazandırmak için biraz karıştırdım.

"Şey, merhaba-" Tek koluyla kapının pervazına yaslanmış adamımı gördüğümde sözlerim kesildi. "Ne giyiyorsun böyle?"

Kıyafetlerine baktı ve sonra gözleri benimkilere dikildi, mavi irislerinde şakacılık parlıyordu. "İnşaat alanında her zaman giydiğim şey, hanımefendi."

Kumral çılgını Bouvier, kolları kıvrılmış bir kot iş gömleği, solmuş, delikli bir kot pantolon ve tozlu iş botları giymişti. Kıyafetini bir alet kemeri, bir baret ve alnına bulaşmış bir miktar kir tamamlıyordu.

Demek oynamak istedi, ha? Ben de oynayabilirdim.

"Burada olmana çok sevindim," diye bağırdım.

"Ustabaşım beni özellikle istediğinizi söyledi."

"Mmm, evet. Seni şantiyede izliyordum ve bu iş için en... *yetenekli* adam gibi görünüyordun."

Odaya bir adım attı ve misk kokulu parfümü beni sardı. "Hanımefendi, tüm inşaat işlerinde oldukça becerikliyimdir ama uzmanlık alanım su tesisatıdır. Anladığım kadarıyla delinmesi gereken bir borunuz var?"

Yüz hatlarımı düzeltmeden önce dudaklarımdan küçük bir kıkırdama kaçtı. "Oh, evet efendim, kesinlikle öyle." İşveli bir parmağımla göğsünü okşadım ve masum gözlerle ona baktım. "Bana yardım edebileceğinizi düşünüyor musunuz?"

Auburn'ün gözleri odanın içinde yumuşak bir şekilde kaydı. "Duruma göre değişir. Kocanız evde mi?"

Ahh, yaramaz-ev-kadını-kirli-inşaat-işçisi-tarafından-deliniyor'u oynuyoruz, ha?

En iyi surat ifademi takınarak kollarımı göğüslerimin altında kavuşturdum, onları kaldırdım ve gözlerini oraya çektim. "Hayır, beni evde yalnız bıraktı. Yine."

"Kocanızın bir süredir pipolarınızı ihmal ettiğini mi anlamalıyım?"

Üzüntüyle başımı salladım. "Evet, seni bu yüzden aradım."

"Hmm, iyi ki yapmışsın. Bir kadının boruları günde en az iki kez düzgünce yıkanmalıdır. Neden bana ana banyoyu göstermiyorsun? Oradan başlarız."

Dişlerimi alt dudağıma gömüp kirpiklerimin arasından ona baktım. "Ama adınızı bile bilmiyorum, efendim?"

"Bana baba diyebilirsin. Peki senin adın ne?"

Ona en tatlı gülümsememi vererek, "Benim adım Kız Bebek" dedim.

Göğsünden alçak bir hırıltı yükseldi ve burun delikleri alevlendi. "Öyle mi?"

"Uh-huh. Buraya gel de işe koyulmana izin vereyim baba." Onu banyoya götürdüm, gözlerinin arkamda olduğunu hissediyordum, bu yüzden kalçalarımı biraz daha fazla salladım.

Auburn baretini çıkardı ve çift lavabonun yanında diz çöküp dolap kapağını açmadan önce bir elini saçlarında gezdirdi. "Dışarı çıkabilirim

Yolundan çekil," dedim, uzaklaşmaya başladım ama eli çıplak ayak bileğime sıkıca dolandı.

"Hayır. Orada kal. Yardımaınıza ihtiyacım olabilir."

İşaret parmağımın ucunu çiğnedim. "Ama baba, ben su tesisatı hakkında hiçbir şey bilmiyorum."

Dudakları hınzır bir gülümsemeye dönüştü. "Sorun değil, bebeğim. Sadece sana söylediklerimi *aynen* yap." Lavabonun altına bakarken, eli baldırlarımın arkasında baştan çıkarıcı bir gezintiye çıktı ve sınırı geçip uyluğuma ulaştı. "Lavabonun altında anormal bir şey görmüyorum," dedi bana doğru dönerek. "Yine de bu bölgeyi kontrol etmeliyim."

Eli yavaşça uyluğumun iç kısmına doğru ilerlerken beni izledi. Zirveye ulaşp parmaklarını sıırıslıkam külotumun üzerinde gezdirene kadar bacaklarım beklentiyle titredi. Dudaklarını birbirine bastırarak başını salladı. "Tam düşündüğüm gibi. Bu bölgede sel olmuş."

Gözlerimi dramatik bir şekilde açtım. "Sel mi? Bu konuda ne yapabilirim?" "Araştırmamı tamamladıktan sonra size haber veririm."

Elindeki

Giydiğim tişörtün eteklerini yokladı ve dantelli külotumu görünce inledi. "Evet, burada *çok* kapsamlı bir araştırma yapmam gerekecek." Kaba dili dizimin iç kısmından amıma kadar geniş bir şeridi yavaşça yaladı.

"Ağzınızla mı araştırıyorsunuz?"

Parmaklarını kalçalarımın külotuma sokup bacaklarımdan aşağı doğru çekerken bana ters ters baktı. "Yöntemlerimi sorgulama, kadın. Burada uzman olan benim," diye homurdandı. "Şimdi tezgâha yaslan ve bacaklarını aç."

Hevesle itaat ettim ve klitorisime karşı titreyen diliyle ödüllendirildim. Uzun bir parmağını içime sokarken "Evet baba," diye nefes nefese kaldım,

Bir santim geri çekilip arka deliğimin etrafında dönmeden önce biraz nem topluyor.

"Burayla derhal ilgilenilmesi gerekiyor," dedi. "Bu deliği tıkamam gerekecek." Alet kemerine uzanarak uzun, konik bir başlığı olan küçük bir tüp ve pembe bir popo tıkacı çıkardı. Dün içime yerleştirdiğinden daha büyük bir tıkaç. Bana baktı ve göz kırptı. "Ticaret aletleri."

"Bu kadar küçük bir delik için çok büyük bir tıkaç gibi görünüyor," dedim endişeyle ve bana yaramaz bir gülümseme attı.

"Yine de tamamen gerekli. Bu dar deliği daha sonra deleceğim, o yüzden hazırlamam gerekiyor."

Sinirlerim bir kademe daha yükseldi ama uyarılmışlığım da arttı. "Sanırım bu hoşuma giderdi," dedim nefes nefese.

"Öyle mi?" diye sordu, ben de başımı salladım. Kumral dişleriyle tüpün kapağını açtı ve tıkacın ucuna bol miktarda kayganlaştırıcı fişkırttı. "Bir ayağını benim için tezgâhın üzerine koy, bebeğim."

Yaptım ve ince başlığı kıcıma soktu, içimdeki kayganlaştırıcıyı serbest bırakmak için sıktı. Ağzı hemen amıma gitti ve ilk başta sadece ucunu kullanarak oyuncakla kıcımı yavaşça sikmeye başladı. Dudakları klitorisimin etrafına kapandı ve tıkacı sonuna kadar içeri iterken beni emdi.

Acıdı ama sadece bir saniyeliğine ve haykırdım. Auburn'ün ağzı bana ihtiyacım olan tüm ilgiyi gösterdi, kıcımdaki yabancı hissi tamamen unutana kadar seksimi öptü ve yaladı. Sadece onun verdiği zevke odaklanmıştım.

"Mmm," diye mırıldandı bana karşı. "Ne kadar da iyi bir kızsın."

Bir elimi arkamdaki tezgâha bastırarak diğer elimi kalın, siyah saçlarına gömdüm ve amımı yüzüne sürtmeye başladım. Onun dili

her yerdeydi. İçimde, klitorisimi okşuyor, ıslaklığımı yalıyordu.

"Babacığım... Geliyorum."

Bana karşı hırladı, sıcak küçük düğmeme odaklanırken ağızı fazla mesai yapıyordu. Dişleri bana sürtündüğünde başımı geriye attım ve serbest bırakıldığımı tavana haykırdım. Auburn bacaklarımdaki son titreme geçene kadar yavaşlamadı. Sonra yavaş ve sakın davrandı, beni yalayıp yutarken diliyle tadımı aldı.

"Haklıydın," diye nefes nefese elimi saçlarında gezdirdim. "Uzman olan sensin."

Islak dudaklarındaki ukala sırtış kalbimin göğsümde takla atmasına neden oldu. O kadar yakışıklıydı ki, onun varlığında nefes almak neredeyse zordu. Ayağa kalkarken dizimin arkasını kavradı ve diğery ayağımı tezgâhın üzerine kaldırdı, böylece onun için genişçe açıldım. Beni desteklemesi için iki elimle arkama yaslandım ve göğsümü öne doğru ittim.

Dikkatini oraya yöneltti, gömleğimi ayırarak göğüslerimin ortaya çıkmasını sağladı. "Ne kadar mükemmel memeler, bebeğim. Belki onları daha sonra sikerim. Aminla ve küçük tatlı kıcınla işimbittikten sonra."

Ağızı bir meme ucumun üzerine kapandığında inledim, diğeryine geçmeden önce onu emdi ve ısırdı. İkisi de sertleşip sivrildikten sonra, ağız kulağımın hemen altındaki o hassas noktaya gelene kadar göğsümden yukarı doğru yaladı. Derin sesi derimi ve kaslarımı titretiyor ve doğrudan kemiklerime ulaşıyordu.

"Beni izlediğini fark ettim, bebeğim. Ben de seni izliyorum. Seni becermenin nasıl bir şey olacağını merak ediyorum. Acaba amin beni yutar mı, yoksa çok mu dar, kalın sikimi içine sokmak için zorlamam gerekir."

İki parmağını kabaca içime sokup inlediğinde sesli bir şekilde yutkundum. Parmaklarıyla beni sikmeye başlarken kol kasları kotun altında gerildi ve ağzı boynumun yan tarafını emdi.

"Lütfen baba," diye mırıldandım. "Bakalım o koca sikin içime sığacak mı?"

"Siktir," diye homurdandı, parmaklarını içimden çekip emdi. "Tadın dün gece gördüğüm rüya gibi."

Gömleğinin düğmelerini açmaya başladığında elim göğsünde gezindi.

"Rüyan ne hakkındaydı?"

"En lezzetli pembe amcığı yediğimi hayal ediyordum ve başımı kaldırdığımda tek gördüğüm bana bakan yeşil gözlerin oldu."

"Rüyada beni mi gördün?"

Gömleğini silkerek çıkardı ve bir erkekte gördüğüm en muhteşem vücudu ortaya çıkardı. "Yaptım. Sonra elimi becerdim ve karnımın her yerine boşaldım."

"Burası mı?" Karnının her bir çıkıntısını yalamak için öne doğru eğilerek sordum.

"Evet," diye mırıldandı alet kemeri yere düşerken. Bir an sonra kot pantolonunun düğmeleri açılmıştı ve dev aleti elindeydi. "Benim için ıslat."

Parmak ucumu kalın tepesinde gezdirerek ona baktım. "Ama zaten ıslak baba. Bütün bunlar benim için mi? Küçük kızın için mi damlatıyorsun?"

"Şimdi," diye kızgın bir ayı gibi homurdandı, saçlarımın arkasını kavradı ve beni kendisine doğru çekti. Bu pozisyonda onu olabildiğince derinden emdim, dilimde arzusunun tadını sevdim.

Ağzımın içinde şişerken karın kasları gerildi ve aniden beni sarsarak dudakları kabaca benimkilere çarptı. Dillerimiz kıvrıldı ve keşfetti, her birimiz diğerinin dudaklarında kendimizi tattık.

"Bana sıkı tutun bebeğim. Her şeyin yerine oturması için sana sert davranmam gerekebilir."

Kollarımı boynuna dolayarak kulağına fısıldadım. "Bunu kaldırabilirim."

"Tanrım," diye homurdandı, sıraya girip bana çarparken, kalınlığı duvarlarımı mutlak sınırlarına kadar gerdi. "Evet, bebeğim. Babanın tüm sikini bu ipeksi küçük amcığa al."

Ellerinden biri hâlâ saçlarıma dolanmıştı, diğeri ise beni istediği gibi tutmak için kalçamı bir mengene gibi kavırıyordu. Geri çekildi ve tekrar içime girdi.

"Daha sert," diye teşvik ettim ve adam bir hayvana dönüştü, pistonlu kalçalarıyla beni kesinlikle korkuttu. Tek yapabildiğim canımı kurtarmak için dayanmaktı.

Auburn tüm doğru yerlere vuruyordu ve omurgamın dibinde bir orgazmın oluştuğunu hissedebiliyordum. Yavaş yavaş sırtımdan yukarı doğru çıkmaya başladı ve bacaklarım beklentiyle titredi. Elini saçlarımdan çözdü, aramıza soktu ve klitorisimi okşayarak beni sallanmakta olduğum ince uçurumdan aşağı itti.

"İşte bu kadar. Benim için gel, bebeğim." Dişleri boynumu ısırды, beni işaretledi. "Artık benimsin."

"Seninki," diye kabul ettim isteyerek, ayak parmaklarım serin mermere doğru kıvrılırken tırnaklarım omuzlarını ısıırıyordu. İtişlerini yavaşlatarak, ben aşağı inerken kalçamı usulca okşadı.

"Biliyor musun," diye boynuna doğru nefes aldım, "dairemdeki bakım ekibinin gerçekten oyunlarını geliştirmesi gerekiyor. Bir boruyu tamir etmeye geldiklerinde bu neredeyse hiç olmuyor."

Auburn başını geriye doğru salladı. "Ne demek *neredeyse hiç*-" Benim alaycı sırıtişımı görünce kaşları çatıldı.

"Beni kışkırtmayı seviyorsun, değil mi?" Dizlerim titrediğinde elleriyle belimi kavradı ve beni tezgahın üzerinden kaydırıldı. "Arkanı dön, sana gülümseyecek bir şey vereyim."

Dönüp ellerimi düz zemine koyduğumda, Kumral uzanıp gömleğimi yırttı ve iki düğme yere çarptı.

"Az önce mahvettiğin gömleğin senin gömleğin olduğunun farkındasın, değil mi?" Giysiyi kollarımdan kaydırırken omzumun üzerinden sordum.

"Umurumda olmadığının farkındasın, değil mi?" diye karşılık verdi. "Çıplak olmanı istiyorum ki teninin her santimine tapabileyim."

"Şey, bu şekilde ifade ettiğinizde..."

Göğsüm siyah mermerin serinliğine bastırılana kadar beni eğdi ve kıcıma şaplak attı. "Bu ukalalık başını belaya sokacak, bebeğim." Diğer tarafıma da vurdu ve sonra elleriyle her iki yanağımı da yatıştırdı. Fişi kıcıma soktuğunda kıvrandım. "Bu nasıl bir his?"

"İyi. Gerçekten dolu ama iyi."

Tekrar çevirdi ve yavaşça çekip lavaboya attı. Eğilerek göğsünü sırtıma bastırdı ve yanağımdan öptü. "Şimdi kıcını sikebilir miyim, Gianna?" diye fısıldadı, eve geldiğinden beri ilk kez gerçek adımı kullanıyordu.

"Evet, sadece... yavaş git, tamam mı?"

"Yapacağım, bebeğim. Dünya kadar vaktimiz var."

İnce anal kayganlaştırıcı tüplerinden bir tane daha çıkardı ve yavaşça içime soktu, içimdeki soğuk jeli serbest bırakmak için sıktı. Sonra uzun aletini eline alarak arka girişime hizaladı ve aynada gözlerimle buluştu.

"Seni seviyorum," diye mırıldandı, sözleri gerginliğini yaklaşık kırk kademe düşürdü.

"Ben de seni seviyorum."

Auburn ileri doğru bastırdı, sikinin başı dar halkamı itti ve ben irkildim. Tıkaçtan çok daha büyüktü. Ellerim yumruk haline geldi ve burnumdan derin nefes alıp ağzımdan yavaşça verdim.

"En kötü kısmı da bu, tatlım. İyi misin?" diye sordu, sesi endişeyle kalınlaşmıştı.

Gözleri benimkileri hiç bırakmadı ve rahatlamaya başladığımı hissettim. "Ben iyiyim," diye ona güvence verdim.

Elini bacaklarımın arasına kaydırarak, iki parmağıyla klitorisimi nazıkçe okşadı ve uyarılma seksimde dalgalandı. "Evet, öyle yap," dedim başımı sallayarak. "Bu iyi hissettiriyor."

Hassas küçük düğmemle ilgilenmeye devam ederek kıkımın bir santimini daha aldı ve inledi. "Tanrım, Gianna. Etrafımda çok sıkı duruyorsun." Kalçalarını ileri geri hareket ettirmeye başladı, ellerim pürüzsüz tezgâha dayanana kadar sıkı vuruşlarla beni gerdi. "Bana nasıl hissettiğini söyle, tatlım."

Popomdaki dolgunluk daha önce deneyimlediğim hiçbir şeye benzemiyordu ve onun usta parmakları bacaklarımın arasındayken, aslında bundan zevk almaya başlamıştım. "Samimi hissettiriyor," dedim ona ve bana nazıkçe gülümsedi.

"Öyle, bebeğim. Benim için de öyle. Seni incitiyor muyum?"

O kadar çok kayganlaştırıcı kullanmıştı ki, aşırı gerginliğe rağmen içime rahatça girip çıkıyordu. "Canımı yakmıyorsun. İçimde daha fazlasını istiyorum."

"Mmmm, benim için çok iyi bir kız oluyorsun," diye inledi, içime daha derine batarak.

Bu kelimelerin bana ne yaptığını tam olarak biliyordu ve bir ürperti omurgamdan aşağı yavaşça süzüldü. Klitorisimi küçük darbelerle tekrar tekrar çimdiklediğinde, Auburn'ün benden her zaman çekebileceği zevkin yükselişini hissetmeye başladım. Kalçalarımı geri ittim, dar deliğim ona karşı öğütürken uzunluğunun geri kalanını yuttu ve sert bir lanet ısırdı.

Ellerinden biri sırtımdan yukarı kayd ve saçlarımı kavradı, sırtım göğsüne yaslanana kadar çekti. Dizlerini bükerek kulağıma doğru hırlarken içime girmeye devam etti. "Sikim artık tüm deliklerine girdi, bebeğim. Bu sana sahip olduğum anlamına geliyor. Amin. Kıçın. Ağzın." Başımı çevirerek ağzımı kendi ağzıyla kapattı, öpücüğü yüksek sesle emerek bitirmeden önce dilimi agresif bir şekilde emdi.

"Asla başka birini istemem," diye nefes nefese kaldım, onun sahipliğinin gücüne kapılmışım. "Sen benim sahibimsin."

"Bir daha hiçbir erkek sana dokunamayacak." Bunu sert ve derin bir hamleyle noktaladı. "Kimse benim olana dokunamaz."

Başımı salladım çünkü boğazım tamamen uyarılma ve duygularla tıkanmıştı ve yüzünde sahiplenici bir memnuniyet ifadesi belirdi ve seksilik faktörünü on kat artırdı. *Sanki bu konuda yardıma ihtiyacı varmış gibi.* Saçlarımı serbest bırakarak elini boğazımı sarana kadar kaydırды. Ve sonra amıma şaplak attı. Sertçe.

"Tanrım," diye inledim.

"Hoşuna gitti mi?" diye sordu, boynumun kenarını ısırıp emerken. "Sikim seni götten sikerken bu güzel amcığa şaplak atmam hoşuna gidiyor mu?"

"Evet, baba," diye ciyakladım. Beni tekrar tokatladı ve kıçımdaki kalın girintinin etrafında sıkıldım.

"Lanet olsun, kadın. Benim için gelmene ihtiyacım olacak. Kendimi daha fazla tutamayacağım. Kıçın çok sıkı ve çok tatlı." Kalçalarının hızı, boynuma uyguladığı baskı ve diğer elinin bacaklarımın arasına vurma sıklığı gibi arttı. Mavi gözleri aynada beni büyülüyordu. "Babanın uslu küçük kızı ol, Gianna."

Ve bu benim için her şeyi yaptı. Tüm vücudum aydınlandı, orgazmımın yoğunluğuyla sarsıldı ve vücudumun kontrolünü tamamen ele geçirirken adını tekrar tekrar haykırdım. Daha kendime gelemeden, göğsüm bir kez daha makyaj masasına bastırılana kadar beni ileri itti ve bacağımı kaldırdı, böylece dizimin iç kısmı tezgahın üzerinde duruyordu.

Sonra bana gerçekten sahip olmama izin verdi. Kalçaları beni mermere çiviliyordu, gözleri birleştığımız noktaya dikilmişti. "Çok güzel lan," diye mırıldandı sıkılmış dişlerinin arasından. Çenesindeki her kas gergindi ve ben nefes kesici erkeğime bakarken o tüm kontrolünü kaybetti, itişleri vahşi ve düzensiz hale geldi.

Başını geriye atıp kükreyerek doruğa ulaştığında neredeyse tekrar boşalıyordum. Auburn içime pompalamaya devam ederken, siki içimde tekrar tekrar sarsıldı, sıcak salınımı kıçımın iç duvarlarını kapladı.

Sonunda öne doğru yığıldı, göğsü sırtımı kapladı. "Tanrı aşkına, Gianna. Hiç bu kadar sert boşalmamıştım." Dudakları şefkate dönüştü, omzumdan kulağıma kadar öptü.

Fısıldadığında sesi zar zor duyuluyordu, "Daha önce yanılmışım, evcil hayvan. *Bana* sahipsin."

BÖLÜM 29

"AUBURN, annen telefonda. Önemli olduğunu söylüyor." *Kahretsin!*
Bugün Cuma'ydı ve Pazar günü ailemin evinden ayrıldığımdan beri tüm hafta boyunca onun telefonlarından kaçmışım. Zavallı Tony de ve artan öfkesiyle başa çıkmaya çalışıyordu.

"Sorun yok Tony. Bağla onu."

Rahatladığı sesinden belliydi. "Hemen."

Hattın çaldığını duyunca açtım. "Chloe," dedim sertçe.

"Sonunda annenin çağrısına cevap vermeye karar verdin," diye tersledi. "Size nasıl yardımcı olabilirim?"

"Öncelikle, Pazar günü akşam yemeğinden önce kabaca ayrıldığınız için özür dileyebilirsiniz."

Evet. Böyle bir şey olmayacak. "Hayır. Sıradaki?"

Telefondan kanının kaynadığını duyabiliyordum. "*Sırada,*" diye alay etti, "Magdalena'dan sana bir mesaj var, çünkü onun telefonlarına da c e v a p v e r m e y i reddediyorsun."

"Harika," dedim kesin bir ifadeyle.

"Neden bu kadar kaba olmak zorundasın?" Cevap vermeyince devam etti. "Müstakbel eşin Pazartesi günü seninle konuştuğunu ve sana bir teklifte bulunduğunu söyledi."

"Birincisi, o benim gelecekteki hiçbir şeyim değil. O geçmişteki bir hata. Ve evet, onunla konuştum ve *teklifini* reddettim..."

"Sana kabul etmen için bir şans daha vereceğini söylememi istedi. Pazartesi gecesine kadar vaktin var."

Başımı sallayarak uzun bir nefes verdim. "Küçük fino köpeğine teklifini kabul etmeyeceğimi söyleyebilirsin ama ona benden özel bir mesaj iletmeni istiyorum. Bunu yazmak isteyebilirsin çünkü ona kelimesi kelimesine söylemeni istiyorum." Bir an durakladım. "Magdalena Lewis'e bana karşı gelmeden önce uzun uzun düşünmesi gerektiğini söyle. Sonuçlarından hiç hoşlanmayacaktır."

"Bu kadar dramatik olma, Auburn."

"Size bu teklifin neleri içerdiğini söyledi mi?"

"Hayır, ama seni affetmeyi ve geri almayı teklif ettiğini varsayıyorum."

Güldüm, sesi sert ve mizahsızdı. "Tamam, Chloe. Eğer düşünmek istediğin buysa."

"Neden bana Chloe diyorsun? Ben senin annemim." "O

zaman öyle davran," diye karşılık verdim telefonu

kapatmadan önce.

Kendimi toparlamak için bir an durduktan sonra başımı salladım. Magdalena'nın blöf yaptığını ummuştum ama görünüşe göre öyle değildi. Cep telefonumu elime alıp bir numara çevirdim.

"Owens, Kavanaugh ve Underwood Hukuk Bürosu. Ben Michelle. Aramanızı nasıl yönlendirebilirim?"

"Merhaba, Michelle. Ben Auburn Bouvier. Edward Owens ile görüşmek istiyorum, lütfen."

"Bay Bouvier, korkarım Bay Owens şu anda ofis dışında.
Sizi ortaklarımızdan birine bağlayabilir miyim?"

Kaşlarım çatıldı. "Hayır, sorun değil. Onu cep telefonundan arayacağım."

"Çok üzgünüm efendim ama... aslında Bay Owens hastanede."

Kafamın içinde alarm zilleri çaldı. Ed üniversiteden eski bir arkadaşımdı.
"O iyi mi?"

"Olacak. Böbrek taşı var, o yüzden şu anda kimseyle konuşacak durumda değil."

"Ooh," dedim yüzümü buruşturarak. "Ona benden daha iyi olduğunu söyle."

Michelle güldü. "Kendini daha iyi hissettiğinde bunu ona ileteneğim.
Konuşmanız gereken yasal bir mesele mi var? Çünkü ortağı Bayan Ramirez
şu anda tüm müvekkilleriyle ilgileniyor."

Parmağımla alt dudağımı okşadım. "Biraz acil bir durum."

"Sizi temin ederim ki Bayan Ramirez son derece nitelikli. Kendisi
doğrudan Bay Owens'a bağlı olarak çalışıyor ve olabildiğince zeki. Bugün
saat birde sizi onunla görüştürebilirim."

Hayal kırıklığımın sesime yansımalarına izin vermemeye çalışarak, "Sorun
değil. O zaman görüşürüz."

Saat bire on beş kala hukuk bürosuna girdim, lacivert ayakkabılarım geniş
ahşap zemine hafifçe vuruyordu. Daha önce buraya hiç gelmemiştim. Ed ve
ben genellikle yemek yerken iş konuşmayı tercih ederdik ya da daha basit
meseleleri telefonla hallederdik.

Firmanın aldığı astronomik saat ücretini burada harcıyor olmalı diye
düşündüm, gözlerim Venedik sarısı duvarlarda gezinirken ve

gömme aydınlatma. Tam önümde koyu gri bir duvar vardı ve üzerinde *Owens, Kavanaugh, & Underwood* yazıyordu. Altın rengi, fırçalanmış metal resepsiyon masasında durdum ve açık kahverengi saçlı, mavi gözlü, güzel, genç bir kadınla konuştum.

"Saat 1'de randevum var. Ben Auburn Bouvier."

Gözleri üzerime tam oturan lacivert takım elbisemi bir aşağı bir yukarı taradı ve benimkine döndüklerinde çapkın bir gülümsemeyle parladı. "Evet, biliyorum." Gülümsemesine karşılık vermeyerek başımı salladım. Buraya arkadaş edinmek için gelmemiştim. "Ben Michelle. Telefonda konuşmuştuk. Bu taraftan gelin, sizi Bayan Ramirez'in ofisine götüreyim."

Gözlerimi, benim yararım için yürüyüşüne kattığı fazladan salınımdan ziyade başının arkasından ayırmadan onu takip ettim. Birkaç ay önce olsa, gözlerim arkasına yapışmış olurdu ve muhtemelen gece bitmeden yatağıma girmiş olurdu, özellikle de yaydığı küstah *mevcut* titreşimlerle. Ama Michelle zerre kadar ilgimi çekmedi.

Koridorda yürürken ve sağa dönerken sohbet ediyor, arada bir arkasına bakıp kirpiklerini kırıştırıyordu. Ben de tek kelimelik cevaplar veriyordum, ruh halim bariz bir şekilde *müsait olmadığımı* haykırıyordu. Çünkü ben tam olarak öyleydim. Biri hariç her kadın için tamamen ulaşılmazdım.

Michelle bir kapının yanında durdu ve kapıyı açıp kafasını içeri sokmadan önce kapıyı çaldı. "Saat bir yönün burada." Kapıyı tamamen açtı ve eli *yanlışıklıkla* benimkine değdiğinde içeri adım attım. Ona sert bir bakış attım ve hızla geri çekilip kapıyı arkasından kapattı.

Odaya birkaç adım attıktan sonra elimi tokalaşmak için önüme uzatmışım ki gözlerim masanın arkasındaki kadına takıldı. Benim

Bön bön bakarken elim yanıma
düştü. "Güveç mi?"

Latin kadın sırttı ve başını salladı. "Görüyorum ki o aptal lakabı
unutmamışsın." Masanın etrafında döndü. "Programımda adınızı
gördüğümde, bunun siz olmanız gerektiğini biliyordum. Başka hiç kimsenin
adı *Auburn Bouvier* kadar gösterişli olamaz."

"Kardeşim hariç," diye karşılık verdim ve gülümsemesi biraz
durakladı. Sıcak bir sarılma için kollarımı ona doladığımda "Doğru,"
dedi. "Nasılsın, Kassie?"

Kadın kucaklamama karşılık verdi ve sonra ellerini yakamda aşağı yukarı
gezirdi. "Mükemmel. Şu haline bak! Büyümüşsün. On iki yaşından beri
büyümediğinden değil."

"Annemle birlikte olmak zorundaydım," dedim kuru bir sesle ve
Kassie'nin dudaklarının kenarları gerildi.

"Ailen nasıl bu arada?"

"Babam emekli ama annemi görmezden gelmekle meşgul."

Elimi tutmadan önce gözlerini devirerek, "Onu suçladığımı söyleyemem,"
dedi. "Gel ve otur." Beni oturma alanına götürdü ve koyu gri, deri bir
kanepeye yanıma oturdu.

Sonunda ben konuşana kadar garip bir sessizlik etrafımızı sardı. "Kassie,
her şey olup bittikten sonra seninle pek konuşamadım."

Dudakları alaycı bir gülümsemeyle yukarı kıvrıldı. "Söyleyebilirsin,
Auburn. Kardeşin beni hamile bıraktıktan sonra."

"Evet, ondan sonra. Ailemin davranışları için özür dilemek istedim.
Çoğunlukla annem ama babam onu gerçekten susturmalıydı. Sana karşı tam
bir sürtük gibiydi."

"Özür dilemeni gerektirecek hiçbir şey yok. Bana karşı her zaman çok naziktiniz ve beni hoş karşıladığınızı hissettirdiniz. Aksine..." Sözleri kesildi ve gözlerini benimkilere çevirmeden önce başka tarafa baktı. "Ve annen onu evden kovduktan sonra Monty'ye sahip çıkman... Bu senin için harika bir şeydi."

"O benim kardeşim," diye cevap verdim basitçe.

Kassie'nin gözleri, başparmaklarının hızla döndüğü kucağına kaydı. "O nasıl?"

İçimi çektim. "Ondan pek haber alamıyorum. Sen kaybolduktan sonra lisenin son sınıfını bitirdi ve Florida'ya gitti. Şimdi bir polis dedektifi."

Başparmaklarına gülümsedi ve başını salladı. "Bu iyi bir şey. Sence Evelyn'le olanlar yüzünden mi?"

Kız kardeşimin adı geçtiğinde gözle görülür bir şekilde sarsılmamaya çalıştım. Artık kimse konuşmuyordu.

"Muhtemelen. Sen ve Evelyn..." bu isim gerçekten de dilime yabancı geldi... "birbirinizden birkaç hafta sonra ortadan kaybolduğunuzda, bu onu gerçekten şaşırttı. Mezuniyetini atladi ve tek kelime etmeden gitti." Nazik bir el hareketiyle onu durdurdum. "Bana ne olduğunu anlatabilir misin? Nereye gittiğini?"

Konuşmadan önce alt dudağını çiğnedi. "Düşük yaptıktan sonra, ailem beni tüm toksinlerden uzaklaştırmak istedi. Sanırım Monty'yi görmeme izin vermelerinin tek nedeni evleneceğimizi düşünmeleri idi. Sonra..." Sesi biraz kırıldı ve kalbim sempati ile sıkıştı. "Bebeğimi kaybettikten sonra bizi Pennsylvania'ya taşıdılar. Telefonumu elimden aldılar, böylece onunla iletişim kuramadım. Birkaç hafta sonra bir arkadaşımın telefonunu ödünç aldım ama Monty'nin numarası artık kullanılmıyordu."

"Nasıl olsa seninle evlenecekti," dediğimde başını kaldırdı.

Yutkundu ve konuyu değıştirmeden önce güzel kahverengi gözleri yaşlarla doldu. "Kız kardeşin hakkında bir şey duydun mu?"

Üzgün bir şekilde başımı sallayarak, "Hayır, sadece aynı bilgiler. Üniversitedeki ilk yılının bahar tatilinde arkadaşlarıyla Cancún gezisine gitmiş. Herkes sabahın ikisinde yatmaya karar vermiş ve arkadaşları onu en son gördüklerinde odasına doğru gidiyormuş."

"Yaklaşık bir yıl boyunca davayı haberlerden takip ettim ve sonra bir gün bu konu hakkında konuşmayı bıraktılar."

Elimi saçlarımda gezdirerek başımı salladım. "FBI yıllarca bizimle irtibatta kalmasına rağmen dosyayı faili meçhul dosyalar arasına aldılar. ABD'ye geri getirilip getirilmediğinden emin değiller ama kaybolduktan yaklaşık bir hafta sonra Florida, Jacksonville'in dışındaki bir benzin istasyonunda çalışan bir tezgâhtar onu tanıdığına yemin etmiş. Kadının bir gece çok geç bir saatte geldiğini, tuvaleti kullandığını ve gittiğini söyledi. Bir adamla birlikte olduğunu düşünüyor ama adamın neye benzediğini hatırlayamıyor. Kadının neden tanıdık geldiğini anlamaya çalışmakla meşgulmüş."

Kassie eliyle ağzını kapattı. "Aman Tanrım. Bu... vay canına. Bunu haberlerde hiç duymamıştım."

"Olayı medyadan uzak tuttular. Tezgâhtar ertesi sabah eve gidip yatmış ve o gece haberleri izledikten sonra gördüğü kadının Evie'ye çok benzediğini fark etmiş. Yerel polisi aramış, onlar da FBI ile temasa geçmişler ama ellerinde pek bir şey yokmuş."

"Güvenlik kameraları var mıydı?"

Başımı üzüntüyle salladım. "Hayır, küçük bir anne-baba dükkânıydı ve ondan sonra izler kayboldu."

"Bu berbat. Sadece umutlanmana yetecek kadar, ama gerçekten devam etmen için yeterli değil."

"Evet, sanırım Monty bu yüzden Florida'ya taşınmaya karar verdi. Onun görölmüş olabileceği ya da olmayabileceği son yere daha yakın olmak için."

"Her zaman çok yakındılar," dedi düşünceli bir ifadeyle. Evie ile Monty arasında sadece bir yaş fark vardı ama kardeşim o kadar uzundu ki insanlar onları sık sık ikiz sanırdı. "Ben otuz iki yaşımdayım, o da şimdi otuz üç yaşında olurdu, değil mi?"

Başımı salladım. "Evet, benden beş yaş küçük."

"Çok üzgünüm, Auburn. Bilmemek korkunç olmalı."

"En kötüsü de bu." Kız kardeşim hakkında neredeyse hiç konuşmasam da, bu beni son on beş yıldır her gün onu düşünmekten alıkoymadı. Hayatta olup olmadığını merak ediyordum.

Kassie'nin eli ön kolumun üzerine kapandı. Onun ne kadar dokunaklı olduğunu unutmuştum, eskiden alışmam gereken bir şeydi bu. Ailem *sevecen* denebilecek bir aile değildi.

"Tüm bunları aradan çıkardığımıza göre, bugün size nasıl yardımcı olabilirim?"

Koltuğa yaslanarak uzun bir nefes verdim. "Bana şantaj yapılıyor."

Kara kaşları havaya kalktı. "Vay canına. Tamam. Bu işle mi ilgili?"

Başımı sallayarak, "Hayır. Bu tamamen kişisel. Eski sevgilim, Magdalena Lewis."

"Şantajın şartları nedir?"

"Eğer ona beş milyon dolar vermezsem, basına bir şeyler anlatmakla tehdit etti." Devam etmemi beklerken gülümsemesi sakinleşmişti. "Cinsel şeyler."

Kassie gözünü bile kırpmadı. "Bunlardan herhangi biri yasadışı mı?"

"Ne? Hayır. Öyle bir şey değil. Sadece bazı şeyleri... belli bir şekilde tercih ediyorum." Kulaklarımın kızardığını hissedebiliyordum.

"Daha açık konuşabilir misiniz? Bunun çok kişisel bir mesele olduğunu biliyorum ama bana söyleyeceğiniz her şey gizlidir."

Ellerimi yüzümde gezdirdim. "Bu işi sen hallediyorsan, nasıl olsa öğreneceksin, sanırım. Yatak odasında kontrol bende olmalı ve ben de biraz sertleşebilirim."

"Onun üzerinde hiç iz, çürük, kesik ya da yanık bıraktınız mı?"

Onun gerçekçi ses tonu karşısında kaşlarım neredeyse tavana çarpacaktı. "Hayır, öyle bir şey değil. Vanilya seks dışında bir şeyle ilgilenmiyordu, bu yüzden rutinimiz buydu. İlişkimizin başlarında ona şaplak atıp atamayacağımı ya da onu bağlayıp bağlayamayacağımı sordum ama hayır dedi. Ona baskı yapmadım ya da bir daha sormadım." Dirseklerimi dizlerime dayayarak ellerimin topuklarını göz çukurlarıma bastırdım ve "Bunu Kasserole ile konuştuğuma inanamıyorum" diye homurdandım.

Güldü ve kolumu okşadı. "Edward'la konuşuyormuşsun gibi davran."

Gözlerimi ona doğru yuvarladım. "Edward'dan çok daha iyi kokuyorsun."

Gülümsedi. "Bunu takdir ediyorum. Eğer cinsel aktiviteleriniz sırasında Bayan Lewis'i hiç incitmediyseniz, sorun nedir?"

"Başka kadınlarla konuştuğunu söyledi. Ayrıldığımızda birlikte olduğum kadınlarla. Onlar benim tercihlerime biraz daha yatkınmış. Tüm bu bilgileri ve ona yapmak istediğim şeyleri anlatmakla tehdit ediyor." Gözlerimi sıkıca kapattım. "Tüm dünyanın nasıl sevişmekten hoşlandığını bilmesini istemiyorum. Babamın. Kahretsin, kız arkadaşımın babası."

"Şimdi de başka biriyle mi çıkıyorsun?"

Yüzüme yayılan gülümsemeyi engelleyemedim. "Evet. Adı Gianna ve altı haftadan biraz fazla bir süre önce tanıştık. Magdalena ve ben

ayrıldık," diye belirttim.

"Ve Gianna'nın da sizinle ilgili bu özel bilgiyi öğrenmemesini mi tercih edersiniz?"

"O zaten farkında." *Ve yine de beni seviyor.* "Ona şantaj girişiminden de bahsettim."

"Anlıyorum." Kassie kollarını göğsünün üzerinde kavuşturdu. "Yapabileceğim şey şu. Olaya karışan kişi sayısını azaltmak için doğrudan savcıya gidebilir ve polisle konuşmaktan tamamen kaçınabilirim. Böylece basına bir şeylerin sızma ihtimali azalır. Belki Magdalena bölge savcısını işin içine soktuğunu öğrenirse geri adım atabilir. Şantaj çok ciddi bir suçtur, özellikle de burada bahsettiğimiz para miktarı söz konusuysa. Bir milyon doların üzerindeki her şey için yirmi beş yıla kadar hapis cezası alabilir."

"Vay be. Tamam." Tekrar konuşmadan önce bu düşünceleri bir süre beklettim. "Onun illa hapse girmesini istemiyorum; sadece geri çekilmesini ve beni rahat bırakmasını istiyorum."

"Ve şu an itibariyle ona hiç para ödemediniz mi?"

"Hayır ve yapmayacağım da. Onunla tüm bağlantımı kestim ama dört gün önce binamın önünde benimle yüzleşti. Beni tehdit edip para istediğinde ona siktirip gitmesini söyledim. Ama bugün annem aracılığıyla bir mesaj gönderdi ve tekrar düşünmek için Pazartesi gecesine kadar zamanım olduğunu söyledi."

Kassie'nin gözleri yuvalarından fırladı. "Annen de mi bu işin içinde?" Başını iki yana salladı. "Tam bir baş belası, değil mi?" Dudakları kenetlendi ve başını salladı. "Özür dilerim. Annen olduğunu biliyorum."

"Benim hesabıma geri durmayın. O kadınla başka bir şey yapmak istemiyorum. Yıllardır Magdalena'yla birlikte olmam için bana baskı yapıyor ama geçen Pazar gerçekten çizgiyi aştı. Gianna'yı utandırdı ve bu benim kabul edemeyeceğim bir şey."

Eski dostumun yüzü yumuşadı. "Gianna'yı gerçekten önemsiyorsun, değil mi?" "Onu seviyorum. Bu bilginin başkalarına sızmasını istemememin başlıca nedeni o.

basına. Benimle birlikte olduğu için utanmasını asla istemem."

"Senin adına sevindim, Auburn. Dünyadaki tüm mutluluğu hak ediyorsun." Kaşları birbirine çarptı. "Yani annen sana şantaj yapıldığını biliyor mu?"

Başımı salladım. "Magdalena'nın 'teklifini' kabul etmem için bana Pazartesi gününe kadar süre tanıdığı mesajını ilettiler ama bu teklifin aslında şantaj olduğunu bildiğini sanmıyorum."

Kassie ayağa kalktı ve masasına geçerek bir bloknotun üzerine bazı notlar karaladı. "Bugün Bayan Lewis'e bir ihtarname göndereceğim. Bazen bir avukatın sesini duymak, kişinin yaptığı şeyi durdurması için yeterli olur."

"Savcıya göstermek için videoya ihtiyacınız var mı?" Kassie'nin kafası döndü. "Elinde video mu var?"

"Evet. Konuşma arabamın arkasında gerçekleşti ve şoföründen kamerayı açmasını istedim."

Sırıltısı tamamen hınzırca bir hal aldı. "Mükemmel. New York tek taraflı rızanın geçerli olduğu bir eyalettir, yani taraflardan biri -bu siz oluyorsunuz- rıza gösterdiği sürece bir konuşmayı kaydedebilirsiniz. Bir duruşmada kullanılıp kullanılamayacağı konusunda bazı kısıtlamalar var, ancak şu anda bunun için endişelenmiyoruz. Elinizde onun bir suç işlediğine dair kanıt olduğunu bilirse, belki o zaman geri adım atar. Tabii akıllıysa."

Ağzım yana doğru kıvrıldı. "Ne demek istediğimi anlıyorsan, çekmecedeki en keskin bıçak o değil. Ama belki işe yarar." Ayağa kalktım, cebimden küçük çipi çıkardım ve yeni parlak avukatıma uzattım.

"Harika. Siz gittikten sonra bunu izleyeceğim ve ihtarnameye ayrıntıları ekleyeceğimden emin olun."

Bir elimle enseme ovuşturarak, "Bir şey daha var. Magdalena hakkında kamuoyuna açıklanmasını istemeyeceği bazı bilgilere sahibim."

Kassie'nin dudakları ince bir çizgi halinde sıkıştı. "Eğer intikam pornosuysa, unut gitsin."

Eski sevgilinin çıplak fotoğraflarını veya seks videolarını yayınlamak suçtur."

"Hayır, hayır. Öyle bir şey değil," dedim başımı sallayarak. "Magdalena ve ben yaklaşık beş yıldır bir dargın bir barışıktık. En son birlikte olduğumuzda beni aldattığından şüphelendim ve özel bir dedektife onu takip ettirdim."

"Ve bir şey mi buldu?" Başımı salladım ve Kassie ellerini masasına bastırarak bana doğru eğildi. "Auburn, eğer bu bilgiyi açıklamakla tehdit edersen, şantaj yapmaktan da suçlu olursun."

Başımı salladım. "Bu bilgiye sahip olduğumu bile bilmiyor ve ona söylemeyi ya da onu tehdit etmeyi hiç planlamıyordum. Eğer önce o saldırırsa, üçüncü bir tarafın bunu basına sızdırmasını sağlayacaktım."

Bu konuyu düşünürken gözleri tavana dikildi. "Tam olarak akıllıca olmasa da, bunun yasadışı olması için herhangi bir neden düşünemiyorum. İnsanlar her gün ünlüler ya da yüksek profilli kişiler hakkında basına bir şeyler açıklıyor." Bakışlarını tekrar yüzüme dikti. "Hukuk danışmanınız olarak dikkatli olmanızı söylüyorum. Eski bir arkadaşınız olarak -ve herhangi bir sıfatla avukatınız olarak değil- dikkatli olun ama onu duvara çivileyin diyorum."

Ağzımdan bir kahkaha tufanı koptu. "Küçük tatlı Kasserole'e ne oldu?"

Kassie dudaklarını büzdü. "O gitti. Ben bu firmanın en iyi dava avukatlarından biriyim ve buraya iyi davranarak gelmedim."

Elimi uzattım ve o da sıkıca kavradı. "Her şey için teşekkür ederim. Ekibimde olduğun için çok mutluyum, Kassie."

"Burada olduğuma sevindim."

Aklıma bir düşünce geldi. "Hâlâ Ramirez adını kullandığını fark ettim. Hiç evlenmediniz mi?"

Yüzü sertleşti. "Birkaç yıl önce evlendim, ama bu başka bir zaman için uzun bir hikaye. Üç yaşında bir oğlum var ve bu kadar çok çalışmamın nedeni o. Ona büyürken sahip olamadığım hayatı vermek istiyorum."

Kassie fakir büyümüştü, züppe annemin onu onaylamamasının nedenlerinden biri de buydu. Ama zeki, nazik ve azimliydi, bu yüzden onu çok seviyordum.

"Bu harika, Kassie. Sizi motive eden bir şeylerin olması çok önemli. Ben çok uzun zamandır buna sahip değildim. Elbette babamı etkilemek istiyordum ama şimdi hayatımda tamamen farklı nedenlerle daha iyi bir adam olmak istememi sağlayan biri var."

"Gianna?" Başımı salladım. "Çok özel bir kadına benziyor." Sırıtişım tüm yüzümü kapladı. "Öyle."

"Aferin sana, Auburn." Sinirli bir şekilde dudaklarını yaladı. "Senden büyük bir iyilik isteyebilir miyim?"

"Herhangi bir şey."

"Monty ile fazla konuşmadığını söylediğini biliyorum, ama beni gördüğünden bahsetmezsen memnun olurum. Aramızda olan her şey

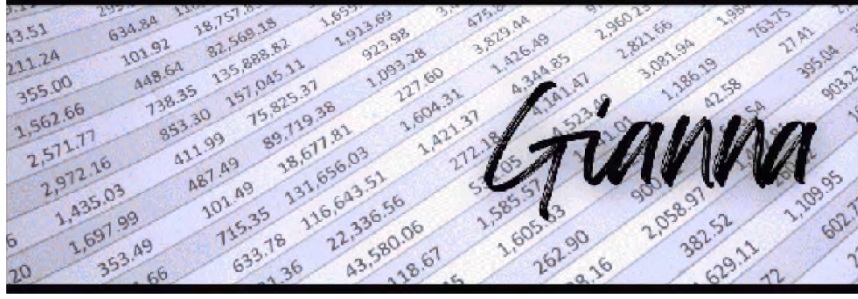
Bizim için köprünün altından çok sular aktı ve eminim eski anıları canlandırmazsanız çok memnun olacaktır."

Bundan pek emin değildim ama kabul ettim.

Ona tekrar sarıldım ve alnından öptüm. "Seni tekrar görmek güzeldi, Kasserole."

"Sen de, Auburn."

BÖLÜM 30

Salı günü tek başıma uyandım ve Auburn'ün yatağından yuvarlanarak çıktım. Tuvaleti kullandıktan, dişlerimi fırçaladıktan ve onun tişörtlerinden birini giydikten sonra erkek arkadaşımı aramaya koyuldum. Onu ofisinde bilgisayarının başında buldum.

"Bir şey var mı?" Kapı aralığından sordum, başını kaldırdı ve içeri girmemi işaret etti.

Masanın etrafından dolaşarak kucağına yerleştim. "Günaydın bebeğim," dedi şakağımyı öperek. "Hayır. Henüz bir şey yok."

Dün gece, Pazartesi, Magdalena'nın son teslim tarihiydi ve gün akşama dönerken Auburn'ün gerginliğinin arttığını hissedebiliyordum. Onu sakinleştirmenin tek yolu çok uzun, çok yavaş bir oral seks yapmaktı. Sonunda yalvarışlarına boyun eğip boşalmasına izin verdiğimde, yatağa yığıldı ve doğrudan uykuya daldı.

Ama bugün? Bu sabah bir kez daha üzerindeki stresi hissedebiliyordum. "Sana daha fazla kafa vermem gerekiyor mu?" Yüzümü boynuna dayayıp onu öperek sordum.

Bana gülümsedi. "Hayır, bebeğim. Ben iyiyim. Aslında dün gece için sana bir çene masajı borçluyum." Yüzümü kavrayarak, parmakları ve başparmağıyla beni şefkatle okşadı.

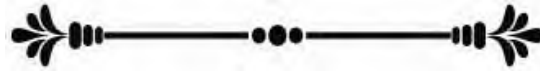
"Babamla öğle yemeğini atlayıp evde seninle kalmamı ister misin?"

"Tabii ki hayır," dedi kızgınlıkla. "Bebek bakıcılığına ihtiyacım yok." "Tamam, eğer eminsen."

"Öyleyim," dedi popomu okşayarak. "Ben de biraz ofise gideceğim zaten."

"4 Temmuz'da mı?"

"Evet, İtalya'daki bir tedarikçiyle telefon görüşmem var. Sen hazırlan, ben de seni yolumun üzerindeki restorana bırakayım."

"Merhaba baba," dedim, onu restoranın içinde bulduğumda yanağından öperek. "Burası harika kokuyor."

Sipariş vermem için beni tezgâha doğru yönlendirdi. "Şehirde bulduğum en iyi barbekü mekânı burası. Sahipleri aslında Teksaslı. Sen çocukken ayın 4'ünde hep barbekü yediğimiz için barbekü yememiz gerektiğini düşündüm."

"Aslında bunu hatırlıyorum. Arka bahçedeki tütsüde yemek pişiriyordun," dedim gülümseyerek ve başımın üstündeki büyük menüye doğru döndüm. "Burada ne var?"

"Göğüs eti ve pirzola," diye yanıtladı babam hemen. "Bir de annenin eskiden yaptığı gibi sıcak su mısır ekmeği var. Paylaşmak için bir sepet sipariş edeceğim."

"Kulağa hoş geliyor."

Oturduktan ve bir çalışan yemeğimizi getirdikten sonra Auburn konusunu açmaya karar verdim. "Patronun birkaç hafta içinde onunla birlikte bir ödül törenine gitmemi istedi."

Babam ağzına bir parça göğüs eti tıktırdı ve çiğnerken başını salladı. "Bana söyledi. Sırf patronum olduğu için gitmek zorundaymıydın gibi hissetmeni istemiyorum."

Başımı salladım. "Hayır, ben gitmek istedim. Geçen sefer haklıydın. Bir sürü insanla tanıştım ve aslında eğleneliydi." *En azından bilincim yerindeyken.*

Rahat bir nefes aldı. "Tamam, güzel. Auburn'ün hayır demesi zor bir adam olduğunu biliyorum."

Orası kesin. "İşler nasıl gidiyor?" Yumuşak göğüs etinden bir ısırık almadan önce sordum.

"Her şey harika gidiyor. Auburn son zamanlarda etrafta olmak için oldukça keyifli. Eskisi kadar gergin görünmüyor."

Dr Pepper'ımdan bir yudum alarak başımı salladım. "Gittiğimiz hastane etkinliğinde onun yanında olmayı çok kolay buldum. Dikkatli, çekici ve hatta biraz da komikti."

Babam çiğnemeye ara verdi. "Büyüleyici, ha?" Başımı salladım, kalbim hızla çarpmasına rağmen rahat görünmeye çalışıyordum. Çatalını bıraktı ve kollarını masanın üzerinde kavuşturarak bana doğru eğildi. "Bak, Gianna. Auburn'ün yakışıklı olduğunu biliyorum ama onun yanında dikkatli olmanı istiyorum."

"Ne demek istiyorsun?" Sulu bir pirzola ağzımın yarısına kadar gelmişken sordum. "Sadece ona aşık olmanı istemiyorum. O senin için doğru kişi değil."

Kalbim neredeyse göğsümden çıkacaktı. "Bunu sana söyleten ne?"

"O biraz playboy, tatlım. Asla tek bir kadınla yetinmez. Magdalena onun için en yakını oldu. Beş yıldır onunla çıkıyor."

Onunla bir gelecek ya da evlilik hakkında konuştuğunu hiç duymadım. O öyle bir tip değil. Pek çok kadın zengin ve yakışıklı olduğu için Auburn Bouvier'nin yatağına isteyerek giriyor," dedi babam gülümseyerek ve elimi okşayarak, "ama senin bunun için fazla zeki olduğunu biliyorum."

Hayır, değilim. Birden midemin bulandığını hissettim. Sevdiğim adam, babamın asla kabul etmeyeceği tek adam. *Bununla ne yapmam gerekiyor?*

Meselenin çözüldüğünü düşünen babam sohbeti tekrar yemeğe çevirdi. Doyduğumu ve kalanını götüreceğimi söylemeden önce birkaç ısırik daha almayı başardım.

"Bu çok eğlenceliydi, tatlım. Benimle öğle yemeği yediğin için teşekkür ederim." Babam taksinin arkasında kolunu bana doladı ve ben de başımı omzuna yasladım. Auburn'ü sevdiğim için beni hiç affedecek miydi? Beni hayatından tamamen çıkarır mıydı? Kesinlikle hayır. O beni seviyor.

Belki aramızdaki mesafe nedeniyle her zaman yakın olamadık ama babam bana hiçbir zaman kendimi önemsiz hissettirmedi. Bir yandan tam zamanlı çalışırken bir yandan da dedem ve nineme bakmak için uçakla gidip gelmek onun için zor olsa da hayatımdaki tek bir önemli olayı bile kaçırmadı.

"Neye gülüyorsun?" diye sordu babam omzumu sıkarak.

Başımı kaldırıp ona baktım. "Ben üçüncü sınıftayken izlemek için Teksas'a kadar geldiğin oyunu düşünüyordum."

"Oh, tatlım. Bu şimdiye kadarki favorimdi. Sen bir süper yıldızdın." "Ben bir zürafaydım," dedim açıkça. "Ve kağıt hamurundan boynu kırılmış solomon yarısında Colby Simmons'ın üzerine düştüm."

"Ve sen yüzünde kocaman bir gülümsemeyle dans etmeye ve şarkı söylemeye devam ettin."

"Evet, öyle yaptım ve şimdi düşününce biraz soğukkanlı hissediyorum. Colby beyin sarsıntısı geçirdi."

Babamın kahkahası tüm vücudunu sarstı. "Sen tanıdığım en soğuk kalpli insansın, Gianna. Her zaman tatlı bir çocuktun, şimdi ise sıcakkanlı ve nazik bir genç kız oldun. Artık bana yakın yaşadığın için çok mutluyum." Gözleri yaşlarla doldu ve kalbim biraz kırıldı. "Annenle boşandığımızda New York'a taşınmak hayatımın en zor kararıydı. Büyükbabam Alzheimer'a yakalanmıştı ve ninem onunla tek başına başa çıkamıyordu. Annen harika bir insan olduğu için sana bir şey olmayacağını biliyordum ama hâlâ her gün bunun için kendimi suçlu hissediyorum."

Yanağımdan bir damla gözyaşı süzüldü ve kollarımı babama doladım. "Kendini suçlu hissetme baba. Ayrı yaşıyor olsak da, babasızlığın yakınından bile geçmedin. Haftada birkaç gece yatmadan önce beni arardın ve mümkün olduğunca sık ziyarete gelirdin. Anneme her ay düzenli nafakanın dışında gönderdiğin ekstra parayı bilmediğimi sanma."

Yüzü pembeleşti. "Sana bundan bahsetmemesini söyledim. Sadece ihtiyacın olan her şeye sahip olduğundan emin olmak istedim."

"Bana söylemedi. Her gün okuldan eve geldiğimde postayı kontrol ederdim ve bana her zaman mektup gönderdiğin için senden gelen zarfları yırttığımda çekleri görürdüm." Babam beni başımın üstünden öptü. "Bütün mektupların hâlâ bende."

Yüzünde bir sırıtma belirdi. "Gerçekten mi? Onları sakladın mı?"

Başımı salladım. "Mektuplarınla ve birlikte gittiğimiz filmlerin bilet koçanlarıyla dolu bir anı kutum var. Bir de Fort Worth Hayvanat Bahçesi'nde bana aldığın o küçük pelüş zebra. Tabii ki biraz pasaklı çünkü on üç yaşına kadar onunla yattım."

Anı kutusundan bahsedilmesi bana Auburn'le birlikte başlattığımız kutuyu hatırlattı ve suçluluk duygusu kalbimin dışından içeri sızdı. Çünkü babama Auburn'le olan ilişkimden bahsetmeyerek yalan söylüyordum.

Ben daha ağzımı açıp söyleyemedi babamın telefonu çaldı ve cebinden çıkarıp mesajı kontrol etti. "Kahretsin!" diye bağırdı, kaşları çatılmıştı. "Şoför bey," diye seslendi, "lütfen bir sonraki sağa dönebilir misiniz? Ofisime gitmem gerekiyor."

Adam nefesinin altında bir şeyler homurdandı ama manevra yaparak diğer şeride geçti.

"Sorun ne baba?"

Endişeli bakışlarını bana çevirdi. "Auburn yerel bir çocuk evindeki çocukların bu akşam piknik yapmak ve havai fişekleri izlemek için parka gitmelerini ayarladı." Kalbim yerinden fırlayacak gibi oldu. Bana söylememişti bile.

"Peki sorun nedir?"

"Çocuklardan dördünün engelli ulaşımına ihtiyacı var ve o minibüsün şoförü az önce bana mesaj attı. Gıda zehirlenmesi geçirmiş, bu yüzden en kısa zamanda başka bir erişilebilir araç bulmam gerekiyor."

Gülümsedim ve elimi koluna koydum. "Sorun yok. Halledeceksin. Ve sadece birkaç blok ötede olduğu için oradan eve yürüyebilirim."

Taksi sağa dönerken başıyla onayladı. "Hemen şurada sağda."

Şoför durduğunda babam parasını dedi ve beni arabadan indirdikten sonra hızlıca kucakladı. "Seni yarın ararım, tatlım." O içeri girer girmez eve yürüdüm ve kalan yemekleri buzdolabına koydum. Sonra kanepeye uzandım ve ellerimi saçlarımda gezdirdim.

"Ne halt edeceğim ben?" Boş odaya sordum. "Bana ne yapacağımı söyle, Nana. Anne. Kimse yok mu?" Kimsenin bir tavsiyesi yok gibiydi.

Diğer tarafta, günlerdir buraya gelmediğim için evin etrafını düzeltmeye karar verdim.

Banyo tezgahını silerken sarı bluzumun önüne barbekü sosu damladığını fark ettim. *Teşekkürler, memeler.*

Gömleğimi ve şortumu çıkarıp dolabımdaki kıyafetleri karıştırdım ve kırmızı beyaz puantiyeli şirin bir sundress bulduğumda gülümsedim. Beyaz sandaletlerimi giydim ve yürüyüşe çıkmaya karar verdim.

Anderson ve Hanson'a el salladım ve telefonum yeni bir e-posta aldığını bildirdiğinde daha ön kapıdan yeni çıkmıştım. Duvara yaslanarak kontrol ettim, haftalar önce mülakat yaptığım muhasebe firmasından geldiğini görünce kalbim çarpmaya başladı.

Sevgili Bayan Moschella,

Üzülerek bildiriyoruz ki...

Gözlerim yaşarmadan önce ancak bu kadarını okuyabildim. Başparmağım körlemesine rehberimi buldu ve Auburn'ün adına dokundu.

"Merhaba güzelim."

"Merhaba."

Sanki aniden sandalyesinde dik oturmuş gibi deri gıcirtısı duydum.

"Gianna, sorun ne?"

"Özür dilerim. Aptalca davranıyorum. Gitmene izin vereceğim."

"Bir şeye üzülüysen aptallık etmiyorsun. Şimdi söyle bana," dedi o emredici sesiyle.

Boğazımdan küçük bir hıçkırık sesi çıktı. "İşi alamadım." "Ah, tatlım. Özür dilerim. Birinin kışını tekmelememi mi istiyorsun?"

Bu beni biraz güldürdü. "Hayır, ama minnettarım."

"Sarılmaya ne dersin?"

"Şu anda kulağa oldukça hoş geliyor."

"Tamam, bebeğim. Ofisime gel ve-" Sözünü

kestim. "Yapamam, Auburn. Babam orada."

"Oh. Evet, doğru. Um, ne giyiyorsun?"

"Ciddi misin? Şu anda telefon seksi mi yapmak istiyorsun?" Tısladım.

Derin kıkırdaması telefonda yankılandı. "Hayır, komik kız. Güvenliğe ne giydiğini söyleyeceğim, böylece bina bugün ziyaretçilere kapalı olduğu için seni içeri alacaklar. İkinci kata çık, asansörden sola dön ve son sola dön. Seninle orada buluşuruz."

"Tamam, kırmızı puantiyeli bir elbise giyiyorum."

Telefonu kapattık ve birkaç blok yürüyerek Bouvier binasına gittim ve ön kapıdan içeri girdim.

"İyi günler, Bayan Gianna," dedi bekçi, yanımdan geçerken kibarca başını sallayarak, ben de selamına karşılık verdim.

İkinci kata çıktığımda, soldaki son koridora gelene kadar Auburn'ün talimatlarını takip ettim. Burada sadece iki kapı vardı ama Auburn'ü görmedim.

Belki henüz burada değildir. Ya da belki kapılardan birini çalmamı istemiştir.

Bir kapıya doğru döndüm ama elimi kaldıramadan bir kol belime dolandı ve büyük bir el çılgılığını bastırmak için ağzımı kapattı.

BÖLÜM 31

"SHHH, BENİM," diye fısıldadım Gianna'nın kulağına, bizi odaya geri götürüp kapıyı tekmeleyerek kapatırken.

"Bana kalp krizi geçirtmeye mi çalışıyorsun?" diye sordu ağzını kapatıp onu çevirdiğimde.

"Hayır, sinsi olmaya çalışıyordum," dedim ve nabızı başparmağımda hızla atarken elimi boynunun kenarına doladım. "Seni korkuttuğum için özür dilerim." Dudaklarını usulca öpmek için eğildim ve tatlı vücudu benimkine mükemmel bir şekilde uyum sağladı.

Kollarımı beline dolayarak, öpüşmemiz derinleşirken onu kaldırdım. Dudaklarımı isteksizce onunkilerden çekerken döndüm ve onu odanın ortasındaki masanın üzerine oturttum.

Başını omzuma yasladı ve iç geçirdi. "Teşekkür ederim. Buna ihtiyacım vardı." Elleri saçlarımın arkasıyla oynadı. "Seni rahatsız ettiğim için özür dilerim. Sadece biraz korktum çünkü gerçekten lanet olası bir işe ihtiyacım var ve diğer yerlerin hiçbirinden bir görüşme için geri dönüş almadım."

"Sakın özür dilemeye kalkma," dedim ona. "Burada çalışabileceğini biliyorsun, değil mi? Muhasebe departmanımda?"

Başını kaldırdı. "Bu gerçekten çok hoş ama ben kendi başıma bir iş bulmak istiyorum."

"Çok bağımsız bir kadın olduğunu biliyorum ve bu sende en çok sevdiğim şeylerden biri. Yine de teklifim hâlâ geçerli." Onun sevimli burnunun ucunu öptüm. "Babanla öğle yemeği nasıl geçti?"

"İyi idi," dedi ve sonra tereddüt etti. "Bana havai fişek gösterisinden önce bir grup çocuk için piknik yemeği vereceğinizi söyledi."

"Oh, um, evet. Onlar için güzel bir ikram olur diye düşündüm." "Gidebilir miyiz?"

Birkaç kez göz kırptım ve dudaklarımı büzdüm. "Aslında havai fişek gösterisi için bizim için planlarım var."

"Belki en azından pikniğe gidebiliriz?" O güzel yeşil gözlerini bana diktiğinde, onu hiçbir şeyden mahrum edemezdim.

Parmak uçlarımı yanağında gezdirdim. "İstersen bunu yapabiliriz."

Alt dudağını ısırды ve başını salladı. "Bence eğlenceli olur."

"Sen nasıl istersen, bebeğim. Bu elbiseyi giyecek misin?" Gözlerim vücudunda bir aşağı bir yukarı g e z i n d i .

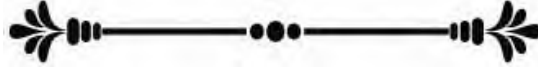
"Bunda bir sorun mu var?" diye sordu cilveli küçük eteğini düzeltirken.

"Bir şey değil. Sana çok yakışmış. Çok şenlikli." Dizlerinden başlayarak ellerimi yavaşça kalçalarında g e z d i r d i m . "Ve kısa."

"Neden bana öyle bakıyorsun?"

Dudaklarımda hınzır bir sırıtış belirdi. "Sanırım sana neden böyle baktığımı çok iyi biliyorsun. Stresten kurtulmak için bulduğum çözümü hatırlıyorsun, değil mi?"

Pembe dili alt dudağında gezindi ve bacaklarını ayırdı. "Sanırım bu konuda bir şeyler söylediğini hatırlıyorum," dedi ben dizlerimin üzerine çökerken nazlı nazlı.

Yirmi dakika sonra, Tora'yı karşıımızdaki odadan çıkarken bulmak için kapıyı açtığımda kızımın yüzünde kocaman bir sırıtış vardı. *Kahretsin.*

"İkinize de merhaba," diye şarkı söyledi.

Gianna yanımda olduğu yerde donakaldı, gözleri fal taşı gibi açılmıştı.

"Burası da iplik odası, Bayan Moschella," dedim elini hızla bırakarak. "Kumaşlarımızı oraya götürebilir ve herhangi bir kıyafet için mükemmel eşleşen veya zıt ipliği bulabiliriz."

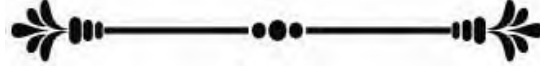
"İplik odasını ziyaret etmeyi seviyorum," dedi Tora yüzünde zorlukla gizlediği bir sırıtışla.

Kızım yutkundu ve kızarmış yüzünü gülümsemeye zorlayarak başını salladı. "Büyüleyici. Bana bunu gösterdiğiniz için teşekkür ederim Bay Bouvier, ama şimdi gerçekten gitmem gerekiyor." Ve kıcı yanıyormuş gibi asansöre doğru koşmaya başladı.

"Tora," dedim ona doğru bir adım atarak.

"Tek kelime etmenize gerek yok, Bayım." 'Anahtarı' dramatik bir şekilde omzunun üzerinden atmadan önce fermuarını çekip dudaklarını kilitliyormuş gibi yaptı. Sonra ironik bir şekilde ağzını açtı ve "Hay Allah. Gömleğinize küçük bir *iplik bulaşmış gibi* görünüyor." Gianna'nın uzun, siyah saç tellerinden biri olduğu belli olan şeyi omzumdan çekti ve yere düşmesine izin verdi. "Yarın görüşürüz patron," diye seslendi koridorda ilerlerken.

Ellerimi pantolonumun ceplerine sokarak omuzlarımı duvara yasladım ve gözlerimi kapattım. *Tanrım. Sır saklamaktan yoruldum.*

Gün batımından hemen önce, Gianna ve ben parka girdik, ben büyük bir soğutucu taşıyordum, Gianna ise battaniye ve çantasını taşıyordu. Çocuk evinin müdürü beni fark etti ve biraz telaşlı görünerek koşarak yanıma geldi.

"Bay Bouvier! Sizi burada görmeyi beklemiyorduk."

Gülümsedim ve elini sıkmadan önce soğutucuyu yere bıraktım. "Merhaba, Bayan Jenkins. Bu arkadaşım Gianna Moschella. Gelip çocuklarla birlikte yemek yememizin eğlenceli olabileceğini düşündü."

Müdür sıcak gülümsemesini Gianna'ya çevirdi ve el sıkıştılar. "İkinizi de aramızda görmekten çok memnunuz. Boş bir yer bulabildiğiniz her yere battaniyenizi kurun. Ben de size bir torba yiyecek getireyim. Her zaman çok fazla gönderiyorsunuz efendim, o yüzden bol miktarda var." Bakışlarını soğutucuya çevirdi. "Tabii kendi yemeğinizi getirmediyseniz."

"Hayır, çocuklar ne yiyorsa onu yiyeceğiz," diye güvence verdi Gianna. "Onlar için buzlu şeker getirdik, eğer sorun olmazsa."

Bayan Jenkins ellerini çenesinin altında birleştirdi. "Oh, bu çok iyi. Çok heyecanlanacaklar!" Koşarak gitti ve biz battaniyeyi çimlere serer sermez iki torba yiyeceklerle geri döndü. "Buyurun, her torbada bir şişe su var." Onu çağırdılar ve Gianna ile ben battaniyenin üzerine yerleştik.

"Uzun zamandır McDonald's yememiştim," diye yorumladım, çantadan küçük bir hamburger ve patates kızartması çıkararak. Dişlerimi çizburgere geçirirken onaylar bir ses çıkardım. "Mickey D's'i ne kadar sevdiğimi unutmuşum."

Gianna kendi yemeğini çıkardı ve kıkırdadı. "Auburn Bouvier'i fast food yerken göreceğim hiç aklıma gelmezdi."

Dilimi ona doğru uzattım ve bir ısırık daha aldım. Küçük bir çocuk, içinde genç bir kızın olduğu küçük bir tekerlekli sandalyeyi iterek yaklaştı. İkisinin de kum sarısı saçları ve iri mavi gözleri vardı. Kızın tekerleklerini kilitledi ve yanına yaklaşıp kendi eliyle sıkıdığı kızın eline uzandı.

"Merhaba," dedi benimle doğrudan göz teması kurarak. "Senin adın ne?"

"Ben Auburn," dedim ve elimi uzattım. Çocuk elimi sıkı ve beni etkiledi. Bu kadar küçük bir adam için beni sıkıca kavradı.

"Ben Jaxon, bu da kız kardeşim Jane. Beş yaşındayız ve siz sormadan söyleyeyim, evet ikiziz."

Bir kısıp bastırdım. Bu çocuk taşaklıydı. "Bu benim arkadaşım, Gianna. Biz ikiz değiliz," dedim ve çocuk kıkırdadı. Küçük kız utangaç bir şekilde başını eğdi ve her birimize küçük birer el salladı.

Jaxon bize "Pek konuşmaz," diye bilgi verdi.

"Jackson adında bir arkadaşım var," dedim çocuğa.

"Hm, *x ile* mi yoksa *ck* ile mi yazılıyor? Çünkü benimki *x ile yazılıyor*."

"Onunki eski usul *ck* ile çünkü o yaşlı bir adam." Gözlerimi açtım "Ellili yaşlarında" diye fısıldadı.

Jaxon gözlerini bana dikmeden önce güldü. "Adın ne demiştin?"

"Auburn," diye cevap verdim.

Küçük kaşları birbirine çarptı. "Bayan Jenkins, Auburn Booby-A adında birinin bu akşam bize yemek ısmarladığını söyledi. Sen misin o?"

Kahkahalarımı gizlemek için dudaklarımı kapatmak zorunda kaldım.

"Evet, ben Auburn Bouvier. İkiniz de yiyecek bir şeyler aldınız mı?"

Küçük kız başını salladı, değerli yüzünde bir gülümseme belirdi ama yine de konuşmadı. Yine de kardeşi konuştu. "McDonald's'ı çok seviyoruz. Neredeyse hiç gitmiyoruz ama. Jane patates kızartmasına bayılıyor."

Gianna elindeki patates kızartması kabını havaya kaldırdı. "Ben bayağı doydum. Benimkini alabilirsin."

Jaxon ellerini dizlerinin üzerine koydu ve kız kardeşine doğru eğildi. "Fazladan patates kızartması ister misin Janie?" diye sordu nazikçe.

Mutlu bir şekilde başını aşağı yukarı salladı ve gülümsemesi tüm parkı aydınlattı. Sessizce "Teşekkür ederim" dediğinde gözyaşlarını göz kapaklarının arkasını sızlattı. Gianna'ya bakarken, onu sol gözünü çekiştirirken yakaladım.

Jane altın kızartmaları teker teker yerken Jaxon sabırla kabı Jane'in önünde tuttu. Bitirdiğinde "Benimkini de alabilirsin," dedim. Küçük çocuk kız kardeşine daha fazla isteyip istemediğini sordu ama o başını hayır anlamında salladı. "Neden sen yemiyorsun dostum?"

Omuz silkti ve kucağıma atlayıp yemeği almadan önce dişlerini göstererek sırttı. O neşeyle yemeğini yerken bir kolumu onun küçük bedenine dolamak nefes almak kadar doğal geldi.

Gianna Jane'in önünde dizlerinin üzerine çöktü ve "Sana sarılabilir miyim?" diye sordu. Çocuk ona gülümsedi ve ince kollarını uzattı.

Jaxon bir lokma kızarmış patates yerken, "Janie yürüyemiyor," dedi. "Biz iki yaşındayken biri bacağını incitmiş. Daha önce yaşadığımız yerden o zaman alındık. Ameliyat olması gerekiyor." Şaşırmıştım ve birinin o küçük kıza zarar verdiği düşüncesi kanımı kaynatmıştı. "Bunların hiçbirini hatırlamıyorum ama Bayan Jenkins bana anlattı. Bize sahip olduğu için kutsanmış olduğunu ve her zaman başkaları için bir lütuf olmaya çalışmamız gerektiğini söyledi."

Tanrım, bu çocuk beni öldürüyor, diye düşündüm ve çocuk yurduna yüklü miktarda para bağışlamayı aklıma not ettim.

Kız kardeşi onunla tanıştığımızdan beri ilk kez iki kelimeden fazla konuştuğunda Jaxon'ın başı döndü. "Saçların çok güzel," diyordu Gianna'ya. "Saçımı örebilir miyim?"

"Tabii ki. Kendi başına oturabilir misin?"

"Evet." Gianna kızı oturur pozisyona getirdi ve sonra çocuğun saçlarına ulaşabilmesi için dirseklerinin üzerine yaslandı. "Saç örme konusunda gerçekten iyiyimdir. Kendi saçımı kendim yaparım."

"Gerçekten mi? Çok profesyonel görünüyor," diye övdü kadınım.

"Diğer kızlara da yapıyorum ve bana ödeme olarak fazladan fıstık ezmeli kraker veriyorlar."

Tamam, bunu çok büyük bir bağış yap. Bu çocukların yeterince yemek yiyemediklerini düşünmek bile içimde bir şeyleri kırdı.

Jane'in minik parmaklarının Gianna'nın saçlarını çevik bir şekilde ayırıp bükerek sırtından aşağıya doğru mükemmel bir Fransız örgüsü haline getirmesini izledim. Gianna'nın yönlendirmesiyle çantasından bir saç bandı çıkarıp küçük kıza uzattım, o da ustalıkla örgünün kuyruğuna doladı.

Gianna doğruldu ve bir eliyle saçlarını ovuşturdu. "Bu harika bir his Janie. Nasıl görünüyor?" Başını oynatarak örgünün omuzlarının arasında ileri geri sallanmasını sağladı.

"Muhteşem," dedi çocuk kıkırdayarak.

Güzel kadınım Jane'le yüzleşene kadar etrafında döndü ve iki elini birden tuttu. "Çok teşekkür ederim. Sıcak havalarda saçlarımı örmeyi seviyorum. Hey, herkes için buzlu şeker getirdik. Onları dağıtmaya yardım etmek ister misin?"

"Evet!" dedi çocuk, gözleri heyecanla parlıyordu. "Yardım etmeyi seviyorum. Bayan Jenkins bazen yemekten sonra elma dağıtmama izin veriyor."

Küçük bir el yüzüme dokundu ve ben de üzgün, mavi gözlerle bana bakan Jaxon'a baktım. "Auburn, ben de yardım edebilir miyim?"

Saçlarını karıştırarak, "Tabii ki yapabilirsin dostum. Sen ve Jane buzlu şeker dağıtım koordinatörleri olabilirsiniz." Ayağa kalktım ve soğutucuyu açmadan önce neredeyse hiç ağırlığı olmayan Jane'i tekerlekli sandalyesine kaldırdım.

Gianna ve ben donmuş tüplerin uçlarını kesmek ve onları Jaxon ve Jane'e vermekle meşguldük, bu kadar önemli bir iş yaptıkları için inanılmaz gururlu görünüyorlardı. Küçük kızın sesi diğer çocuklardan birine "Kırmızı mı mavi mi?" diye her sorduğunda daha da güçlenirken kalbim gururla kabardı.

Bana ve Gianna'ya teşekkür etmek için yanıma gelen tüm çocuklarla tanışmaktan gerçekten keyif aldım ve onların davranışlarından çok etkilendim. Bayan Jenkins ve personeli, belli ki sınırlı kaynaklara sahip olmalarına rağmen bu çocuklarla olağanüstü bir iş çıkarıyorlardı.

Soğutucu boşaldığında herkes yapış yapış olmuştu ama mutluydular. Bayan Jenkins ve onunla birlikte çalışan diğer sekiz kadın ve erkek ellerinde ıslak mendillerle dolaşarak herkesin elini yüzünü temizledi.

Müdür bana yaklaştı ve sert bir bakışla, "Eller, Bay Bouvier" dedi.

Ellerimi uzattım ve ben gülerken ellerimi iyice silmeye başladı. "Lütfen, Bayan Jenkins. Parkta bana mini bir banyo yaptıran herkes bana Auburn demeli."

Güldü ve gülümsediğinde ne kadar nazik görüldüğünü fark ettim. Saçları neredeyse tamamen kırışmış, alnında ve kahverengi gözlerinin etrafında endişe çizgileri oluşmuştu. "Tamam, Auburn. Ben Caroline. Biz kesinlikle

Her yıl çocuklar için bunu yaptığınız için size minnettarım. Buraya gelip onları bizzat ziyaret etmeniz de benim için özel bir zevkti."

Caroline temizlik uzmanlığını Gianna'nın ellerine yöneltirken, "Hepsi bu güzel bayanın fikriydi," dedim ve sevgiyle bir kolumu kadının omuzlarına doladım. "Ev için ihtiyacınız olan başka bir şey var mı?"

Caroline bir omzunu silkti ve artık boş olan mendil kutusunu havaya kaldırdı. "Bunlar. Bunları deli gibi tüketiyoruz. Bittiğinde bez kullanıyoruz ama bu da çamaşır masraflarımızı artırıyor. Ayrıca, mendiller daha hijyenik. Biyolojik olarak parçalanabilenleri almaya çalışıyoruz çünkü çevre için daha iyi."

Yapması gereken onca şey varken bunu dert etmesine bile şaşırmıştım ama bu onu daha çok sevmeme neden oldu. "Bu hafta bir teslimat yaptıracağım," diye ona güvence verdim.

BÖLÜM 32

Etrafta dolaştıktan ve tüm çocuklarla vedalaştıktan sonra, Gianna ve ben parktan ayrıldık. Omzunun üzerinden özlemle baktığında biraz tökezledi ve ben de soğutucuyu bırakıp onu belinden yakaladım. Çenesini usulca kavrayarak yüzünü kendime çevirdim.

"Bebeğim, havai fişekler için burada kalmak ister misin? İstersen kalabiliriz."

Gözyaşları kirpik çizgisinden damlamak üzereyken başını salladı. "Hayır, ağlayıp kendimi rezil etmeden önce gitmek istiyorum."

Dudaklarımı şefkatle onunkilere bastırdım. "Ağlamak seni bir pislik yapmaz; bu kadar önemsendiğin için seni harika bir insan yapar." SUV aracımı park ettiğimiz yere vardığımızda, Gianna battaniyeyi arkaya yerleştirirken ben de soğutucuyu yükledim.

Arabaya bindikten sonra uzun bir süre ön camdan dışarı baktım. "Eve biraz yiyecek götürmek istiyorum. Sadece birkaç tane almayı planlamıştım ama sanırım alışverişe kendim gitmek istiyorum." Nazık, tatlı kadınıma döndüm. "Benimle gelmek ister misiniz?"

Gözyaşlarının arasından gülümserken bana hiç bu kadar güzel görünmemişti. "Bunu çok isterim." Bizi daireme doğru geri götürürken elini uzattım. "Havai fişekleri nerede izleyeceğiz?" diye sordu.

"Bu bir sürpriz."

Otoparkıma girdiğimde başını salladı. "Balkonunda mı? Kulağa harika geliyor."

Yanlış izlenimini düzeltmedim, sadece arabadan inmesine yardım ettim ve soğutucuyu daireme kadar taşıdım. "Birazdan başlarlar," dedim onu asansöre doğru götürürken.

"Bekle. Nereye gidiyoruz?" diye sordu, ayak uydurmak için biraz koşarak.

"Sana söyledim, bu bir sürpriz." Kartımı yuvaya ittim. Sonra sadece çatı katı anahtar kartı takıldığında açılan küçük bir paneli açtım ve bir düğmeye bastım. Araba yükselmeye başladı.

"Senin dairenin en yüksek daire olduğunu sanıyordum," diye düşündü.

Şaşkın dudaklarını öpmek için eğildim ve "Öyle" dedim. Birkaç saniye sonra kapılar açıldı ve ben gülümsedim. Her şey mükemmel görünüyordu, tam da belirttiğim gibi.

"Çatıdayız," diye bağırdı Gianna, asansörden fırladı ve geniş bir daire çizerek döndü. "Aman Tanrım! Çok güzel!"

Senin kadar güzel bir yüzde bile değil, diye düşündüm, anahtar kartımı cebime koyarken. "Bize biraz şarap getireyim." Küçük bistro masasına doğru yürürken, Gianna tepemizde çaprazlama parıldayan ışıkları seyrederken gözlerimi ondan ayırmadım. İkimize de birer kadeh kırmızı şarap doldurdum ve tam o mekânın ortasındaki gömme küveti bulduğu sırada ona döndüm.

"Jakuzi mi? Ciddi misin?" diye sordu, sandaletlerini çıkarıp ayaklarını suya sokarak kenara oturdu. "Keşke bilseydim ve yanımda mayo getirseydim."

Şarap kadehlerini ve şişeyi çıkıntıya yerleştirdikten sonra eğildim ve parmağımı spagetti askısının altından geçirerek kolundan aşağı kaydırđım. "Burada takım elbiseye ihtiyacımız yok," diye alçak sesle söz verdim ve dilimle çıplak, tuzlu teninde tembel daireler çizdim.

"Gerçekten mi?" Gözleri etrafı taradı ve küçük sığınağımızı kare bir çatı çanağına dönüştüren çevredeki yüksek duvarları buldu.

Ayağı kalkmasına yardım ettim ve elbisesinin alt eteklerine uzandım. "Böyle rahat mısın tatlım?" Başını salladı ve ben de elbiseyi yukarı kaldırıp başının üzerinden geçirdim, onu ilk gördüğümde göğsümden hayvansı bir ses yükseldi. Gianna'yı çıplak görmekten bıkaçağımı hiç sanmıyordum. "Bunlar öğleden sonra giydiğın külotlar değil," dedim parmağımı beyaz ipek iç çamaşırının üstünde gezdirerek.

Bana masumca göz kırptı. "Çünkü adamın biri diğerlerini çaldı."

Lacivert polo tişörtümü kot pantolonumdan çekiştirmeye başladığında gözlerimi ona diktim. "Bir adam mı?"

"Uh-huh. Bir iplik dolabında garip bir adamla tanıştım ve beni domaltıp bana çok yaramaz şeyler yapmadan önce benden tam bir ziyafet çekti. Oldukça... erkeksiydi."

"Tam bir aygıra benziyor," diye yorumladım gömleğimi başımın üzerinden çıkarıp pantolonumu giymeye başladığında.

"Şimdiye kadar yaşadıklarımın en iyisi," diye fısıldadı, bana doğru eğildi ve göğüslerinin uçlarının çıplak göğsüme sürtünmesine izin verdi. O pantolonumu indirmeden önce ben neredeyse pantolonumdan fırlayacaktım. "Sonra da külotumu *çalıp* cebine tıktı."

"Ne piç ama," dedim kot pantolonumu çıkarırken. "Bahse girerim onları ofisine götürmüş ve çok iyi bir kadınla telefon görüşmesi yaparken koklamıştır."

önemli bir müşteri."

"Evet, muhtemelen," dedi Gianna, külotunu çıkarırken. "Biraz ucube birine benziyordu."

İpeksi kumaşı ondan kaparak burnuma götürdüm, uzun bir nefes alıp verirken inlerken gözlerim onunkilere kilitlendi. "Ve ucubelik senin için bir sorun mu?"

Fokurdayan suya adım atarken omzunun üzerinden bana göz kırptı. "Ben öyle bir şey demedim."

Gülerek, arkasına geçmeden önce külotunu yerde biriken elbisenin üzerine fırlattım. Cilveli şakalaşmalarımıza bayılıyordum; daha önce başka bir kadınla hiç böyle bir şey yaşamamıştım ama Gianna içimdeki bir şeyi ortaya çıkarmıştı. Eğlenceli ve özgürleştirici bir şey.

Oturdum ve onu kucağıma çektim, o da sırtını göğsüme yasladı. Şaraba uzanarak ona bir kadeh uzattım ve kendi kadehimden uzun bir yudum aldım, kuru meyvemsi tat tomurcuklarımda parıldıyordu.

"Ooh, bakın! Başlıyorlar," dedi Gianna, ilk havai fişekler gökyüzünde vızıldarken sapsız bardağından bir yudum alarak. Kolumu uzattım ve tepedeki peri ışıklarını kapatmak için düğmeye bastım, böylece tek aydınlatma yumuşak mavi su altı ışıkları ve karanlık gökyüzüne karşı çok renkli flaşlar oldu.

Bir süre sessizce izledik, abartılı gösteri geceyi aydınlatırken şarabımızı içtik. Gianna başını çevirdi ve bana baktı. "Auburn, birlikte ilk tatilimizi romantik kılmak için o kadar zahmete girdin. Çocuklarla parkta yemek yemek isteyerek planlarını mı bozdum? Akşam yemeğini burada yemeyi mi planlamıştın?"

"Hayır bebeğim," dedim ona, biraz yalan söyleyerek çünkü aslında burada, çatıda şık bir yemek yemeyi planlamıştım. "Bu mükemmel bir fikirdi ve

başka bir yerde olmayı tercih ederdim."

Bana yaslanırken gülümsemesi memnuniyet vericiydi. "Auburn Bouvier'in parkta McDonald's yemeyi mükemmel bir gece olarak değerlendireceği kimin aklına gelirdi?"

"4 Temmuz'da çocuklar için park şeyini hep yapardım ve yardım ettiğimi düşünürdüm ama hiç oraya gidip çocuklarla bir araya gelmemiştim. Bu gece bana tamamen yeni bir bakış açısı kazandırdı, anlıyor musun?" Başını salladı, ben de şarabımı bırakıp onunkini aldım ve aynısını yaptım. Nazik parmaklarımı çenesine koyarak yüzünü kendime doğru eğdim ve dudaklarına doğru fısıldadım: "Bana ihtiyacım olduğunu hiç bilmediğim bir bakış açısı *kazandırdın*."

Sonra onu öptüm, dudaklarımla ve dilimle o anda hissettiklerimin bir kısmını bile aktarmaya çalıştım. Bu kadın sadece yedi kısa hafta içinde benim dünyam olmuştu ve beni her yönden değiştirmişti.

"Auburn, sana ihtiyacım var," dedi, bacaklarını benimkilerin dışına kadar kaydırarak.

"Benim de sana ihtiyacım var," dedim ona dik oturup kalkarken. Sikimi girişine yerleştirdim ve hemen üzerime çöktü, beni ıslak sıcaklığıyla sardı. Ellerim arkadan belini tuttu ve hareket etmeye başladığında elleri denge için bileklerimi kavradı.

Gianna'nın başı arkaya doğru eğikti, uzun örgüsü suyun üzerinde süzülüyordu ve beni becerirken sırtı kavisliydi. Üstte olmayı her zaman sevmişimdir, istekli bir kadını yatağın içine sokmayı ya da elim saçlarında dolaşırken arkadan ona vurmayı. Ama *bu*? Gianna'nın üstteyken beni becerme şekli bir sonraki seviyeydi.

Kendini tamamen oyuna kaptırmış, sanki ihtiyacı olan tek şeymiş gibi sikimde aşağı yukarı kayıyordu. Her yukarı vuruşta beni sıkıca kavradı.

ve aşağı inerken bana sertçe vurdu. Havai fişek gösterisi finale yaklařtıķa, ışıklar daha göz kamaştırıcı hale geldi ve patlamalar birbirine yaklaştı ve Gianna ve ben kendi kreşendomuzu bulduk.

Kalalarımız birbirimize karşı daha hızlı hareket ettikçe sıcak küvetin kenarlarından su akmaya başladı ve onun içinde hiç olmadığım kadar derine indim. O hazır olana kadar orgazmımı kontrol etmeye çalışırken dişlerim alt dudağımı sertçe ısırđı.

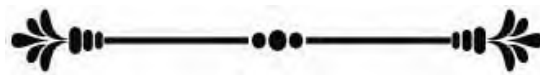
"şimdi!" diye seslendi, amcığı etrafımda sıkılaşırken, uzun bir inilti çıkardım ve kendimi onun içine bıraktım.

Tepedeki patlama ve çatırtılar kaybolduğunda, sadece ağır nefes alış verişlerimizin sesleri ve havayı dolduran duman, klor ve seks kokularıyla baş başa kaldım.

Kollarımı ortasına doladım ve güzel vücudunu kendime doğru çektim, yüzümü omzuna gömdüm.

"Seni seviyorum," dedi usulca, dudakları şakağıma bastırarak.

"Ben de seni seviyorum," dedim ona. "Tahmin edebileceğinden çok daha fazla."

arşamba sabahı Gianna'yı uyandırmadan sıvışmayı başardım. Çok istememe rağmen. Onu nazik günaydın öpücükleri ve tatlı sözlerle uyandırmak istemiştim. Kadın beni tam bir aptala dönüştürmüştü ve ben de bundan yüzde yüz memnundum.

"Günaydın Tony," dedim i ofisime giderken neşeyle. "Günaydın, Auburn. Avukatınız Bayan Ramirez aradı bile. ve gelir gelmez onu aramanızı istedi. nemli olduğunu söyledi."

Neşeli ruh halim, ensemdede bir huzursuzluk hissi belirince biraz bozuldu. Dün Magdalena'dan haber alamayınca, belki aklı başına gelmiştir diye küçük bir rahatlama hissine kapılmışım.

"Onu hemen arayacağım." Kapıyı kapatırken başparmağım daha masama varmadan Kassie'nin numarasına çarptı. "Hey, Kasserole. N'aber?"

"Bu sabah NYC Gossip sitesine girdin mi?" diye sordu kaba bir şekilde.

"Hayır. Ne oldu?"

"Magdalena her şeyi anlatan bir hikaye yayınladı." Kalbimin sıkıştığını hissettim ve aklım hemen Gianna'ya ve ilişkimiz kamuoyuna yansıdığında bunun onu nasıl etkileyeceğine gitti. "Bakın, o kadar da kötü değil," diye devam etti Kassie. "Yetişkinlerin yüzde sekseninin hiç yapmadığı bir şey değil. Hatta çoğunu ben de yaptım."

"Siktir," diye homurdandım ve sandalyeme çöktüm. "Kontrol edeceğim. Haber verdiğin için teşekkürler."

"Savcıyı arayıp ona da haber vereceğim."

"Teşekkürler, Kassie."

Telefonu kapattıktan sonra uygulamayı indirdim ve yüklenirken parmaklarımı masaüstüne vurdum. Sonunda yüklendiğinde, ilk başlık gözüme çarptı.

AUBURN BOUVIER "SAPIK BİR PIÇ"

Harika! Gözlerim ilk paragrafa kayd.

Esrarengiz Auburn Bouvier'in eski kız arkadaşı Magdalena Lewis, moda ikonu hakkında özel bilgilerle şehirdeki tüm heyecan verici olayların ilk adresi olan NYC Gossip'e geldi.

"Sadece herkesin onun gerçekte nasıl bir adam olduğunu bilmesini istiyorum. Başka hiçbir kadının benim yaşadığım aşağılanmaya maruz kalmasını istemiyorum. Çünkü

Auburn Bouvier sapık bir piç."

Detaylar sorulduğunda Bayan Lewis memnuniyetle cevap verdi. "Bir keresinde, cinsel ilişkiye girerken elini boğazıma doladı." Deneyimli muhabirimiz ona zarar verip vermediğini sordu ve Bouvier'in eski sevgilisi isteksizce bunun sadece bir saniyeliğine olduğunu ve hoşlanmadığını söyler söylemez durduğunu itiraf etti.

"Oh, bir keresinde bana şaplak atıp atamayacağını sordu. Sanki yaramaz bir çocukmuşum gibi. Ne tür bir insan bunu yapar?" Dolgun vücutlu sarışın oldukça rahatsız görünüyordu ve bize Bouvier'in diğer cinsel partnerleriyle temas halinde olduğunu ve onlarla da aynı "ahlaksızlık" eylemlerini gerçekleştirdiğini anlatmaya devam etti.

Muhabirimize "Bay Bouvier oldukça zorlayıcı olabiliyor ve onun büyüüne kapıldıkları için bu zavallı kadınları anlıyorum" dedi. "O çok baskın bir insan ama ben son derece güçlü bir kadınum ve onun hiçbir saçmalığını kabul etmedim."

Öğürebilmek için okumaya bir an ara verdim. Güçlü kadınmış, kırımın kenarı. Magdalena'yı para dışında hiçbir şey zorlamıyordu. İsteksiz gözlerim ekrana döndü.

Eklemek istediği başka bir şey olup olmadığı sorulduğunda Bayan Lewis, bunu intikam için yapmadığını açıkça belirtmek istediğini söyledi. Bunu sadece dışarıdaki masum kadınlara bir kamu hizmeti duyurusu olarak yapıyordu.

"Ben şahsen yatak odasında bana bir prenses gibi davranılmasını isterim, pis, küçük bir [redacted] gibi değil."

Evet, okuyucular... Siz ne diyorsunuz? Sizce Auburn Bouvier, Bayan Lewis'in düşündüğü kadar sapkın mı? Yoksa o sadece biraz eğlenmeyi seven bir aygır mı?

Çarşafklar arasında sapıkça mı? Kararı size bırakıyoruz. Görüşlerinizi yorum bölümünde bize bildirin.

Telefonumu masanın üzerine koydum ve başımı ellerimin arasına gömdüm. Bu tam bir kâbustu. Her zaman kendi kulvarımda kalmaya çalıştım, çevremi küçük tuttum ve işime baktım. Kesinlikle gerekli olduğunda ortaya çıktım, ama özel hayatımı sadece özel tuttum... özel.

Bu hiç de iyi bir şey değildi ama geri tepmesiyle başa çıkabilirdim. Beni en çok endişelendiren şey Gianna'ydı. Bundan sonra benimle birlikte olmak isteyecek miydi? Cep telefonum çaldı ve açtığımda arayanın kuzenim Blaire Broxton olduğunu gördüm. Boğazımı temizleyerek cevap verdim.

"Merhaba, Blaire."

"Aman Tanrım. Seni lanet sapık."

Buna gülmekten kendimi alamadım. "Bu saçmalığı internetten okuduğunu varsayıyorum?"

"Tabii ki evet. Oraya gelip o kaltağın kıcını tekmelememi ister misin?"

Bunu yapabileceğinden hiç şüphem yoktu çünkü ağabeyi bir SEAL'di ve Beau her zaman Blaire'in kendini savunabileceğinden emin olurdu. "Senin için uçağımı göndereceğim," dedim ona, yarı şaka. "*Bayan Lewis'in* canını kendim boğmak isterdim ama muhtemelen bu iyi bir fikir olmaz. Şu anda olduğumdan daha kötü görünmeme gerek yok."

"Kötü mü? Bence hiç de kötü görünmüyorsun, Auburn. Seni yatak odasının rock yıldızı gibi gösterirken aptal gibi görünen o. Bir saniye bekle." Odada başka biriyle konuştuğunu duyabiliyordum. "Ne? Hayır, Axel. Tavsiyeler için Auburn'le konuşamazsın. Zaten senin sapık kıcına zar zor ayak uydurabiliyorum." Sonra tekrar hatta döndü. "Yemin ederim, o adamımla ne yapacağımı bilmiyorum."

Kocası geri aradı, "Makaleyi tekrar okuyorum. Eminim bir şeyler bulabiliriz," dediğinde kendimi bir dakika öncesine göre biraz daha iyi hissederek kıkırdadım.

"Her neyse, sadece seni kontrol etmek ve bunun onun için çok boktan bir şey olduğunu düşündüğümüzü bildirmek istedim. Axel ve benim yatak odamızın mahremiyetinde yaptıklarımızın yarısı bile ortaya çıksa, muhtemelen ikimiz de hapse girerdik. Ya da bir psikiyatri hastanesine yatırılırdık. Kimsenin sizi sapkınlıklarınız konusunda kötü hissettirmesine izin vermeyin."

Başım aşağı yukarı sallandı. Bunlar birkaç hafta önce Gianna'ya söylediğim sözlerin hemen hemen aynısıydı.

"Teşekkürler, Blaire. Minnettarım. Sanırım kış tekmelemeyi es geçeceğim. Ellerin Magdalena gibi biri için riske atılamayacak kadar değerli." "O kadar kızgınım ki, neredeyse bir cerrah olarak kariyerimi riske atıp o kadına çat." Durakladı ve sesi yumuşadı. "Gianna tüm bunlarla nasıl başa çıkıyor? "

Onun adını duyunca endişem bir kademe daha arttı. "Bunu nasıl karşılayacağından emin değilim. Makaleyi ben de yeni okudum ve ona bu haberi vermekten biraz korkuyorum."

"İkiniz için de buradayız. Onunla tanışmak için sabırsızlanıyorum. Beau ve Charli ondan gerçekten çok hoşlandıklarını söylediler."

"Ben de öyle," diye onu temin ettim.

"Düveye dava mı açacaksın... hakaret ya da başka bir şey için?"

"Aslında bu bir iftira değil çünkü doğru olmayan bir şey söylemedi," diye itiraf ettim. "Gerçi geçen hafta bana basına konuşmasını istemezsem yüklü miktarda para istediğini söyledi, bu yüzden savcı ona karşı şantaj suçlamalarını araştırıyor."

"Vay anasını! Umarım kışını duvara çivilerler. Bak ne kadar *presses* hapishanede gördüğü muamele."

Magdalena'nın hapishane tulumu giydiğini düşünerek kıkırdadım. "Beni arayıp moral verdiği için teşekkürler, Blaire."

"Sorun değil. Kuzenler böyle yapar. Bir şeye ihtiyacın olursa beni ara, tamam mı?" "Ararım. Çocuklara sevgilerimi ilet."

"Elbette. Carrie hâlâ sürekli senden bahsediyor. Danica şu anda Da-Da kelimesine takılmış durumda ve üçüzler de pipi dönemindeler, bu yüzden tek konuştukları şey penisleri. Bu da kiliseye gitmeyi oldukça garip hale getiriyor."

Karnımdan yüksek sesli bir kahkaha yükseldi. "İşte bu yüzden en sevdiğim kuzenimsin. Beau'ya söyleme."

"Elime geçen her fırsatta bunu yüzüme vuracağım."

Telefonumdan bir ses geldi ve ekrana baktım. "Şeytana bak, şimdi de kardeşin arıyor. Tekrar teşekkürler, Blaire."

"Tamam, sonra konuşuruz."

Tıkladım. "Hey, Beau."

"Bu hatunun nesi var böyle?" diye hırladı. "Peki Gianna iyi mi?"

Kızım için duyduğu endişe kalbimi ısıttı. "Onunla konuşmadım. Makaleyi yeni gördüm."

Kuzenimi bir süre insanların mahremiyetine saygı duymakla ilgili atıp tutarken dinledim ve sonunda "Bu konuda ne yapıyorsun?" diye sordu.

"Bu kesinlikle aramızda kalacak ama elimde Magdalena'nın bana beş milyon dolar için şantaj yapmaya çalıştığı bir video var. Avukatım bunu Bölge Savcısına teslim etti."

"Aferin sana. New York tek partili bir eyalet, değil mi?" Beau'nun bir güvenlik şirketi vardı, bu yüzden gözetleme hukuku konusunda oldukça bilgiliydi.

"Evet. Ve tavsiye ettiğiniz müfettişi tuttum, bu yüzden *Bayan Lewis* hakkında önümüzdeki birkaç gün içinde kamuoyuna açıklanacak bazı pisliklerim var."

"Onu bununla tehdit etmedin, değil mi? Çünkü o zaman sen-"

"Kesinlikle yapmadım. Bu tamamen misilleme, benim açımdan şantaj değil." "Mükemmel, gözümü dört açacağım." Kıkırdaması biraz şeytaniydi

yan. "Samuel'in ne bulduğunu görmek için sabırsızlanıyorum." "Güven bana. O kadın benimle uğraştığına pişman olacak."

Beau ile telefonu kapattıktan sonra, bana desteklerini ve Magdalena'nın ihanetine duydukları öfkeyi dile getirmek için arayan tanıdıklarımın on iki telefon daha aldım. İşim bittiğinde neredeyse öğle yemeği vakti gelmişti.

"Tony," dedim ofisimden antreye çıkarken, "ögle yemeği için eve gidiyorum."

"Elbette," dedi, yüzünde sempati dolu bir ifade vardı. Sanırım o da makaleyi okumuştı. *Harika*. "O dedikodu sitesi aradı ve henüz bir oyun planı üzerinde konuşmadığımız için onlara 'yorum yok' dedim."

"Sorun değil. Teşekkür ederim."

"Avukatınız bir ifade vermeniz gerektiğine karar verirse diye bir ifade taslağı hazırlayacağım."

İkiniz birlikte gözden geçirebilir ve gerekli düzeltmeleri yapabilirsiniz." "Buna gerçekten minnettar olurum Tony," dedim adama sıcak bir şekilde gülümseyerek.

"Başını dik tut, Auburn. İki insanın kendi yatak odalarının mahremiyetinde ne yaptıkları onları ilgilendirir." Neredeyse benim hissettiğim kadar kızgın görünüyordu. "Bunların hepsi yakında unutulacak. Sen daha önce hiçbir skandala karışmadın. Bence insanların çoğu senin tarafında olacak."

Takdirle başımı salladım ve Tony bana küçük bir gülümseme verdi. "Bu öğleden sonra gerçekten yapacak pek bir şeyin yok. Neden günün geri kalanında izin yapmıyorsun? Burada işleri ben halledebilirim."

Elimi omzuna koyarak sıktım. "Çok teşekkür ederim. Sanırım bunu kabul edeceğim."

BÖLÜM 33

Dairemin kapısının önünde durduğumda midem düğümlenmişti. Başımı kapının pervazına yaslayarak, sevdiğim tek kadını kaybetmemek için sessiz bir yakarıшта bulundum. Ya burada bile değilse? Ya makaleyi gördüyse, eşyalarını toplayıp gittiyse çünkü ben onun hayatında bu tür bir soruna değmezdim?

Kapıyı itip açtığımda Gianna'nın üzerinde delikli bir kot pantolon ve kırmızı bir babydoll tişörtle kanepede oturduğunu görünce neredeyse dizlerimin bağı çözülüyordu. Telefonu elindeydi ve ekrandaki bir şeye gülüyordu. Bir süre sonra başını kaldırdı, yüzünde şaşkınlık ifadesi vardı.

"Hey, bebeğim. Neden bana öğle yemeği için eve geleceğini söylemedin? Senin için bir şeyler hazırlardım."

"Aç değilim," dedim, kapıyı kapattım ve kanepede onun yanına oturdum.

Hızlı bir öpücük için yüzünü benimkine doğru eğdi ve sonra telefonuna geri döndü. Dirseklerimi dizlerime dayayarak yere baktım ve neredeyse

kıkırdadığında gülümsedi. Onu böyle mutlu duymak hoşuma gidiyordu. Birden bir kahkaha attı ve elini omzuma vurdu.

"Aman Tanrım. Bunu okumalısın."

Kelimelerim duraksız bir akış halinde döküldü. "Gianna, sana bir şey söylemek zorundayım. Magdalena basına konuştu ve şimdi seni kaybedeceğimden korkuyorum." Ellerimle yüzümü kapattım. Ağzımdan kaçırdığım her şeyi sindirmek için bir an bekledi ve sonra yumuşak eliyle sırtımı ovuşturdu.

"Beni neden kaybedesin ki bebeğim?"

Yüzümü kapatarak ona baktım, yüzümde kuşku dolu bir ifade vardı. "Çünkü ben *sapık bir piçim*," diye makaleden acı bir alıntı yaptım.

"Evet, ne olmuş? Ben sapık bir kaltağım. Birlikte mükemmeliz." Parmakları yanağımda bir aşağı bir yukarı gezinirken, elimde olmadan onun tatlı dokunuşuna doğru eğildim. "Bunun için gerçekten üzgün müsün?"

Başımı salladım, kelimeler beni neredeyse boğuyordu. "Evet, ama daha çok senin adına. Gerçekten ilişkimizin kamuoyuna yansımısını ve insanların senin hakkında bir *şeyler* düşünmesini istiyor musun?"

Kucağımda kendini evinde gibi hissederek, o muhteşem yeşil gözlerini şiddetle benim mavi gözlerime odakladı. "Kimin ne düşündüğü umurumda değil. Ben buralı değilim, unuttun mu?"

"Evet, ama..."

"Ama hiçbir şey. Bizler aktif ve sağlıklı bir cinsel hayatı olan, rızası olan yetişkinleriz. Magdalena'nın sana bu şekilde ihanet etmesi beni kızdırıyor mu? Evet, kızdırıyor. Bence o aşağılık bir sürtüğ. Ama tekrar söylüyorum, başkalarının ne düşündüğü umurumda değil."

"Makaleyi okudunuz mu? Ve bu terimi gevşek kullanıyorum."

"Elbette okudum. Siz içeri girdiğinizde ben de yorumları okuyordum."

"Ve gülüyor musun?" Öfkeyle sordum.

Dudaklarıma sakinleştirici bir öpücük kondurdu. "Evet, gülüyordum. Çok eğlenceliler." Başını yana eğdi. "Gerçekten de yatak odasında biraz tuhaflaştığın için insanların seni yargılayacağını mı düşündün?"

Omuz silktim, buna ne diyeceğimi bilemiyordum. Gianna telefonunu aldı ve önümüzde tuttu. "Düşündüğün kadar kötü değil. Şu ana kadar sekiz binden fazla yorum var ve ben sadece üç tanesinde seni hafifçe eleştiren bir yorum okudum."

"Gerçekten mi?"

"Evet, gerçekten. Sadece bunlardan bazılarını okuyun."

[Tommy ton ton]: Ne kadar namuslu! Ben olsam onu Charlie Sheen'in sikiyle sikmezdim.

Bir kahkaha attım ve sonra ekrandaki bir resmi işaret ettim. "Bu da ne böyle?"

"Bu bir kadının boynunun yakın çekimi. Alt yazıyı okuyun."

[Gloria deliği]: Bay Bouvier, el kolyemi bekliyorum, efendim.

Daha fazlası vardı. Çok daha fazlası. Hiçbiri beni ve eğilimlerimi yargılamadı.

[Mary S.]: O adamın bana krallığa kadar şaplak atmasına izin verirdim.

Kelime oyunu yaptım. [Chels-E]: Ben de, kardeşim!

[Anna in NY]: Bir prenses mi? Gerçekten mi? Bu Magdalena denen hatun olgunlaşmamış bir kaltağa benziyor.

[BlaireBear]: Benim evimde tipik bir Salı günü gibi.

[Tootie]: Büyükannem Bayan Lewis'ten daha ucubedir.

[CMK]: AB ile yattım ve yine yatarım. Hem de gözümü kırpmadan.

Adam yatakta bir tanrı.

[JimmyJames]: *Mag Lewis'i sikiş listemden çıkarır* Seks sırasında gerçekten hareket eden kadınları severim.

[Diğer Kardeşim Darryl]: Sana katılıyorum, kardeşim. Muhtemelen oralın "iğrenç" olduğunu düşünüyordur.

[Daddy Shark]: Kim bir buz kütesini becermek ister?

[Michelle 128]: Eğer bu ahlaksızlıksa, benim yatak odamda olup bitenler karşısında şok olur.

[HawkMan]: Siktir et onu. İşini yap, Bouvier. Dışarıda sertlikten hoşlanan bir sürü kadın var.

[Christi i ile]: Bana DM at, HawkMan.

[Angelina Jolie değil]: Yaramaz bir kız oldum Bay B. Masamın üzerine eğildim. Şaplağımı bekliyorum.

[Duck Duck Goose]: Pek bana göre değil ama yargılamak yok AB. Sen bilirsin.

[Vera Kay]: Bu adam sadece BDE sızdırıyor.

[The Real Cole]: Bu kadının bunu yapması çok boktan. Şimdi kim onunla çıkmak ister ki?

[Sara 4TT]: Auburn Bouvier gezegendeki en ateşli adam. Şu anda beni arasaydı, iş için ön kapıyı, arka kapıyı VE çatı katını açardım.

Sayfalarca yorum arasında gezinirken Gianna'yla birlikte gülmekten kendimi alamadım. Benimle yattığını söyleyen kadın karşısında bile irkilmedi. "Bak," dedi, "birisi Auburn's DLS yazan tişörtler bile yapıyor."

"DLS nedir?"

"Pis küçük sürtük," dedi sırtarak. "Ben de bir tane almayı düşünüyorum." Telefonunu yere bırakıp başını omzuma yasladı. "Sen

"Şimdi her şey hakkında daha iyi hissediyor musun?"

Dünyanın yükü omuzlarımdan kalkmış gibi hissettim. "Öyleyim. Teşekkür ederim, bebeğim. Bunun seni nasıl etkileyeceği konusunda çok stresliydim."

"Bunun beni etkilemesinin tek yolu, artık binlerce kıskanç kadının bana göz dikmesi ve yerimi almaya çalışması olacak."

"Asla olmayacak," dedim dudaklarımı alnına bastırarak.

"Acıkmaya başladım. Izgara jambonlu ve peynirli sandviç ister misin, yoksa işe dönmek zorunda mısın?"

"Kulağa hoş geliyor. Ve günün geri kalanında izinliyim." Aklıma bir fikir geldi. "Belki yemekten sonra çocuk evi için alışverişe çıkabiliriz."

"Kulağa hoş geliyor," dedi ve kucağımdan inip mutfığa doğru ilerledi.

"Bittiğinde bana haber ver. Yapmam gereken bir telefon görüşmesi var."

Ofisimin kapısını kapattıktan sonra her şeyin yolunda olduğundan emin olmak için Tony'yi aradım.

"Her şey yolunda," dedi sesinde bir eğlenceyle. "İlgilenen çeşitli kadınlar olduğunu tahmin ettiğim en az on dört çiçek aranjmanı aldınız. Kartları okumadım."

Güldüm. "Sen ciddi misin?"

"Kalp krizi gibi. Bir paket daha vardı. Üzerinde kişisel ibaresi yoktu, ben de açtım."

"İçinde ne vardı?"

"Külot. Ve kullanılmış gibi görünüyorlar. Masanıza koymamı ister misiniz?"

"Tanrım, hayır. Onları yakma fırınına gönderin ve ardından ofisi dezenfekte edin," diye talimat verdim.

Tony ile telefonu kapatır kapatmaz Samuel'in numarasını çevirdim. "Samuel White Investigations," diye cevap verdi.

"Merhaba Samuel," dedim sesimi alçak tutarak. "Her şey hazır mı?"

"Evet, Bay Bouvier. Sadece sizden onay bekliyordum."

"Tamamdır. Birinci Aşama'ya yarın başlayın."

"Emredersiniz efendim," dedi ve bağlantıyı kesti.

Arkamı döndüğümde, Gianna kaşlarını kaldırmış, ofisimin kapısında duruyordu. *Siktir, siktir, siktir.*

"Birinci Aşama nedir?"

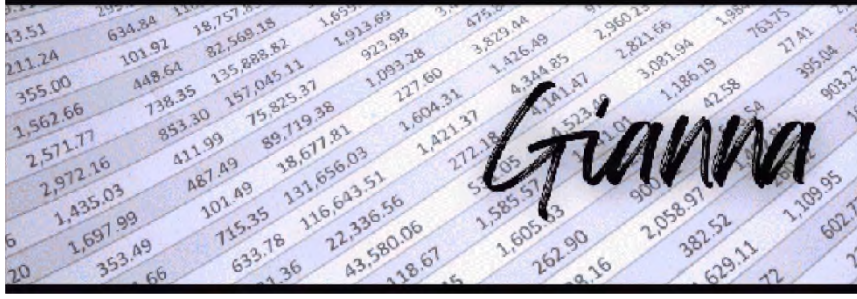
Sahte bir gülümseme takınarak ona doğru ilerledim. "Endişelenmeni gerektirecek bir şey yok, tatlım. Neden-"

"Magdalena'dan intikam almakla bir ilgisi var mı?"

İç çekerek gözlerimi kapattım ve başımı salladım. Samuel'e yaptırmak üzere olduğum şey yüzünden benim korkunç bir insan olduğumu düşünür müydü? "Evet, öyle."

Şok olmuşum, dudakları hınzır bir gülümsemeyle kıvrıldı. "Harika. Gel sandviçini ye ve bana her şeyi anlat."

BÖLÜM 34

"Sence yeterince var mı?" Dört katlı büyük evin arka kapısına yanaştığımızda Auburn endişeyle sordu.

Kucağımda duran 96'lık peynirli makarna paketinin etrafından ona baktım. "Auburn, bu araca patlamadan bir jelibon sığdıramazdık, yani evet. Sanırım yeterince var."

Kafasını çevirip bana baktı. "Sence jelibon almalı mıydık? Çocuklar onları seviyor, değil mi?"

Yanımdaki tatlı adama gözlerimi devirmemek için elimden geleni yaparak, "Tatlım, bir sürü atıştırmalık, sağlıklı yiyecek, çocuk maması, taze ürün, meyve, et, makarna ve içecek var. Bebekler için bez, ıslak mendil ve mamadan bahsetmiyorum bile. Neredeyse Costco'nun altını üstüne getirdik."

Hâlâ ikna olmamış görünüyordu ama başıyla onayladı ve arabadan indi. On beş dakika sonra Caroline Jenkins ve çalışanlarının yardımıyla aracı tamamen boşaltmış ve tesisi gezmeye başlamıştık.

Dışarıdaki oyun alanında dolaşırken çocuklardan birkaçı bizi dün gecedan tanıdı ve sohbet etmek için durdu. Oyun alanı ekipmanları eskiydi.

Ama bahçe bakımlıydı ve yabancı otlardan arınmıştı. Evin ii temizdi, ancak döşeme ve duvarlar yıpranmıştı, sanırım bir evde kırktan fazla ocuk yaşıyorsa bu beklenen bir şeydi.

Birinci kattaki koridorlardan birinde yürürken, küçük Jane'in bize doğru yuvarlandığını gördük. Gözleri irileşti ve sandalyesini hızla çevirip uzaklaştı. Hayal kırıklığına uğramaktan kendimi alamadım. Belki de bizi tanımamıştı.

Bir dakikadan kısa bir süre sonra, hemen arkasında Jaxon'la birlikte geri döndü. "Gördün mü Jax? Sana burada olduklarını söylemiştim," dedi gururla beni ve Auburn' göstererek. Geniş geniş sırtıyordu ve kardeşi heyecan içinde bir o yana bir bu yana zıplıyordu.

"Auburn, Gianna! Buradasınız!" diye bağırdı. Her birine sarılmak için meldim ve sonra Auburn de aynısını yaptı. Jane küçük sarışın başını onun omzuna koyduğunda kalbim gğşmde gerçekten garip şeyler yaptı. "Odamızı görmek ister misin?" Jaxon sordu, geniş koridora geri dönmeye başlamıştı bile.

Caroline, "Normalde kız ve erkek çocukların aynı odada kalmasına izin vermeyiz ama bu ikisi çok küçük ve Jaxon ikizini gözünün önünden ayırmıyor," diye bilgi verdi. "Biri ikizlerden birini evlat edinip diğerini evlat edinmezse ne olacağını düşünmek bile istemiyorum" diye fısıldarken ağzı zgn bir şekilde kaşlarını çattı.

Nefesim gğşmde sıkışmıştı. Bunu da düşünmek istemiyordum. Koridorun sonundaki odaya ulaştık ve kk alana girdik. İki küçük yatak ve bir şifonyer ancak sığıyordu. Duvarlarda rengrenk çizimler vardı ve onları incelemek için eğildim.

Jane utangaç bir ifadeyle, "Bunu bugün resim dersinde çizdim," dedi ve iki siyah saçlı çubuk fiğrnn resmini gösterdi. "Bu sen ve Auburn."

"Ben söyleyebilirim!" Ben haykırdım. "Tıpkı bize benziyor."

Küçük kız gülümsedi. "Ve elinizde buzlu şeker var, gördünüz mü? İstersen alabilirsin." Sonra gözleri kucağına giderken alt dudağı titredi. "Ama almak zorunda değilsin."

"O fotoğrafa sahip olmayı çok isterdim," diye mırıldandım.

Auburn uzanıp duvardan çıkardı ve bakışlarını Jane'e çevirmeden önce onu inceledi. "Bunu bir müzeye falan koymak istemediğine emin misin?"

Çocuğun tiz kıkırdaması odayı doldurdu. "Çok aptalsın, Auburn. *O kadar da* iyi değil."

"Bence çok güzel." Bana bakarak, "Gianna, sence de bu buzdolabımızda güzel durmaz mı?" dedi.

Aslında birlikte yaşamıyor olsak da buzdolabımızı söylemesi dikkatimden kaçmamıştı. Artık her geceyi onun dairesinde geçiriyordum, benimkine çoğunlukla sadece posta ya da ek kıyafet almak için gidiyordum.

"Elbette. Böylece Auburn her beş dakikada bir buzdolabına gittiğinde ona bakabilir," diye takıldım, çocukları güldürdüm ve erkek arkadaşımdan iyi huylu bir göz devirme aldım.

"Bayan Jenkins, benim... bilirsiniz... *tuvalet* gitmem gerekiyor," dedi Jane, yüzü pembeleşirken son iki kelimeyi fısıldayarak.

"Tamam, tatlım," dedi kadın, küçük kızın tekerlekli sandalyesinin kollarını kavramak için etrafımızda manevra yaparak. "Bir saniye içinde döneceğiz," dedi bize.

Auburn Jaxon'a dönmeden önce bir süre onlara baktı. "Banyo nerede?"

"Kızlar tuvaleti koridorun karşısında, erkeklerinki ise diğer uçta.

Bayan Jenkins bize bu odayı verdi çünkü Janie'nin lazımlığına daha yakın." "Peki tuvaleti kaç çocuk paylaşıyor?"

Jaxon omuz silkti ve üzerine lacivert bir battaniye örtölmüş küçük yatağına oturdu. "Bütün çocuklar bu katta. Sanırım yedi kız ve beş erkek."

Auburn başını salladı ve ellerini ceplerine soktu, omuzları nefes alıp verdikçe yükselip alçalırken ciddi bakışları yerdeydi. Bayan Jenkins Jane'le birlikte dönene kadar ben Jane'in güneşli sarı bir battaniyeyle örtölü yatağının kenarına oturup Jaxon'la sohbet ederken o sessiz kaldı.

Erkek arkadaşım çenesini kaldırdı. "Caroline, seninle biraz ofisinde konuşabilir miyiz?"

"Oh, uh. Tabii ki. Çocuklar, Gianna'ya etrafı göstermeyi bitirmek ister misiniz?"

Auburn ve Caroline gittiklerinde Jane, "Sadece birinci kat," dedi, "çünkü merdivenleri çıkamıyorum."

"Birinci kat en havalı şeylerin olduğı yer, değil mi?" Ben sordum, o da başıyla onayladı. İkizler bana mutfak da dahil olmak üzere alt kattaki her şeyi gösterdi

-ki zaten görmüşüm- oyun odası ve sanat odası.

"Bayan Jenkins bana piyano çalmayı öğretiyor," dedi Jane, Jaxon sırayı önünden çekerken, köşedeki eski dik çalgıya doğru ilerleyerek. "Şu anda tek bildiğim gamlar. Dinlemek ister misin?"

"Çok isterim," dedim, küçük parmakları tuşlarda aşağı yukarı ilerleyip birkaç gam çalarken onun yanında durarak.

"Bu gerçekten çok iyi Jane," dedim, onun seviyesine inerek. "Bir akor öğrenmek ister misin?" Heyecanla başını salladı ve ben de ona basit bir Do akoru gösterdim. Üç tuşa basmak için parmaklarını girmesi gerekti, ama bastığında kardeşi çıkan zengin ses karşısında nefesini tuttu.

"Bu çok güzeldi, Janie," dedi. "Bozart gibisin!"

Ayağa kalktım ve saçlarını karıştırdım. "Sanırım Mozart'ı kastediyorsun, ufaklık."

Gülerken düğmeli burnu kırıştı. "Evet, o da."

Caroline ve Auburn odaya girdiğinde Jane notalara tekrar vurdu. "Bir akor öğrendim, Bayan Jenkins! Gianna öğretti."

"Duydum. Sesiniz harikaydı," dedi yaşlı kadın ve Jane'in gülümsemesi odaya yayıldı. Caroline piyanonun üstünü okşadı. "Bu eski şey pek bir şeye benzemiyor olabilir ama kocam emekli olmadan önce piyano akortçusuydu, o yüzden sesinin güzel çıkmasını sağlıyor. Kendisi aynı zamanda evimizin tamircisi ve bahçıvanıdır." Telefonu çaldı ve aramaya cevap vermek için izin istedi.

Jaxon, Auburn'ün gömleğinin kolunu çekiştirdi ve o da çocuğu kaldırmak için eğildi. "Sen ve Gianna bizi tekrar ziyarete gelebilir misiniz?" Jaxon iri mavi gözlerini Auburn'ünkilere odaklayarak sordu.

Benim iri yarı, baskın erkeğim durduğu yerde eriyor gibiydi. "Çok isteriz," dedi bakışlarını benimkilere kaydırarak ve ben de başımı salladım. "Eğer Bayan Jenkins bu hafta gerçekten iyi olduğunuzu söyleyse, bu hafta sonu herkese dondurma bile getirebiliriz."

Jane suçlayıcı bir tavırla kardeşini işaret etti. "Bu, bütün sebzelerini yemen gerektiği anlamına geliyor, Jaxon Andrew," dedi sertçe. "Taze fasulyeleri bile." Gülümsememi gizlemek için ağzımı kapatmak zorunda kaldım.

Bir an için bunu düşündü ve genç bir kıza yakışır bir iç çekti. "Okaaaaay. Taze fasulye yemekten ölmezsem, bu hafta sonu görüşürüz," diye dramatik bir şekilde homurdandı.

"Bana iki ay daha ver Alice. Birini bulmaya çalışıyorum," dediğini duyduk koridordan. "Evet, söz veriyorum."

Caroline küçük odaya yeniden girdiğinde yorgun görünüyordu. "Her şey yolunda mı?" Auburn ona sordu.

Dudaklarına sıkı bir gülümseme yayıldı. "Evet, iyiyim. Sadece personel sorunları var."

"Yardıı etmek için yapabileceğımız bir şey var mı?"

"Arayan kız kardeşim Alice'ti. Evin mali müşaviridir ama yetmiş yaşına giriyor ve emekli olmaya hazır. Yani hayır. Yardım edebileceğini sanmıyorum." Caroline ellerini kalçalarının üzerine koydu. "İyi bir muhasebeci tanımıyorsan olmaz."

BÖLÜM 35

6 TEMMUZ PERŞEMBE

MAGDALENA LEWIS VE DEMOKRAT KONGRE

ÜYESİNİN ETRAFINI SARAN SKANDAL

Geçtiğimiz günlerde sosyetik Magdalena Lewis ve çok evli -ama ne kadar süreyle? - Eyalet Kongre Üyesi Bennett Jameson'ın fotoğrafları ortaya çıktı. İkili The Hotel LeBlanc'ın 1451 numaralı odasına girerken görüldü ve NYC Gossip özel fotoğraflara sahip! (Aşağıya bakın.)

Gördüğünüz gibi, otel odasına tertemiz bir şekilde girmişler, ancak yarım saat sonra çıktıklarında her ikisi de biraz daha kötü görünüyordu. Bayan Lewis'in saçları gözle görülür bir şekilde dağılmış ve bluzunun düğmeleri yanlış iliklenmişken, Kongre Üyesi kravatını taşıyor ve boynunun sol tarafında tırnak izlerine benzeyen çizikler var (Yakınlaştırılmış fotoğrafa bakın.)

NYC Gossip olarak o otel odasında neler olduğu konusunda spekülasyon yapmayacağız. Kendi sonuçlarını çıkarmayı siz değerli okuyucularımıza bırakıyoruz.

Fotoğraflardaki zaman damgasının, fotoğrafların bu yılın Nisan ayında, Kongre üyesinin eşi ikinci çocuklarına hamileyken çekildiğini gösterdiğini belirtmek gerekir.

Düşüncelerinizi yorum bölümünde bize bildirin.

7 TEMMUZ CUMA

MAGDALENA OLAYI KOYULAŞIYOR

Dün, sosyetik Magdalena Lewis'in Demokrat Kongre Üyesi Bennett Jameson ile ilişkisi olduğu iddiasını gündeme getirmiştik. İşler çok daha ilginç bir hal aldı.

New York Eyaleti siyasetini takip edenler Jameson'ın ezeli rakibinin Cumhuriyetçi Kongre Üyesi Rowan Stewart olduğunu bilirler. Bu yılın Mayıs ayında, Magdalena Lewis'ten başkası, Hotel LeBlanc'ın on dördüncü katındaki 1451 numaralı odadan çıkarken Kongre Üyesi Stewart'ı öperken bir otel bornozu giyerken fotoğraflandı.

Dünkü haberi okumadıysanız, Bayan Lewis'in bu olaydan üç hafta kadar önce Kongre Üyesi Jameson ile hangi odadan çıkarken görüldüğünü tahmin etmek ister misiniz? Oda 1451 diye tahmin ettiyseniz, doğru tahmin etmiş olursunuz.

Bu sadece bir tesadüf mü, yoksa artık bu odayı Magdalena Lewis Zina Süiti olarak mı adlandırmalıyız?

Hepsi bu kadar da değil sevgili okuyucular. Anonim bir kaynak tarafından sağlanan aşağıdaki fotoğraflarda Bayan Lewis'in otel fotoğraflarının çekilmesinden bir hafta sonra Kongre Üyesi Stewart'ın evine geldiği görülüyor. Peki o sırada Bayan Stewart neredeydi? Bayan Stewart'ın evine bırakılırken görülmüş.

Sloan Kettering'deki şoförü tarafından kemoterapi tedavileri için. Bayan Stewart'a meme kanseriyle devam eden savaşında tam bir iyileşme diliyoruz.

Ve evli olduğu kanser.

Okurlarımızı temin etmek isteriz ki NYC Gossip, Kongre önümüzdeki hafta yeniden toplandığında eyalet meclisinde olacak. Jameson ve Stewart arasındaki havai fişeklerin 4 Temmuz'dakilere rakip olacağı kesin.

8 TEMMUZ CUMARTESİ

MAGDALENA LEWIS NYC'DEKİ EN NEFRET EDİLEN KADIN MI?

Ölümcül düşmanları Bennett Jameson ve Rowan Stewart ile otel odasında yaptığı kaçamaklar düşünüldüğünde, zaten öyle değilse bile, bu özel videoyu izledikten sonra bu unvanı pekala elinde tutabilir.

İzleyicileri aşağıdaki görüntülerin son derece rahatsız edici olduğu konusunda uyarmak isteriz, bu nedenle lütfen dikkatle izleyin. İzlememeyi tercih edenler için, neler olduğunu açıklamak için elimizden geleni yapacağız.

On iki Mayıs'ta Magdalena Lewis Central Park'a girerken görüntülendi. Parktaki bir banka oturdu, telefonunu çıkardı ve bir telefon görüşmesi yaptı. Birkaç saniye sonra kadraya küçük bir köpek girdi. Bir sincap koşarak ağaca tırmanırken Yorkshire terrier karışımı köpek gözle görülür bir şekilde heyecanlandı ve iki kısa havlama sesi çıkardı.

Bayan Lewis'in yavru köpeğe susması için bağırduğu açıkça duyulabiliyor. Sincap tekrar havlamaya başlayınca Lewis ayakkabısını (kırmızı Louboutin Lipstrass Queen) çıkarıp küçük köpeğe fırlatıyor ve yüzüne vurarak bayılmasına neden oluyor.

Bir yaşındaki yavru köpeğin sahibi Amir Maroun olayla ilgili NYC Gossip'e konuştu. "Hayatımda gördüğüm en duygusuz şeydi. Süslü ayakkabısını Scooter'a çok sert bir şekilde fırlattı, hiçbir şey olmamış gibi yerden aldı ve yürüdü gitti. Onu kontrol etmek için durmadı bile."

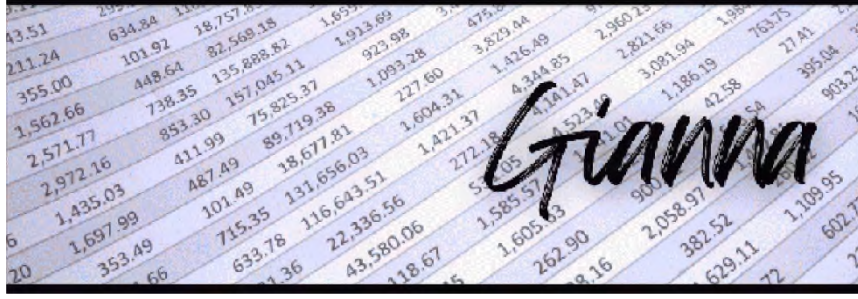
Bay Maroun gözle görülür bir şekilde üzüldü ve devam etmeden önce kendini toparlamak için bir an durmak zorunda kaldı. "Scooter bir kurtarma köpeğidir ve her zaman uslu durmuştur. Parktaki sincaplara havlamayı sever ama hiçbir zaman başka bir hayvana ya da insana zarar vermemiştir. Çok nazik küçük bir adamdır. Ve o... kadın az önce ona saldırdı."

Bay Maroun, NYC Gossip muhabirine Scooter'ın şu anda nasıl olduğunu sorduğunda, binlerce dolarlık veteriner faturası ve neredeyse iki aylık iyileşme sürecinin ardından en iyi arkadaşının güzel bir şekilde iyileştiğini söyledi. "Ama dışarı çıkmayı hiç reddediyor. Köpeğim tamamen travma geçirdi ve bunun için o kadını asla affetmeyeceğim."

Scooter'ın gofundme hesabına bağışta bulunmak isterseniz, aşağıdaki bağlantıya tıklayın.

Magdalena Lewis'in davranışları hakkında ne düşündüğünüzü yorumlarda bize bildirin. NYC Gossip'teki insanlar Auburn Bouvier'in uzun süredir birlikte olduğu kız arkadaşını neden terk ettiğini şimdi tamamen anlıyor. Kendisi sadık bir hayvan hakları destekçisi ve her yıl çeşitli barınaklara ve hayvanlarla ilgili diğer amaçlara binlerce dolar bağış yapıyor. Bay Bouvier yorum yapmak için müsait değildi.

BÖLÜM 36

ZİHNİM YAVAŞLAMIYORDU. Pazartesi günü öğleden biraz önceydi ve aklımda rüzgârlı bir günde savrulan otlar gibi dönüp duran pek çok düşünce vardı. İş seçenekleri - ki dürüst olmak gerekirse pek fazla yoktu. Auburn ile olan ilişkim. Babam ve onun yaşadığı her şey. Yetimhanedeki çocuklar, özellikle de düşüncelerimin önünden hiç ayrılmayan Jane ve Jaxon.

Gözlerim buzdolabının üzerindeki Auburn ve benim resmime takıldı ve tüm fikirlerim birleşir gibi oldu. Aşırı odaklanma. Sanki küçük çubuk figürler bana ne yapmam gerektiğini söylüyordu.

Telefonumu elime alıp Auburn'ün cep telefonunu aradım. Cevap verir vermez ağzımdan kaçırdım, "Sanırım çocuk evinde çalışmak istiyorum. Muhasebecileri olarak. Muhtemelen fazla ödemeyeceklerini biliyorum ama dairem bana ait ve gerekirse erişte yiyerek yaşayabilirim. Sanki... sanki o çocukları düşünmeden edemiyorum ve yardım etmek için üzerime düşeni yapmak istiyorum. Özellikle de ikizlere. Onları görmeyeli sadece birkaç gün oldu ama ikisini de özlüyorum."

Nefes almak için durakladığımda, "Tamam" diye cevap verdi. "Tamam mı?"

"Evet. Tamam. Tamam. Bence bu harika bir fikir. Ve sen ramenle yaşamayacaksın. Çünkü ramenle yaşamayı reddediyorum ve yemeklerimizin çoğunu birlikte yiyoruz."

"Doğru, ama beleşçi olmak istemiyorum. Bütçemizi zorlamadan bize harika yemekler yapabilirim. Bu konuda gerçekten çok iyiyim-"

"Gianna." Derin, buyurgan sesi gevezeliğimi durdurdu. "Nefes al, bebeğim." Nefes aldım. "Düşündüğüm bazı fikirler var. Bazılarını Cumartesi günü Caroline'a da söyledim ama sana açmadan önce ayrıntılar üzerinde iyice düşünmek istedim."

Elimi göğsümün üzerine koydum ve cildimi sanki binlerce gergin keman teli oraya gömülmüş gibi hissettiren gerginliği ovuşturdum. "Ne fikirleri?"

"Neden öğle yemeği için ofisime gelmiyorsun? Bunu yüz yüze konuşmayı tercih ederim."

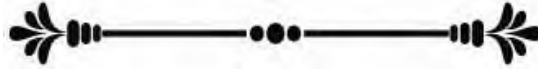
"Peki ya babam? Tony? Asistanın mı? Hatırladın mı onu?"

Alçak sesle kıkırdaması kulak zarımı gıdıkladı. "Evet, onu hatırlıyorum. O ve Tora şehrin öbür ucunda bazı numuneler alıyor ve başka işler yapıyorlar. Birkaç saatliğine gidecekler. Hem zaten yakında Tony'ye kendimizden bahsedeceğiz. Tüm bu gizlilikten bıktım. Kadınımın normal bir çiftmişiz gibi öğle yemeği için ofisime gelebilmesini istiyorum."

Nefesimi tutarak, beni görememesine rağmen telefona doğru başımı salladım. "Haklısın. Ona söylememiz gerekiyor. Öğle yemeği için otuz kırk dakika içinde orada olabilirim."

"Yirmi dakika. Cruz'u senin için göndereceğim."

Telefonu kapatmadan önce ona patronluk taslayan bir popo dediğimde yine güldü.

Cruz her zamankinden daha erken bir blok döndüğünde şaşırdım. "Seni arka tarafa götüreceğim," diye açıkladı, endüstriyel görünümlü metal bir kapıya yanaşarak. "Gizlilik nedeniyle."

"Ah, iyi fikir." Aksi takdirde Lehra'ya babam orada bile değilken en üst kata çıktığımı nasıl açıklayacaktım? *Biriyle* görüştüğümden şüphelenmeye başladığından emindim çünkü son iki aramasında onunla yemeğe çıkmamıştım. Hatta gizli bir erkek arkadaşım falan olduğunu bile söylemişti ama ben gülüp konuyu değiştirmiştım.

Auburn haklıydı. Bütün bu sır saklama işi çok yorucuydu.

Cruz konsoldan mat siyah bir kart çıkardı ve bana uzattı. "Bu seni arka kapıdan içeri sokacak ve aynı zamanda en üst kata çıkan asansör için de işe yarayacak. Binaya girdikten sonra koridordan dümdüz aşağı inin ve kendinizi lobinin arka tarafında, asansörlerin hemen yanında bulacaksınız."

"Teşekkürler, Cruz." Çıkmadan önce ona sıcak bir gülümseme verdim ve ben içeri girene kadar arabayı park halinde tuttu. Gerçekten çok tatlı biriydi.

Ellinci kata ulaştığımda asansörün kapıları açıldı ve ciğerlerimdeki hava durdu. Auburn poposunu babamın masasına yaslamış, uzun bacaklarını önüne uzatmış ve kollarını göğsünde kavuşturmuştu. Kömür grisi takım elbisesi ve lavanta rengi gömleğinin içinde çok lezzetli görünüyordu.

Tam karşısına gelene kadar ilerledim, elimi gri kravatına doladım ve onu kendime doğru çekerek dudaklarından öptüm. "Bugün çok iyi görünüyorsunuz, Bay Bouvier."

Elleri kalçalarımına gitti ve gülümsediğinde gözlerinin kenarları kırıştı. "Siz de öyle Bayan Moschella. Bunu üzerinizde çok seviyorum." Üzerimde kırmızı düğmeli bir gömlek elbise, ince siyah bir kemer ve bacaklarımı bir mil uzunluğunda gösterecek kadar topuklu sevimli siyah sandaletler vardı. "Öğle yemeğimizi daha yeni getirmemiş olsalardı, altında ne olduğunu keşfediyor olurdum."

Kravatını düzelterek ağzımı kulağına götürdüm. "Bence bu elbisenin altında ne olduğunu zaten çok iyi biliyorsun."

"Mmm, samimi bir şekilde," dedi, kışımı hissetmek için uzanarak. "Gel hadi. Yemek ofisimde." Çantamı babamın masasına bıraktım ve Auburn beni ofisine götürdü, kravatını ve ceketini çıkardı, bizi kanepeye oturtmadan önce onları bir sandalyeye fırlattı. Ayakkabılarımı çıkardım ve ayaklarımı kanepeye uzattım, Auburn kollarını sıvayıp o nefis, kaslı ön kollarını ortaya çıkarırken bacak bacak üstüne attım.

"Sokağın aşağısındaki yerden bize muffulettas aldım. New Orleans dışında yediklerimin en iyisi." Bana kocaman bir sandviç uzattı, ben de damlamasını önlemek için altına bir peçete sardım. Çünkü... evet... bu benim.

Dışlerimi içine gömdüğümde, neredeyse bir ağız-gazmı yaşadım. Salam ve jambon lezzetliydi ve erimiş peynir sandviçi kesinlikle çökmekte olan bir seviyeye yükseltti, üstündeki zeytin karışımı ise hafif bir keskinlik kattı. Dışı çıtır çıtır, içi yumuşacık ekmeğe hiç girmiyorum bile. "Mmm, bu çok iyi," diye onayladım.

"Çiftlik su ısıtıcısı cipsleri ev yapımıdır."

Bir parmağımı kabın dibindeki beyaz toz baharatın içine daldırdım ve emdim. "Oooh, çiftlik tozu."

Auburn güldü. "Hiç böyle söylendiğini duymamıştım."

Çıtır çıtır kızarmış cipslerden birkaç tane yedikten sonra, "Peki, benimle ne hakkında konuşmak istiyordun?" diye sordum.

Yere bırakıp ellerini silmeden önce bir süre yenmemiş sandviğine baktı. "Her şeyden önce, tüm bunlar hakkında fikrinizi almak istememin nedeni, size söyleyeceğim *şeyin* sizin hayatınızı da etkileyeceğini düşünmem *-umarım-*. Mali durumunuz... Yani *bizim...*" Sözlerini çözmeye çalışırken yoğun mavi bakışları beni kavradı. "Kusura bakma, biraz geveliyorum. Söylemeye çalıştığım şey, ben seninle bir gelecek görüyorum Gianna ve senin de bunu görüp görmediğini bilmem gerekiyor. Aylar ya da yıllardan bahsetmiyorum. Sonsuzluktan bahsediyorum."

Dayanıklı Auburn Bouvier kendini bana açıyordu ve boğazım duygularla öylesine tıkanmıştı ki konuşabilmek için buzlu çayımdan bir yudum almak zorunda kaldım.

"Seninle *sonsuz* kadar birlikte olmak kulağa mükemmel geliyor."

Güzel dudakları gergin bir gülümsemeye dönüştü. "Öyle mi?" "Elbette. Seni seviyorum ve senin de beni sevdiğini biliyorum."

Omuzları gevşeyene kadar gerildiğini fark etmemiştim. "Biliyorum. Sadece ikimizin de aynı yöne gittiğinden emin olmak istedim." Sandviğini eline aldı ve ilk ısırığını aldı, sanki cevabımı öğrenmeden önce yiyememiş gibiydi. "Tamam, işte anlaşma. Çocukların evi için daha fazlasını yapmak istiyorum. Sadece yemek getirmekten çok daha fazlasını."

Başımı aşağı yukarı salladım. "Her şey temiz olsa da yerlerin ve duvarların oldukça yıpranmış olduğunu fark ettim. Sanırım boyarsak çok faydası olur. Döşemeler hakkında pek bilgim yok ama-"

Auburn başını sallayarak sözümü kesti. "Basit onarımların ötesini düşünüyorum ve bu yüzden seninle konuşmak istedim. Bence bu bir

paylaşmak ve büyük alışverişler hakkında konuşmak için bir çift." Derin bir nefes aldı ve üfledi. "Çocukların evi için tamamen yeni bir ev almak istiyorum." Bir sandviç ısıırığı boğazıma takıldı ve ben kendime gelene kadar sırtımı sıvazladım. "Bunun için ne kadar alana ihtiyacın olacağı hakkında bir fikrin var mı?

kaç çocuk ve bunun maliyeti ne kadar?"

Sırtıtışında biraz kendini beğenmişlik vardı. "Aslında var. Benim için şuna bir göz atıp ne düşündüğünü söyler misin?" Üzerinde bir emlak şirketinin adı ve logosu olan bir dosyayı bana doğru kaydırды.

"Auburn, emlakçılık hakkında hiçbir şey bilmiyorum." Koyu yeşil üzerine işlenmiş altın harflere bakarak söyledim.

"Ama rakamları biliyorsun, Gianna. 501c3 bağışlarıyla ilgili yasaları biliyorsun. Ve bana vergi sonuçları ve finansman seçenekleri konusunda danışmanlık yapabilirsin, değil mi?" Aptalca başımı salladım ve dosyayı temkinli parmaklarla elime aldım. "Bu kadar önemli bir konuda daha fazla güvendiğim kimse yok," dedi usulca.

Parmaklarımda başlayan ılık, karıncalı bir his kollarımdan yukarı kaydı ve tam kalbime çarptı. Dosyayı açtım ve nefes nefese kaldım. "Aman Tanrım, Auburn. Bu... bu bir malikane." Fotoğraflar en üstteydi ve göz alıcıydılar. Parmaklarım mali bilgilere ulaşana kadar her sayfayı karıştırdı ve ciğerlerimden keskin bir nefes çıktı. "Bu rakam doğru olamaz mı?" Sözcüklerin arasında çınlayan bir soruyu dile getirdim.

Auburn omzumun üzerinden eğilerek çok alçak olan figüre baktı. "Hayır, bu doğru." Sorgulayan gözlerim onunkilerle buluştuğunda gülümsedi. "Bu yıl anne ve babasını kaybeden bir arkadaşım var ve kendisi onların mirasının vasisi. Altı kardeşi var ve ailesi eğlenmeyi çok severdi, bu yüzden ana oda hariç on dört yatak odası var."

"Ama fiyat çok düşük. Deli mi bunlar?"

Eğlenmiş görünerek başını salladı. "Hayır, ama hepsi yetişkin, çok zengin ve çok hayırseverler. Kardeşlerden ikisinde kistik fibrozis var, bu yüzden çocuk sahibi olamıyorlar ve ikisi arasında beş evlatlık çocukları var. Tüm aile çocuklarla ilgilenen her türlü kuruluşu çok destekliyor."

"Bu aynı anda hem harika hem de üzücü ama çoğunlukla harika," dedim göz kapaklarımın arkasında gözyaşlarımın biriktiğini hissederek. "Bu hâlâ astronomik bir para ama böyle bir evin maliyetinin üçte biri kadar." Çok fazla burnumu sokmak istemediğim için gözlerimin onunkilere kaymasına izin verdim. "Sen... Yani, sen..."

"Evet, Gianna. Bunu karşılayabilirim," dedi aklımdan geçenleri okuyarak.

"Meraklı bir göt olmak istemedim. Yani, zengin olduğunu biliyorum. Kendi uçağınız ve çoğu küçük ülkenin GSYİH'sine bedel bir daireniz var."

"Mali durumum hakkında bana istediğin her şeyi sorabilirsin. Sormanı istiyorum." Gözlerimiz birleşene kadar çenemi kaldırdı. "Çok yakında, umarım *bizim mali durumumuz* olacaklar, bu yüzden istediğin kadar derinlemesine araştırmaya hakkın var."

Kalbim göğüs kemiğimin arkasında tekledi. Az önce, daha önce üzerinde çalıştığından şüphelendiğim şeyi doğrulamıştı. "Senin paranı istemiyorum, Auburn."

"İstemediğini biliyorum bebeğim, ama her şeyin kişisel olmadığı ve her iki tarafın da kendi banka hesaplarının olduğu evliliklerden birini istemiyorum. Her şeyi seninle paylaşmak istiyorum. Gerçek bir ortak gibi her şeyin üzerinde, benimkinin hemen yanında senin de adının olmasını istiyorum."

Söylemişti. M-kelimesini. *Ohmigod!* Ve bunu açıklama şekli -özellikle *de nasıl bir* evlilik istediğinden bahsetmesi- kalp atışlarımın yirmi kademe hızlanmasına neden oldu. Daha fazla bir şey istemiyordum.

ama para durumunun biraz bunaltıcı olduğunu da inkar edemezdim.

"Bir dakika başka bir şey hakkında konuşabilir miyiz?" diye sordum ve endişeyle alnına iki çizgi çizdim. Başparmağımla onları düzelttim. "İkimiz hakkında tereddüt ettiğimden değil. Hem de hiç. Seni her şeyden çok seviyorum Auburn Bouvier ve her zaman da seveceğim. Ve ortak olmamızla ilgili söylediklerine de kesinlikle bayıldım. Ama bir... yüzerden bir milyonere dönüşme fikri... bu sadece..."

"Milyarder," diye düzeltti ve ben de kanepeye yaslandım. "Hiç yardımcı olmuyorsun," diye inledim, elimle yüzümü yelpazeleyerek.

Kumral arkasına yaslandı, benim duruşumu taklit etti ve parmaklarımızı birbirine bağladı. "Bir milyardere aşık oldun Gianna ve sahip olduğum her şeyi vermem dışında bu değişmeyecek. Ama seni elimde tutabilmemin tek yolu buysa bunu da yaparım."

"Tabii ki bunu yapmanı istemiyorum," dedim, yüzlerimiz sadece birkaç santim ayrılana kadar başımı onunkine doğru çevirerek.

"Ben hâlâ beş dakika önceki adamım. Bu ilişkimizde hiçbir şeyi değiştirmez. Para sadece bir şey, Gianna. Kime istersek yardım edebileceğimiz anlamına gelen bir şey."

"Jaxon ve Jane gibi mi?"

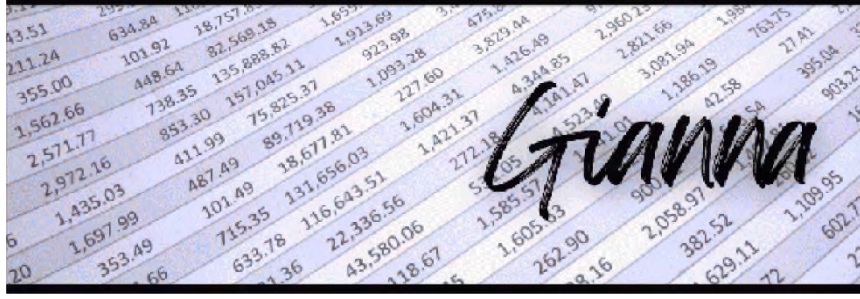
Yüzü yumuşayarak gülümsedi. "Evet. Onlar gibi. Yeni evde bir asansör olduğunu fark ettiniz mi? Böylece Jane ve tekerlekli sandalyedeki diğer çocuklar birinci kata hapsolmuyorlar. Oh, ve arka bahçe kocaman. Şimdiki küçük posta pulu gibi değil."

Bu konu hakkında gerçekten çok düşünmüştü ve bu da karnımın derinliklerinde sıcak bir his uyandırdı.

"Hızlı hareket ediyorsun, Bouvier."

Kıkırdaması omzundan benimkine doğru yankılandı. "Bana öyle söylendi.
Eve dönebilir miyiz? Seninle konuşmak istediğim başka şeyler de var."

BÖLÜM 37

Ben bilgileri ince dişli bir tarakla gözden geçirirken, beynim rakamları işlerken SESSİZLİK İÇİNDE YEMEK YEDİK. Yemeğimin son lokmasını da çiğneyip yuttuktan sonra dosyayı Auburn'e geri uzattım.

"Ee, ne düşünüyorsun?"

"Bence ev olağanüstü ve fiyat daha da iyi. Finansal olarak, eğer bu kadar nakit parayı nakde çevirebilerseniz, evraklarda sunulan seçeneklerden birini seçmeniz daha iyi olacaktır. Bir ton finansman masrafından kurtulursunuz."

Başını salladı ve parmağındaki çiftlik tozunu yaladı. "Bunu yapabilirim."

"Tek endişem bakım masrafları. Para olmadan böyle bir evi mevcut durumunda tutmak ucuz olmayacaktır ve anladığım kadarıyla çocuk evinin nakit parası yok. Sadece asansör bakımı bile muhtemelen birkaç yıl içinde onları iflas ettirir."

Eğildi ve tuzlu dudaklarını dudaklarıma bastırdı. "Mükemmel bir gözlem, benim zeki kızım. Bu da beni bir sonraki görevime getiriyor. Bir bağış toplama etkinliği."

Merakla kaşlarımı kaldırdım. "Dinliyorum."

"Pek çok zengin insan tanıyorum ve onların bağış toplama etkinliklerine katılıyorum. Balinaları Kurtarmak'tan kentsel yeniden geliştirme projelerine kadar her şeye. Tek yapmam gereken birkaç iyilik istemek ve onlar da cüzdanlarını sallayarak geliyorlar."

Omuzlarım heyecandan kamburlaştı. "Bu fikre gerçekten bayıldım. Nasıl yardımcı olabilirim?"

Auburn kolunu bana doladı ve beni kendine doğru çekti. "Aslında, bağış toplama işini senin organize etmeni istiyorum."

Ona en donuk bakışımı attım. "Her şeyden önce, iş yerinde içki içmemelisin, Auburn. Patron olman umurumda değil."

Güldü ve şakağıma bir öpücük kondurdu. "Taş gibi ayığım bebeğim ve bunu yapabileceğine inancım tam."

"Ama nasıl? Gazilyonerler için bir bağış kampanyasının nasıl organize edileceği konusunda hiçbir fikrim yok."

"Muhtemelen orada çok fazla gazilyoner olmayacak. Belki bir tane."

Daha zayıf bir adamı bile solduracak bir bakış attım ona. "Tamam, şaka yapıyorum. Bunu tek başına yapmak zorunda değilsin. Emin olmadığın bir şey olursa istediğin zaman beni arayıp soru sorabilirsin. Çalışmak için hâlâ vaktin o l a c a k çünkü çiçekçileri ve yemek şirketlerini bulduktan sonra bu

alanlardaki iş yükünün çoğunu onlar üstlenecek. Ayrıca, hangi mekânı seçerseniz seçin, size her konuda rehberlik edecek bir etkinlik yöneticisi olacaktır." "Buraya yeni taşındığımı unutuyor musun? Burası hakkında

hiçbir şey bilmiyorum.

mekanlar, çiçekçiler ya da yemek

şirketleri." "Hayır, ama kim

biliyor musun?"

"Eğer anneni söylersen, seni küçük bir karides çatalıyla bıçaklarım."

"Tanrım hayır!" dedi gülerek. "Bunu sana yapmazdım. Tony'yi düşünüyordum."

"Babam mı?"

"Bildiğim kadarıyla o senin baban olduğuna göre, evet." "Ukalalığın hiç yardımcı olmuyor," diye karşılık verdim.

Bariz eğlencesini gizlemek için dudaklarını birbirine bastırdı. "Kusura bakma. Ama Tony senin için harika bir bilgi kaynağı olabilir. Adamın on beş yıl öncesine ait defterleri var. O senin başlamanı sağlayabilir ama bu işte dizginleri senin ele almanı istiyorum."

"Neden ben?"

Auburn beni şefkatle dudaklarımdan öptü. "Çünkü kimse senin kadar önemsemiyor, Gianna. Bu çocukları tanıyorsun ve onları ilk sıraya koyacağını biliyorum. İşini yapacak ama *sadece işini* yapacak rastgele bir etkinlik planlayıcısına teslim etmek istemiyorum. Bu işe yüreğini koyacak birini istiyorum."

"Böyle söyleyince..." "Ayrıca ücreti de olağanüstü."

"Beş kuruş bile almayacağım. Bu bağış toplamanın amacını boşa çıkarır" diye öfkeyle bağırdım.

Beni kucağına alarak odanın diğer ucuna taşıdı ve masasının üzerine koydu. "Parasal bir ödemedem bahsetmiyordum bebeğim." Elleri kalçalarımdan yukarı tırmandı, dizlerinin üzerine çökerken elbisemi yukarı kaldırdı.

"Dinliyorum," dedim nefes nefese.

"Planım sana orgazmla ödeme yapmak. Yüzümü bacaklarının arasına gömmek ve her santimini yemek. Ve sonra kim olduğunu unutana kadar seni becereceğim."

Külotumu bacaklarımdan indirip yere atarken, "Oldukça avantajlı bir pakete benziyor," dedim. "Şu ana kadar aldığım en rekabetçi teklif bu."

"Aldığın tek teklif bu olsa iyi olur," diye mırıldandı dili amımın kenarı boyunca kayarken.

"I-ohhh." Ukalaca bir cevap vermek üzereydim ama dilinin hızla klitorisime sürtünmesi dikkatimi dağıttı. "Mmmm, bu iyi," diye inledim, masaüstüne geri uzandım. Auburn sözünün eri olarak her santimimi yedi, ağzı lanet bir makine gibiydi. Yetenekli, zevk veren bir makine. Dili kalçalarımın arasında çalışırken, eli yukarı kaydı ve düğmelerimi teker teker açmadan önce sıska kemerimi çıkardı.

Parmakları karnımda ve göğsümde dolaşırken ıslak etime karşı "Kahretsin, çok güzelsin," dedi. Önden kapanan sütyenimin kancasını ustalıkla çözdü, eli göğsümün etrafına kapandı ve dili klitorisime karşı hızlanırken meme ucumu sıkıştırdı. Auburn Bouvier hakkında ne dersiniz deyin, ama adam cinsel olarak bir patron gibi çoklu görev yapabiliyordu.

Auburn beni sadece onun yapabildiği gibi yukarı kaldırarak diğer elini bacaklarımın arasına soktu ve iki parmağını içime sokarak küçük sinir yumağım üzerindeki acımasız hızını sürdürdü. Ağzına aldığı anda, ona doğru eğildim, parmaklarım onu yakın tutmak için saçlarına gömüldü.

Kaçmaya çalıştığından değil. Ondan gelen aç homurtulara bakılırsa, adamım da en az benim kadar zevk alıyordu. Çıkardığı şehvetli sesler, diliyle ve *her yerimi siken* elleriyle birlikte, sonunda beni sınırın ötesine itti ve boşaldım. Sert bir şekilde.

"Auburn. Aub-oh tanrım!" O anda kelimelerimi kaybettim. Var olan tek şey o ve vücudumun her santimetresine verdiği boyun eğmez zevkti.

Daha kendime gelemeden siki içimdeydi, beni o kadar güçlü beceriyordu ki, kaymamı engellemek için kalçalarımı tutmak zorunda kaldı.

masanın diğerk tarafında. Ayaklarım bir şekilde kulaklarının yanına gelmişti ve başını çevirip bileğimi ısırdı.

"Boşaldığında çok seksi oluyorsun bebeğim. Bütün gün izleyebilirim ve adımın inletmenden asla bıkmam."

Parmaklarım, Auburn'ün kalçaları kıcıma çarptıkça aldığım korkulukla başa çıkmak için herhangi bir şeye tutunmaya çalıştı, ancak masanın pürüzsüz ahşabından başka hiçbir şey yoktu. Sonunda kollarını kavradım ve sıkıca tutundum.

O keskin mavi gözler benimkilere kilitlendi ve bir saniye bile teslim olmadı, inanılmaz derecede sertleşirken beni büyüledi. Orada şehvet vardı. Çok fazla şehvet. Ama aynı zamanda büyük bir sevgi ve hayranlık da vardı. Auburn beni ne kadar pis bir şekilde alırsa alsın, beni asla dünyasındaki en önemli kişiden daha az hissettirmedi.

Ben ona tamamen açıkken o hala gömleğini ve pantolonunu giyiyordu, ama bu sadece sahneyi daha erotik hale getirdi. Öne doğru eğilip açığı değiştirdiğinde, sikinin başı içimde bir şeye çarptı ve yoğunluğundan çılgılık atmama neden oldu.

"Auburn. Lütfen..."

Yalvardım. "Lütfen ne, bebeğim?"

"Lütfen *her şey*," diye kekeledim, hiçbir anlam ifade etmediğimin farkındaydım.

"Sana her zaman her şeyi vereceğim, Gianna," diye mırıldandı ve artık sadece seksten bahsetmediğinden emindim. Auburn bana doğru eğildi, beni öpebilmek için neredeyse beni ikiye böldü, sırtının ve kıcının tüm gücüyle içime girerken dili güçlü ve talepkârdı. "Her şey," diye tekrarladı bir bacağımla genişçe itip göğsüme doğru eğilirken.

Kadifemsi dilini meme ucumda gezdirdikten sonra beni ağzına aldı, gözleri kendinden geçmişçesine kapanmıştı. Kesinlikle öyleydim... Auburn Bouvier'in her şeyi tarafından tamamen tüketilmiştim. Parmaklarımı saçlarına doladım, çekiştirdim ve onu diğer, çok kıskanç göğsüme geçmeye teşvik ettim.

Diğer tarafa geçerken göz kapakları kalktı ve bir kez daha sanki kendi kişisel ayıymışım gibi yörüngesine çekildim. Kalın ereksiyonunun tabanı klitorisime tam olarak ihtiyaç duyduğu sürtünmeyi veriyordu ve dünya etrafında parçalanmaya başladı. Masanın -hayır, tüm *binanın*- varlığının sona ereceğine ve birlikte hiçliğe düşeceğimize ikna olmuşum.

Auburn'ün ellerinden biri boynumu sarmak için yukarı kaydı, başparmağı boğazımın bir tarafında durdu ve uzun parmakları enseme doğru kıvrıldı. Diğer eli popomun altından kayarak beni birkaç santim daha yukarı kaldırdı ve aldı, verdi ve biraz daha aldı.

Sert bir "şimdi" dediğinde ve dişlerini göğsüme gömdüğünde, dili meme ucuma karşı acımasızca çırpındığında, alt kısım düştü ve vajinamın duvarları onun etrafında bir mengene gibi kapandı. İçimde sarsıldı, dudaklarından kelimeler döküldü -kesinlikle kirli bir şey- ama tek bir kelime bile duymadım.

Tek duyabildiğim kafamın içindeki sevinçti çünkü bu çok iyi hissettiriyordu ve onu *çok* seviyordum.

Bunu daha da iyi yapan şey, onun da beni aynı şekilde sevdiğini bilmemdi.

BÖLÜM 38

TORA VE BEN Bouvier binasının en üst katındaki asansörden çıktık, ikimiz de histerik bir şekilde gülüyorduk.

"Bu adam ne halt düşünüyordu?" Gözümün kenarındaki bir damla yaşı silerek sordum.

"Hiçbir fikrim yok ama bir gömlek giymesi gerekiyordu." Tora gözle görülür bir şekilde ürperdi.

"Değil mi? Pazartesi günü trafiğin bu kadar az olmasına inanamıyorum. Bu, yolculuğumuzdan en az bir saat çaldı."

Tora'nın kahkahası kesildi, gözleri masama odaklandı. Gözlerim o yönü takip ederken, aniden hareket etti, rahatça masaya yaslandı ve görüşümü engelledi.

"Biliyor musun?" diye sordu, sesi her zamankinden daha yüksekti. "Sanırım cipte bir kumaş parçası unutmuş olabiliriz. Muhtemelen gidip aramalıyız."

"Hayır, kesinlikle her şeyi boşalttık. İki kez kontrol ettim."

"O kıpkırmızı danteli koltuğun altına ittiğimi çok net hatırlıyorum. Gidip unutmadığımızdan emin olmalıyız".

Gözlerim doldu ve sağa doğru kaydım. O da öyle yaptı. Ben kaşlarımı çattım, o da ıslıl ıslıl gülümsedi. Biraz fazla parlak. "Tora, neden garip davranıyorsun?"

Küçümseyici bir el salladı. "Oh, beni bilirsin. Her zaman tuhafımdır." "Tora," diye homurdandım, sesim uyarıyla gerilmişti. "Çekil."

Buna karşılık olarak, normalde beni güldürecek bir vücut hareketi yaptı, ama bugün değil. Sola çalım attım ve ben sağa adım atmadan hemen önce o yöne doğru hareket etti, gözlerim... bir çantaya mı takıldı?

Neden bir çantayı saklamaya çalışıyordu.

İki yıl önce Gianna'ya doğum gününde hediye ettiğim özel yapım Bouvier orijinali çantayı tanıdığımda ciğerlerim işlevini yitirdi. Dünyada bir benzeri daha yoktu çünkü orijinal çantadaki siyah kayış yerine Devereaux'ya onun en sevdiği renk olan kırmızı bir kayış tasarlatmışım.

Ama... ama... Gia nerede? Gözlerim onu kaçırmadığımdan emin olmak için odayı taradı. Tam o sırada iç ofisten gelen kahkahaları duydum. Anında tanıdığım iki ses.

Birincisi patronum olduğu için.

Diğeri de benim kızım olduğu için.

Parçalar yerine oturmaya başladı. Auburn, Gianna'ya bir sonraki daveti için eşlik etmek istiyordu. Gianna'ya hediye ettiği takım elbise. Auburn'ün tavırlarındaki ani değişim -ne kadar zaman geçmişti? - haftalar önce tam bir pislikten hoşlanmaya başladığım birine dönüşmüş olmalıydı.

Artık değil.

Ofisin iç kapısına doğru hışımla ilerlerken Tora'nın elinin dirseğimi tutmaya çalıştığını hissettim ama onu ittim. Hayır. Bu olamazdı. Kendi gözlerimle görene kadar buna kesinlikle inanmayacaktım.

Kapıyı açar açmaz öfke ve ihanetin acısını hisseden gözler. Bakılacak o kadar çok şey vardı ki. Yanlış şeyler. *İğrenç* şeyler. Ruj sürülmemesi gereken bir yüzdeki kırmızı ruj. İnce bir bele bağlanmış ince bir kemer. İki karışmış saç. Yerde bir çift *külot*.

Ama en büyük kanıt, beni fark ettiklerinde yüzlerinde beliren suçluluk ifadesiydi. Benim güzel, tatlı kızımın yüzü ve o hain pisliğin aptal suratı.

"Ne oluyor lan burada?" Kendi sesimi zar zor tanıyarak kükredim.

"Tony, sakın ol," diye bir ses geldi arkamdan.

"Bana sakın olmamı söyleme, Tora. Sen... sen benim gördüklerimi görüyor musun?" Elimi genişçe sallayarak işaret ettim ve ona inanmaz bir şekilde bakmak için döndüm. Dehşete düşmeme rağmen şaşırılmış gibi görünmüyordu. "Bundan haberin var mıydı?" Tısladım, başını salladı ve sonra başını salladı.

"Tam olarak emin değilim ama şüpheleniyordum."

Karnımın derinliklerinde kaynayan öfke şiddetli bir kaynamaya dönüştü. Tora ile daha sonra ilgilenecektim. Şimdilik... Dönüp hamle yaptım ve lanet olası Auburn Bouvier sanki kendi çocuğuma gerçekten zarar verecekmişim gibi kollarını açarak *kızımın* -kızımın- önüne çıkma cüretini gösterdi. Kendisi için endişelenmesi gerekiyordu çünkü onu öldürmek üzereydim.

"Tony, lütfen sakın olur musun? Bu konuyu mantıklı yetişkinler gibi konuşabiliriz," deme cüretini gösterdi.

Neden yumruğum suratına inmedi ki? Merak ettim ve sonra Tora'nın ince kollarını ortama doladığını ve beni yerimde tuttuğunu fark ettim

tüm gücüyle saldırdı. Onu kolayca alt edebilirdim, ama yapmak istediğim son şey Tora'yı incitmekti, bu yüzden yumruklarımı önümde kaldırarak ve gözlerimi Bouvier'den ayırmadan hareketsiz kaldım.

Hadi, seni pislik. Bana doğru bir kaç adım atarsan, geberip gidersin.

Dünyanın en tatlı sesi o zaman konuştu. "Baba, lütfen kızma." Gianna, canımdan çok sevdiğim insan, Bouvier'nin arkasından çıktı ve onu durdurmaya çalışan elini itti. Kolunu Gianna'nın beline doladı ve kolunu çıplak ellerimle yuvasından koparacağımı hayal ettim. Ama o geri çekilmedi; ona doğru eğildi.

Sanki onun için bir teselli gibiydi. Orospu çocuğu onu kandırmıştı. Vücut dilleri birbirlerini çok iyi tanıdıklarını gösteriyordu ve ben tekrar öne çıkıp küçük kızımı o cadalozun elinden çekip almaya çalıştım. Tora'nın kolları gerildi ve ben de gözlerimi devirdim.

"Tora, lütfen beni bırakır mısın?" Toplayabildiğim kadar sabırla sordum.

"Hayır. Kimseye zarar vermeyeceğine söz vermezsen olmaz. Şiddetten nefret ettiğimi biliyorsun," dedi omzuma doğru. "Lütfen Tony. Bırak konuşsunlar, tamam mı?"

Lanet olsun.

"Siktir! Tamam, bu pisliği öldürmeyeceğim... henüz," diye homurdandım.

Kollarını gevşetti ve sırtımı sıvazladı. "Onun senin kızın olduğunu unutma ama o yetişkin bir kadın," diye mırıldandı nefesinin altından. Ona çenesini kapatmasını söylemek istedim ama bu onun suçu değildi. Kızımdan faydalandığı için Bouvier'in suçuydu.

"Gianna, seni zorladı mı?" Acı sesimde belirgindi.

Auburn bana hırlama cüretini gösterdiğinde güzel yüzünde bir şok ifadesi belirdi.

"Baba, hayır. Tabii ki hayır. Auburn beni çok seviyor ve bana asla zarar vermez." Kolu onu kendi tarafına doğru çekti ve şiddet uygulamayacağıma dair verdiğim sözü bozmamak için elimden geleni yaptım.

Tanrım, bu sinsi piç, onu kendisine aşık olduğuna inandırmıştı. O kadar genç ve masumdu ki. Aklıma başka bir düşünce geldi. *Adamın iğrenç elleri onu ele geçirmeden önce ne kadar masumdu? O bir... Kusacakmışım gibi hissettim.*

"O..." Derin bir nefes aldım ve gözlerimi birkaç kez hızla kırptım, "Seni *kirletmek* mi?"

Bouvier'in yüzü termonükleer kırmızıya döndü. *İşte bu kadar. Sinirlen ve üzerime gel, pislik.*

Çenesi ikiye ayrılmak üzereymiş gibi görünüyordu ve konuşmaya başladığında Gianna elini kaldırarak onu durdurdu.

"Baba, saçmalıyorsun. 1875 yılında değiliz," diye tersledi ellerini beline dayayarak. Tora homurdandı ve kızım devam ederken Auburn'ün aptal dudakları seğirdi. "Ben yetişkin bir kadını ve kiminle çıkacağıma kendim karar verebilirim."

Gerçekten de yetişkin bir kadın. Tek görebildiğim atkuyruklu küçük bir kızdı, benden "sadece bir hikaye daha" okumamı istiyordu. Lütfen, baba?"

Sesim yalvarmaya dönüştü. "Tatlım, o senin için çok yaşlı. Senden faydalıyor ve sen bunun farkında bile değilsin çünkü o çok daha deneyimli."

"On beş yıl," dedi çenesini meydan okurcasına yukarı kaldırarak. "Bana on beş yılın çok büyük bir yaş farkı olduğunu mu söylüyorsun?"

"Evet!" Neredeyse bağıracaktım. Sonunda beni anlamıştı. "Bu tür bir fark gülünç derecede uygunsuz."

Kızımın yeşil gözleri, bakışlarıyla kafatasımı delmeye çalışıyormuş gibi yüzümde daraldı. "On dokuz yıla ne dersin baba? Bu çok mu fazla?"

Damarlarımdaki kan dondu. Neden özellikle bu numarayı seçmişti? "Ben, uh..."

"Öyle mi baba? On dokuz yaş senin için rahatsız edici mi?" Kollarını göğsünün üzerinde kavuşturarak sabırsızca ayağını yere vurdu. "Örneğin, bir insan elli dört yaşında olsa ve diyelim ki otuz beş yaşında biriyle birlikte olmak istese? Bu 'gülünç derecede uygunsuz' olur mu?"

Bir gerginlik şakaklarımı kavradı ve başımı patlatmakla tehdit etti. Buna cevap veremezdim. Veremezdim çünkü elli dört yaşındaydım ve...

Yumuşak bir el benimkini kavradı ve parmaklarımızı birbirine geçirdi. Tora'ya baktım ve bana o tatlı, nazik gülümsemesini armağan etti. "Tatlım, sanırım kedi çantadan çıktı," dedi sessizce. Gözlerimi onun yüzünden, beni teselli etmekte asla başarısız olmayan yüzünden ayırmak istemedim ama başını salladı. "Sorun yok Tony."

Bakışlarımı isteksizce onunkilerden çekerek yüzümü yavaşça kızıma çevirdim, orada görebileceklerimden korkuyordum. Hayal kırıklığı mı? Yargılama mı? Tiksinti mi? Bazı insanların kardeşleri söz konusu olana kadar kendilerine açık fikirli demeyi *sevdiklerini* biliyordum. Çocukları.

Onların... babaları.

Gözlerim Gianna'nın yüzünde parladığında şakaklarımdaki acı yok oldu. Gülümsemesine. Büyük, kocaman, son derece mutlu ama biraz da kendini beğenmiş gülümsemesi. İleri atıldı, Tora ve beni kemiklerimizden yakaladı.

Grup kucaklaşmasını ezerek, kucaklaşmanın içinde rahatladım ve alnımı onun omzuna yasladım.

"Kızgın falan değilsin, değil mi?" Mırıldandım ve o da yanağıma bir öpücük kondurdu.

"Hayır, baba. Kızgın falan değilim." Geri çekildi, gözyaşları yüzünden aşağı süzülüyordu ve ben de kendi nemli gözlerimi omzuma sildim.

"Sadece senin mutlu olmanı istiyorum."

"Sana söyledim Tony," dedi Tora. "Sen de Gianna'nın mutlu olmasını istiyorsun, değil mi?" diye sordu sertçe.

Oh, bu doğru. Lanet olası Auburn Bouvier. Gözlerim Gianna'nın omzunun üzerinden onunkilerle buluştu ve bakışları benimle Tora arasında gidip geldi, dudakları bir yandan yukarı kıvrılırken ifadesi şaşkınlıktan anlayışa dönüştü. Bana başını salladı ve o an ondan o kadar da nefret etmedim.

Beni yanlış anlamayın. Ondan hâlâ nefret ediyordum ama onu yirmi yerine belki on kez bıçaklamak istiyordum.

Gözlerimi tekrar kızıma çevirerek başparmağımla gözyaşlarını sildim. "Mutlu olmanı istiyorum tatlım, ama neden bana gelip bu konuyu konuşmadın?" Elimini pisliğin genel yönüne doğru salladım, "bu konuyu."

"Sanırım bana anlatmadığın şeyle aynı sebepten," dedi Tora'ya el sallayarak, "o".

Erkek arkadaşım -hâlâ alışmaya çalışıyordum- elini karnına bastırıp kıs kıs güldü ve bu beni gülümsetti. O şapşal kahkahasıyla beni hep gülümsetirdi.

"Nasıl tepki vereceğinden emin değildim. Tora'ya karşı bir şeyler hissettiğimi kabul etmem neredeyse bir yılımı aldı. Kafam karışmıştı ama aynı zamanda anlamlıydı. Neden annenden sonra bir kadın bulamadığımı. Nancy'yi seviyordum, ama her zaman

Tam olarak tanımlayamadığım bir şey eksikti. Sanırım bunu kendim çözmeye çalıştığım için senin de bunu kabul etmekte zorlanacağından korktum. Beni kabul et."

Başını yana eğerken kaşları birbirine yaklaştı. "Baba, koşullu aşk gerçek aşk değildir. Auburn'e aşık olduğum için birdenbire benden nefret mi etmeye başladın?"

Böyle düşündüğü için kalbim biraz kırıldı.

Tora'nın elini bırakarak iki kolumla kızıma sarıldım ve ona şiddetle sarıldım. O kadar tatlı ve nazikti ki, o anda ona söylemekten neden bu kadar korktuğumu anlayamadım. "Hayır, tatlım. Senden asla nefret edemem, en ufak bir şekilde bile. Öte yandan *ondan*," dedim başımı küçük kızımı baştan çıkaran haine doğru eğerek.

"Baba," diye sızlandı, "böyle yapma."

Kabul etmekten ne kadar nefret etsem de, o haklıydı. Ona bir bomba atmıştım ve o beni hemen ve koşulsuz kabul etmişti. Aynı saygıyı hak etmiyor muydu? İkiyüzlü olmayan bir babayı hak etmiyor muydu?

Yüzümü tiksintiyle buruşturmamaya çalışarak, "Yani ona... aşık mısın?" diye sordum.

"Öyleyim baba." Güzel gülümsemesi saf bir sevinçle doluydu ve içimde bir şeyleri aydınlattı. Kızım için her zaman istediğim şey buydu... mutluluğu ve sevgiyi bulması. Bu gerçek olabilir mi?

Alnından öptüm ve sonra Auburn'e doğru birkaç adım attım, birkaç adım ötede durdum. Sonra aklıma bir düşünce geldi ve ona ters ters baktım. "Bana karşı tüm tavrın bu yüzden mi değişti? Kız arkadaşının babasını etkilemeye çalıştığın için mi?" G- kelimesini söylerken neredeyse boğuluyordum.

Direkt bakışları benden Gianna'ya kaydı ve yüzü adeta eridi. "Hayır. Ve bu sadece seninle ilgili değil Tony." Elini Gianna'ya uzattı, Gianna da elini tuttu ve sanki az önce ayı yakalayıp ona vermiş gibi gülümsedi. "Gianna'nın etrafında olmak benimle ilgili her şeyi değiştirdi. Diğer insanlara karşı ne kadar nazik olduğunu görmek. Onun bu şekilde etkileşime girdiğini görmek."

Birbirlerine kaçamak bakışlar atıyorlardı ve ben öğürsem mi bayılsam mı bilemiyordum. Bouvier devam etti. "Beni dönüştürdü. Daha iyi bir adam olmak istememi sağladı. Böylesine güzel, tatlı ve mükemmel birini hak eden bir adam."

Tamam, bu oldukça iyiydi, yine de biraz öğürmeye doğru eğiliyordum. "Ve sen... kızıma aşık mısın?"

"Çılgınca," diye itiraf etti yüzünde alaycı bir gülümsemeyle.

Gözlerimi kapattım ve başımı salladım. Son birkaç ay içinde tavırları büyük ölçüde değişmişti. Gianna'mı gerçekten hak ediyor olabilir miydi? Ona böylesine hayranlıkla bakması bana *belki de* diyordu. Ve öfkenin bir kısmı iliklerime kadar sızdı, ancak yerini isteksiz bir kabullenişe bıraktı.

"Bana baba dersin, cesedini asla bulamazlar."

Dudakları kıpırdadı ama başını salladı.

"Ve Şükran Günü yemeğine gelmiyorsun."

"Sorun değil. Sen ve Tora bizim eve gelebilirsiniz," dedi ve Gianna onun son derece yakışıklı yüzüne gülümsedi.

İçimi çektim ve kızıma baktım. "Daha az çirkin birini bulamaz mıydın?"

Dudaklarını büzdü ve sonra arsızca sırıttı. "Hayır. Auburn'ü seviyorum, sigilleri ve her şeyiyle."

Kahkahası öfkemi biraz daha azalttı ve şakağını şefkatle öptüğünde onu yumruklamak bile istemedim. Daha hafif ve özgür görünüyordu, eskisi gibi çamura batmış bir hıyar değildi. Ve Gianna'nın Gianna olmasına izin verdi.

Sırf bu yüzden onu kabul edebileceğimi düşündüm.

Kızımın iç çamaşırlarının ofisinde yere düştüğüne şahit olmadığım sürece.
Bir daha asla.

BÖLÜM 39

"MERHABA, GÜZELİM," dedim evdeki ofisimin kapısından. Gianna her zamanki çalışma pozisyonundaydı, bacakları masa sandalyesinin koluna sarkmış ve dizüstü bilgisayarını karnının üzerinde duruyordu. Ağzında bir kalem, biri kulağının arkasında, diğerinin silgisinin ucu da dağınık topuzunun arasından görünüyordu.

Başını kaldırdı ve bana gülümsedi. *O gülümseme. Benim gülümsemem.* Odanın bir ucundan diğer ucuna adım atarak ona ulaşmadan önce kravatımı çıkarmayı, ceketimi silkmeyi ve beyaz gömleğimin üst iki düğmesini çözmeyi başardım. Ağzındaki kalemi aldım ve dizüstü bilgisayarını masanın üzerine bıraktıktan sonra onu kaldırdım ve Gianna kucağımdayken kendimi sandalyeye oturttum.

"Çalışmanı böldüğüm için üzgünüm ama bunu yapmam gerekiyordu." Elimle yüzünün yan tarafını kavradım ve onu öptüm, tatlılığını doyasıya içerken dilim ağzının içinde gezindi. "Bugün seni özledim."

Ağzını dudaklarımın köşesine dayadı ve memnuniyetle mırıldandı. "Ben de seni özledim. İş nasıldı?"

"Güzel. Baban bugün bana sadece üç kez beni öldürmek ister gibi baktı, yani sanırım ilerleme kaydediyoruz."

O gün ofisimde yaşanan büyük ifşaattan bu yana üç ay geçmişti ve ilk başlarda işler biraz garip olsa da Tony ve ben samimi bir iş ilişkisi sürdürmüştük. Hatta yarı yakınlaştığımızı bile söyleyebilirim çünkü ortak favori konumuzu açıkça tartışabiliyorduk: Gianna. Beş hafta önce resmen benim yanıma taşındığında her şey çılgılık atarak durdu.

İlişkimizi *ciddiyetten* çıkarıp *birlikte* yaşamaya başlamamız, Tora'nın dairesine bundan birkaç hafta önce taşınmış olmasına rağmen adamı şaşkına çevirmişti. Gianna ve Tora onun ikiyüzlülüğüne dikkat çekmişlerdi ve o da biraz yumuşamıştı ama bunun onu rahatsız ettiğini söyleyebilirdim. Muhtemelen kızının artık her gece benimle yattığını bildiği içindi.

Ona zaten uğraştığından daha fazlasını yüklemekten nefret ediyordum ama bugün onunla *konusmuştum*. Evet. *O konuşmayı*. Sinirle yaptığım konuşmayı bitirdiğimde Tony gülümsedi -gerçek bir gülümseme, beni öldürmeyi düşünüyormuş gibi görünen ürkütücü bir gülümseme değil- ve elimi sıktı. Hatta işe dönmeden önce omzumu okşadı ve bana "daha az pislik" dedi. Bunu bir zafer olarak saydım.

Belki de o ana kadar niyetimin asıl olduğuna tam olarak ikna olmamıştı. Sanırım onu suçlayamazdım çünkü Gianna'yla tanışmadan önceki sicilim pek de parlak sayılmazdı.

"Onunla konuşacağım. Tekrar," dedi yorgun bir şekilde.

"Merak etme," dedim ona, çenesini yukarı kaldırarak güzelliğini tüm gücüyle görebilmemi sağladım. "Seninle ne kadar gurur duyduğumu söylemiş miydin?"

Kaşlarının arasında iki küçük çizgi belirdi. "Ne yaptım ben?"

"Bağış kampanyası. Bunu aklım almıyor, Gianna. Bunu üç aydan kısa bir sürede bir araya getirdin ve kesinlikle muhteşemdi."

Omuzlarını mutlulukla kaşıdı. "Oldukça iyiydi, değil mi? Ve çocuklar için on *milyon* doların üzerinde para topladık."

"Bu onlara en az bir ay boyunca makarna ve peynir stoklamalarını sağlar," diye espri yaptım ve o da güldü. Etkinlik bir haftadan biraz daha uzun bir süre önce, Cadılar Bayramı'ndan hemen önceydi, bu yüzden maskeli balo düzenlemeye karar vermişti. "Bugün Marion Bonner'dan bir telefon aldım. Uzun zamandır katıldığı en şık ve en zarif parti olduğunu söyledi ve gelecek yıl yapacağı bir şey için etkinlik planlayıcısının adını istedi."

"Hmmm. Belki de parti planlayıcısı olmayı düşünmeliyim."

"Bunun için neredeyse kel kalacaktın. Ayrıca, başka bir işe ihtiyacın olduğunu sanmıyorum. Öğleden sonraları ders çalışmanın yanı sıra her sabah Alice ile antrenman yapmak için çocuk evine giderek yeterince meşgul oluyorsun. Ve beni cinsel açıdan tatmin etmek başlı başına tam zamanlı bir iş."

Kıkırdadı. "Doğru ve senin küçük ucuz oyuncağın olmanın getirdiği avantajlar paketine bayılıyorum."

"Hey, kendini ucuza satma. Ucuz değilsin."

Onun gözler genişletilmiş içinde sahte Öfke. "Bu sen arıyorum Ben yüksek bakım, Bouvier?"

"Ciddi misin? Bir zamanlar bütün bir haftayı balık kroket ve patates kızartmasıyla geçirdiğini itiraf eden kadın, bakımının yüksek olup olmadığını mı öğrenmek istiyor?"

"Onlar dandik jenerik balık kroketler değildi," diye savundu. "Van de Kamp'inkilerdi."

"Ah! Yani ultra fantezi kıyılmış pollock?"

"Kapa çeneni uka la," dedi gülerek. "Alice öğle yemeğindeyken Jaxon ofisime geldi. Yeni ev için çok heyecanlı ama

Jane için endişeleniyor çünkü başka kızlarla aynı odada kalacak ve onunla ilgilenemeyecek."

Bir elimi yüzümde gezdirdim. "Tanrım, bu çocuk çok tatlı ve koruyucu. Gidip onunla konuşmam gerekiyor mu?"

"Hayır, ona açıkladım. Sadece sandalyede olan Mariah ve onlarla birlikte odada kalması için tuttuğunuz hemşire ile birlikte kalacak."

Tekerlekli sandalyedeki iki çocuk için de bir hemşire tutmuştum. Evdeki yatak odaları o kadar büyüktü ki, bir odaya dört yatak rahatlıkla sığabiliyordu ve yurt yaşamına benzer şekilde her odanın kendi banyosu vardı. Artık engelli çocuklarla aynı odada bir yetişkin kalacağı için Caroline ve ben her odada sadece iki çocuğun kalmasına karar vermiştik.

"Bunun yardımını oldu mu?" diye sordum ve Gianna başını salladı.

"Evet, sadece endişeliydi çünkü Jane gecenin bir yarısı tuvalete gitmek için sık sık kalkmak zorunda kalıyor ve onu kaldıramadığı için kat annesini getirmek onun görevi, ama odada onunla birlikte bunu halledebilecek birinin olacağını ve Mariah ile birlikte kendilerine ait bir banyoları olacağını açıkladığımda kendini çok daha iyi hissetti."

"Senin her gün yanında olmanı seviyorum, böylece konuşabileceği biri oluyor." Başını salladı ve sessizce tırnaklarını inceledi. "Neyin var bebeğim?"

"Hiçbir şey," dedi, sesi neredeyse bir fısıltı gibiydi.

Parmağımla çenesini kaldırdım ve gözlerimi onunkilerle birleştirdim.

"Anlat bana." Gözlerini kırıştırdı ve çenemin yakınlarında bir yere baktı.

"Keşke..." Duraksadı ve elimi sıkarak yüzünü masaya bastırdı.

Teselli edilmeye ihtiyacı olduğunda her zaman yaptığı gibi boynuma sarıldı.

"Eğer bana ne istediğini söylemezsen, bu konuda hiçbir şey yapamam, Gianna."

İçime daha da gömüldü ve konuşmaya başladı. "Keşke Jaxon ve Jane orada kalmak zorunda olmasaydı. Caroline onları şeker ya da şaka yapmaya götürmemize izin verdiğinde, onları geri götürmek istemedim. Bunun beni çılgın bir çocuk kaçıran kişi gibi gösterdiğini biliyorum ama... Onları eve götürmek, şekerlerini kontrol etmek, karamelli elma yapmalarına yardım etmek ve onlara masal okumak istedim."

Kalbim göğsümde iki kez çarparken, "Onların ebeveynleri olmamızı istiyorsun," dedim.

Gianna başını salladı ve onun ılık, ıslak gözyaşlarının gömleğimin yakasını ıslattığını hissettim. "Bunu konuşmak için çok erken olduğunu biliyorum. Çocuklar, aile ve tüm bunlar."

Yüzünü tekrar kaldırdım, boğazımın derinliklerinde zonklayan duyguyu yutarken onu bana bakmaya zorladım. "Çok erken değil. Ben de aynı şeyi düşünüyordum ama hazır olup olmadığını bilmiyordum." Ben devam ederken gözleri büyüdü ve dudaklarında küçük bir gülümseme belirdi. "Her hafta sonu ziyarete gittiğimizde, bu ikisine daha da bağlanıyorum. Ayrılmak neredeyse fiziksel olarak acı veriyor."

"Evet! Kesinlikle. Dürüst olmak gerekirse, bu kadar genç yaşta ebeveyn olmayı hiç planlamamıştım ama gelmiş geçmiş en harika adamla tanışıp ona aşık olmayı da hiç planlamamıştım. Bence insanlar yolumuza tam da doğru zamanda çıkıyor."

"Sanki sen ve bir çift sevimli küçük sıçan yoluma çıkmış gibi mi?" Mutlu bir şekilde başını salladı.

Dudaklarım onun çıplak omzunu buldu. Ders çalışırken her zaman bu eski püskü tişörtü giyerdi ve ben onunla bu konuda dalga geçsem de içten içe onu severdim. Solmuş taytları, siyah gözlükleri ve her yere yapışmış kalemleriyle birlikte onu benim için her zamankinden daha seksi yapıyordu. Bir elimi

Dudaklarım onu her zaman kıvrandıran o noktayı bulmak için boynuna doğru ilerlerken yuvarlak kıcını avuçlamak için aşağı indi.

"Seni bu masanın üzerine yatırmak ve seninle birlikte olmak istiyorum bebeğim. Sonra, mutlu ve tatmin olduğunda, seni bu akşam yemeğe çıkarmak istiyorum."

Elini göğsüme koydu. "Auburn, bekle."

"Beklemek yok. Beklemek abartılıyor," diye mırıldandım ipeksi tenine karşı. "Bu akşam seninle yemeğe çıkamam. Zaten planlarım var."

Başımı kaldırarak burnunun ucunu öptüm. "Lehra'ya onunla başka zaman yiyeceğini söyle. Bu gece seni tamamen kendime istiyorum." *Sana çok önemli bir soru sorabilirim.*

"Lehra ile gitmiyorum."

"Tony hiçbir şeyden bahsetmedi-"

"Babam da değil. Ryan'la yemek yiyeceğim," diye ağzından kaçırdı, yeşil gözleri temkinliydi.

Ryan'ın kim olduğunu anlamam bir dakika sürdü çünkü eski sevgilisini uzun zaman önce aklımdan çıkarmıştım. O bir hiçti. Görünüşe göre, bu bir hataymış.

"Neden eski sevgilinle yemek yiyorsun?" Sesimdeki soğukluğu duyarak sordum.

"Şehirdeymiş ve beni görmek istemiş."

"Ona hayır de."

"Ben zaten evet dedim."

O kadar çok duygu beni altıma kaçırmakla tehdit ediyordu ki. Öfke. Hayal kırıklığı. Ve evet, korku. Onu kaybedeceğim korkusu.

"O zaman ona mesaj at ve fikrini değiştirdiğini söyle. Onunla görüşmeni istemiyorum."

Gianna gözlerini kapadı, nefes aldı, nefes verdi ve sonra gözlerini tekrar açtı. "İzin istemiyordum, Auburn. Bu gece seninle neden yemeğe çıkamayacağımı söylüyordum. Yarın gidebiliriz."

Ama bugün seni ilk gördüğüm günün beşinci ay dönümü, bağlamak istedim. Bu gecenin özel olmasını istedim.

Ayağa kalkıp volta atmaya başlamadan önce onu kucağımdan kaldırdım, bir elim saçlarımda geziniyordu.

"Sen delisin," dedi sessizce ve ben de dönüp baktım.

"Sevdiğim kadının benim yerime eski sevgilisiyle çıkmayı tercih etmesinden mutlu olmadığım kesin," diye tersledim.

"Öyle bir şey değil. Bu onun şehirdeki son gecesi ve bazı şeyleri konuşmak istediğini söyledi, çünkü bunu konuşmak için hiç zamanımız olmadı."

"New York'a geldiğinden beri onu gördün mü?" Kulaklarımın uçları sanki biri onlara kaynak makinesi tutuyormuş gibi hissetti.

Hızla bana doğru yürüyerek iki elimi de tuttu. "Auburn, hayır. Bunu nasıl düşünebilirsin ki? Bugün durup dururken beni arayana kadar Ryan'ın New York'ta olduğundan bile haberim yoktu. Sadece bir akşam yemeği." Ellerimden birini kaldırdı, yanağını yanağıma sürtmeden önce avucumu öptü.

Lanet olsun. Ondan gelen tatlı bir dokunuş öfkemi dizginleyebildi ve biraz sakinleştim. Yine de endişe hâlâ oradaydı, bu yüzden göğsümü açtım ve en kötü korkularımın dışarı dökülmesine izin verdim. "Gitmeni istemiyorum, Gianna. Bunun beni ne kadar korkuttuğunu sana anlatamam bile."

Alnı kırıştı ve yüzünde aydınlanma belirmeden önce gerçekten de kafası karışmış görünüyordu. "Ona karşı hâlâ bir şeyler hissettiğimi düşünüyorsun, değil mi?"

"Yoksa neden eskiden aşık olduğun birini görmek isteyessin ki?" Elimi

ekip ikisini de cebime sokarak sordum.

"Aşık olduğumu *saniyordum*," diye düzeltti, sesi sertti. "Seninle tanışana kadar aşkın gerçekte ne olduğuna dair hiçbir fikrim yoktu, Auburn Bouvier. Bazen senin yanında nefes almakta zorlanmama neden olacak kadar güçlü bir Çey hissetmenin ne demek olduğu hakkında hiçbir fikrim yoktu. Ryan için hissettiklerim bununla kıyaslanamaz bile. Sana olan aşkım... güçlü ve her şeyi tüketen bir şey. Bir keresinde tek gördüğünün ben olduğumu söylemiştin. Bu beni etkiledi çünkü ben de senin için aynı şeyi hissediyorum. Gördüğüm tek şey sensin ve başka hiçbir erkek seninle kıyaslanamaz ve kıyaslanamayacak da." Sonunda sesi yumuşadı ve iki eliyle yüzümü kavradı, yeşil gözleri doğrudan ruhuma işledi.

Samimi sözlerinden kalbinin sesini duyabiliyordum ve elimde değildi; ona dokunmalıydım. Ellerim beline uzandı ve onu kendime doğru çektim. "Yani onu unuttun mu?"

Başını salladı. "Onu aştım."

"O zaman lütfen bana nedenini söyler misin? Neden onu tekrar görmek istiyorsun?"

Göz kapakları kapandı. "İstemiyorum. Bundan her şeyden çok korkuyorum ama beni neden aldattığını bilmem gerekiyor. Bunun bir daha başıma gelmesini asla istemiyorum, bu yüzden ne yaptığımı bilmem gerekiyor ki düzeltebileyim. Söylediğim ya da yaptığım bir şey yüzünden mi?" Kirpiklerinin arasından bir damla gözyaşı sızdı ve kalbim onun için kırıldı. Bunun kendi hatası olduğunu düşünüyordu. Gözlerini tekrar açtığında gözyaşları serbestçe akıyordu. "Bu her zaman düşündüğüm bir şey değil, ama düşündüğümde, karnımda korkunç bir ağırlık varmış gibi hissediyorum. Neden yeterince iyi olmadığımı bilmem gerekiyor."

Yüce İsa. Tanıdığım en mükemmel kadın aslında başkasının davranışları yüzünden güvensizdi.

Dudaklarım yumuşakça onunkilere değdi. "Böyle hissettiğin için üzgünüm bebeğim. Sana bütün gün bunun senin hatan olmadığını

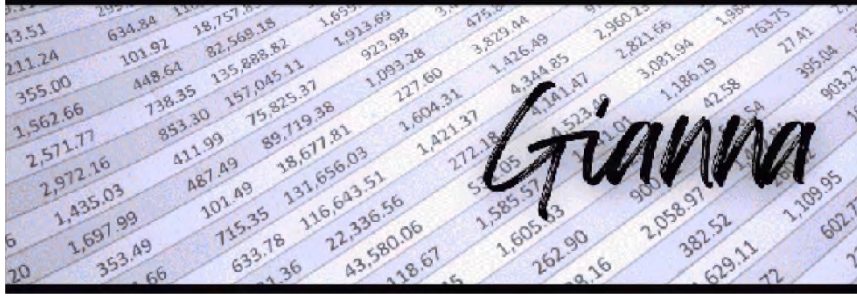
söyleyebilirim, ama sen

Bunu benden duymaya ihtiyacın var, değil mi?" Başını üzüntüyle salladı ve ben de kararımı verdim, gerekli ama isteksiz kelimeleri dudaklarımdan zorla çıkardım. "Tamam, gidip Ryan'la konuşmanı istiyorum."

Birkaç kez gözlerini kırpıştırdı. " yle mi?"

"Evet, ama bir şartla. Ben de seninle geliyorum."

BÖLÜM 40

AUBURN benimle Ryan'la buluşmaya geleceğini söylediğinde şaka yaptığını sanmıştım. Şaka yapmıyormuş.

Önce tereddüt ettim ama sonra bana planını açıkladıkça midemde hissettiğim korku kayboldu. Gerçekten yanımda olmak istiyordu. Bana güvenmediği için değil, benim duygusal omurgam olmak istediği için.

Restorana girdiğimde siyah şal elbisemi düzelttim ve yemek salonuna baktım. Ryan ayağa kalkıp el salladı ve ben... hiçbir şey hissetmedim. Kelebekler uçuşmadı. Kalbim hızlanmadı. Tıpkı Auburn'e söylediğim gibi. Ryan'a karşı kızgınlık dışında hiçbir şey hissetmiyordum.

Masaya yaklaştığımda gözleri vücudumda bir aÇağı bir yukarı gezinirken kendimi biraz daha dik tuttum. "Merhaba Ryan."

"Gianna. Tanrım, harika görünüyorsun." Bakışları bir an için bu elbisenin içinde harika görüldüğünü kabul etmem gereken göğüs dekoltemde dondu kaldı. Auburn'ün benim için seçtiği elbiseydi çünkü 'o aptal orospu çocuğunun nelerden vazgeçtiğini görmesini' istediğini söylemişti.

Ryan bana sarılmak için uzandı ama ben yanından geçip sandalyemi çektim, oturdum ve Ryan'ın koltuğunun arkasındaki masaya baktım. Auburn oradaydı ve anında bir rahatlama hissettim. "Seni seviyorum" demeden önce bana gülümsedi.

Ryan karşımdaki koltuğuna otururken, "Sen de," diye karşılık verdim.

Boğazını temizledi ve sonra tekrar yaptı. Bu küçük alışkanlığın beni ne kadar sinirlendirdiğini unutmuştum. "Yani..."

"Yani," diye tekrarladım, kelimeyi uzatarak.

"New York, ha?" Sakin bir şekilde gülümseyerek ona baktım. "Burası gerçekten çok gürültülü."

"Buna alışırsın."

Kollarını masaya dayadı ve tekrar yüzüme gelmeden önce gözlerinin restoranda dolaşmasına izin verdi. "Burada ne kadar kalacaksın?"

"Ben burada yaşıyorum Ryan."

Dudaklarını içeri kıvrırdı ve başını salladı. "Evet, ama Teksas'a geri dönmeyi planlıyorsun, değil mi?"

"Hayır, burası artık benim evim."

Ağzı yana doğru kıvrıldı. "Teksas'a geri dönmeni istiyorum. Seni özledim."

Arkasından gelen bir hareket gözüme çarptı ve Auburn'e baktım. Sırtı dimdikti ve yumrukları masanın üzerinde sıkılıydı. Dikkatimi karşımdaki adama çevirmeden önce ona başımı hafifçe salladım.

"Emma ve oğlun nasıl?" İşaretle sordum ve Ryan patlamış bir balon gibi söndü.

Gözlerime bile bakamadı, boğazını tekrar temizlerken bakışları su bardağına sabitlenmişti. "Artık birlikte değiliz. Bebek doğduğunda, benim oğlum olmadığı çok *açıktı*." Kahverengi gözleri kısa bir an için benimkilere kaydı, bulamadıkları bir şeyi aradılar ve sonra tekrar uzaklaştılar.

Su bardağıımı elime alıp uzun bir yudum aldım ve tekrar yerine koydum. "Bunun için üzgünüm Ryan. Aldatılmanın ne kadar acı verdiğini biliyorum."

Çenesi göğsüne düştü ve uzun bir süre sessiz kaldı. "Çok özür dilerim, Gianna. Hiç-" Orta yaşlı bir garson masamızda belirince durdu.

"İyi akşamlar. Benim adım Isaiah. Ne içmek istediğinize karar verdiniz mi?" diye sordu gülümseyerek.

"En iyi Çampanyanızdan bir GıGe," dedi Ryan, bakışlarını garsondan bana çevirerek. "Bu gece kutlama yapıyoruz."

Isaiah'a gülümsedim. "Ben bir Bloody Mary alayım. Ekstra baharatlı ve ekstra zeytinli olsun lütfen."

Ryan hafifçe kaşlarını çattı ama umurumda değildi. Onunla bir bok kutlamıyordum.

Servis görevlisi ayrıldığında menümü açtım ve sayfaları taradım. "Ne diyordunuz?" Ona bakmaya bile tenezzül etmeden sordum.

Eski sevgilim yine boğazını temizledi. "Doğru. Uh. Oh, evet. Seni asla terk etmemeliydim diyordum, Gianna. Ve-"

Sözünü keserek sakince, "Ama sen aslında beni hiç terk etmedin. *Seni* başka bir kadını hamile bıraktığını öğrendikten sonra terk ettim." Sonunda bakışlarımı menüden kaldırdığımda Ryan'ın alnının şaşkınlıkla kırıştığını gördüm.

"Sana bebeğin benim olmadığını söyledim." *Aman Tanrım! Gerçekten de burada söylenecek doğru şeyin bu olduğunu mu düşünüüyordu?*

"O zaman başka şekilde ifade edeyim. Benimle dalga geçtiğini ve beni oyaladığını öğrendikten sonra seni terk ettim. Bana nişanlı olduğunu ve başka birinden bebek beklediğini söyleme nezaketini bile göstermedin. Facebook'tan öğrenmek zorunda kaldım." Kaşlarımı kaldırdım. "Daha mı iyi?"

Auburn'ün hafifçe baş parmağını kaldırdığını fark ettim ve gülümsemek için kendimi zor tuttum. Onun burada olmasından gerçekten memnundum. Beni güçlendirdi.

Ryan peçetesiyle üst dudağında biriken teri sildi. "Mesele şu *ki*, artık birlikte olabiliriz. Ve yemin ederim seni bir daha asla aldatmayacağım. Dersimi aldım." Ben bir şey söylemeyince keten bezi parmaklarının arasında evirip çevirdi. "Seni sevmekten asla vazgeçmedim, Gianna. Bu seninle ilgili bir şey değildi. Sanırım sen hafta sonları ders çalışırken ben yalnız kaldım ve eve gittiğimde Emma'yla takılmaya başladım. Ama bunun hiçbir anlamı yoktu ve onunla birlikte olduğum süre boyunca hep seni düşündüm."

Arkasından bir homurtu yükseldi ve Auburn'e bakmamak için büyük bir çaba harcadım ama yüz ifadesini kafamda canlandırabiliyordum. Muhtemelen benim yüzümdeki ifadenin aynısıydı. İnançsızlıkla karışık tiksinti. Ryan gerçekten de yan parçasını sikerken *beni düşündüğünü mü* söylemişti?

Isaiah içkilerimizle döndü, Ryan'a dönmeden önce benim bloody mary'mi önüme koydu. "Şampanya, efendim. İki bardak getirdim. Emin değildim..." Zavallı adamın neler olduğu hakkında hiçbir fikri yoktu.

"Evet, ikimiz de birer bardak alacağız," dedi Ryan ve ben de zeytinleri tutan uzun kürdanı içkimden çıkarıp gözüne saplama isteğime karşı koydum. *Zar zor*. Benim yerime karar vermeye çalışmasından ne kadar nefret ettiğimi unutmuştum, hangi içkiyi içmem gerektiğinden hangi apartmanda yaşamam gerektiğine kadar her konuda.

Isaiah kadehin kapağını ustalıkla açıp doldurdu ve her birimizin önüne uzun saplı kristal bir flüt koydu. "Sipariş vermeye hazır mıyız?"

"Evet, ikimiz de geyik eti alacağız," diyor Ryan ve parmaklarım içkimin içindeki dört inç uzunluğundaki kürdanla oynamaya bağıyor. *Yapma bunu, Gianna. Hapishane için biçilmiş kaftan değilsin.*

Geyik etinin tadını sevmezdim ve o da bunu biliyordu. Ya da bilmeliydi. Menüümü kapattım ve sunucuya uzattım. "Dereotu soslu somon alacağım. Teşekkürler, Isaiah."

"Yani, bir geyik eti ve bir somon mu?" diye açıkladı ve ben de kibarca başımı salladım. Göz ucuyla Auburn'ün omuzlarının gülmekten titrediğini görebiliyordum. Küstahlığının ortaya çıkmasına bayılırdı ve ben de kişiliğimin bu yönünü desteklediği için *onu severdim*. Beni kontrol etmeye çalışmadığı için.

Yatak odası hariç. Auburn'ün sevişirken baskın ve otoriter olmasını seviyordum. Aklım beni yatağına bağladığı geçen Cumartesi gecesine gitti. Tekrar. Kadife dilinin vücudumun tek bir santimini bile ıskalamaması için beni nasıl çevirip döndürdüğü. Ağzı vücudumu emerken nasıl kıvrandığımı.

Auburn'e baktığımı fark ettim ve kapüşonlu gözlerinin beni delip geçmesine bakılırsa, tam olarak ne düşündüğümü bildiğinden emindim. Şüphelerim, dişleri dolgunluğa batmadan önce dilinin alt dudağının üzerinden kaymasıyla doğrulandı. Külotum ıslaklıkla doldu.

Tanrım, o çok ateşli. Sadece istiyorum.

"Gianna? Yoohoo. Dünya'dan Gianna'ya."

Oh, evet. Ryan. Ryan. Eski sevgilimin bana o aptal fantezi bozucu gülümsemesiyle gülümsemesine baktığımda metaforik bir ıslak battaniye vücut ısıyı soğuttu.

"Kadeh kaldırıyordum," dedi, el değmemiş şampanya kadehime başıyla işaret ederek.

Görmezden geldim, onun yerine uzun bloody mary'mi aldım, uzun bir yudum aldım ve bardağın kenarından ona baktım. Ryan'ın çenesi gerildi ama hemen toparlandı, şampanyasını havaya kaldırdı ve görünüşe göre kendi kendine kadeh kaldırdı.

"Yeni başlangıçlara."

Yeni başlangıçlarmış, kıçımın kenarı. Kapanış için geldim, seni sik kafalı.

Görünüşe göre Ryan bu düşünceyi paylaşmıyordu çünkü bir sonraki yaptığı şey neredeyse dişlerimi yutmama neden oluyordu. Cebini karıştırırken bir yüzük çıkardı. Daha doğrusu, bir nişan yüzüğü.

Arka planda bir gümbürtü duydum ve belli belirsiz, bu *gece fırtına beklediğimizi bilmiyordum, diye* düşündüm. Ta ki sesin Ryan'ın arkasındaki masadan geldiğini fark edene kadar. *Auburn'ün masası*. Yavrusu çalınmış bir baba ayı gibi hırıliyordu.

Ona bir bakış attıktan sonra başımı hafifçe salladım -bunu benim halletmeme izin vermesini söyledim- ve eski erkek arkadaşımın parmaklarındaki yüzüğe döndüm. Bu yüzüğü tanıyordum. Ortasında pembe bir taş ve her iki yanında birer pırlanta. Facebook'ta Emma'nın parmağında görmüştüm.

Bu salak herif *başkasına verdiği yüzükle* bana evlenme teklif ediyordu.

"Üzgünüm, kutuyu kaybettim," dedi küçük bir kıkırdamayla. "Gianna, benimle evlenmeni istiyorum. Ne dersin?"

Dirseğimi masaya koyarak başımı eğdim ve parmak uçlarımla yaklaşık on saniye boyunca küçük daireler çizerek masaj yaptım. *Hapishane tulumları çekici değil, Gianna. Yapma bunu, diye* hatırlattım kendime yüzümü tekrar karşımdaki morona çevirmeden önce.

"Emma'ya evlenme teklif ettiğın yüzük bu mu?" Buz her heceyi kaplayarak sordum.

Ryan'ın parlak gülümsemesi biraz soldu. "Oh, uh, evet. Bana geri verdi ve ben de ziyan olmasını istemedim. Çok güzel ve pembe senin en sevdiğin renk, değil mi?"

Tekrar dene, nemrut. Tam bu yönde bir Çeyler söyleyecekken Ryan'ın omzunda bir el belirdi. Gözlerim takım elbiseli kolda, geniş omuzda ve doğruca Auburn Bouvier'nin yakışıklı yüzünde gezindi.

Oh. Kahretsin.

Ağzımdan küçük, garip bir kakhaha çıktı -sadece bir köpeğın gıcırdayan oyuncağı gibi tiz bir *hee hee-* ve düşüncelerim hemen *benim* hapse girmemden hayatımın aşkının cinayetten hapse girmesine kaydı.

Auburn muhtemelen hapishane tulumu içinde seksi görünürdü. Kefalet ne kadar olur? Kendi uçağı var, yani kesinlikle kaçma riski var, değil mi? Bunu yapacak kadar param yok. Belki babamın Auburn'ün fonlarına erişimi vardır. Ebeveynlerden biri cinayetten hapisteyken Jane ve Jaxon'ı evlat edinmemiz mümkün değil. Belki jüriye hikayeyi anlatırsak ona merhamet ederler çünkü bu senaryo tamamen delice. Gerekçelendirilebilir cinayet ya da öyle bir şey. Eş ziyareti gerçek bir şey mi yoksa sadece filmlerde gördüğümüz bir şey mi?

Karmakarışık iç konuşmalarım Auburn konuştuğında kısa kesildi. Sesi hiç de kızgın gibi gelmiyordu. Sessizdi ve bu... eğlence miydi?

"Evlat, yanlış yapıyorsun."

Oh Tanrım.

Ryan'ın yüzü, bana başkasının yzgyle evlenme teklif etme gibi çok önemli bir görevin yarıda kesilmesinden du y d u ğ u hoşnutsuzlukla buruştu ve başını yukarı doğru eğdi. Tepesinde kimin durduğunu görür görmez ifadesi değişti ve ayağa kalkma telaşıyla neredeyse sandalyesini devirecekti.

"Sen Auburn Bouvier'sin," dedi, sesinde hayranlık vardı.

"yleyim," diye cevap verdi muhteşem erkeğim başını sallayarak ve soğuk bir bakışla.

Ryan elini sıkmak için uzattı ama reddedildi ve kolunu yanına bırakmadan önce birkaç saniye havada garip bir şekilde asılı bıraktı. "İşletme fakltesindeyken senin hakkında bir makale yazmıştım. Ben... vay canına. Seninle gerçekten tanıştığıma inanamıyorum," diye bağırdı. Orada olduğumu hatırlar gibi oldu ve Auburn'e dönmeden önce bana baktı.

"Bay Bouvier, sizinle bir araya gelmeyi ve dönüştürücü pazarlama teknikleriniz hakkında konuşmayı çok isterim." Cebinden bir kartvizit çıkardı ve erkek arkadaşıma uzattı, o da kartvizite bakmadı bile; sadece masanın üzerine fırlattı.

Ryan zgn görünüyordu ama cesurca devam etti. "Dediğim gibi, sizinle bir ara konuşma fırsatı bulmayı çok isterdim ama..." Kıkırdadı ve başını bana doğru eğdi. "Burada evlenme teklif etmenin tam ortasındayım."

"Anlıyorum. Ve belirttiğim gibi, bu konuda berbat bir iş çıkarıyorsunuz."

Ryan'ın yüzü bembeyaz kesildi ve Auburn sözünü kesmeden önce saçma sapan heceler kekeledi.

"İsterseniz size nasıl yapılması *gerektiğini* gösterebilirim."

Cevap beklemeden sersemlemiğ adamın yanından geçip sandalyemi ona doğru çevirdi. Ryan'la konuşurken bile mavi gözleri doğrudan benimkilerin üzerindeydi.

Vay anasını. Hayır, gitmeyecek.

"Yapman gereken şey tek dizinin üzerine çökmektir." Auburn önümde alçaldı, mükemmel dudaklarında bir sırıtış iması belirdi.

Oh. Aman Tanrım. Tanrım. Evet, yapacak.

"Ona kraliçen olduğunu ve kendin de dahil olmak üzere herkesten önce ona boyun eğdiğini ve onu onurlandırdığını göstermek istiyorsun." Elimi tuttu ve arkasından öptü. "Ve ona neden karın olması gerektiğini söylemiyorsun. Ona neden kocası olman gerektiğini söyle."

Kıçımın hâlâ sandalyemde sağlam bir şekilde dikili olması beni tamamen şok etmişti. Her an eriyip yere yığılacakmışım gibi hissediyordum.

"Gianna," diye başladı, mavi gözlerini gözlerime dikerek, "seni ilk gördüğüm günden beri ilgimi çekiyordun. Sonra seni tanıdım ve bu merak kısa sürede şefkate, sonra da aşka dönüştü. O akıllı ağzını açıp bana haklı olarak haddimi bildirdiğin anda sana aşık olmaya başladığıma eminim."

Buna kıkırdadım.

"Sen kesinlikle tanıdığım en muhteşem kadınsın, ama benim için anlaşmayı mühürleyen şey bu değildi. İç güzelliğinizdi." Göğsüme dokundu. "Burada ne var. Sadece kendin olarak bile tanıştığın herkesi gülümsetiyorsun. Her gün senin yarısı kadar bile olabilmek için çabalıyorum, Gianna. Her gün, senin hak ettiğin adam nasıl olabilirim diye düşünerek uyanıyorum."

Uzandı ve yanaklarımdan süzölmeye başlayan gözyaşlarımı silip süpürdü. "Senin kocan olmak istiyorum, bebeğim. Her sabah uyandığında ve her gece yattığında önceliğimin sen olduğunu bilmeni istiyorum. Kendisine kocan diyecek kadar şanslı olan adam tarafından sevildiğini ve el üstünde tutulduğunu bilmeni istiyorum."

"Beni çirkin bir şekilde ağlatıyorsun," diye fısıldadım mutlu küçük kahkahamın arasından ve Auburn'ün gözlerinden de yaşlar süzüldü.

Başı hafifçe Ryan'a doğru dönerken bakışları benimkinde sabit kaldı -Açıkçası orada olduğunu bile unutmuştum çünkü Auburn'ün sözleri beni kozalamıştı. "Ryan? Hâlâ dikkatini veriyor musun?"

"Ben, evet efendim."

"Çünkü bu kısım gerçekten önemli." Auburn ceketinin cebinden Tiffany mavisi bir yüzük kutusu çıkardı ve kalbimin göğsümden çıkıp ayaklarının dibine düşmek üzere olduğundan emindim. "En kritik şey, kadınınıza başka birine evlenme teklif ederken kullanmadığınız bir yüzük sunmaktır."

Auburn'ün dudaklarının kenarlarında hınzırca bir sırıtış belirirken histerik bir şekilde gülmemek için ağzımı kapatmak zorunda kaldım. Ryan'ın üzücü evlenme teklifi bahanesini kelimenin tam anlamıyla gasp ediyordu.

"Evlenmek istediğin kadın daha fazlasını hak ediyor. Bu kararı verirken sadece onu düşündüğünü bilmeyi hak ediyor." Sırıtışı, gözlerinin köşelerinde küçük kırışıklıklar belirene kadar genişledi. "Ve kuyumcudan mükemmel elması yakutlarla çevrelemesini istediğini çünkü *kırmızının* onun en sevdiği renk olduğunu şüphesiz biliyorsun."

Kutuyu açtığında kalbimi yerinde tutmak için elimi göğsümün üzerine bastırmak zorunda kaldım. "Aman Tanrım," dedim. Platin bir bant içine yerleştirilmiş büyük merkezi elmas tek başına kusursuzdu ama kırmızı taşlar onu bir sanat eserine dönüştürmüştü. Ve en iyi tarafı da *benim olmamdı*. "Bu mükemmel."

Auburn derin bir nefes almadan önce rahatlamış bir şekilde başını salladı. "Gianna, kocan olma onurunu bana bahşeder misin? Günlerimin geri kalanında sana değer vermeme ve seni sevmeme izin verecek misin?"

Daha son kelime dudaklarından dökülmeden, "Evet!" diye bağırdım. Etrafımızda kahkahalar ve tezahüratlar duydum ve görünüşe göre bir izleyicimiz olduğunu fark ettim.

Dudaklarını parmağıma bastırıp yüzüğü parmağıma geçirirken nefesinin altından "Tanrı'ya şükür," dediğini duydum.

Sonra onu yakaladım. Kendimi sandalyemden fırlatarak Auburn'ü sırt üstü yere düşürdüm ve doğrudan üzerine indim. Dudaklarımız birbirine çarpmadan önce etrafımızı saran çığlıklar ve ısıklar arasında gülüştük. Öpüşmemiz normalde güzel bir restoranda saygıdeğer kabul edilenden çok daha tutkuluydu ama umurumuzda bile değildi. Evleniyorduk. *Evleniyorduk!*

"Seni seviyorum bebeğim," diye mırıldandı dudaklarıma karşı.

"Ben de seni seviyorum. Evet, evet, evet," dedim, sırf cevabımdan yüzde yüz emin olsun diye. Beni tekrar öperken eliyle başımın arkasını kavradı.

Sonunda ayrıldığımızda, Auburn kendisi ayağa kalkmadan önce anatomimin hayati kısımlarını diğer yemek yiyenlere göstermeden beni ayağa kaldırmayı başardı.

Sıcak kolunu belime doladığında Ryan'ın "Bekle" diye seslendiğini duydum. Ona doğru döndük ve parmağı aramızda yavaşça ileri geri hareket ederken yüzünde bir şüphe maskesi vardı. "Siz ikiniz birbirinizi tanıyor musunuz?"

Şakağıını öpmeden önce Auburn'ün tüm vücudu kahkahalarıyla sarsıldı. "Evet, Ryan. Müstakbel Bayan Bouvier ve ben birbirimizi oldukça iyi tanıyoruz. Eğer bize izin verirsen, gelinimi eve götürüp kutlama yapmak istiyorum." Gözleri bana doğru parlıyordu. "Yatakta."

Ve bu ayrılık notuyla, kollarımız birbirimize sarılmış bir şekilde restorandan çıktık, Ryan'ı orada şaşkınlıkla başını kaşıyarak ve az önce ne olduğunu anlamaya çalışırken bıraktık.

BÖLÜM 41

"Bunu yapmak istediğine emin misin?" Tony ve Tora'nın binasının önüne geldiğimizde Gianna gözleri endişeyle dolu bir şekilde sordu.

"Tabii ki bebeğim. Restorandaki herkesin videoya çekmesi konusunda haklıydın. Nişanlandığımız haberi bir saat içinde her yere yayılacak. En iyisi babana internette görmeden önce yüz yüze söylememiz."

"Demek istediğimin bu olmadığını biliyorsun. Onunla tek başıma konuşmama izin vermek istemediğine emin misin?"

Elini dudaklarıma götürerek sert bir öpücük kondurdum. "Hiç şansın yok. Ne olursa olsun seninle geleceğim."

"Korkarım babam cehennemi başına yıkacak ve sonra da seni yüksek sularda boğmaya çalışacak," diye mırıldandı.

Derin bir nefes aldım ve uzun bir iç çekişle dışarı verdim. "Aslında Gianna, babanla bu konuyu çoktan konuştum. Bugün erken saatlerde niyetimi ona bildirdim."

"Ne yaptın?" diye bağırdı ve Cruz'un gözleri dikiz aynasından benimkilere kaydı. Bana "*Dostum, sıçtın batırdın*" der gibi baktı.

"Tatlım..."

"Bana tatlılık taslama, Auburn Bouvier. Bu hayatımda duyduğum en arkaik, en kadın düşmanı şey." Daralmış göz kapaklarının ardındaki yeşil gözbebeklerini zar zor görebiliyordum. "Ben takas edilecek bir mal değilim." "Seni bu şekilde düşünmediğimi biliyorsun, Gianna. Sen benim yüzde bir milyon eşit ortağımın. Ben sadece..." Bir nefes daha vererek, ona açıklamak için uygun kelimeleri bulmaya çalıştım. "Sen doğduğundan beri Tony'nin hayatındaki en önemli şey oldun. Ondan senin için bir şey istemedim.

ve seninle evlenmek için ondan *izin* istemedim." Kadının pürüzsüz alnı kırıştı. "O zaman ne hakkında konuştunuz?"

"Ona sadece ona saygı duyduğumu ve onun da bana saygı duymasını umduğumu söyledim. Sonra ona senin için neler hissettiğimi, hayatımın geri kalanını seninle geçirmeyi nasıl planladığımı anlattım. Bu konuda çok ciddi olduğumu bilmesini istedim, Gianna. Hayatımda hiçbir konuda bu kadar ciddi olmamıştım."

Kırışıklıklar düzeldi ve parmak uçlarıyla yüzüme dokundu. "Onun kabulüne ihtiyacın vardı."

Gözlerimi kapatarak dokunuşuna doğru eğildim. "Evet," diye fısıldadım ve gözlerimi açtığımda badem şeklindeki yeşil gözlerinin köşelerinin yumuşadığını gördüm. "Gerçek bir aile olmamızı istiyorum, buna Tony ve Tora da dahil. Bir kadın olarak sana saygısızlık etmek istemedim."

Bir sonraki anda dudakları benimkilerin üzerindeydi, yumuşak, yatıştırıcı ve nazikti, iki eli de yüzümü kavırıyordu.

"Ona söylediğinde babam ne dedi?"

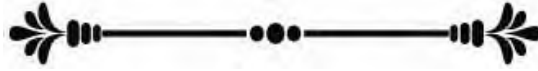
"Düşündüğünden daha az pislik olduğumu söyledi." Güldü ve kapıyı iterek açtı, ikimiz de dışarı çıktık.

Bir kolunu belime dolayarak, yürürken başını göğsüme doğru eğdi. "Sana kızgın kalmayı gerçekten zorlaştırıyorsun, Bouvier."

"Hmm, eve gidene kadar bu öfkenin bir kısmını içinde tutabilir misin?"

"Angry fuck?"

"Evet," diye cevap verdim, ona binanın kapısını açarken. Beni çok iyi tanıyordu.

"Gianna! Bu ne güzel bir sürpriz," dedi Tony dairesinin kapısını iterek açtığında. Bana biraz daha az hevesli bir selam verdi. "Auburn."

"Merhaba Tony. Umarım uğramak için çok geç değildir."

"Sorun yok!" Tora koyu kırmızı kanepeden cıvıladı ve Tony bizi içeri aldı.

Kanepeye dik duran bir aşk koltuğu vardı ve Tony erkek arkadaşının yanına alçalırken Gianna ve ben yan yana oturduk.

Yeni nişanlım elbisesinin eteklerini çekiştiriyordu ve ben onun üzerindeki gerginliği hissedebiliyordum. "Baba, Tora... bazı haberlerimiz var."

Tora çığlık attı ve ben neredeyse koltuktan düşüyordum. "Nişan yüzüğü takıyorsun!" Bir saniye içinde ayağa kalktı ve Gianna'nın elini kendi elinin içine alarak mücevherleri inceledi. "Vay canına, bununla bir göz çıkarabilirsin," dedi elini bir o yana bir bu yana çevirerek.

Tony'nin gözleri benimkilere dikilmişti, ifadesi okunamıyordu. "Hızlı hareket ediyorsun, Bouvier."

"Bana öyle söylendi," diye cevap verdim alaycı bir sırıtışla.

"Evet, nişanlandık," diye onayladı Gianna. "Evlenme teklifimiz muhtemelen çok yakında internete düşecek ve siz ikinizin bunu doğrudan bizden duyduğunuzdan emin olmak istedik."

"Çok düşüncelisin," dedi Tony kesin bir ifadeyle.

"Baba, böyle yapma. Bizim için mutlu olmanı istiyorum."

Yüzündeki gerginlik bir nebze olsun azaldı. "Öyleyim tatlım. Sadece bu çok hızlı oldu. Acelen ne?"

"Biz de sizinle bu konuda konuşmak istiyorduk."

"Aman Tanrım. Hamilesin," diye bağırdı Tora, Tony'nin yanına oturmak için geri dönmeden önce. Müstakbel kayınpederimin iki elini de tuttu. "Bebeğim, aptalca bir şey yapma. Unutma ki hapishane turuncusu senin renk paletinde yok ve çizgiler de bizim dostumuz değil."

"Hamile değilim," dedi Gianna kıkırdayarak ve iki adam rahat bir nefes aldı. "Ama işin içinde çocuk var."

Telefonundan Jaxon ve Jane'in bir fotoğrafını çıkarıp uzattığında tüm gözler onun üzerindeydi.

"Auburn ve ben bu iki çocuğu evlat edinmeye karar verdik. Auburn'ün bağışta bulunduğu çocuk evinden geliyorlar ve siz bunun çok hızlı olduğunu söylemeden önce... Belki gerçekten hızlıdır ama Jaxon ve Jane'in bir eve ihtiyacı var ve bizim onlara bunu sağlayacak imkânlarımız var." Bana baktı ve bir gülümseme paylaştık. "Onlara aşık olduk."

"Jaxon ve Jane," dedi Tony sessizce, resmi dikkatle inceleyerek. Tora da onun omzuna yaslanmış aynı şeyi yapıyordu. "Büyükbaba olacağım." Sesi neredeyse saygılı çıkmıştı.

"Evet," dedi Gianna sessizce, sesi endişeliydi.

Sonra Tony Tora'yı boynundan yakaladı ve yanağını yüksek sesle öptü. "Dede olacağız!"

Tony'nin heyecanı elle tutulur hale gelirken Gianna'nın kemiklerinden sızan gerginliği hissedebiliyordum. Gülüyordu, gözlerini fotoğraftan ayıramıyordu.

"Kayıtlara geçmesi için söylemek isterim ki," dedi Tora işaret parmağını kaldırarak, "bir dede lakabına sahip olamayacak kadar genç ve güzelim. Ben Lolli olacağım, Tony de Pops olabilir."

Gianna kıkırdadı. "Lolli-Pops. Bu çok sevimli."

Dürüst olmak gerekirse bunun biraz klişe olduğunu düşünmüştüm ama çenemi kapalı tutuyordum çünkü Tony sonunda telefonda başını kaldırmıştı ve gülümsemesi ısıltı ısıltıydı.

"Onlarla ne zaman buluşabiliriz?"

Gianna ve ben birbirimize baktık. "Aslında önce çocuklara söylememiz gerekiyor ve umarım onlar da bizim tarafımızdan evlat edinilmeye sıcak bakarlar," dedim.

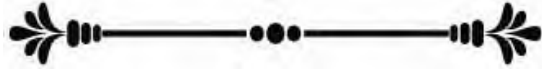
"Tabii ki öyle olacak," dedi ve ayağa kalkıp yanımıza gelmeden önce tekrar resme baktı. Nişanlım babasıyla yüzleşmek için ayağa kalktı ve ben de ayağa kalkarak elimi sırtının küçük kısmına koydum. "Siz ikiniz hayranlık uyandıran harika ebeveynler olacaksınız."

Duygusal bir kırbaçlanma yaşıyormuşum gibi hissettim ve sonra kemik kıran bir kucaklaşmanın içine çekildik.

"Baba," dedi Gianna gülerek, "zor nefes alıyorum."

"Özür dilerim," dedi ve bizi tutmayı bıraktı. "Sadece ilişkilerine güvenen bir çiftin henüz yeni evliyken bir aile kurma kararı alacağını söylemek istiyorum. Seninle gurur duyuyorum, Gianna." Sulu gözlerini bana çevirdi. "Seninle de oğlum."

"Teşekkürler baba," dedim, sesim biraz boğuk çıkmıştı. "Şansını zorlama," dedi alaycı bir sırıtışla.

Bir saat sonra Bentley'in arkasına tırmanırken Gianna, "Beklediğimden daha iyi geçti," dedi.

"Sanırım çocuklar bizim için sattı."

Nişanlımın gözleri büyüdü. "Biliyorum! Bundan korkacağını düşünmüştüm ama beş nokta iki saniyede *"Bu çok hızlı oluyor "dan "Aileye hoş geldin oğlum "a geçti."*

"İlişkimiz daha sağlam bir zemine oturana kadar aile kurmayı düşünmememiz gerektiğine dair bir ders bekliyordum."

"Ben de, ama babamın söyledikleri mantıklı. Biz sağlamız."

"Kaya gibi bebeğim," diyerek onu temin ettim ve öpebilmek için çenesini kaldırdım. "Auburn," dedi dudaklarıma karşı.

"Mmhmm?" Öpücüklerimi ağzından boynuna doğru takip ettim. O kadar güzel kokuyordu ki.

"Sanırım öfkeli sevişmeyi başka bir geceye saklamamız gerekecek. Bu gece çok mutluyum."

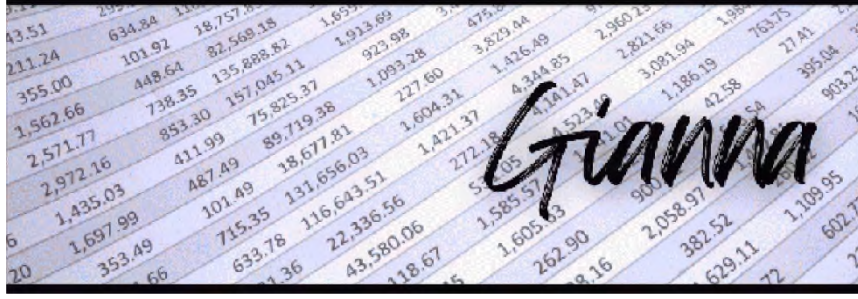
Nabzının attığı yeri hafifçe ısırarak, kucağıma oturana kadar onu çektim. "O zaman bunun yerine müstakbel karımla bütün gece sevişmeme ne dersin?"

Kalçalarını üzerimde salladı ve aramızda her zaman var olan sıcaklıktan dolayı inledim.

"Düşünce tarzını seviyorum, müstakbel kocam."

"Belki de hemen şimdi başlamalıyım," diyerek karanlık bölmeyi kaldırdım ve kemerimi çözdüm.

BÖLÜM 42

"YA BİZİM TARAFIMIZDAN EVLAT EDİNİLMEK İSTEMEZLERSE?"

Parmaklarımı kucağımda çevirerek endişelendim.

"Gianna, onlarla konuşana kadar endişelenmene gerek yok," dedi Auburn, ellerimi kendi elleriyle kapatarak.

"Elimde değil. Çok gerginim. İyi görüldüğüme emin misin?" Ayağa kalktım ve ellerim kraliyet mavisi elbisemi düzeltti, aniden bu önemli olayda yanlış şeyi giydiğime ikna oldum.

"Tatlım, her zamanki gibi çok güzel görünüyorsun ve evet, elbise mükemmel."

En az dört kez kıyafet değiştirmiştım. Ne giydiğimin neden önemli olduğunu düşündüğümünden emin değildim. Belki de bana düşünecek bir şey veriyordu.

"Tanrım, onları duyuyorum," diye fısıldadım Auburn'ün yüzüne.

Sertçe yutkundum. "Tamam. Her şey yoluna girecek. Her şey yolunda."

Ama her şey yolundaymış gibi görünmüyordu. Kusmak üzereymiş gibi görünüyordu, ki ben de tam olarak böyle hissediyordum.

Caroline'ın çocuk evindeki ofisindeydik ve çocukların müdürle birlikte koridordan geldiklerini duyabiliyorduk.

"P e k â l â , siz ikiniz. Onlarla tanışmaya hazır mısınız?" Caroline'ın sesi ahşap kapıdan içeri süzüldü.

"Bilmiyorum," dedi Janie. "Ya..." "Ne oldu, tatlı kız?"

"Ya evlat edinilmek istemiyorsak? Ya burada kalmak istiyorsak?"

Gözlerimden yaşlar süzülürken elimle ağızımı kapattım. "Hasta olacağım," diye fısıldadım ve Auburn ayağı kalkarak yüzümü boynuna çekti. Konuşmadı, muhtemelen o da benim gibi ne diyeceğini bilemediğı için.

Ona tutunarak koridorda geçen konuşmaları dinledim. "Jane, neden evlat edinilmek istemeyesin ki? Bir evin olurdu
"Caroline nazıkçe sordu.

Tatlı Jane'in burnunu çektiğini duydum ve neredeyse ikiye blnyordum.

"Ya yeni ailemiz Auburn ve Gianna'yı bir daha görmemize izin vermezse?"

Hayatımda hiç bu kadar hızlı hareket etmemiştim. Bir saniye içinde kapıyı açmış ve çocukların önünde dizlerimin üzerine ckmştm.

"Bizi her gün görebilirsin," diye ağladım. "Biziz. Senin annen ve baban olmak istiyoruz."

Sonra kollarımdaydılar ve yanımda diz ckmş olan esrarengiz Auburn Bouvier de dahil olmak üzere herkes ağılıyordu. Drdmz ck uzun bir süre grup halinde kucaklaştırken gözyaşları her yere aktı.

"Gerçekten ailemiz olmak istiyor musunuz?" Jaxon sonunda başını kaldırıp Auburn ile benim aramda bir yere bakarak sordu.

"Elbette seviyoruz tatlım. Seni ve Janie'yi seviyoruz," dedim parmaklarımla yüzündeki ıslaklığı silerek. "Ama sadece sen istersen."

"Var," diye neredeyse bağırdı ve Jane kıkırdayarak başını salladı.

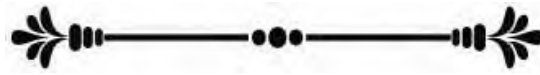
Küçük çenesini meydan okurcasına kaldırarak, "Başka biri olsaydı, onlarla gitmemeye karar verdik," diye bizi bilgilendirdi.

Jaxon, "Evet, bizi zorlamaya kalkarlarsa kaçacaktık," dedi.

Auburn boğazını temizledi ve parmak uçlarıyla iki gözünün altını yokladı. "Hep birlikte dondurma yemeye gidip anlaşılmaya ne dersiniz?"

Çocuklar -bizim çocuklarımız- mutlu bir şekilde alkışladılar ve nişanlım ayağa kalkarak Caroline'a dönmeden önce onların başlarının tepelerini öptü. Zavallı kadın bir mendile sarılmış sessizce hıçkırıyordu.

Auburn onu tatlı bir kucaklamanın içine çekti. "Kutlama için bizimle gelmek ister misin?" diye nazikçe sordu ve kız başını salladı, boğazında küçük bir hıçkırık gıcırdadı.

Birkaç saat sonra, New York'taki dondurmanın yarısını yedikten sonra Caroline ve çocukları isteksizce çocuk evine geri götürdük. Auburn'ün nazik müdürü bizimle gelmesi için davet etmesine çok sevinmişim çünkü Jaxon'ın meraklı küçük zihni evlat edinme hakkında en az yüz soruyla doluydu.

Elbette Auburn ve ben ev ödevimizi yapmıştık, hatta evlat edinme konusunda uzman bir aile avukatıyla bile konuşmuştuk ama Caroline bilgi hazinesiydi. Ne de olsa yıllardır bu işi yapıyordu.

Yatak odamıza doğru yürürken, "Çocuklar olmadan eve dönmek hiç de hoş değil," dedim.

"Evet, bence onlar zaten bizim ve onları elimizde tutabilmeliyiz."

"Aptal lanet yasa."

Auburn kıkırdadı. "Sana küçük bir sır vereceğim," dedi alçak bir sesle ve beni kendine çekti. "İşlerin biraz daha hızlı ilerlemesi için birkaç avuç içini yağlamış olabilirim."

"Ooh, bu çok ateşli, Bay Bouvier."

"Ne daha ateşli olurdu biliyor musun?" diye kulağıma fısıldadı, sıcak nefesi omurgamdan aşağı bir ürperti gönderdi.

"O da ne?"

"Eğer müstakbel karım o güzel kıcını yatağa koyar ve onu becermeme izin verirse." Parmakları elbisemin fermuarını ustalıkla açtı ve elbise yere dökülürken geri adım attım. "Kahretsin, çok güzelsin," diye nefes aldı, gözleri vücudumda yumuşak bir okşayış gibi geziniyordu.

İşaret parmağımı göğüslerimi örten gül rengi dantelin üzerinde alaycı bir şekilde gezdirdim ve kirpiklerimi ona doğru kırptım. "Babam beni sırtüstü mü yoksa ellerimin ve dizlerimin üzerinde mi istiyor?"

"Eller ve dizler," diye homurdandı, adaçayı yeşili gömleğinin düğmelerini bile açmadan sıyırdı. "Topukluları da çıkarma."

Soyunmayı bitirdim, siyah stiletto larımı belirtildiği gibi bıraktım ve yatağa süründüm.

"İşte bu manzaraya alışabilirim." İri elleri yumuşak bir şekilde popomu okşadı.

"Buna alışsan iyi olur. Benimle evleniyorsun."

"Aynen öyle," dedi arkamda yere diz çökerek.

Dilinin ilk fırçasıyla yüzümü çarşaflara gömdüm ve inledim. Adamın ağzı doğanın bir gücüydü, dilinin her yalayışında ve dişlerinin her sıyırışında benden zevk alıyordu.

Bunu çıkardığı seksi zevk sesleriyle birleştirdiğimde dört dakikadan kısa bir sürede boşalıyordum.

"Kahretsin, bu konuda çok iyisin," diye yatağa doğru soludum.

Islak öpücükler popomun kıvrımlarında ve omurgamda gezindi. Kulağıma ulaştığında, "Çünkü bu benim yapmayı en sevdiğim şey," diye geveledi. "Bunun dışında."

Aletin başını sularıyla yağlayarak bacaklarımın arasında aşağı yukarı süründü.

"Benimle dalga mı geçiyorsun?" Arsızca sordum ve ereksiyonunun sert bir hamleyle içime çarpmasıyla ödüllendirildim. *Aman Tanrım!*

"Bu sana dalga geçiyormuşum gibi mi hissettiriyor, Gianna?" Elini boğazıma dolamadan ve sırtıma bastırana kadar bedenimi yukarı çekmeden önce kıcıma vurdu. "Bu sadece dalga geçiyormuşum gibi mi hissettiriyor?" Ucuna kadar çekerek beni sert bir hamleyle daha içine aldı.

Auburn Baba oynamak için gelmişti ve yarın topallayarak yürüyeceğimi bilmeme rağmen buna bayıldım.

Kollarından biri kalçalarımın etrafına dolanmış, beni acımasız bir hassasiyetle becerirken sıkıca yerinde tutuyordu. Diğer eli boynumda kaldı ve eşit miktarda zevk ve acıyla inledim.

Ama bu en iyi acı türüydü. Nişanlımı öfkeli bir hayvana dönüştürdüğümü söyleyen türden.

"Hayır baba," diye mırıldandım ve o da inledi, dişleri omzuma gömülürken kalçaları piston hızıyla çalışıyordu.

"Babasının kızı o tatlı amcığını germeme bayılıyor, değil mi? Ne kadar iyi bir kız beni çok derine götürüyor."

"Evet efendim," diye nefes nefese kaldım ve bir elimle arkama uzanıp parmaklarımı kafa derisine gömdüm. Elimi büktüm ve homurdandı, kalçaları inanılmaz derecede hızlı hareket ediyordu.

"İşte bu, bebeğim. Bana ateşini göster."

Başımı çevirerek yanağındaki çizgiyi yaladım ve vücutlarımızın birbirine çarpma sesleri odada yankılanırken kulak memesini ısırdım.

"İyi kızının boşalmasını sağla," diye mırıldandım. "Lütfen baba."

"Lanet olsun," diye homurdandı, bir elini bacaklarımın arasına kaydırды. Vücudumu artık çok iyi tanıyordu ve klitorisime mükemmel bir basınçla bastırды, o büyülü parmaklarını zevk vektörleri çekirdeğimden yayılana kadar dolaştırdı. "Şimdi, Gianna. Şimdi gel."

Yetenekli parmakları... kalın siki... gergin, edepsiz sözleri... hepsi birleşerek vücudumu, yüzümden mutluluk gözyaşlarının aktığı, kemiklerimi titreten bir orgazma sürükledi.

Auburn içimi doldururken hissettiğim sıcaklık yangına körükle gitmişti ve sonunda çekilip beni banyoya taşıdığında hâlâ titriyordum.

Küvet dolarken seksi nişanlım beni nazikçe öptü, tatlı sevgi ve onay sözcükleri fısıldadı. Beş dakika içinde öfkeli bir canavardan sevgi dolu bir sevgiliye dönüşmesine bayılıyordum.

"Harika bir anne olacaksın, Gianna," dedi bana, sırtım göğsüne yaslanmış bir şekilde buharlı suya yerleştiğimizde.

"Umarım öyledir." Sesimdeki endişeyi ben bile duyabiliyordum.

Göz göze gelene kadar yüzümü yukarı kaldırarak kararlı bir şekilde, "Yapacaksın. Tanıdığım en nazik, en sevgi dolu kalbe sahipsin ve bu çocukların ihtiyacı olan şey de bu. Yaşın önemli değil; içindekiler önemli."

İçimi çektim, zihnimi saran gerginliğin bir kısmı havayla birlikte dışarı çıktı. "Nasıl oluyor da her zaman güvensizliğime dokunuyorsun? Akıl mı okuyorsun yoksa

bir şey."

Güldü ve burnumu öptü. "Hayır. Sadece seni tanıyorum. Aşk söz konusu olduğunda sayıların bir önemi yoktur. Bunu kanıtladığımı sanıyordum."

"Haklısın."

"Biliyorum," dedi kendini beğenmiş bir tavırla. "Nancy ile hiç tanışmadım ama senden ve Tony'den duyduğuma göre çok güzel bir ruhu varmış."

"Kesinlikle öyleydi."

"Ebeveyn olarak iki iyi rol modeliniz vardı, benim sahip olmadığım bir şey. Yani babam harikaydı ama annemin çocukken bana sarıldığına dair tek bir anım bile yok, bu yüzden endişelenmeniz gereken kişi benim."

Küçük bir çocuğun o soğuk kadınla büyümesi düşüncesi kanımı kaynattı. Paul Bouvier ile son birkaç hafta içinde birkaç kez karşılaşmıştım ve onu sıcak ve misafirperver bulmuştum. Aramızdaki yaş farkına gözünü bile kırpmadı.

"Auburn Bouvier," diye azarladım, "süper bir baba olacaksın. Sana bir pelerin bile alabilirim." Ben devam ederken o kıkırdadı. "Kalbini birine açtığında, o kişi senden özel bir parçaya sahip olur. Sen tanıdığım en cömert, en verici insansın ve paranı kastetmiyorum. Burada olanlardan bahsediyorum." Elimi kalbinin üzerine koydum ve güçlü, sabit atışını hissettim.

Burnunu saçlarıma soktu ve kollarını bana doladı. "Seninle tanışana kadar kalbimi nasıl açacağımı bilmiyordum."

Orada sessizce oturduk ve su soğuyana kadar birbirimize duyduğumuz saf sevginin tadını çıkardık.

Sonra Auburn beni yatağa götürüp kollarına sarmadan önce yumuşak bir havluyla hafifçe vurarak kuruladı.

"Seni seviyorum, Gianna," diye fısıldadı saçlarıma.

"Seni seviyorum Auburn," diye cevap verdim, gözlerimi kapattım ve doygun, rüyasız bir uykuya daldım.

BÖLÜM 43

Papyonumu ayarlarken Jaxon'ın aynadaki yansımasına bir an gözüm takıldı. Sandalyesine çökmüş, ileri geri sallanan ayaklarına bakıyor ve endişelendiğinde yaptığı gibi dişleri alt dudağını kemiriyordu.

Dönerek odadakilere hitap ettim. "Jaxon'la yalnız konuşmam gerekiyor, lütfen." Tora, Beau ve Edward, avukatım ve arkadaşım -şimdi neyse ki böbrek taşından kurtulmuştu- kapıya doğru yöneldiler.

Tony omzumu güven verici bir şekilde sıktı ve kendisi de geri çekilmeden önce gelini kontrol edeceğini söyledi.

Üzgün görünen küçük oğlumun önünde diz çökerek elimi omzuna koydum. "Hey, dostum. Konuşmak istediğin bir şey var mı?"

Küçük sarışın başını kaldırdı ve mavi gözlerindeki sıkıntılı ifade göğsümün sıkışmasına neden oldu.

"Gerçekten babam mı olacaksın? Yani, gerçekten?"

Alnındaki küçük bir kıvrımı düzelterek, "Elbette. Ve Gianna senin annen olacak. Eğer sen ve Jane hala bunu istiyorsanız."

Aman Tanrım. Lütfen fikrinizi değiştirmeyin. Bu küçüklere zaten çok bağlıydık ve evlat edinme işlemini gerçekleştirmek istemediklerine karar verirlerse bu ikimizi de mahveder.

Jaxon hevesle başını salladı. "Seviyoruz. Seninle ve annemle yaşamayı seviyoruz."

Gianna ve ben koruyucu aile olmak için tüm adımları atmıştık ve ikizler son dört aydır bizimle yaşıyordu.

"Peki sorun nedir, Jaxon?"

Çocuk içini çekti ve gözleri yakamdaki kırmızı güle odaklandı. "Okulumdaki Billy size anne ve baba demememiz gerektiğini söyledi çünkü evlat edinme işlemi henüz tamamlanmadı. Babası bir avukat." Mavi bakışları bir kez daha benimkilerle buluştu ve sanki yanlış bir şey yapmış gibi korkmuş görünüyordu. Öfkem alevlendi.

"Şey, Billy bir..." Aklıma kendini beğenmiş *küçük pislik* geldi ama Gianna'nın benim *çocuk dilim* dediği dile geçtim. "Billy yanılıyor. Seni ne rahatlatıyorsa bize öyle hitap edebilirsin. Tıpkı konuştuğumuz gibi, tamam mı? Bize anne ve baba demek istiyorsan, öyle diyebilirsin. Bize Batman ve Robin demek istiyorsan, o da olur."

Bunun üzerine kıkırdadı.

"Evlat edinme işlemi yaklaşık iki ay içinde tamamlanacak ve o zaman sen ve Janie *resmi olarak* Booby-A ailesinin üyeleri olacaksınız." Birbirimize sırttık ve ben sesimi sahte bir fısıltıya indirdim. "Ama sana küçük bir sır vereyim. Evraklarda ne yazdığı umurumda değil. Sen zaten benim oğlumsun ve Jane de zaten benim kızım." İki parmağımla göğsüme dokunarak içimde biriken duyguları bastırdım. "Buraya gel."

Gülümsedi ve sonra yine dudağını kemirmeye başladı. "Yüzük taşıyıcısı olmanın gerçekten önemli bir iş olduğunu söylemiştin, değil mi?"

"Çok," dedim, minik papyonunu düzeltirken.

"Ya her şeyi berbat edersem?" diye fısıldadı küçük göğsü kabararak. "Ya yastığı düşürürsem ya da düşersem ya da başka bir şey olursa?"

"Gerginsin." Küçük sarışın kaşları birbirine çarptı ve başını salladı. "Koridorda seninle birlikte yürümeme ne dersin? Bu seni daha iyi hissettirir mi?"

Yüzündeki rahatlama çok açıktı. "Evet," diye nefes aldı, "eğer bu bütün düğünü mahvetmeyecekse. O kadın senin zaten önde olacağını söyledi ve ben de koca bir çocuk gibi tek başıma yürümek zorunda kaldım."

Ona küçümseyici bir el salladım. "Pssssh. Bu bizim ailemizin düğünü ve ne istersek onu yapabiliriz. Aslında ben de biraz gerginim, o yüzden birlikte yürürsek kendimi daha iyi hissedebilirim."

"Gerçekten mi?"

Yumruğumu kaldırarak, "Gerçekten." dedim. O da benimle yumruklarını tokuşturdu. "Konuşmak istediğin başka bir şey var mı?"

"Hayır, sanırım bu kadar. Sen ve annem azgınlık tatilindeyken Janie'ye çok iyi bakacağım."

Son kelimeye kıs kıs gülmediğim için kendime büyük bir kredi verdim, ayrıca düzeltmedim çünkü çok mükemmel bir şekilde uygundu.

"Bu konuda Lolli ve Pops'un endişelenmesine izin verin ve siz sadece eğlenin."

Geniş gülümsemesi neredeyse tüm yüzünü kaplıyordu. "Onların evinde her zaman çok eğleniriz."

"Eminim biliyorsundur ve akşam yemeğinde sana ne yedirdiklerini bilmek bile istemiyorum," dedim alaycı bir şekilde.

Jaxon'ın küçük yüzü muzipleşti. "Asla söylemem."

Her hafta görüştüğümüz aile terapistinin tavsiyesi üzerine, ikizlerin Çocuk Koruma Hizmetleri tarafından gerekli tüm geçmiş kontrollerinden geçmesi gereken Tora ve Tony ile kalmasına izin vermeye başladık. Sadece akşam yemeği için

ve sonra ara sıra gecelemler. Kurumsal bir ortamda yaşamaktan gerçek bir eve geçmek büyük bir geişti ve rutinlerini bozmak istemedik.

Hatta "azgınlık ayını" ertelemeyi bile teklif ettik, ancak Doktor Wise ocukların istikrara ihtiyaı olsa da, Gianna ve benim onlar için her zaman geri dneceğimize dair güven oluşturmanın da önemli olduğunu açıkladı. Bu yüzden sadece iki saat süren kk ziyaretlerle başladık ve işlerin nasıl gittiğini görmek için bir gecelik kalışlara kadar ilerledik.

Endişelenmemize gerek yoktu. Büyükanne ve büyükbabaları onları çok şımartmıştı ve sık sık Pop's ve Lolli'de kalmak için yalvarıyorlardı. Çocuklar birkaç hafta önce bütün bir hafta sonunu orada geçirmişlerdi ve onları kontrol etmek için aradığımızda sadece birkaç dakika sonra hayvanat bahçesine gidecekleri için kovulmuştuk.

"Eğer bizi çok zlersen, uçağımı beklemeye alırım ve aynı gün geri döneriz, tamam mı?" Ona söz verdim, sesim ciddiye. "Ve seni kontrol etmek için her gün arayacağız."

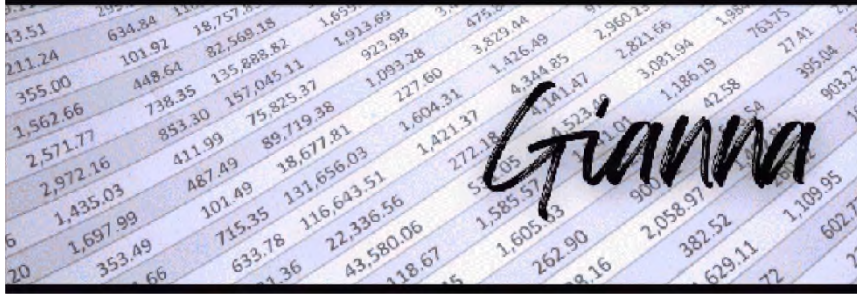
Jaxon gözlerini devirdi. "Biliyorum. Bize milyonlarca kez söyledin zaten. Salı günü aramamayı unutma çünkü Coney Island'a gidiyoruz."

Tony ve Tora'ya işten bir hafta izin vermiştim ve ikizlerin bizi zleyecek zamanları bile olmayacağına dair güvence veren eksiksiz bir güzergah planlamışlardı. Yine de endişeliydim, bu yüzden uçak pisti olan özel bir adaya gidiyorduk, böylece istediğimiz an ayrılabilircektik.

"Bunu unutmayacağım," dedim.

Ayağa kalktı ve elimi tuttu. "Gitmeye hazır mısın Batman?" Güldüm. "Gitmeye hazırım, Joker."

BÖLÜM 44

"Sallanmayı keser misin, Janie?" Nazikçe söyledim.

Kuaför Linda uzun, sarı saçlarına çiçeklerden küçük bir taç takarken küçük kızım zar zor yerinde durabiliyordu. "Elimde değil. Daha önce hiç çiçekçi kız olmamıştım ve çok heyecanlıyım."

Önünde çömelerek, kıpırdanmalarını yatıştırmak için ellerini tuttum. "Sen kesinlikle gördüğüm en güzel küçük çiçekçi kızsın." Mutlu bir şekilde gülümsedi. "Dün gece ne çalıştığımızı hatırlıyor musun?" Hatırladığını biliyordum; sadece saçını bitirecek kadar uzun süre dikkatini dağıtmaya çalışıyordum.

"Uh-huh. Lolli sandalyemi koridordan aşağı itecek, böylece çiçekleri her yere saçabileceğim."

Linda kıs kıs güldükten sonra Jane'in sandalyesini ona doğru çevirdi. "Bugün çok iyi bir iş çıkardınız Bayan Wiggle Worm. Dudak parlatıcısı ister misiniz?"

"Biraz alabilir miyim anne?" diye sordu, başını çevirip bana bakarak.

"Tabii ki. Bu özel bir durum."

Kadın açık pembe parlatıcıyı sürerken Charli kafasını odaya uzattı ve bana komplocu bir göz kırptı. "Gianna, Jane'i birkaç dakikalığına ödünç alabilir miyim? Kapılardaki fiyonklara bakmasını ve ortalanıp ortalanmadığını görmesini istiyorum."

"Çok yaşa," diye mırıldandım ve Charli burnunu kırıştıran sevimli bir gülümseme takındı. O, Beau ve L.J. bu hafta başında gelmişlerdi ve ben son dakika düğün ayrıntılarıyla ilgilenirken çocukların dikkatini dağıtmakta paha biçilmez bir rol oynamıştı.

"Fiyonklara yardım etsem sorun olur mu?" Jane iri, mavi gözlerinde endişeyle sordu.

"Ben iyiyim, tatlı kızım. Sen git ve Charli'ye yardım et, sonra da belki onunla birlikte L.J.'i kontrol edebilirsin." Gözleri bir ton parladı. Yeni küçük kuzenini çok seviyordu ve bu duygu yüzde yüz karşılıklıydı. Neredeyse iki yaşındaki çocuk Jane'in kucağına binmeye bayılıyordu. "Tekerleğe binmek yok," diye seslendim ama Charli çoktan Jane'in arkasına geçmiş, başını eğmiş çocuğa fısıldıyordu. Kapı arkalarından kapanmadan önce tekerlekli olduklarından emindim.

Teksaş'tan en iyi arkadaşım Maribeth, "Çocuğum olduğunda şu Charli denen hatunu kaçıracağım," diye söylendi. "Bu hafta tam bir rock yıldızı oldu."

"Erken çocukluk gelişimi alanında doktora derecesi var," dedim Linda göz farıma dokunurken gözlerim kapalı. "Sanki bir çocuğun kişiliğini ozmoz gibi bir yolla hissedebiliyor ve sonra onlarla ilgilenme şeklini bireysel olarak ayarlıyor."

Maribeth, "Ozmoz bu şekilde çalışmaz," diye beni bilgilendirdi.

Linda saçlarıma hafif bir saç spreyi sıkmaya başlarken, "Biyolog değil de muhasebeci olduğum için kusura bakma ukala herif," diye karşılık verdim.

"Dediğim gibi, Jane'le tanıştıktan birkaç dakika sonra

O bir yardımcıydı, bu yüzden Charli ne zaman Janie'den bir şey yapmasını istese, o da bunu *oh, vah vah... lütfen bana yardım* eder misin? Geçen gün ben yemek şirketiyle telefonda konuşurken Jane onu aramakla meşgul olsun diye kadın bilerek sol ayakkabısını on beş dakika boyunca kaybetti."

Maribeth ve Broxton ailesi de bu hafta New York'a gelmişti ve ikizler oradayken evimizde tam bir kaos istemediğimiz için Auburn herkesi dairemizin köşesindeki bir otele yerleştirdi.

"Hmmm. Onu klonlamayı düşünebilirim," dedi Maribeth düşünceli bir şekilde. Dallas'ta bir araştırma laboratuvarı işletiyordu ve bir insanı klonlayabilecek biri varsa o da benim parlak arkadaşım olurdu.

O sırada Lehra kapıdan içeri daldı, koyu kırmızı elbisesini düzeltirken yüzü pembeleşmişti. "Ne kaçırdım?"

"Charli, güzel gelinimiz giyinmeyi bitirebilsin diye Jane'i kaçırdı," diye bildirdi Maribeth. "Sen nereye kaçtın?"

"Sadece güvenlik görevlisine biraz su ve bir tabak yemek götürdüm."

"Cruz'u mu kastediyorsun?" Sesimde alaycı bir tını ile sordum. Bu ikisi sürekli birbirlerine bakıyorlardı ama ikisi de bir hamle yapmamıştı.

"Evet," dedi, yanakları kıpkırmızı olmuştu. "Kendini ne kadar adadığını biliyorsun. Görev yerini terk etmeden önce orada durur ve açlıktan ölürdü. Ben sadece nazik davranıyordum."

"Şu günlerce kolları olan iri yarı adam mı? Evet, ona *gerçekten* iyi davranmak isterdim," dedi Maribeth şehvetle kaşlarını oynatarak.

Dudaklarımdan bir kahkaha döküldü ama Lehra eğlenmiş gibi görünmüyordu. Cruz Estrada çok yakışıklı bir adamdı. Latin kökenliydi, siyah saçlıydı ve deniz piyadesi ve SWAT timi günlerini anımsatan kaslı bir vücudu vardı. Gözleri

Maviydi ve bronz teninde patlıyordu, bu da çoğu kadının sokakta yanından geçerken ikinci, bazen de üçüncü kez bakmasına neden oluyordu.

"Tamam," dedi Linda, "şimdilik seninle işim bitti. Törenden önce bir rötuşa ihtiyacın olursa bana haber ver."

"Çok teşekkür ederim." Aynaya baktım ve yansımamdan çok memnun kaldım. Tam olarak istediğim şeyi yapmıştı. Saçlarım yarı açık yarı kapalıydı ve makyajım kusursuzdu. "Git yan odadan biraz yiyecek al Linda. New York'un yarısını doyuracak kadar var." Kapıdan çıkarken güldü.

Lehra arkamdan yaklaşarak, "Çok güzel görünüyorsun," dedi.

Baş nedimem Maribeth nazik bir kolla omuzlarıma sarıldı. "En iyi arkadaşımın evleneceğine inanamıyorum. Auburn Bouvier ile!"

Lehra eliyle yüzünü kapatarak, "Seninle ilk tanıştığımda nişanlını Seksi Shrek dediğime inanamıyorum," diye homurdandı.

Hatırlayınca kıkırdadım. "Evet, ama o zaman nişanlım değildi. Daha tanışmamıştık bile."

"Ve şimdi tamamen iyi biri. Daha önce iyi olmadığından değil," diye ekledi aceleyle. "Tanrım, ayağımı ağzıma sokup duruyorum. Beni nedimelikten kovacak mısın?"

"Saçmalama," dedim gülerek. "Auburn'ün eskiden biraz huysuz olduğunun farkındayım."

"Yani, her zaman kibardı ama hiç gülümsemezdi." Dirseğiyle beni dürttü. "Ve şimdi gülümsüyor. Hem de her zaman. gülümsüyor. Zaman."

Maribeth uzun, koyu renk buklelerinden birini parmağının etrafında döndürerek, "Lanet olsun kızım," dedi. "Bu adamı böyle mutlu etmek için ne yapıyorsun?" Ona tek kaşımı kaldırdım ve o da mızımızlandı: "Dur! O kadar uzun zamandır sevişmedim ki, sanırım tüm parçaların nereye gittiğini unuttum."

"Ben de öyle. Belki Gianna bize bir resim çizebilir," dedi Lehra homurdanarak. "Cidden ama. Cruz denen adamla aranızda bir şey mi var?"

Diğer arkadaşım başını sertçe sallayarak çok hızlı bir şekilde cevap verdi. "Hayır, tabii ki hayır. Neden böyle bir şey söyledin ki?"

"Çok seksi ve bir kadının kalçalarının arasında ne halt ettiğini biliyor gibi görünüyor. Lanet olası ağzı! O dudakları üzerinde hayal edebiliyor musun-"

"Bir şey aradığınızı sanmıyorum," diye araya girdi Lehra, kulaklarının ucu kızarmıştı. "Yani, bunu bildiğimden ya da konuştuğumuzdan falan değil, ama ondan böyle bir his alıyorum. *Ulaşılamaz bir his.*"

"Hmm. Ben buralı değilim, hatırladın mı? Bu yüzden ciddi bir şey de aramıyorum, ama iç çamaşırlarımdaki örümcek ağlarını uçurmasına izin vermeyi çok isterim."

Lehra'nın dolgun dudakları zar zor görülebilecek kadar gerildi. "Peki. Eğer yapmak istediğin buysa."

Gözlerim hızlı tempolu bir tenis maçı izler gibi aralarında gidip geliyordu. Lehra'nın sinirlenmeye başladığını anlayabiliyordum, bu yüzden konuyu değiştirdim. "Balayı konusunda gerginim."

İki çift göz de hemen bana kaydı. "Ah, bebeğim. Eminim her şey yoluna girecektir," dedi Maribeth.

"Kesinlikle. Evlilik seksi, flört seksinden farklı olmayacak. Hatta balayı seksinin gelmiş geçmiş en iyi şey olduğunu duydum," diye mırıldandı diğer arkadaşım.

"Seks kısmı değil. O konuda oldukça iyiyiz," dedim alaycı bir ifadeyle. "Jane ve Jaxon'dan ayrılmak konusunda endişeliyim. Auburn ve ben onları evlat edinmeyi tartışmaya başladığımızdan beri mükemmel bir aile terapistine gidiyoruz ve şimdi bir aile olarak gidiyoruz ve bazen de çift olarak

İkizler. Doktor Wise balayını ertelememizi tavsiye ederse bize haber vereceğini söyledi ama... Bilmiyorum."

"Sorun olmadığını mı düşünüyor?"

Başımı aşağı yukarı salladım. "Son derece iyi uyum sağladıklarını ve Tora ile babamı sevdiklerini düşünüyor."

"Kim sevmez ki?" Lehra sırtarak söyledi. "Kahretsin, bir haftayı onlarla geçirmek istiyorum."

"Biliyorum, değil mi? Auburn, gerektiğinde hemen ayrılabilmemiz için uçağının yakınlarda olması konusunda ısrar etti. İkizler bizimle oldukları ilk üç hafta biraz endişeliydiler. Onları anaokuluna her bıraktığımda, Jaxon onları okuldan sonra *gerçekten* alıp almayacağımı sormak için en az on farklı yol buluyordu. 'Okulun kaçta bittiğini hatırlıyorsun, değil mi? Binanın yan tarafından alınacağımızı unutma. Telefonunda okulumuzun adresi var, değil mi anne? Bizi saat kaçta alacaksın?' Kalbim kırıldı."

"Hayal bile edemiyorum," dedi Maribeth, nereden geldiği belli olmayan bir mendil çıkarıp sol gözümün kenarını silerken.

"Sonra, yaklaşık dört hafta sonra Cruz ve ben trafiğe takıldık ve çıldırmak üzereydim. Normalden sadece üç dakika kadar geç kalmıştık ama sıradaki ilk birkaç arabadan biri olmak yerine çok geride kalmıştık."

"Oh kahretsin. Çocuklar da korkuyor muydu?"

Dudağım bir gülümsemeye dönüştü. "Hiç de bile. Arabadan atladım - bu arada okulun alma sırası kurallarına aykırı - ve Jaxon ve Jane'i diğer çocuklarla birlikte sakince beklerken bulmak için kapalı alana koştum. Ağladım ve deli gibi özür diledim ama Jaxon omuz silkti ve endişelenmediklerini çünkü orada olacağımı bildiklerini söyledi."

Baş nedimemden mendili kaparak devam etmeden önce diğer gözüme de leke sürdüm. "Doktor Wise'a bundan bahsettim ve kesinlikle ilerleme gösterdiğini söyledi. Çocukların yavaş yavaş benimle ve Auburn'le bir kalıcılık duygusu hissetmeye başladıklarını söyledi. Ayrıca evlenmemizin iyi bir şey olduğunu çünkü Jaxon ve Jane'e bağlılığı öğrettiğini söyledi."

"Zavallı bebekler," dedi Maribeth, mendilini geri alıp kendi gözlerini silerken. "Yetimhane korkunç muydu? Yerleri paspaslayan ve fırçalayan çocuklar gibi mi?"

Bu beni güldürdü. "Bu *Annie* değil," dedim ona. "Kimse kendiliğinden güneşle ilgili şarkılara falan başlamadı."

"Ama senin kendine has bir Warbucks Baban var," diye sırtarak karşılık verdi ve yüzüm pembeleşti. *Daddy Auburn daha doğru.*

"Her neyse, tüm aile evlat edinme konusunda heyecanlı. Tora ve babam tabii ki, ama Auburn'ün babası da."

"Peki ya annesi?"

Başımı salladım. "Auburn onunla iletişim kurmuyor ve çocuklarla görüşmesine izin vermiyor. Görünüşe göre *kalbi kırılmış*," dedim göz devirerek. "Ama bu onun kendi hatası. Auburn, Magdalena ona şantaj yaptığı için tutuklandığında kefaletini annesinin ödediğini öğrendi."

"Hayatta olmaz," diye nefes aldı Lehra, yüzü tiksintiyle buruşmuştu. "Dürüst olmak gerekirse, Bayan Bouvier'den hiç hoşlanmadım. Oğlunu görmek için ofise geldiğinde çok kibirliydi ama *böyle* bir şey yapacağını hiç beklemezdim."

"Babası bu konuda ne diyor?" Maribeth sordu.

"Paul çok kızgındı. Evlerinden taşındı ama henüz boşanma davası açmadı ve Auburn'e neden açmadığını da söylemiyor. Bana karşı çok nazikti ve ben de

Chloe etrafta olmadığı sürece çocukların hayatında olduğu için mutlu. Auburn, kardeşi Monty düğüne gelemediği için hayal kırıklığına uğramıştır ama Monty Florida'da büyük bir davanın ortasındadır. Elinde bir seri katil olabileceğini düşünüyor."

İki arkadaşımın da gözleri büyüdü. "Vay anasını. O bir polis, değil mi?"

Parmaklarım beyaz saten cübbemin kuşağıyla oynadı. "Evet, bir dedektif. Auburn onunla gerçekten yakınlaşmaya, arayı düzeltmeye çalışıyor. Sanırım Chloe'yi hayatımızdan çıkarmak bunu yapmak için uzun bir yol kat etti. Monty'ye çok kötü davranıyordu."

"Ama asıl önemli soru şu: Monty de Auburn kadar ateşli mi?" Maribeth gözleri parlayarak sordu.

"Gerçekten çaresizsin, değil mi?" Gülerek ve elini sıkarak sordum. "Neredeyse ikiz sayılırlar, gerçi Monty'nin göğüs ve omuzları biraz daha geniş."

"Mmmm, geniş omuzlara ve üzerine kıvrılabileceğim bir göğse bayılırım." İç çekti. "Cruz gibi. Bahse girerim o adam bana bench press yapabilir. Tek eliyle."

Lehra ağzını açtı. Kapattı. Tekrar açtı ve sonra ayakkabılarına baktı. Tanrı onu korusun. Sanırım tatlı şoförümüze karşı gerçekten bir şeyler hissediyordu. Tam ona Cruz'la flört etmesini ve karşılık verip vermeyeceğini görmesini söyleyecektim ki kapı çalındı.

"Ben bakarım," dedi ve topuklarının üzerinde döndü. "Hey, Tony," dedi parlak bir sesle kapıyı açtığı anda. "Gelmiş geçmiş en muhteşem gelini görmeye mi geldin?"

"Öyleyim." Babamın sesindeki gülümsemeyi duyabiliyordum.

"Sizi biraz yalnız bırakalım," dedi Maribeth ve bana sarıldı. "Hadi Lehra. Gidip şu küçük karides kebablarından var mı bir bakalım.

Sola."

Onlar çıkarken babam odaya girdi ve nefesi göğsünde düğümlendi. "Gianna, çok güzel görünüyorsun."

Yanaklarım kızardı. "Sağ ol baba, ama hâlâ bornozum üzerimde. Auburn henüz elbisemi getirmedi."

Saatini kontrol etti. Hala iki saatin var. Birazdan gelir. Az önce Jaxon'la sohbet ediyordu."

Sesime endişe karıştı. "Her şey yolunda mı?"

"Tabii ki. Sanırım biraz sahne korkusu yaşıyordu ama Auburn bunun üstesinden geliyor." Babam sevgiyle gülümsedi ve elime uzandı. "O çok iyi bir baba, Gianna. Ve harika bir koca olacak."

Parmak uçlarımı avucuna bastırarak gülümsemesine karşılık verdim ve tekrar gözyaşı dökmemeye çalıştım. "Teşekkür ederim."

"Başta size zor anlar yaşattığımı biliyorum ama size evlenme teklif ettiğinde onunla ilgili tüm endişelerim uçup gitti. Auburn Bouvier hevesle bir şeyler yapacak bir adam değildir, özellikle de evlilik gibi ciddi bir konuda. Sizi onun kadar seven ve size tapan birini bulduğunuz için gerçekten çok mutluyum."

Kollarımı ona doladım ve gözyaşlarımı burnuma çektim. "Seni seviyorum baba."

"Ben de seni seviyorum tatlım," dedi, sesi kısık bir şekilde bana sarıldıktan sonra geri çekildi ve cebinden bir mendil çıkardı.

Burnumu sildim ve ağzım üzgün bir gülümsemeye dönüştü. "Bugün çok fazla gözyaşı döküyor gibiyim."

Babam bir peçete daha çıkarıp uzattı. "Korkarım bunu daha da kötüleştirmek üzereyim. Senin için bir şeyim var. Annenden."

Rahmetli annemden bahsedince dudaklarımı birbirine bastırarak, cebinden siyah kadife bir kutu çıkarırken sadece başımı salladım. "Seni en son Teksas'ta ziyarete geldiğimde, Nancy... hastayken... bunları düğün gününde sana vermemi istemişti."

Babam kutuyu açıp bir çift zarif yakut ve elmas küpeyi ortaya çıkarırken elim mendili ağzıma dayadı. Bunları babamla ben doğmadan önce çıktıkları bir gemi yolculuğunda çekilmiş fotoğraflarında görmüştüm.

"Oh." Parmaklarım onlardan birini yastıksız malzemedен kaldırmak için uzandığında yapabildiğim tek şey buydu. "Oh..."

"Nancy gerçekten güzel ve tatlı bir ruhtu, Gianna ve aramızdaki şeyler yürümemiş olsa da onu çok sevdim."

Mendilimle gözyaşlarımın akışını durdurarak mırıldandım: "Öyleydi ve seni de seviyordu. İkinizin de birbiriniz hakkında kaba bir yorum yaptığınızı hiç duymadım ve..." Boğazımdaki kalınlığı temizledim. "Ve bu çocukken bana gerçekten yardımcı oldu. Annenle babanın boşanması kolay değil ama birbirinize duyduğunuz bariz saygı bunu çok daha başa çıkılabilir kılıyordu." Babam kendi gözlerini silmek için cebinden bir mendil daha çıkardı ve ben kıkırdadım. "Cebin Kleenex dolu bir palyaço arabası gibi.

Kaç tane

Orada ne var?"

"Korkarım bu günü atlatmama yetecek kadar değil," dedi nazik bir gülümsemeyle. "Ama söz veriyorum hepsi mutluluk gözyaşları. Seninle gurur duyuyorum ve annenin de gurur duyacağını biliyorum." Babam küpeleri kulak memelerime takmama yardım etti. "Bunları Nancy için ilk yıldönümümüzde almıştım."

"Kırmızı onun da en sevdiği renkti," dedim ikimiz de aynaya doğru dönüp yansımamızı kontrol ederken. "Çok yakışıklı bir aileyiz."

Babamın çarpık gülümsemesi kalbimi ısıttı. "Öyleyiz. Bir trolle evleniyor olman çok kötü."

Vücudum kahkahalarla sarsılırken narin küpelerim pencereden gelen güneş ışığında parladı. "Kes şunu, seni kaçık. Neredeyse kocamın seksi olduğunu biliyorsun."

Bana iyi huylu bir göz devirme hareketi yaptı. "Evet, evet. Sanırım o iyi. Çocuklarınız da çok tatlı."

Yüzüm mutluluktan eridi. "Gerçekten öyleler."

Babam başını yana eğdi, gözleri dalgındı. "Jane'in annene biraz benzediğini fark ettin mi?" Bir parmağını yanağımda gezdirdi. "Hepinizin yüzü aynı kalp şeklinde ama Jane sarı saçları ve açık renkli gözleriyle Nancy'yi andırıyor."

Alt dudağımı ısırdım ve başımı salladım. "Daha önce fark etmemiştim ama şimdi sen söyleyince... Acaba bu yüzden mi ikizlere hemen çekildim?"

"Belki, ama muhtemelen Jane dünyadaki en tatlı küçük kız olduğu ve Jaxon da çok komik ve küstah olduğu içindir. Tıpkı senin çocukken olduğun gibi." Beni kendisine doğru çevirdi ve alnını şefkatle okşadı ve dudaklarının uzun bir süre orada dinlenmesine izin verdi.

Konuşamadığım için sadece başımı salladım. Babam geri çekilmeden önce başımı tekrar öptü. "Sana birkaç dakika izin vereceğim."

Siyah smokiniyle kapıya doğru yürürken sonunda sesimi buldum. "Seni seviyorum baba."

Döndü ve omzunun üzerinden bana gülümsedi. "Ben de seni seviyorum, tatlım."

BÖLÜM 45

JAXON VE BEN, ailem için ayırdığım üç yatak odalı otel süitine girdik ve oğlum hemen Broxton üçüzleri Max, Dex ve Rox tarafından kuşatıldı.

"Lessgo, Jax," dedi Rox, onun elinden tutup oturma odasındaki kapılardan birine doğru sürükleyerek. "Kıyamet Odası'nda uçak oyunu oynuyoruz." Blaire ve Axel'in dört yaşındaki oğulları ona Jax adını takmış ve artık dördüzleri olduğunu söylemişlerdi.

Bakışlarım doğrudan Jane'e gitti, sandalyesinde hüznü bir gülümsemeyle oturmuş çocukların aşağıya doğru yuvarlanışını izliyordu...

"Kıyamet Odası mı?" Yanımda beliren Blaire'e sordum.

"Sorma," dedi kuru bir sesle. "Onların bulunduğu her oda Kıyamet Odası'dır." Gözleri benimkileri takip ederek lüks mekânın diğer ucundaki kızıma baktı. Düğün otelindeki bu süiti Broxtons ve Atwood'ların düğünden önce ve resepsiyon sırasında çocuklarını eğlendirebilecekleri bir yere sahip olmaları için almıştım,

Gerekirse.

Kuzenim sessizce, "Seninle onun hakkında konuşmam gerek," dedi ve ben de başımı salladım.

"Önce bana bir saniye ver." Sandalyesindeki Janie'ye doğru yöneldim ama ben daha oraya varamadan babam onun önünde çömeldi, bir şeyler söyledi ve sonra onu kucağına aldı. Onu köşedeki bir koltuğa taşıırken bacaklarının nasıl gevşekçe sarktığını fark etmeden edemedim.

Jane ben yaklaştığımda gülümsüyordu, parmakları babamın ona uzattığı pembe ve mor bir kitabı karıştırıyordu. Çok tatlı ve iyi huylu bir çocuktu ama kalbim acıyordu çünkü onun da diğer çocuklar gibi koşup oynamak istediğini biliyordum.

"Auburn," dedi babam neşeyle. "Küçük Janie-Bug'ım bana bu kitabı okuyacak ve periler hakkında her şeyi öğretecekti."

Sandalyenin yanına diz çöktüğümde teşekkür etmek için omzunu sıktım. "Sanırım Janie-Bug aslında bir peri olabilir," dedim çenesini gıdıklayarak.

Kıkırdadı. Sarı saçlarının arasına yerleştirilmiş çiçek çelengini göstererek, "Yapraklarım yüzünden," dedi. "Bir keresinde bir kitapta görmüştüm ve hep bir tane istemiştım, bu yüzden Lolli benim için yaptı. Elbisemi de o yaptı."

Tora'dan kızıma gökkuşağındaki her renkten bir "*reaf*" yapmasını istemeyi aklıma not ettim. "Çok güzel görünüyorsun. Hiç bu kadar güzel bir kız görmemiştım."

"Annemi görene kadar bekle," dedi mavi gözleri büyüyerek. "Bir prenses gibi görünüyor." Kalbim göğsümde ters dönmüştü. Blaire ile konuştuktan sonra gündemimde gelinimi görmek vardı.

Solgun alnını öperek, "Ben Blaire'le konuşup sonra anneni görmeye giderken sen burada büyükbabanın yanında kalabilir misin?" diye sordum.

"Uh-huh," dedi, minik başını babamın omzuna yasladı ve kitabın ilk sayfasına döndü. Babam ona dünyanın en büyük hazinesiymiş gibi bakıyordu ve Jane'i kucağına aldığında kız kardeşim Evelyn'i düşünüp düşünmediğini merak etmekten kendimi alamıyordum.

Bu düşünceleri bir kenara iterek ayağa kalktım ve Blaire başını o yöne doğru eğerken mutfağa doğru ilerledim. Oraya vardığımda tezgâha yaslanıp kollarını göğsünde kavuşturdu ve artık *Kuzen Blaire* yerine *Doktor Blaire Broxton*'la konuştuğumun farkına vardım.

"Öncelikle, Gianna'nın tümörü nasıl?"

Ellerimi ceplerime sokarak başımı salladım. "Güzel. Gerçekten iyi. Bu ay New York'taki nörologla tekrar görüştü ve tümör hiç büyümemiş. Gianna'nın önceki doktorlarıyla aynı fikirde, ameliyat önerilmiyor."

Blaire gülümsedi. "Mükemmel. Çok gerekli olmadıkça asla beynini kurcalamak istemezsin." Gözlerimiz buluştuğunda gülümsemesi kayboldu. "Şimdi Jane'e gidelim."

Derin bir nefes aldım ve üfledim. "Tamam, ne buldun?" "Jane'in tıbbi kayıtlarına ve gönderdiğin röntgenlere baktım ve sanırım yardım et." Göğsümde bir rahatlama hissettim ve ona teşekkür etmeye başladım ama o bir elini kaldırdı. "Bu küçük kız için uzun bir yol olacak, Auburn. Hasar sadece sağ bacağın fibula ve tibia kemiğinde, ancak her iki bacağın üst kısımlarındaki kaslar kullanılmadığı için körelmiş."

"Bu normal insan terimleriyle ne anlama geliyor?" Sordum çünkü az önce ne söylediği hakkında hiçbir fikrim yoktu.

Blaire küçük bir gülümseme attı. "Ameliyat yapmadan önce kaslarını güçlendirmek için yaklaşık bir yıl boyunca fizik tedaviye ihtiyacı olacak." Kızıl saçlarının altındaki alnı çatıldı. "Neredeyse son dört yıldır haftada birkaç kez fizik tedavi görmesi gerekiyordu ama anladığım kadarıyla evdeki kaynaklar kısıtlıymış."

"Çok, ama hala orada olan çocuklar için fizik tedavi hizmetleri eklemeyi düşüneceğim."

"Sen iyi bir adamsın Bouvier." "Bir pislik için" diye eklemeyen önce hınzırca sırttı.

Onu kucaklama bahanesiyle elimi uzattım ama o elimi itti. "Kes şunu! Lanet olası saçımı yeniden yapmak istemiyorum. Zaten Danica mendil olarak kullandığı için tekrar yıkamak zorunda kaldım." Danica onun iki yaşındaki kızıydı.

"Dani nerede bu arada?"

"O ve L.J. uyuyorlar. Charli'yle konuştuk ve çok küçük oldukları için ayın sırasında bakıcılarla kalmalarına izin vermeyi düşündük." Mükemmel, beyaz dişleriyle bana gülümsedi. "Bu arada bunu yaptığınız için teşekkür ederim. Kendi çocuk bakımımızı kendimiz sağlayabilirdik."

Başım bir o yana bir bu yana sallandı. "Hiç sorun değil. New York'taki en iyi ajansı bulmak için etrafa sordum ve en yüksek puan alan iki çocuk bakım uzmanını işe aldım. Ayrıca yetimhaneden Jaxon'ın 'en eğlencelileri' dediği iki genç kızı işe aldım. Biraz para harcayabileceklerini düşündüm. Gianna aşırıya kaçtığını söyledi ama lanet olsun... çok fazla çocuğunuz var."

Blaire sırttı. "Çocuklarım söz konusu olduğunda sayıca çokluktan güç doğar."

Ciddileşerek derin bir nefes aldım ve "Tıbbi kayıtlar Jane'e ne olduğuna dair bir ipucu veriyor mu?" diye sordum.

Uzun bir süre bana baktı. "Bunu bilmek istediğine emin misin?"

Yüzündeki buruşuk ifadede anladığımdan emin değildim ama başımı sallayarak çenemi bir kez salladım. "O benim kızım."

Blaire derin bir nefes aldı ve dudaklarını büzerek verdi. "Jane'in sağ alt bacağına her iki kemiğinde birden fazla kırık var." *Çoklu*

Mola. Yüce Tanrım. Tezgâha döndüm ve iki yumruğumu tezgâhın üzerine koyarak başımı omuzlarımin arasına aldım. "Devam etmemi ister misin?" diye sordu kuzenim nazikçe.

"Evet," diye mırıldandım, gözyaşlarımı tutmaya çalışıyordum.

"Kemikler yerine oturmamış, bu da bana zavallı bebeğin aylarca tıbbi bakım görmediğini gösteriyor."

"Yüce Tanrım," diye homurdandım. "Bir insan nasıl olur da... siker!" Küçük kızımın iki yaşında bu şekilde acı çektiğini düşünmek midemi bulandırdı.

Gözlerimi kısarak kapatırken yatıştırıcı bir el kürek kemiklerimin arasını ovuşturdu. "Bunu asla anlayamayacağım, Auburn. İşimde gördüğüm bazı şeyler... En zor kısmı da bu."

"Peki ya Jaxon'ın kayıtları?"

"Dirsek kemiğinde bir bölge fark ettim." İşaret parmağıyla ön kolumdaki noktayı gösterdi. "Röntgenlerde orada eski bir yaralanma olduğuna dair kanıtlar vardı ama muhtemelen bir kırıktan biraz daha fazlasıydı çünkü tamamen iyileşti."

"Yani ameliyata ya da başka bir şeye ihtiyacı yok mu?"

"Hiç de değil. New York'ta mükemmel bir pediatrik fizyoterapist tanıyorum. Ben ortopedik cerrahi ihtisasımı yaparken o da fizik tedavi eğitimine devam ediyordu, bu nedenle bazı hastalar üzerinde birlikte çalıştık. Elaine nazik ve çocuklarla harika anlaşıyor, bu nedenle Jane'in onunla konuştuktan sonra ilerlemek istiyorsanız onunla çalışmaya başlamasını tavsiye ederim."

"Ama Elaine en iyisi mi?" Başımı ona doğru çevirerek sordum.

"Çocuklarımdan birinin kapsamlı bir ameliyata ihtiyacı olsaydı, onu kullanmak için buraya uçardım." Başımla onayladım ve Blaire sırtımı sıvazladı. "Ben ayarlarım. Bir dakika yalnız kalmak ister misin?"

"Evet, lütfen," dedim ve dirseklerimin üzerine çöküp başımı ellerimin arasına alırken sessizce gittiğini duydum.

Tanrım, zavallı kızım. Bir insan bir çocuğa nasıl böyle zarar verebilir? Ve tıbbi yardım bile almaz? Bebeğin aylarca acı çekmesine izin verir? Eğer ailesini elime geçirebilseydim, yemin ederim.

"Yardım edebilirim."

Başımı kaldırıp küçük bir kız gibi çılgılık atmamak için kendimi zor tuttum ve Beau'yu hemen yanımdaki tezgâhta otururken bulduğumda dudaklarımı kenetledim.

"Kahretsin, ödümü kopardın," dedim, iki avucumla yanaklarımdaki gözyaşlarını silerek. "Bütün eski SEAL'ler senin kadar sinsi mi?"

Başını bir kez yana salladı. "Oldukça fazla, ama üstün bir gizlilik seviyesine ulaşmayı başardım."

"Bunun için liyakat rozeti mi aldın?"

Beau neredeyse gülümsedi. "Az önce düşündüğün konuda sana yardımcı olabilirim."

Ona ihtiyatla baktım. "Akıl okuyucu falan mısın?"

"Hayır, ama biri çocuğuma zarar verseydi ne düşünürdüm biliyorum. Kim olduğunu biliyor musun?"

Ellerimi gri mermer tezgahın üzerine bastırarak nefesimi verdim. "Ebeveynler. Her iki çocuğu da yetimhaneye bıraktılar ve Jane'e zarar verdiklerinde kafalarının iyi olduğunu ama aslında bunu *yapmak istemediklerini* söyleyen bir not bıraktılar." Bu son kısım dilimde acı bir tat bıraktı. "Ve onu hastaneye götürmeye çok korkmuşlar çünkü polis çağıracaklarını biliyorlarmış."

"Hasta, korkak piçler," diye homurdandı Beau.

Gözlerim yüzeye gömülü damarları ve pulları izlerken, soğuk mermerin ellerimin altında ısınmasına yetecek kadar uzun süre ikimiz de sessiz kaldık. Sonra başımı kuzenime doğru çevirdim. "Yardım edebilirim de ne demek?"

"Kardeşlerim ve ben aileye bakabiliriz."

"Kardeşlerin mi?" Şaşkınlıkla sordum.

"Onlar benim kan kardeşim değil. Onlar bundan daha fazlası," dedi ve ben onun şimdi DFW Security Force adlı güvenlik şirketinde kendisi için çalışan asker kardeşlerinden bahsettiğini hemen anladım.

"Yani, demek istiyorsun ki..." Ne yapılmasını istediğimi zihnimde canlandırabiliyordum ama yüksek sesle dile getiremiyordum.

"Aklınızdan geçen aşağılık, sadist düşünceler her neyse, bunu gerçekleştirebiliriz. Sana söz veriyorum, o pisliklerin ikisi de bir daha asla yürüyemeyecek." Bakışları benimkinde sabitti.

Gözlerimi kırpıştırarak düşüncelerimi temizlemeye çalıştım. Gerçekten düşünmemem gereken düşünceler ama... "Daha önce böyle bir şey yaptın mı? Yani, askerlik günlerinden sonra?"

"Yedi yıl önce güvenlik işimi açtığımdan beri sadece bir kez ve sizi temin ederim ki o görev kişiseldi ve tamamen gerekliydi."

Gerçekten bunu yapmayı düşünüyor muyum? Bunu yapabilir miyim? Gianna'ya söyler miydim? O nasıl tepki verir?

"Beau, teklifin için minnettarım ama emin değilim."

Bilgece başını salladı. "Sorun değil. Bunu düşünmek için biraz zaman ayır. Eğer sadece bazı gerçekleri bulmamı ve onları bulup bulamayacağıma bakmamı istiyorsan, bunu yapabilirim. Hâlâ şehirde olup olmadıklarına bakarım."

Bir elimi saçlarımda gezdirerek başımı salladım. "Bunu düşünmemiştim bile. Sanırım kanunlardan kaçmak için eyalet dışına kaçtıklarını düşündüm."

"Muhtemelen öyledir, ama ya bir gün birkaç çocukları olduğunu hatırlar ve onları aramaya gelirlerse?" Kalbim midemin çukuruna düştü. "Evlat edinme işleminin kusursuz olduğundan emin olacağınızı biliyorum ama ya Jane'in okuluna ya da Jaxon'ın beyzbol antrenmanına gelirlerse?"

Soğuk bir ürperti omurgamdan aşağıya doğru ilerledi ve bu korku benim yerime kararımı verdi. "Bildiklerimi sana e-posta ile göndereceğim. Bak bakalım nerede olduklarını bulabilecek misin, sonra konuşuruz."

"Olur. Tank'ı görevlendireceğim. Bilgisayar araştırmalarında çok iyidir." "Teşekkürler, Beau. Bunu gerçekten takdir ediyorum."

Tezgahtan atladı ve koluma yumruk attı. *Ow! Hassiktir!*

"Bana teşekkür etmenize gerek yok. O çocuklar artık benim ailem ve onlar için savaşa bile giderim."

Mutfaktan çıkarken, *umarım iş o noktaya gelmez diye düşünmekten kendimi alamadım.*

BÖLÜM 46

AİLE süitinden ayrıldıktan sonra Gianna'nın elbisesini ve ayakkabılarını topladım ve gelin süitinin kapısını çaldım.

"Her ne satıyorsanız, hiçbirini istemiyorum," diye seslendi.

Yüzümde bir sırıtma belirdi. "Peki ya bir gelinlik ve çok hevesli bir damat?"

"Tamam, sanırım ikisini de kullanabilirim."

Kapıyı açtım. "Seni düğünden önce görmemin sorun olmayacağına emin misin, bebeğim?" Bu konuyu konuşmuştuk ve Gianna geleneklerine bağlı olsa da batıl inançları olmadığına dair beni temin etmişti.

"Hemen buraya gel Bouvier, koridorda bornozum ve terliklerimle yürümek zorunda kalmadan önce."

Kapıyı iterek açtığımda kalbim iki kez sertçe çarptı ve sonra birkaç saniye boyunca durdu. İşte o zaman nefes almanın yardımcı olabileceğini fark ettim. Ciğerlerim bir nefes verip bir nefes daha aldıktan sonra nihayet konuşabildim.

"Vay be." Tamam, gelinime en yumuşak övgü bu değildi ama o anda yapabileceğim en iyi şey buydu.

Küçük tuvalet masasında oturmuş, gözünün altını bir Q-Tip ile temizliyordu. Sadece yansıması bile bedenimi temel düzenleyici işlevlerini yerine getiremez hale getirebiliyorsa, arkasını dönüp ayağa kalktığında tamamen hazırlıksızdım.

Kutuları yere bıraktım ve elbise çantasını bakmadan olabildiğince düzgün bir şekilde bir sandalyenin üzerine örttüm. Kapıyı arkamdan kilitledikten sonra orada öylece durdum. Ona bakıyordum. Gianna'ma. İpeksi beyaz bir bornoz ve beyaz tüylü terlikler içinde, bornozun kemeri ince belini kavırıyor ve tatlı kıvrımlarını ortaya çıkarıyordu.

Koyu renk saçları uzun, gevşek bukleler halindeydi ve Tanrı vergisi muhteşem yüzünü göstermek için yarısı yukarı doğru toplanmıştı. Yüzü pürüzsüz ve bronzdu; bir tutam şeftali rengi yüksek elmacık kemiklerini vurguluyordu.

Aynı anda gözleri smokinli halimi bir aşağı bir yukarı süzdükten sonra yüzümde durdu. "Vay canına. Görünüyorsun..."

"Dünyanın en şanslı adamı gibi mi?"

"Ben de 'smokinin içinde cehennem kadar seksi' diyecektim ama seninki kulağa daha hoş geliyor."

Sırıtişım ağzımın bir tarafını yamulttu. "O bornozun içinde çok seksi görünüyorsun."

Seksi bir poz verdi ve "Teşekkür ederim efendim" dedi.

İç organlarımın birçoğu arızalı olsa da bacaklarım nasıl çalışacağını hatırladı ve gözlerim Gianna'ninkilerle kaynaşırken yumuşak gri halıda yavaşça ilerledim.

Gözlerim yüzünün her santimini kaplarken beline uzandım. "Büyüleyici görünüyorsun, tatlım. Kesinlikle parlıyorsun."

Kollarını boynuma dolamadan önce kaşlarını aşağı yukarı oynattı. "Çünkü bugün evleniyorum."

"Öyle misin? Tebrik ederim. Bir hediye göndereceğimden emin olabilirsiniz."

Kızaran gelinim buna kıkırdadı. "Zaten yaptınız. Bu öğleden sonra bana ve nedimelerime yaptığınız spa bakımları için teşekkür ederim. Blaire ve Charli'yi de dahil etmeniz çok hoştu."

"Biraz şımartılmaya ihtiyacın olabileceğini düşündüm ve Axel, Beau ve ben tüm çocukları hayatta tutmayı başardık."

"Mmm, çok etkileyici. Doksan dakikalık bir Himalaya tuzu taşı masajı yaptırdım, hayatımda hissettiğim en iyi şeydi." Kaşımı kaldırdığımda sırtıttı. "Tamam, belki *en iyisi değildi* ama ilk beşteydi. Sonra vichy duş kese ve yüz bakımı yaptırdım, muhtemelen ışıltımın sebebi de bu."

"Seni parlatacak başka bir şey biliyorum," diye homurdandım alçak sesle, "ama şu anda bunun için zamanımız yok." Yüzünü kavrayarak başparmağımı güzel dudaklarının üzerinde gezdirdim. "Seni öpmeyi çok istiyorum ama rujunu mahvetmek istemiyorum."

"Sorun değil. Bu lekeli bir şey."

Son ünsüzü bile söyleyemedi çünkü aç dudaklarım onun dudaklarındaydı, dilim ağzının sıcak boşluğuna usulca giriyordu. Yavaşça öpüşürken gelinim memnun bir mırıltı çıkardı, kollarımız birbirimize sarılmıştı.

"Hayatımda hiç şu anda olduğum kadar mutlu olmamıştım," diye mırıldandım dudaklarına karşı. "Sen benim hayatımın aşkısın, Gianna."

"Ve sen benimsin," dedi, yeşil gözleri mavi gözlerime yapışmıştı. "Seni çok seviyorum."

Yanağından aşağıya doğru nazik bir çizgi çizerken gülümsemem tüm yüzümü kapladı. "Bayan Bouvier."

Mükemmel bir kaşını bana kaldırdı. "Henüz değil ve bu düğüne gidene kadar da olmayacağım. Ve bunun için ihtiyacım olan..." O son kelimeyi çıkardı, ben de boşluğu doldurdum.

"Elbisen."

"Bingo."

"Buldum. Görmeye hazır mısınız?"

"Çok gizli Bouvier elbisesi projesinin sonuçları mı? Evet, lütfen."

Güldüm ve elini tutarak onu aceleyle başyapıtımı koyduğum sandalyeye götürdüm. En azından onun bunun bir şaheser olduğunu düşüneceğini umuyordum. Sinirlerim gerilmeye başlamıştı ve sakinleştirici bir nefes aldım.

"Senin fikrin olmadan gelinliğini tasarlayacak kadar bana güvendiğine inanamıyorum."

"Sana her konuda güvenirim," dedi usulca ve ben de eğilip dudaklarımı kısa süreliğine onunkilere bastırdım.

"Seni daha çok sevmemi sağlamayı bırak."

"Hayır," dedi arsız bir sırıtışla ve sabırsızca ayaklarını yere vurdu. "Şimdi bana elbiseyi göster, Bouvier."

"Tamam, patron. Gözlerini kapat."

"Çok dramatik" diye mırıldandı ama dediğimi yaptı.

Elbiseyi çantadan çıkardım ve uzun metal askıya astım, altı metrelik treni ayarladım ve muhteşem gelinime dönmeden önce her şeyin mükemmel görüldüğünden emin oldum.

"Tamam, artık gözlerini açabilirsin."

Gianna göz kapaklarını kaldırmadan önce bir an tereddüt etti. Gözleri mum ışığı rengindeki kumaşın üzerinde bir aşağı bir yukarı gezinirken nefesimi tuttum.

Yere kadar oturan kılıf elbisenin Mikado ipeğinden korse ve eteğinin her santimetrekaresi Swarovski ile elde işlenmişti.

Rhinestones. Çoğunlukla kristal ve aurora borealis, ama biraz *Gianna kişiliği* vermek için birkaç kırmızı da serpiştirdik.

Etek kısmı en iyi ipek gazar kumaştan yapılmıştı ve n, altındaki düz, boncuklu eteğin görünmesine izin verecek şekilde açıktı. Omzu açık yakası ince omuzlarını gösteriyordu ve iki inçlik kolları şeker ölçüm cihazını örtecek kadar uzundu.

Hiç dekolte olmamasına rağmen *Bouvier*'in şimdiye kadar yaptığı en seksi elbiseydi. Ama belki de bu sadece benim yzmdendi çünkü son altı aydır tek yaptığım Gianna'yı bu kreasyonun içinde hayal etmektir. *Benim eserim*. Genelde tasarım yapmazdım; bunu profesyonellere bıraktırdım. Ama Devereaux'dan kumaşlar ve olası kusurlar konusunda uzman tavsiyesi olarak bu mücevheri sıfırdan tasarladım.

Ama arka taraf... Tanrım, arka taraf için endişeleniyordum. Sinirlerim tepeme çıktı ve ona düşünceleri hakkında yüzlerce soru sormamak için parmak eklemimi ısırđım. Yüz ifadesinden pek bir şey anlaşılmıyordu. Biraz gevşek eneliydi ama bunun iyi bir şey mi yoksa kötü bir şey mi olduğunu bilmiyordum.

Parmakları korse üzerindeki boncukları ve ardından balo elbisesi tarzı eteği okşadı. Sonunda bana döndüğünde yüzünde parlak bir glmsemi belirdi ve üzerime atladı. Beni şaşırttı ama onu yakaladım ve bacaklarını belime doladı.

Hayatımda hiç kelimeler arasında yüzüme öpücükler kondurmaya başladığı andaki kadar rahatlamamıştım. "Ben... bunu... seviyorum... Ben... seni... Çok... seviyorum... Mükemmel... Sadece mükemmel."

O beni öperken ben de kahkahalar atarak etrafımızda dönmeye başladım, o kadar keyifliydim ki kendimi zor tutuyordum. "Gerçekten hoşuna gitti mi?"

"Beğendin mi? Kesinlikle bayıldım. Auburn, bu hayatımda gördüğüm en zarif elbise."

"En zarif kadın bunu giyeceği için çok uygun."

"Harikasın," dedi ve bacaklarını düzeltmeden önce boynumu sıktı. "Beni yere bırak. Tekrar bakmak istiyorum."

Elini boğazına dayamış, özel dikim gelinliğine bakarken heyecanı hissediliyordu, ben de bunu yapmaya karar verdim.

"Sana arkasını göstermeliyim. En özel kısmı orası."

Elbiseyi rafın üzerinde evirip çevirdim, birkaç saniye baktı ve sonra farkına vardı. Geçici bir adım attı. "Bu... bunlar ninemin... örtüleri mi?"

İşin en zor kısmı da buydu. Krem rengi dantel örtülerin onun için özel olduğunu biliyordum ve onları bir şekilde elbiseye dahil etmek istiyordum. Dev ve ben bunu tartıştık ve sonunda elbiseyi arkadan aşağıya doğru daldırmaya ve dantelleri açıklık boyunca uzatmaya karar verdim. Elbisenin geri kalanıyla uyumlu olması için dantelin yüzeyine minik yapay elmaslar yerleştirdim.

"Evet, tamam mı?"

Gianna eliyle ağzını kapatıp başını salladı ve ben de ceketimin cebinden bir mendil çıkardım. Mendili benden alarak gözlerini sildi ve diğer elinin parmakları büyükannesinin eserlerinin üzerinde gezinirken onu arkasından tuttum.

Sonunda küçük bir kahkaha attı ve elindeki mendili yüzüne doğru salladı. "Tanrıya şükür sen ve babam bugün hazırlıklı geldiniz," dedi. "Ve su geçirmez maskara için."

"Ve leke tutmayan ruj," diye ekledim, başını çevirip dudağına bir öpücük daha kondurarak. "Elbiseden memnun olduğuna emin misin?"

Gülümsemesi kesinlikle ışıltı ışıltıydı. "Kendim tasarlamış olsaydım bundan daha mükemmel olamazdı. Küçük kırmızı parçalar, büyükannemin örtüleri ve tüm o boncuklar!"

"Parıltıları sevdiğini biliyorum," dedim, onu bırakıp bir ayakkabı kutusu aldım. "Başka bir şey daha var. Küçük bir kızken babanla birlikte izlemeyi en sevdiğin filmin ne olduğunu söylemiştin, hatırlıyor musun?"

"Tabii ki. *Büyücü*-" Gözleri doldu. "Aman Tanrım. Yapmadın."

"Getirdim," diye onayladım, kutuyu açınca yakut kırmızısı simli terlikler çıktı. "Eğer giymeyi tercih edersen, elbisene uyması için boyanmış daha geleneksel bir çift getirdim."

Ama o çoktan başını sallamaya başlamıştı, gözleri Noel sabahındaki bir çocuğunki gibi parlıyordu. "Hayır. Onları istiyorum."

"Tamam o zaman. Hadi seni giydirelim. Herhangi bir değişikliğe ihtiyacın olursa diye Devereaux hazır bekliyor ama vücudunu herkesten daha iyi tanıdığım için buna gerek olacağını sanmıyorum."

Bornozunu, sütyenini ve terliklerini çıkardığında ağzım bir çöl kadar kurudu ve bir köpek gibi soluma dürtüsüne direndim. Üzerinde sadece saten ve dantelden yapılmış bir çift küçük, beyaz tanga külot vardı -ve *Tanrı merhamet etsin*- bu kadının günah için yaratılmış bir vücudu vardı.

"Konsantre ol, Bouvier. Bu gece bunun için daha sonra zamanımız olacak," diye azarladı.

İçimdeki arzuyu silkeleyerek elbiseyi hazırladım ve içine girmesine yardım ettim. "Bu üst etek tamamen çıkarılabilir, böylece resepsiyonda çıkarabiliriz. Bu şekilde elbisenin sadece kılıf kısmında kalacaksın ve daha rahat hareket edebileceksin."

Arkasını bağlarken, "Burada işin bittiğinde lütfen gidip Cruz'a çok sayıda güvenlik görevlisi tuttuğumuzu ve onun burada *misafir* olduğunu söyler misin?" dedi. Lehra onun bekçi köpeği gibi balo salonunun kapısının yanında durduğunu söyledi."

"Ona çoktan söyledim. Nasıl biri olduğunu bilirsiniz ama tören başlamadan önce oturacağına söz verdi."

"Ve Ezra da. Oturduğundan ve mutfakta çalışanlarına patronluk taslamadığından emin olun."

Gianna ve ben Krab King'in resepsiyon yemeğimizi hazırlamasını istediğimize karar vermiştik ve dostumuz Ezra bu konuda çok heyecanlıydı. "Ona haber veririm. Yemek konusunda bize nasıl indirim yapmaya çalıştığını hatırlıyor musun?"

"Çünkü ona Vette'i için orijinal jantları sen verdin. Sana borçlu olduğunu düşünüyor."

"Evet, bu sabah faturayı açtım ve iki bin dolar fazla geldi."

"Lanet olsun Ezra," diye küfretti Gianna.

Ayakkabılarını giymesine yardım etmek için eğilerek, "Ben hallettim. Faturayı internetten ödedim ve beş bin dolar bahşış ekledim."

"Güzel. Bu ona Auburn Bouvier'ye indirim yapmayı öğretecek."

Sırıttım ve sonra "Şuna bak" dedim. Cebimden bir plastik parçası çıkarıp ayak bileklerinin etrafındaki kayışları bağlarken ona uzattım. Onu salladı ve hemen gülmeye başladı.

"Bu şimdiye kadar gördüğüm en şirin şey! Bunu sen mi yaptın?"

"Hayır, Ezra düğünümüz için özel önlükler yaptırmaya karar verdi." Önlüklerin önünde biri smokinli, diğeri gelin duvağı takmış iki yengeç vardı. Altlarında da "Bouver'larla huysuzlaşıyoruz" yazıyordu.

Gianna kıkırdarak, "Bahse girerim bu lüks otelde ilk kez konuklar resepsiyonda önlük giyiyordur," dedi.

"Bu da deneyimin bir parçası," dedim Ezra'nın restoranında yediğimiz ilk yemekteki sözlerini tekrarlayarak. Ayağa kalkarak gelinimin etrafında yürüdüm, elim hemen göğsümdeki gerginliği ovmaya gitti.

"İyi görünüyor mu?" diye sordu endişeyle.

Başımı salladım, dudaklarımı birbirine bastırdım çünkü onun ne kadar güzel görüldüğünü anlatmaya yetecek kelime yoktu.

Gianna geniş boy aynasına bakmak için döndü ve elini dirseğime sıkıştırdı. Gözlerimi onun yansımasından alamıyordum. Eteği ve kuyruğu arkasına doğru kabarıyor, elbise kıvrımlarını mükemmel bir şekilde sarıyordu.

"Sanırım vücudumu herkesten daha iyi tanıyorsun. Bir eldiven gibi uyuyor."

Onu kendime doğru çevirerek iki elini de ellerimin arasına aldım. "Birbirimize mükemmel bir şekilde uyuyoruz, Gianna. Sen, ben ve çocuklarımız. Artık gerçek bir aile olacağız." Gülümsemesi var olan tüm Swarovski yapay elmaslardan daha göz kamaştırıcıydı. "Benimle evlenmeye hazır mısın, bebeğim?"

Gianna uzandı ve şefkatle yanağımı okşadı.

"Öyleyim. Hadi gidip beni... Bayan Booby-A yapalım."

SONSÖZ

BİR YIL SONRA

Gözlerimi dikmiş küçük kızıma bakıyordum. Hastane yatağında, ona bağlı tüpler ve makinelerle daha da küçük görünüyordu.

O huzur içinde uyurken, yatağının kenarına oturdum ve saçlarını yüzünden uzaklaştırarak okşadım. Teni dokunulamayacak kadar soğuktu ama yumuşak nefesleri bileğimi ısıtıyordu.

"Her şeyin yolunda gittiğinden emin misin?" Jane'in solgun, kapalı göz kapaklarına bakmadan sessizce sordum.

Kuzenim Blaire omzuma rahatlatıcı bir el koydu. "Her şey harika gitti. Tüm hasarı ameliyatla onarabildim ve yıl sonuna kadar yürüyebilecek."

Gianna'ya bakarken ağzım temkinli bir gülümsemeye dönüştü. Karım yatağın yanındaki sandalyede oturuyordu ve Jaxon alışılmadık bir şekilde sessiz bir şekilde kucağına kıvrılmıştı. İkizini böyle görmek onun için çok zordu.

"Bunu duydun mu, Jax? Sen farkına varmadan kız kardeşin seni kovalıyor olacak," dedi, başının üstünü öperken sesi yumuşak ve yatıştırıcıydı.

Gözyaşları yüzünden aşağı süzülürken bile dudaklarında küçük bir gülümseme belirdi. "Neden uyanmadı?" diye sordu ve Blaire onun yanına geçerek sandalyelerinin yanına çömeldi ve ıslak yüzünü sildi.

"Sadece dinleniyor. Bu onun için büyük bir gündü. Birkaç dakika içinde uyanması gerekiyor."

"Tamam," dedi başını Gianna'nın omzuna yaslayarak ama gözlerini kız kardeşinden ayırmadan.

Blaire'in ortopedi cerrahı olduğu Dallas hastanesinde özel bir nekahet odasıındaydık. Sadece iki misafir olması ve kesinlikle çocuk olmaması gerekiyordu ama Blaire, çok sessiz ve hareketsiz olacağı sözünü vererek Jaxon'ın burada olmasını ayarlamıştı.

Jane kıpırdandığında kalp atışlarımın hızı bir kademe daha arttı. Gözleri dalgalandı ve sonra yavaşça açıldı, sanki onlara on kiloluk ağırlıklar bağlıymış gibi. "Baba," diye fısıldadı, sesi kısıktı.

"Buradayım, tatlım. Baban burada." Onu alnından şefkatle öptüm ve o da gülümsedi. Janie her zaman gülümserdi, en zor, en yoğun fizik tedavi seanslarında bile küçük kızımız bir gün ışığı gibiydi. "Nasıl hissediyorsun?"

"Susadım," dedi ve Blaire'in başını sallamasının ardından bir fincan tuttum ve Jane'in pipetten biraz soğuk su yudumlamasına izin verdim. "Jaxon ve annem nerede?"

"Buradayım bebeğim," dedi Gianna, Jaxon kalçasındayken. Sağ taraftaki parmaklığı indirdikten sonra dikkatlice yatağın kenarına oturdu ve ikisi de Jane'e bir öpücük verdi. Jaxon Gianna'nın kucağından kayarak indi ve

kollarını kardeşine doladı. Bu onu rahatlatmış gibi görünüyordu ve Gianna nazikçe Jane'in sağ bacağına dikkat etmesi gerektiğini hatırlattı.

Kızımızın gözleri Blaire'i buldu. "Ameliyatım iyi geçti mi, Blaire Teyze?" Blaire teknik olarak kuzenleriydi ama iki çocuk da ona teyze diyordu.

"Ne düşünüyorsun? Bana boşuna Kemik Ustası demiyorlar." Pazularını esnetti ve küçük kızım kıkırdayınca ona gülümsedi. "Evet, her şey mükemmel gitti. Fizik tedaviye devam edersen Noel'e kadar yürüyebilirsin. Doktor Elaine senin şimdiye kadar sahip olduğu en iyi hasta olduğunu söyledi."

"Ondan hoşlandım," dedi Jane. "Portakal gibi kokuyor." Esnedi ve gözlerini bir saniyeliğine kapatıp tekrar açtı. "Carrie nerede? Ve Axel Amca?"

"Bekleme odasındalar. Sizi normal bir odaya aldığımızda ziyarete gelebilirler. Aslında, Jane'i üçüncü kata taşıyabilmemiz için sizi buradan çıkarmam gerekiyor. Biriniz onunla kalabilir."

Janie, "Jaxon," diye duyurdu ve Blaire başını salladı.

"Yetişkinlerden biri," dedi alaycı bir ifadeyle.

"Tamam... Baba." Biricik kızım tam bir baba kızıydı ama Gianna'nın umurunda değildi. Jaxon teselli edilmeye ihtiyaç duyduğunda annesinin oğluydu.

Serum iğnesinden kaçınarak küçük elinin arkasını öptüm. "Seninle kalacağım, bebeğim." Sonra karıma baktım, sesim sertleşmişti. "Gianna, bir şeyler yemelisin. Öğle yemeğinde sandviçine dokunmadın bile."

O da başıyla onayladı. "Biliyorum. Çok gergindim. Kafeteryadayken babalarımıza mesaj atıp ameliyatın iyi geçtiğini haber vereceğim."

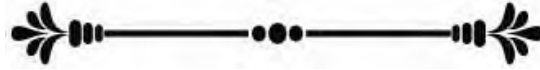
Dikkatimi oğluma çevirerek, "Büyük bir çocuk olmanı ve annenle birlikte gitmeni istiyorum" dedim.

Göğsünü şişirdi. "Tamam, baba." Kız kardeşine bir kez daha sarıldıktan sonra annesine uzandı. Annesi onu yere bıraktı ve o da annesinin elini tuttu. "Hadi anne. Yeterince yemek yediğinden emin olacağım." İşte benim oğlum. Ona bir görev verin, özellikle de başka biriyle ilgilenmek için yapabileceği bir şey, hemen yerine getirirdi.

Ayağa kalktım ve kollarımı karıma doladım. Dün gece gözünü bile kırpmadığı için gözlerinin altındaki torbalara rağmen her zamanki gibi muhteşemdi. "O iyi, hayatım," diye fısıldadım, şakağını öptüm, o da başını salladı ve boynuma sokuldu.

"Mooooom," dedi Jaxon, ben onu bırakana kadar elini çekiştirerek. "Gel hadi. Yemeğe ihtiyacın var."

Odadan çıkarken omzunun üzerinden bana baktı, sırtıttı ve "Bir canavar yaratmışsın" diye mırıldandı.

Jane tüm nakil boyunca uyudu ama üçüncü kattaki özel odaya girdiğimizde uyandı. "Carrie ve Axel Amca'yı şimdi görebilir miyim?" diye sordu Blaire'e.

Kuzenim kocasını ve kızını bulmaya gitti ve onlar da birkaç dakika sonra sessizce odaya girdiler. Axel Broxton iri yarı bir NFL oyuncusuydu, varlığıyla odayı dolduruyordu ama Jane ondan hiç korkmuyordu. Aslında o ve Carrie en sevdiği iki kişiydi.

Carrie on iki yaşındaydı, siyah, kıvrıkcık saçları ve babasının mavi gözleri vardı ve tanıdığım en tatlı çocuktu.

Axel hastane yatağının kenarına oturdu ve Jane'in yanağına bir öpücük kondurdu. "Hey, küçük civciv. Blaire Teyze çok iyi olduğunu söyledi."

Omuz silkti. "Denedim ama sanırım uyuyakaldım." Hepimiz güldük. "Hey, Blaire Teyze'nin lakabının Kemik Ustası olduğunu biliyor muydunuz?"

"Tabii ki ben verdim. Ona bu ismi veren benim."

"Tanrım," dedi Blaire yüzünü eline gömerek. Neyse ki bu çift anlamlı söz kızlarının kafasından geçti ve Janie'nin diğer tarafına oturarak ona getirdiğim küçük pembe *Bouvier* çantasını açtı.

"Dün gece sana bunu yaptım," dedi Carrie, boncuklu küçük bir bileklik çıkarıp Jane'in serbest koluna takarken. Çeşitli boncukları işaret etti. "Bu sağlık için, mavi olan cesaret ve denge için ve buradaki de güç için."

Boncukların her birini incelerken kızımın gözleri parladı. "Buna bayıldım, Carrie. Terapiye gittiğimde her gün takacağım." Kollarını yukarı kaldırdı ve kızlar tatlı bir kucaklaşmayı paylaştılar.

Axel konuştu. "Ben de sana bir şey getirdim." Elini arkasından çekip Jane büyüklüğünde, seksen yedi numaralı Fort Worth Wranglers formasını çıkardı. "Bu benim futbol oynarken kullandığım numaram. Jaxon için de bir tane aldım."

"Böylece ikiz olabiliriz," dedi kıkırdayarak.

"Aynen öyle," dedi ve büyük işaret parmağıyla burnuna vurdu. Adam futbol sahasında bir canavardı, ama küçüklere karşı nazik, kibar bir devdi. Lig oyuncuları çocuk hastanelerini ziyaret ettiğinde her zaman taraftarların gözdesiydi.

"Babam Giants'ı sevdiğimizi söyledi, Wranglers'ı değil." "Öyle mi?" Axel bana bakarak, "Öyle mi?" dedi.

"Uyku vaktin gelmedi mi, motor ağız?" Kızıma sordum ve o da şakacı bir şekilde dilini bana doğru uzattı.

"Ama Wranglers'ı seviyorum çünkü sen onlar için oynuyorsun Ax Amca."

"Aferin sana Janie," dedi dev elini Janie'nin saçlarında gezdirirken. "Benim için tezahürat yapmaya devam et ve eğer baban sana bir şey söylerse beni ara. Ona mafsallı sandviç veririm."

Yapabildiğim en sahte gülümsemeyi takınarak ellerimi havada salladım ve "Goooo, Wranglers!" diye alaycı bir şekilde tezahürat yaptım.

Jane esnerken konuşmaya çalışarak, "Sen... si-silisin... Baba," dedi.

Blaire, "Pekâlâ, gürültüyü azaltalım ve en sevdiğim hastamın dinlenmesine izin verelim," diye emretti. "Viziteye çıkacağım ama numaram sende var, Auburn. Bana ihtiyacın olursa ara."

Gitmeden önce ona sarıldım ve Jane uykuya dalarken bir sandalyeye yerleştim. Popom yastığa değdiği anda telefonum titredi. Cihazı kotumun cebinden çıkarırken yüzüm buruştu ve kaşlarım çatıldı. *Umarım işle ilgili değildir,* diye düşündüm. Sadece kızıma odaklanabilmek için rahatsız edilmek istemediğimi söyledim.

Ekranda *Paul Bouvier* yazıyordu ve sessiz bir sesle, "Baba, bir saniye bekle," diye cevap verdim. Gözlerim Axel'i buldu ve ben telefona bakarken Carrie'yle kalacağını bildirmek için bana el sallamaya başlamıştı bile. Başımınla teşekkür ettim ve uzun, beyaz koridora çıktım.

"Hey, bunun için üzgünüm. Jane yine uyuyakaldı. Gianna seni aramadı mı? Blaire ameliyatın çok iyi geçtiğini söyledi ve-"

Babam saçmalamamı tek bir kelimeyle kesti, "Kumral..."

Sesindeki gerginlikten bir şeylerin ters gittiğini anlayabiliyordum. Çok yanlış.

"Ne oldu baba?"

Sonraki üç dakika boyunca hiç durmadan konuştu, ben bir elimi soluk duvara bastırdım, el izi bırakacak kadar sert.

Boğuk sesi kesildiğinde, beni görememesine rağmen başımı salladım. "Tamam, baba. Ben hallederim ve..." Sonraki kelimeleri zorla söyledim. "Özür dilerim."

Telefonu kapattıktan sonra döndüm ve omuzlarımı arkamdaki duvara yaslayıp çenemi göğsüme indirdim. *Hay sikeyim! Şu anda uğraşmak istediğim şey bu değil.*

Düşüncelerimde o kadar kaybolmuştum ki, Gianna ve Jaxon'ın yaklaştığını fark etmedim bile, ta ki Gianna kolumu tutup sessizce tıslayana kadar, "Ne? Jane'e bir şey mi oldu?"

Vücudu kendini parçalara ayırmak ister gibiydi, yarısı söyleyeceklerimi duymak istiyordu, yarısı da çocuğumuzun hastane odasına girmeye hazırdı.

Bir elimle yüzünü kavrayarak, gözlerine sabit bir şekilde baktım. "Hayır, tatlım. Jane iyi; uyuyor." Ben devam ederken gergin duruşu biraz gevşedi, "Bu... bu başka bir şey. Ben kardeşimi ararken Jaxon'ı içeri götürebilir misin?"

Alnı isteksizlikle çatıldı ama başını salladı ve odanın kapısını açarak oğlumuzu içeri aldı. Parmağım telefonumdaki bir numaraya bastı ve ilk çalmadan önce Gianna tekrar yanımdaydı, kollarını belime dolamıştı.

Telefon bir kez daha çaldı ve o bana sessizce sarılırken bir kolumu omuzlarına doladım, neler olup bittiğinden haberi olmasa da bana güç verdi. "Seni seviyorum," diye fısıldadım saçlarına, o da beni daha sıkı sıktı.

"Auburn," diye gürledi ağabeyimin sesi telefonda, "Janie-Bug'ın ameliyatı nasıl geçti?"

Yutkundum. "İyi idi. Blaire her şeyin çok iyi gittiğini söyledi ve umarım birkaç ay içinde yürüyebilecek."

"Tanrı'ya şükür. Çok endişelendim." Kardeşimle son bir buçuk yıldır ilişkimizi düzeltmeye çalışıyorduk. Haftada en az bir kez konuşuyorduk ve her zaman çocuklarla Facetiming yapmakta ısrar ediyordu. Yeğenlerine bayılırdı. "Gianna nasıl?"

"Yorgun ama iyi durumda. İkimiz de bu bölümün bittiğine sevindik.

Bak-" "Ya Jaxon? Zavallı küçük dostum. Çok endişelendiğini biliyorum."

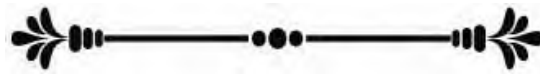
Sabırsızlığımı sesimden uzak tutmaya çalışarak, "O iyi. Onu iyileşme odasında birkaç dakika görebildi, bu da yardımcı oldu. Dinle, seninle gerçekten bir şey konuşmam gerekiyor."

"Tamam, kardeşim. Ateş et."

Burnumdan derin bir nefes aldım ve ağızımdan uzun bir nefesle üfledim.

"Monty, bir şey oldu. Eve dönme vakti geldi."

SON... şimdilik.

Vay canına! Ne çılgın bir yolculuk, değil mi? **Bouvier Ailesi Destanı'nın** 2024'te çıkacak olan **İkinci Kitabı'nda** Auburn ve Gianna'nın yanı sıra sevimli çocuklarını daha fazla göreceksiniz.

Bu Monty Bouvier'in hikayesi olacak. Sonunda onu New York'a geri getiren şeyin ne olduğunu öğrenin. O ve Kassie geçmişteki acılarını aşip sonunda birlikte olabilecekler mi?

Ayrıca Chloe'nin neden Auburn'ün Magdalena ile evlenmesine bu kadar kararlı olduğunu da öğreneceksiniz. Ve Paul Bouvier'in neden o şirret

karısının başparmağı mı?

Her şey **Love Without Influence**'da ortaya çıkacak, bu yüzden bizi izlemeye devam edin! Güvenin bana - işler ilginçleşmek üzere!

AYRICA JADE

Eğer bu kitaptaki Charli ve Beau'yu sevdiyseniz, **Şiddetli Koruyucular Serisi'ne** göz atmalısınız. Bu seride kadınlarını sevmek ve korumak için yaşayan altı süper seksi, sahiplenici, hırçın eski Navy SEAL yer alıyor. Beau ve Charli'nin kitabı ilk kitap ve onların hikayesi güzel, komik ve duygusal. İşte bağlantılar.

[Cesur Koruyucu](#) - Beau ve Charli'nin Hikayesi

[Sadık Koruyucu](#) - Tank ve Bristol'un Hikayesi

[Ölümcül Koruyucu](#) - Cam ve Shiloh'un Hikayesi

[Huysuz Koruyucu](#) - Woody ve Taz'ın Hikayesi

[Kararlı Koruyucu](#) - Bode'un hikayesi (Ocak 2024'te geliyor)

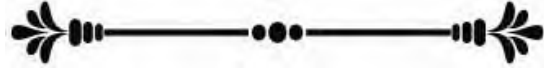
Hasarlı Koruyucu - Hawk'ın Hikayesi (2024'te geliyor)

Blaire ve Axel'in ayrıca Koruyucular Serisi başlamadan önce geçen kendi kitapları da var. Blaire ve Axel'in nasıl bir araya geldiğini ve

[Oyunun Gecikmesi](#)'nde HEA'lerine giden kayalık yolu takip edin

Ayrıca Johnny adında pis konuşan bir Cajun cini hakkında baharatlı bir romantik komedi yazdım. Bu adam o kadar ateşli ki, banyanızın içinde terleyeceksiniz, bu yüzden [I Dream of Johnny](#)'ye göz atın ve tüm okuma dileklerinizi gerçekleştirmesine izin verin.

Bir göz atmak isterseniz, tüm kitaplarım [web sitemde](#) listeleniyor. Ve iyi vakit geçirmek için beni sosyal medya hesaplarımdan takip edin. Bağlantılar aşağıda.

TEŞEKKÜR

Öncelikle **okurlarıma çok** teşekkür ederim. Bağımsız bir yazara şans vermeniz benim için çok anlamlı ve **Numarasız Aşk'ı** okumak için ayırdığınız zamana minnettarım. Okurlarımın okurken bana ulaşmalarını çok seviyorum, bu yüzden "Ayrıca Jade" sayfasında listelenen sosyal medya platformlarımda bunu yapmaktan çekinmeyin.

Muhteşem TL Swan'a: Teşvikiniz, tavsiyeleriniz ve mizahınız için çok teşekkür ederim. Siz olmasaydınız, öykülerim hala bilgisayarımda sanal örümcek ağlarını topluyor olacaktı.

Beta okuyucularıma: Siz hatunlar harikasınız! Lizzie, sen benim OG betamsın ve "belirli kelimeleri" aşırı kullanmama izin vermeyerek beni her zaman hizada tutuyorsun. Lakshmi ve Thorunn, siz ikinizi yorumlarda tartışırken görmeden günlerim tamamlanmış sayılmaz. Sırf bu nedenle yazmaya devam edeceğim. Ayrıca, bana gönderdiğiniz "ilham verici" Instagram makaraları için de teşekkürler.

AK Ladow: Sen benim başka bir beyden olan kız kardeşimsin. İmza günümdeki oda arkadaşım. Kitap kankam. Harika bir yazarsın ve bana ilham veriyorsun.

Her gün zekanla. Benimle birlikte bir kitap yayınlamak için gereken her ayrıntıyı düşündüğün için teşekkürler. (Ama ciddi, bu yazı tipindeki L'yi gerçekten seviyor musun, yoksa başka bir yazı tipine mi geçmeliyim?)

Carolina Jax ve LA Ferro: Hepinize böyle harika ve destekleyici arkadaşlar olduğunuz için teşekkür ederim. Her zaman arkanızı kollarken size olduğu gibi söyleyecek insanlara sahip olmak çok harika.

Chrisandra: Sen gelmiş geçmiş en harika editörsün. GERÇEK KONUŞMA için ve bana ve yazdıklarına duyduğun güven için teşekkür ederim. Ayrıca favoriniz olduğum için çok mutluyum - ama endişelenmeyin... Diğerlerine söylemeyeceğim!

Good Girls PA hizmetlerinden Chanel ve Kalie: Vay canına! İkinizi bulduğum için çok şanslıyım. Yazmaya daha fazla zaman ayırabilmem için işimi patron sürükler gibi hallettiğiniz için teşekkür ederim. Desteğiniz benim için her şey demek.

ARC ve Sokak Ekiplerime: Gerçekten bunu siz olmadan yapamazdım! Gruplarda hepinizi tanımayı seviyorum ve bilmenizi isterim ki sizlerin dünyadaki en şaşırtıcı, güzel, eğlenceli, kitap pezevengi insanlar olduğunuzu düşünüyorum. O yüzden pezevenkliğe devam! Annemin kapakları için satın alacağı seksi resimler var.

YAZAR HAKKINDA

JADE DOLLSTON okumayı, Doritos'u ve romu seven Teksaslı bir yazar. Lise aşkıyla evli ve harika bir kızları var.

Müstehcen olan her şeyi okuma aşkı, müstehcen olan her şeyi yazma aşkına dönüştü. Farklı romantizm türlerinden hoşlanıyor ve bu onun yazım tarzına da yansıyor. Gülmeye, ağlamaya, yaltaklanmaya ve yüzünüzü yelpazelemeye hazır olun, muhtemelen hepsi tek bir bölümde.

Jade, çalışmalarını dünyayla paylaştığı için çok heyecanlı ve kalbinden gelen kelimeleri okumaktan keyif alacağınızı umuyor.

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.